

การศึกษาตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้ในวรรณกรรมเยาวชนอเมริกันช่วงทศวรรษ 2000

นางสาวสุพัญญา อารีมิตร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY OF MALE ADOLESCENT
LOSER-CHARACTERS IN AMERICAN YOUNG ADULT LITERATURE IN THE 2000s

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Comparative Literature
Department of Comparative Literature
Faculty of Arts
Chulalongkorn University
Academic Year 2014
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้ในวรรณกรรมเยาวชน

อเมริกันช่วงทศวรรษ 2000

โดย

นางสาวสุพัชญา อารีมิตร

สาขาวิชา

วรรณคดีเปรียบเทียบ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร ศรีวรกานต์

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะอักษรศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพจน์ อัครวิรุฬหการ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร. ถนอมนวล ทิรัญเทพ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร ศรีวรกานต์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แพร จิตติพลังศรี)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ม.ร.ว. กอังกาญจน์ ตะเวทีกุล)

สุพัสญา อาริมิตร : การศึกษาตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้ในวรรณกรรมเยาวชนอเมริกันช่วง
ทศวรรษ 2000 (A STUDY OF MALE ADOLESCENT LOSER-CHARACTERS IN
AMERICAN YOUNG ADULT LITERATURE IN THE 2000s) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผศ. ดร. ศิริพร ศรีวรกานต์, 124 หน้า.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้ในวรรณกรรมเยาวชน
อเมริกันช่วงทศวรรษ 2000 ได้แก่ ลุกกิง ฟอร์ อลาสก้า (*Looking for Alaska*) และ แอน อับันแดนซ์
ออฟ แคเทอรินส์ (*An Abundance of Katherines*) ของจอห์น กรีน (John Green) คิง ดอร์ค (*King
Dork*) ของแฟรงค์ พอร์ทแมน (Frank Portman) อิทส์ ไคนด์ ออฟ ฟันนี่ สตอรี (*It's Kind of Funny
Story*) ของเนด วิซซินิ (Ned Vizzini) ดี แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท
เกิร์ล (*The Astonishing Adventures of Fanboy and Goth Girl*) ของแบร์รี โลกา (Barry Lyga)
ทวิสเต็ด (*Twisted*) ของลอรี่ ฮาลส์ แอนเดอร์สัน (Laurie Halse Anderson) และ สวิม เดอะ ฟลาย
(*Swim the Fly*) ของดอน แคลเลอเม (Don Calame)

การศึกษาพบว่าตัวละครเอกวัยรุ่นชายในวรรณกรรมเยาวชนทั้ง 7 เรื่องประสบปัญหาจาก
ครอบครัวและสภาพสังคมที่ไม่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้และการสร้างตัวตน อาทิ การหย่าร้าง ความ
ขัดแย้งในครอบครัว ค่านิยมอเมริกันดรีม สังคมที่มีการแข่งขัน และค่านิยมความเป็นชายอเมริกันที่ยึด
โยงกับการใช้ความรุนแรง ผู้ประพันธ์นำเสนอให้ตัวละครเอกวัยรุ่นชายยอมรับตนเองโดยไม่ผูกติดกับ
ความคาดหวังของสังคม ตัวละครเอกวัยรุ่นชายสร้างตัวตนด้วยการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและ
พฤติกรรมของตนเอง อาทิ การยอมรับนับถือตนเอง การลดทอนอคติ การปฏิเสธความรุนแรง ความ
ซื่อสัตย์ ความอดทน ความกล้าหาญ การรู้จักให้อภัย การมีเมตตาจิต และการรู้เท่าทันค่านิยมการ
แข่งขัน นวนิยายทั้งเจ็ดในฐานะวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนำเสนอปัญหาของวัยรุ่นชายในสังคมอเมริกัน
ขณะเดียวกันนำเสนอทางออกที่สร้างสรรค์ของตัวละครเอก ซึ่งเป็นภาพวัยรุ่นชายที่พึงประสงค์ใน
สังคมอเมริกันร่วมสมัย

ภาควิชา วรรณคดีเปรียบเทียบ

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา วรรณคดีเปรียบเทียบ

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2557

5480194022 : MAJOR COMPARATIVE LITERATURE

KEYWORDS: MALE ADOLESCENT / YOUNG ADULT LITERATURE / AMERICAN CULTURE

SUPATCHAYA AREEMITR: A STUDY OF MALE ADOLESCENT LOSER-CHARACTERS
IN AMERICAN YOUNG ADULT LITERATURE IN THE 2000s. ADVISOR: ASST. PROF.
SIRIPORN SRIWARAKAN, Ph.D., 124 pp.

This thesis intends to study male adolescent loser-characters in American young adult literature in the 2000s, including *Looking for Alaska* and *An Abundance of Katherines* by John Green, *King Dork* by Frank Portman, *It's Kind of Funny Story* by Ned Vizzini, *The Astonishing Adventures of Fanboy and Goth Girl* by Barry Lyga, *Twisted* by Laurie Halse Anderson and *Swim the Fly* by Don Calame.

The study finds that the young male protagonists in the seven young adult novels face difficulties from the families and social conditions which deter coming-of-age and identity development; such as divorce, family conflicts, the notion of American dream, competitive society and American masculinity reinforcing violence. The authors portrays that the young male protagonists accept themselves regardless of social expectations. They construct new identities by changing their attitudes and behaviors; such as self-acceptance, bias reduction, anti-violence, honesty, endurance, courage, forgiveness, benevolence and awareness of competition. The seven novels, as young adult literature, present problems among male adolescents in American society, and at the same time propose constructive solutions of these protagonists, which is the image of preferred male adolescents in contemporary American society.

Department: Comparative Literature Student's Signature

Field of Study: Comparative Literature Advisor's Signature

Academic Year: 2014

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ ดร. ถนอมนวล หิรัญเทพ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ม.ร.ว. กอังกาญจน์ ตะเวทีกุล กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แพร จิตติพลังศรี กรรมการภายในมหาวิทยาลัย และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร ศรีวรรณกานต์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาอย่างยิ่งในการแนะนำเพื่อปรับแก้เนื้อหาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ผู้วิจัยนับตั้งแต่วัยเยาว์จวบจนปัจจุบัน อีกทั้งผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ ขนิษฐกัญญา วินิจฉัยกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศรวณีย์ สุขุมวาท ครูผู้เป็นแบบอย่างและผู้สร้างแรงบันดาลใจในการศึกษาต่อด้านวรรณคดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณครอบครัวฟูจิกาวา สำหรับความรัก ความเข้าใจ และกำลังใจที่มีให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา รวมถึงการสนับสนุนด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาเล่าเรียนนับตั้งแต่วัยเยาว์จนถึงระดับปริญญาโทมาหาบัณฑิต

ผู้วิจัยขอขอบคุณมิตรสหายทุกท่านที่เป็นกำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนเสมอมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณดารินทร์ วงศ์สว่างศิริ คุณกรรองกาญจน์ อัจฉมายะสุนทร คุณชยุตา กิจพานิชย์ คุณณัฐฐา ศศิธร และคุณแดเนียล คาร์มินาติ ผู้เป็นกำลังใจสำคัญในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
1.6 วิธีดำเนินการวิจัย.....	10
1.7 ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลงานวิจัย.....	10
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
บทที่ 2 วรรณกรรมเยาวชนกับบริบทสังคมอเมริกันร่วมสมัย.....	11
2.1 ลักษณะและบทบาทของวรรณกรรมเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายคัดสรร.....	11
2.2 บริบททางสังคมและวัฒนธรรมอเมริกันร่วมสมัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายคัดสรร.....	13
2.2.1 ค่านิยมอเมริกันดรีม.....	13
2.2.2 การหย่าร้าง: ปัญหาของพ่อแม่ที่ส่งผลต่อเยาวชน.....	15
2.2.3 ปัญหาสุขภาพจิตของเยาวชน.....	16
2.2.4 ค่านิยมความเป็นชายอเมริกัน.....	18
บทที่ 3 การเติบโตของตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้กับปมปัญหาในบ้าน.....	22
3.1 ตัวละครชายกับการเรียนรู้ของตัวละครเอก.....	22

3.1.1	ตัวละครพ่อผู้สร้างปัญหา.....	22
3.1.2	ตัวละครพ่อเลี้ยงผู้ช่วยเหลือ.....	25
3.1.3	ตัวละครชายผู้เสริมบทบาทพ่อ	30
3.2	ตัวละครหญิงกับการเรียนรู้ของตัวละครเอก.....	39
3.2.1	ตัวละครแม่ผู้แตกต่างจากบทบาทแม่ตามชนบ	39
3.2.2	ตัวละครหญิงผู้เสริมบทบาทแม่.....	42
3.3	สัญลักษณ์กับการเรียนรู้ของตัวละครเอก.....	48
3.3.1	สัญลักษณ์แทนปมในใจของตัวละครวัยรุ่นชาย.....	49
3.3.2	สัญลักษณ์แทนการใช้ความรุนแรง	53
3.3.3	สัญลักษณ์แทนการปฏิเสธความรุนแรง	55
3.3.4	สัญลักษณ์แทนความดีและความชั่ว	58
3.4	ฉากกับการเรียนรู้ของตัวละครเอก.....	59
3.4.1	ฉากที่เผยให้เห็นปมในใจของตัวละครวัยรุ่นชาย.....	59
3.4.2	ฉากที่เผยให้เห็นความเข้มแข็งของตัวละครวัยรุ่นชาย	61
3.4.3	ฉากที่เผยให้เห็นการสมานฉันท์ในครอบครัว.....	67
3.5	บทสรุป: ทางออกสู่การสร้างตัวตนใหม่ของตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้.....	68
3.5.1	ไทม์เลอร์ผู้ปฏิเสธความรุนแรง.....	69
3.5.2	ตอนนี้ผู้ก้าวข้ามอคติ.....	69
3.5.3	โทมัสผู้กล้าหาญ.....	70
3.5.4	แมททิวผู้ซื่อสัตย์และอดทน	71
บทที่ 4	ตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้กับการเดินทางค้นหาตัวตน.....	72
4.1	ตัวละครเอกกับการเรียนรู้.....	72
4.1.1	ตัวละครวัยรุ่นชายกับภาพครอบครัว.....	72

4.1.2	ตัวละครผู้เป็นแบบอย่าง	77
4.1.3	ตัวละครเปรียบเทียบ.....	85
4.2	พื้นที่กับการเรียนรู้ของตัวละครเอก.....	86
4.2.1	บ้าน: พื้นที่แห่งความกดดัน.....	87
4.2.1.1	บ้านกับการตั้งคำถามความคาดหวัง	87
4.2.1.2	บ้านกับการวิพากษ์ความสมบูรณ์แบบ	91
4.2.2	โรงเรียนประจำ: การแบ่งพื้นที่ระหว่างครูกับนักเรียน	92
4.2.2.1	อาคารเรียนกับอำนาจของครู	93
4.2.2.2	ป่าหลังโรงเรียนกับอิสระของนักเรียน	94
4.2.2.3	ในรั้วโรงเรียนประจำกับการเอาตัวรอด.....	95
4.2.3	ชนบทกับการสร้างความเข้มแข็ง.....	97
4.2.3.1	ฉากล่าหมีป่า	99
4.2.3.2	ฉากการทำงาน	101
4.2.3.3	ถ้ำ	102
4.2.4	โรงพยาบาลจิตเวชกับการตื่นรู้จากความหลงผิด	103
4.3	บทสรุป: ทางออกสู่การสร้างตัวตนใหม่ของตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้.....	104
4.3.1	โมลส์ผู้รู้จักให้อภัย	104
4.3.2	คอลินผู้มีเมตตาจิต.....	108
4.3.3	เครื่องผู้รู้เท่าทันวังวนแห่งการแข่งขัน	109
บทที่ 5	บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	113
5.1	บทสรุป: ตัวตนของตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้	113
5.1.1	ไทเลอร์ผู้ปฏิเสธความรุนแรง.....	113
5.1.2	ดอนนี่ผู้ก้าวข้ามอคติ.....	114

5.1.3 โทมัสผู้กล้าหาญ.....	114
5.1.4 แมทธิวผู้ซื่อสัตย์และอดทน	115
5.1.5 ไมล์ผู้รู้จักให้อภัย	115
5.1.6 คอลินผู้มีเมตตาจิต.....	115
5.1.7 เครื่ผู้รู้เท่าทันวังวนแห่งการแข่งขัน	116
5.2 ข้อเสนอแนะ	116
รายการอ้างอิง	118
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	124

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“ผู้แพ้” หรือ “Loser” หมายถึงผู้ที่พ่ายแพ้ในการแข่งขันหรือการต่อสู้ ผู้ที่ไม่เคยประสบความสำเร็จและไม่มีแนวโน้มว่าจะประสบความสำเร็จในอนาคต หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบเชิงลบจากบางสิ่ง¹ ผู้แพ้จึงเป็นคำที่ใช้ในการดูถูกเหยียดหยาม อันเกิดจากบรรทัดฐานของสังคม โดยเฉพาะในสังคมอเมริกันที่มุ่งเน้นการแข่งขันและการเอาชนะ ผู้แพ้เป็นคำที่มักใช้กับเพศชาย จากความคาดหวังของสังคมที่มองเพศชายในฐานะเพศผู้นำ ชายผู้แพ้เปรียบดังชายผู้ล้มเหลวและไม่เป็นที่ต้องการของสังคม กลุ่มคนเหล่านี้มักแปลกแยกจากสังคมรอบข้างและต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆเพียงลำพัง ดังนั้นเมื่อวัยรุ่นชายตกอยู่ในฐานะผู้แพ้จึงมีนิสัยและรูปลักษณ์อ่อนแอ แยกแยกจากสังคม ถูกกลั่นแกล้ง ทำให้วัยรุ่นชายประสบปัญหาในการสร้างตัวตนและนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่างๆ วัยรุ่นชายผู้แพ้เป็นกลุ่มเยาวชนที่ควรได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด พวกเขาอยู่ในวัยหัวเลี้ยวหัวต่อและยังขาดวุฒิภาวะในการแก้ไขปัญหา การถูกสังคมตีตราว่าเป็นผู้แพ้อาจกลายเป็นปมด้อยที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตของพวกเขาในอนาคต อีกทั้งอาจนำไปสู่การแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการที่ผิดและกลายเป็นโศกนาฏกรรมของสังคม

โศกนาฏกรรมที่เป็นอุทาหรณ์ของการละเลยปัญหาของวัยรุ่นชายผู้แพ้ คือเหตุการณ์สังหารหมู่ในโรงเรียนมัธยมโคลัมไบน์ (Columbine High School) ในรัฐโคโลราโด (Colorado) ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 20 เมษายน ค.ศ. 1999 วัยรุ่นชายสองคน คือ นายอีริก แฮร์ริส (Eric Harris) อายุ 18 ปี และนายดีแลน เคลโบลด์ (Dylan Klebold) อายุ 17 ปี ใช้อาวุธปืนสังหารครูและนักเรียนเสียชีวิตไปทั้งสิ้น 13 ศพ และยิงตัวตายในเวลาต่อมา เหตุการณ์นี้ทำให้ประชาชนอเมริกันตื่นตัวเรื่องความปลอดภัยในโรงเรียนและกฎหมายเกี่ยวกับการครอบครองอาวุธปืน อย่างไรก็ตาม กลุ่มนักจิตวิทยาและนักวิชาการสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมและเหตุจูงใจของการสังหารหมู่ พบว่าวัยรุ่นชายทั้งสองได้รับอิทธิพลจากวิดีโอเกมและภาพยนตร์ที่เต็มไปด้วยความรุนแรง

¹ Macmillan Dictionary, "Loser," <http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/loser>.

จากการศึกษาประวัติชีวิตส่วนตัวพบว่าวัยรุ่นชายทั้งสองเป็นนักเรียนเรียนดีและเป็นที่ยอมรับของเหล่าอาจารย์ แต่พวกเขาไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนร่วมโรงเรียนและถูกกลั่นแกล้ง นำไปสู่การสะสมความแค้นจนกระทั่งวัยรุ่นชายทั้งสองตัดสินใจตอบโต้ด้วยความรุนแรง² หากพิจารณาจากสถิติการตกเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรงในกลุ่มวัยรุ่นอายุ 12 ถึง 17 ปีในค.ศ. 1993 ถึงค.ศ. 2003 ที่สำรวจโดยกระทรวงสาธารณสุขสหรัฐ (U.S. Department of Health and Human Services) พบว่าการใช้ความรุนแรงมักเกิดในโรงเรียน วัยรุ่นชายตกเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรงมากกว่าวัยรุ่นหญิงถึง 50%³ อีกทั้งสถิติการจับกุมวัยรุ่นที่ก่ออาชญากรรมในค.ศ. 2006 เป็นวัยรุ่นชายจำนวนถึง 70%⁴ สถิติเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นชายจำนวนมากเป็นผู้ใช้ความรุนแรง ขณะเดียวกันวัยรุ่นชายจำนวนไม่น้อยตกเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรงหรือเป็นผู้แพ้ กล่าวได้ว่าปัญหาของวัยรุ่นชายผู้แพ้มิใช่เพียงปัญหาในระดับปัจเจกบุคคลเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ของทั้งครอบครัว โรงเรียน และสังคมรอบข้างที่ควรร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว

วิธีหนึ่งในการทำความเข้าใจและนำไปสู่การแก้ไขปัญหาวัยรุ่นชายผู้แพ้ คือ การศึกษาวรรณกรรมเยาวชนที่นำเสนอตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้ ในแง่การนำเสนอปัญหา การเรียนรู้ และการเติบโตของวัยรุ่นชาย ดังที่ราเชล บิลซ์ (Rachelle L. Bilz) ผู้ประพันธ์หนังสือเรื่อง *Life Is Tough: Guys, Growing Up and Young Adult Literature* กล่าวว่าวัยรุ่นชายควรอ่านวรรณกรรมเยาวชนที่นำเสนอภาพวัยรุ่นชายที่พึงประสงค์ เพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถเรียนรู้และเติบโตในช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อได้อย่างราบรื่น อีกทั้งวรรณกรรมเยาวชนที่ดีควรได้กลับค่านิยมความเป็นชายที่นิยมการใช้ความรุนแรงที่ปรากฏอยู่อย่างแพร่หลายในสื่อกระแสหลัก เช่น มิวสิควิดีโอ และเกม⁵ และจอห์น สตีเฟนส์ (John Stephens) ผู้เชี่ยวชาญด้านวรรณกรรมเด็ก กล่าวในทำนองเดียวกันว่าวัยรุ่นชายควรอ่านวรรณกรรมที่นำเสนอตัวละครวัยรุ่นชายที่ปฏิเสธความรุนแรง มีจิตใจอ่อนโยน มีความอดทน และ

² Wendy M. Christensen, "Columbine," in *Men & Masculinities: A Social, Cultural, and Historical Encyclopedia*, ed. Michael Kimmel and Amy Aronson (California: ABC-CLIO, 2003). pp. 169-171.

³ H. N. Snyder and M. Sickmund, "Juvenile Offenders and Victims: 2006 National Report," (Washington, DC: U.S. Department of Justice, Office of Justice Programs, Office of Juvenile Justice and Delinquency Prevention, 2006). <http://aspe.hhs.gov/hsp/08/boys/FactSheets/vm/index.shtml>.

⁴ *ibid.* <http://aspe.hhs.gov/hsp/08/boys/FactSheets/jd/index.shtml>.

⁵ Rachelle L. Bliz, *Life Is Tough: Guys, Growing up, and Young Adult Literature* (Maryland: Scarecrow, 2004). pp. 131-132.

ตัดสินใจอย่างชาญฉลาด อีกทั้งวัยรุ่นชายควรอ่านวรรณกรรมที่นำเสนอวิถีความเป็นชายที่ยืดหยุ่น และหลากหลาย⁶

ผู้วิจัยสนใจศึกษาวรรณกรรมเยาวชนที่นำเสนอตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้ เพื่อศึกษา ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเป็นผู้แพ้และปัญหาที่วัยรุ่นชายผู้แพ้ต้องเผชิญ ซึ่งเผยให้เห็นปัญหาในสังคม วัยรุ่นอเมริกันปัจจุบัน อาทิ การใช้ความรุนแรง อีกทั้งเผยให้เห็นผลกระทบของค่านิยมในสังคมที่มีต่อ เยาวชน อาทิ ค่านิยมการแข่งขัน ค่านิยมความเป็นชาย นอกจากนี้การศึกษาวรรณกรรมเยาวชนที่ นำเสนอตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้เผยให้เห็นวิธีการแก้ไขปัญหาย่างสร้างสรรค์ของตัวละครวัยรุ่นชาย เพื่อหลุดพ้นจากการเป็นผู้แพ้ ซึ่งสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้อ่านเยาวชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้ในวรรณกรรมเยาวชนอเมริกันช่วงทศวรรษ 2000 ได้แก่ ลูกกิ้ง ฟอร์ อลาสก้า (Looking for Alaska) และ แอน อับันแดนซ์ ออฟ แคเทอรินส์ (An Abundance of Katherines) ของจอห์น กรีน (John Green) คิง ดอร์ค (King Dork) ของแฟรงค์ พอร์ทแมน (Frank Portman) อิทส์ ไคนด์ ออฟ ฟันนี่ สตอรี (It's Kind of Funny Story) ของเนด วิซซินิ (Ned Vizzini) ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเจอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกิร์ล (The Astonishing Adventures of Fanboy and Goth Girl) ของแบร์รี ไลกา (Barry Lyga) ทวิสเต็ด (Twisted) ของลอรี่ ฮาลส์ แอนเดอร์สัน (Laurie Halse Anderson) และ สวีม เดอะ ฟลาย (Swim the Fly) ของดอน แคลเลอเม (Don Calame)

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

วรรณกรรมเยาวชนอเมริกันช่วงทศวรรษ 2000 ได้แก่ ลูกกิ้ง ฟอร์ อลาสก้า (Looking for Alaska) และ แอน อับันแดนซ์ ออฟ แคเทอรินส์ (An Abundance of Katherines) ของจอห์น กรีน (John Green) คิง ดอร์ค (King Dork) ของแฟรงค์ พอร์ทแมน (Frank Portman) อิทส์ ไคนด์ ออฟ ฟันนี่ สตอรี (It's Kind of Funny Story) ของเนด วิซซินิ (Ned Vizzini)

⁶ John Stephens, "Preface," in *Ways of Being Male: Representing Masculinities in Children's Literature and Film*, ed. John Stephens (New York: Routledge, 2002). pp. ix-xiv.

ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกิร์ล (The Astonishing Adventures of Fanboy and Goth Girl) ของแบร์รี โลกา (Barry Lyga) ทวิสเต็ด (Twisted) ของลอรี ฮาลส์ แอนเดอร์สัน (Laurie Halse Anderson) และ สวิม เดอะ ฟลาย (Swim the Fly) ของดอน แคลเลอเม (Don Calame) นำเสนอตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้ ผู้ประสบปัญหาจากการที่ตัวตนของเขาไม่สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมอเมริกัน คือการมีรูปลักษณ์และมีนิสัยอ่อนแอ การไม่สามารถประสบความสำเร็จด้านการเรียน ทำให้เขาแปลกแยกจากสังคมและถูกกลั่นแกล้ง ตัวละครวัยรุ่นชายเรียนรู้ที่จะสร้างตัวตนใหม่เพื่อให้สังคมยอมรับ อาทิ การยอมรับตนเอง การให้อภัย การดูแลผู้อื่น การมีจิตใจอ่อนโยน การประนีประนอม ความอดทน ความกล้าหาญ การมีระเบียบวินัย และการทำประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม ซึ่งเป็นภาพวัยรุ่นชายที่พึงประสงค์ในสังคมร่วมสมัย

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ช่วงทศวรรษ 2000 เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจอย่างมากภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การสื่อสาร การคมนาคม และการมีสิทธิเสรีภาพ ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถเข้าถึงความรู้และข้อมูลข่าวสารในวงกว้างได้โดยสะดวกรวดเร็ว มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลข่าวสารตลอดเวลาผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทั่วโลกผ่านการเดินทางและการท่องเที่ยว ขณะเดียวกันความเจริญก้าวหน้าช่วงทศวรรษ 2000 นำไปสู่การต่อสู้แข่งขันทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำและความขัดแย้ง ประเทศสหรัฐอเมริกาในฐานะผู้นำโลกยุคโลกาภิวัตน์จึงเป็นภาพสะท้อนสังคมยุคเปลี่ยนผ่านในทศวรรษ 2000 ได้เป็นอย่างดี

กลุ่มประชากรอเมริกันที่ได้รับอิทธิพลอย่างมากจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในช่วงทศวรรษ 2000 คือกลุ่มวัยรุ่นที่เกิดระหว่างค.ศ. 1980 ถึงค.ศ. 1990 หรือที่เรียกกันว่า “Generation Y” หรือ “Millennials”⁷ วัยรุ่นกลุ่มนี้เติบโตและซึมซับประสบการณ์ในบริบทสังคมอเมริกันยุคเปลี่ยนผ่าน เยาวชนกลุ่มนี้มีจำนวนมากกว่า 80 ล้านคนในประเทศสหรัฐอเมริกาจาก

⁷ Lynne C. Lancaster and David Stillman, *When Generations Collide: Who They Are, Why They Clash, How to Solve the Generational Puzzle at Work* (New York: HarperCollins, 2002). pp. 10-35.

การสำรวจในปี 2012⁸ การศึกษาวรรณกรรมเยาวชนช่วงทศวรรษ 2000 จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจสำหรับผู้วิจัยและควรค่าแก่การศึกษา

ผู้วิจัยเลือกศึกษาวรรณกรรมเยาวชนอเมริกันที่นำเสนอการสร้างตัวตนของตัวละครเอกวัยรุ่นชายผู้แพ้ที่ตีพิมพ์ในช่วงทศวรรษ 2000 จำนวน 7 เล่ม ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อผู้ประพันธ์	ปีที่ตีพิมพ์ครั้งแรก
1	ลูกกิง ฟอว์ อลาสก้า (Looking for Alaska)	จอห์น กรีน (John Green)	2005
2	แอน อับนแดนซ์ ออฟ แคเทอร์นีส (An Abundance of Katherines)	จอห์น กรีน (John Green)	2006
3	คิง ดอร์ค (King Dork)	แฟรงค์ พอร์ตแมน (Frank Portman)	2006
4	อิทส์ ไคนด์ ออฟ ฟันนี่ สตอรี (It's Kind of Funny Story)	เนด วิซซินี (Ned Vizzini)	2006
5	ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกิร์ล (The Astonishing Adventures of Fanboy and Goth Girl)	แบร์รี ไลกา (Barry Lyga)	2007
6	ทวิสเต็ด (Twisted)	ลอรี่ ฮาลส์ แอนเดอร์สัน (Laurie Halse Anderson)	2007
7	สวิม เดอะ ฟลาย (Swim the Fly)	ดอน แคลเลอเม (Don Calame)	2009

⁸ Dan Schawbel, "Millennials Vs. Baby Boomers: Who Would You Rather Hire?,"

[http://business.time.com/2012/03/29/millennials-vs-baby-boomers-who-would-you-rather-hire.](http://business.time.com/2012/03/29/millennials-vs-baby-boomers-who-would-you-rather-hire)

1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยพบบทความเกี่ยวกับการเรียนรู้และการเติบโตของตัวละครเอกเด็กชายในวรรณกรรมภาษาเยอรมันสำหรับเยาวชน บทความเกี่ยวกับความเป็นชายอเมริกันในวรรณกรรมเยาวชนอเมริกัน วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการประกอบสร้างความเป็นชายในวรรณกรรมเยาวชนออสเตรเลีย วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการนำเสนอภาพความเป็นชายในวรรณกรรมแนวสมจริงสำหรับเยาวชน และบทความเกี่ยวกับปัญหาและการสร้างตัวตนของวัยรุ่นชายในบริบทสังคมปัจจุบัน โดยจะอภิปรายตามลำดับ

ทางด้านการศึกษาค้นคว้าการเรียนรู้และการเติบโตของตัวละครชาย ในบทความเรื่อง “ขันติธรรมระหว่างคนต่างวัฒนธรรมใน หินที่เปล่งเสียง ของฆอซี อับเดล-เกาะดีร์” ของศิริพร ศรีวรกานต์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “มาตุภูมิ ปราบกฎการณ์คนพลัดถิ่น ภาพลักษณ์สังคมเยอรมัน : การศึกษาวรรณกรรมเยาวชนของเยอรมันที่เขียนโดยนักเขียนพลัดถิ่น” บทความเรื่องนี้ศึกษาวรรณกรรมภาษาเยอรมันสำหรับเยาวชนเรื่อง หินที่เปล่งเสียง (Die Sprechenden Steine) ของฆอซี อับเดล-เกาะดีร์ (Ghazi Abdel-Qadir) ที่นำเสนอแก่นเรื่องเกี่ยวกับขันติธรรมระหว่างคนต่างวัฒนธรรมท่ามกลางสถานการณ์ความขัดแย้งในเขตเวสต์แบงก์ (West Bank) ผ่านเรื่องเล่าจากประสบการณ์ของตัวละครเอกเด็กชายชาวปาเลสไตน์อายุ 11 ปีที่ชื่อคามัล (Kamal) ผู้ประพันธ์ผูกเรื่องให้คามัลเรียนรู้และเติบโตจากการมีความคิดแบ่งแยกเขาแยกเราสู่การตระหนักรู้แนวคิดขันติธรรมระหว่างคนต่างวัฒนธรรม โดยผ่านประสบการณ์ทางตรง อาทิ การเผชิญหน้ากับความรุนแรงในการสู้รบ การได้รับความช่วยเหลือจากชาวฮิวแปลกหน้า และประสบการณ์ทางอ้อม อาทิ เรื่องเล่าความรักระหว่างชายชาวฮิวกับปูชาวอาหรับมุสลิม การเลือกทางเดินของยาโดยไม่มีดีดโยงกับชาติพันธุ์ยิว อีกทั้งผู้ประพันธ์แสดงให้เห็นว่าการใช้ความรุนแรงมิใช่ทางออกของปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ทั้งสอง ขณะเดียวกันนำเสนอการอยู่ร่วมกันอย่างสันติระหว่างชาวปาเลสไตน์กับชาวอิสราเอล บทความเรื่องนี้เป็นแนวทางการศึกษาค้นคว้าการเรียนรู้และการเติบโตของตัวละครเอกในวรรณกรรมเยาวชน

ในส่วนของการศึกษาภาพความเป็นชายในวรรณกรรมเยาวชนอเมริกัน บทความเรื่อง “Haunting History in Louis Sachar’s Holes” ของเคิร์สเทน โมลเลอร์การ์ด (Kirsten

Mollegaard) เป็นการศึกษาภาพตัวละครชายในวรรณกรรมเยาวชนอเมริกันเรื่อง โฮลส์ (Holes) ของลูอิส แซเคอร์ (Louis Sacher) โดยเชื่อมโยงกับบริบทประวัติศาสตร์ยุคสร้างชาติอเมริกาที่มีการบุกเบิกพื้นที่จากทางตะวันออกไปยังตะวันตก ความเป็นชายอเมริกันในยุคบุกเบิกจึงหมายถึงความแข็งแกร่ง ความกล้าหาญ และความมานะอดทน อันเป็นคุณลักษณะที่เอื้อต่อการสร้างชาติและการสร้างบ้านเมืองขึ้นมาจากพื้นที่ที่รกร้างว่างเปล่า การที่ตัวละครเอกวัยรุ่นชายชื่อสแตนลีย์ (Stanley) ในเรื่อง โฮลส์ ต้องเผชิญความยากลำบาก คือการขุดหลุมท่ามกลางพื้นที่ทะเลทรายอันแห้งแล้ง เปรียบดังการสร้างตัวตนความเป็นชายอเมริกันที่เข้มแข็งและอดทนดังเช่นในยุคสร้างชาติ ทำให้เขาเปลี่ยนแปลงตนเองจากวัยรุ่นชายที่มีน้ำหนักเกิน ขาดความมั่นใจในตัวเอง และมักตกเป็นเหยื่อของการถูกลั่นแกล้งที่โรงเรียน กลายเป็นวัยรุ่นชายที่มีความเข้มแข็งอดทนทั้งทางร่างกายและจิตใจ บทความเรื่องนี้เป็นแนวทางการศึกษาการสร้างความเป็นชายอเมริกันของตัวละครเอกวัยรุ่นชายในวรรณกรรมเยาวชนอเมริกันร่วมสมัย

ทางด้านการศึกษาภาพความเป็นชายในวรรณกรรมเยาวชนออสเตรเลียเรียนวิทยานิพนธ์เรื่อง My Private Pectus : the Construction of Masculinities in Australian Young Adult Fiction ของเชน แทมม (Shane Thamm) เป็นการศึกษาเปรียบเทียบภาพตัวละครชายในวรรณกรรมเยาวชนออสเตรเลียเรียนจำนวน 3 เรื่อง คือ Boys of Blood and Bone และ Deadly Unna? เปรียบเทียบกับ My Private Pectus ผลการศึกษาพบว่าวรรณกรรมเยาวชนออสเตรเลียยุคปัจจุบันมักจะนำเสนอตัวละครเอกวัยรุ่นชายที่เห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความฉลาดทางอารมณ์ และมีสติตระหนักรู้ตนเอง ตัวละครเอกวัยรุ่นชายเหล่านี้จึงนำเสนอการสร้างตัวตนความเป็นชายที่ไม่จำเป็นต้องยึดโยงกับความเป็นชายกระแสหลัก และกล่าวได้ว่าเป็นการนำเสนอตัวตนความเป็นชายที่พึงประสงค์ของสังคม ดังเช่นเรื่อง Boys of Blood and Bone และเรื่อง Deadly Unna? นำเสนอตัวละครเอกวัยรุ่นชายที่มีความอ่อนโยน ความอ่อนไหวทางอารมณ์ และมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เพื่อตอบโต้ค่านิยมความเป็นชายกระแสหลัก ขณะเดียวกันเรื่อง My Private Pectus นำเสนอตัวละครเอกวัยรุ่นชายที่ต้องเผชิญกับแรงกดดันในสังคมวัยรุ่นชาย ทำให้เขาไม่สามารถสร้างตัวตนความเป็นชายที่พึงประสงค์ ตัวละครเอกจึงมีนิสัยยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลาง อีกทั้งยังคงยึดโยงตัวตนกับค่านิยมความเป็นชายกระแสหลัก วรรณกรรมทั้งสามเรื่องนำเสนอตัวตนของตัวละครเอกวัยรุ่นชาย

รวมถึงการต่อรองระหว่างปัจเจกบุคคลกับค่านิยมและความคาดหวังของสังคม วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นตัวอย่างที่ช่วยให้เห็นการวิเคราะห์ตัวตนของตัวละครเอกวัยรุ่นชายในวรรณกรรมร่วมสมัย

นอกจากนี้ผู้วิจัยพบการศึกษาภาพความเป็นชายในบริบทวัฒนธรรมที่แตกต่างหลากหลาย ในวิทยานิพนธ์เรื่อง Images of Masculinity: Ideology and Narrative Structure in Realistic Novels for Young Adults ของลิสเบท เคลเมนส์ (Lisbeth Clemens) เป็นการนำเสนอภาพตัวละครชายในวรรณกรรมภาษาอังกฤษแนวสมจริงสำหรับเยาวชนจำนวน 103 เรื่อง ที่ตีพิมพ์ระหว่างค.ศ. 1976 ถึงค.ศ. 2003 โดยศึกษาในแง่ของความเป็นชาย การแข่งขัน ความรุนแรง และเพศวิถี อีกทั้งศึกษาการนำเสนออุดมการณ์ความเป็นชายและความคาดหวังของสังคมที่มีต่อตัวละครวัยรุ่นชาย ผลการศึกษาพบว่าตัวบทวรรณกรรมส่วนใหญ่นำเสนอความยากลำบากของตัวละครวัยรุ่นชายในการต่อรองกับค่านิยมความเป็นชายในสังคม ขณะเดียวกันตัวบทวรรณกรรมส่วนใหญ่สนับสนุนการเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์และนำเสนอทางเลือกความเป็นชายที่ยืดหยุ่นและมีความหลากหลาย วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นตัวอย่างการศึกษาอิทธิพลของค่านิยมความเป็นชายที่มีต่อการสร้างตัวตนของตัวละครวัยรุ่นชาย

ในส่วนของการศึกษาปัญหาของวัยรุ่นชายในบริบทสังคมปัจจุบัน บทความเรื่อง “Young Masculinities in Crisis: Rethinking the Dominant Paradigm” ในหนังสือเรื่อง Gender, Youth and Culture: Young Masculinities and Femininities ของอานูป นายัก (Anoop Nayak) และแมรี เจน เคฮิลลี (Mary Jane Kahily) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่นชายที่มีความกดดันจากความคาดหวังของสังคมที่ยึดโยงคุณค่าของปัจเจกบุคคลกับการประสบความสำเร็จทางการงานอาชีพและความร่ำรวย อีกทั้งสภาพสังคมที่สร้างปัญหาให้การเรียนรู้และการเติบโตของวัยรุ่นชาย อาทิ อัตราการว่างงานที่เพิ่มสูงขึ้น การขาดพ่อผู้เป็นแบบอย่าง การที่แม่ทำงานนอกบ้าน ปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ปัญหาการบริหารจัดการโรงเรียน และการผลิตซ้ำค่านิยมการใช้ความรุนแรงผ่านสื่อ เช่น วิดีโอเกม สภาพสังคมเช่นนี้จึงมีส่วนทำให้วัยรุ่นชายมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การใช้ความรุนแรง การต่อต้านสังคม การขาดเรียน การลักขโมย การเหยียดผิว การล่วงละเมิดทางเพศ การฆ่าตัวตาย การทำผิดกฎหมายร้ายแรง การติดยาเสพติด การดื่มสุรา บทความเรื่องนี้เป็นแนวทางการศึกษาปัญหาทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัว และสังคม ที่มีผลต่อการสร้างตัวตนของตัวละครเอกวัยรุ่นชาย

อีกทั้งผู้วิจัยพบการศึกษาปัญหาของวัยรุ่นชายในบริบทสังคมอเมริกันในบทความเรื่อง “The Rhetoric of the Current ‘Boy Crisis’” ในหนังสือ Boys in Children’s Literature and Popular Culture: Masculinity, Abjection, and the Fictional Child ของแอนเน็ตต์ วันนาเมเกอร์ (Annette Wannamaker) เป็นการศึกษาปัญหาของเยาวชนชายในสังคมอเมริกันร่วมสมัย ซึ่งเป็นประเด็นที่กำลังถกเถียงอย่างกว้างขวาง เนื่องจากเยาวชนชายจำนวนมากกำลังอยู่ในภาวะวิกฤติ อาทิ ปัญหาด้านการเรียนและปัญหาสุขภาพจิต นำไปสู่การใช้ความรุนแรงต่อตนเองและผู้อื่น สภาพสังคมอเมริกันในยุคปัจจุบันมีส่วนสำคัญในการสร้างปัญหาให้กับเยาวชนผู้เปรียบดั่งผ้าขาว โดยเฉพาะค่านิยมความเป็นชายที่ให้ความสำคัญกับความแข็งแกร่งและการไม่แสดงออกทางอารมณ์ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจิตของเยาวชนชาย อีกทั้งความคาดหวังที่แตกต่างหลากหลายของสังคมที่มีต่อเยาวชนชายอาจทำให้พวกเขาประสบปัญหาในการสร้างตัวตน บทความเรื่องนี้เป็นแนวทางการศึกษาอิทธิพลของค่านิยมต่างๆในสังคมอเมริกันที่มีผลต่อการสร้างตัวตนของตัวละครวัยรุ่นชาย

ทางด้านการศึกษาการสร้างตัวตนของวัยรุ่นชายผ่านวรรณกรรมเยาวชน บทความเรื่อง “Making Boys Appear: The Masculinity of Children’s Fiction” ของเพอร์รี่ โนเดลแมน (Perry Nodelman) ในหนังสือเรื่อง Ways of Being Males: Representing Masculinities in Children’s Literature and Film เป็นการศึกษาการนำเสนอความเป็นชายในวรรณกรรมเยาวชน ค่านิยมความเป็นชายเป็นสิ่งที่สังคมประกอบสร้างขึ้นและมีอิทธิพลต่อปัจเจกบุคคลในสังคมนั้นๆ ทว่าเป็นสิ่งที่สังคมไม่ตระหนักถึงความสำคัญหรือมักถูกมองข้าม การศึกษาการนำเสนอความเป็นชายในวรรณกรรมเยาวชนจึงสามารถสะท้อนค่านิยมความเป็นชายที่กำลังไหลเวียนอยู่ในสังคมปัจจุบัน ที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความเป็นชายของผู้อ่านที่เป็นเยาวชน นำไปสู่การตระหนักข้อดีและข้อเสียของค่านิยมความเป็นชายดังกล่าว ทำให้ผู้อ่านที่เป็นเยาวชนมีวิจารณญาณในการเลือกปฏิบัติตามค่านิยมที่เหมาะสมกับตนเองและสังคมรอบข้าง บทความเรื่องนี้เป็นแนวทางในการศึกษาการสร้างตัวตนของวัยรุ่นชายอย่างมีวิจารณญาณและไม่คล้อยตามค่านิยมความเป็นชายในสังคม หรือกล่าวได้ว่าเป็นการสร้างความเป็นชายในแบบของตนเอง

ผู้วิจัยศึกษาบทความและวิทยานิพนธ์ที่กล่าวถึงข้างต้นเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวรรณกรรมเยาวชนที่นำเสนอตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้ ในแง่การนำเสนอปัญหาของวัยรุ่นชาย ปัญหาครอบครัว และปัญหาสังคมที่มีผลต่อการเติบโตของตัวละครวัยรุ่นชาย อิทธิพลของ

ค่านิยมของสังคมอเมริกัน โดยเฉพาะค่านิยมความเป็นชายอเมริกัน ที่มีผลต่อการเรียนรู้และการเติบโตของตัวละครวัยรุ่นชาย อันนำไปสู่การสร้างตัวตนใหม่หรือสร้างความเป็นชายในวิถีของตนเอง

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

1. กำหนดลักษณะโครงร่างวิทยานิพนธ์
2. ค้นคว้าและเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
3. วิเคราะห์และเปรียบเทียบตัวบทวรรณกรรม
4. สรุปผลการวิเคราะห์
5. นำเสนอผลงานในรูปแบบวิทยานิพนธ์

1.7 ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลงานวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลงานการวิจัยในหัวข้อ “ความเป็นชายในวัฒนธรรมอเมริกันเรื่อง Twisted ของลอรี เฮาส์ แอนเดอร์สัน” “Masculinity in American Culture in Twisted by Laurie Halse Anderson” ในงานประชุมวิชาการมหาดบัณฑิตระดับชาติด้านวรรณคดีศึกษาเรื่อง “Exploring the Literary World: Bodies, Borders, and Beyond” จัดโดยภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในวันที่ 11 มิถุนายน 2556

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้วิจัยคาดหวังว่างานวิจัยฉบับนี้สามารถเป็นแนวทางในการศึกษาการสร้างตัวตนและปัญหาของตัวละครวัยรุ่นชายในวรรณกรรมเยาวชนต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมเยาวชนกับบริบทสังคมอเมริกันร่วมสมัย

2.1 ลักษณะและบทบาทของวรรณกรรมเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายคัตสรร

“วรรณกรรมเยาวชน” คือวรรณกรรมสำหรับกลุ่มผู้อ่านอายุ 12 ถึง 18 ปี ที่นำเสนอปัญหาของวัยรุ่นและปัญหาสังคมที่อยู่ในความสนใจของวัยรุ่น ตามคำนิยามของไมเคิล คาร์ท (Michael Cart) อดีตประธานสมาคมหอสมุดเยาวชน (Young Adult Library Services Association) องค์การระดับชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา ที่มีพันธกิจในการพัฒนาและการศึกษาวิจัยวรรณกรรมเยาวชนเพื่อส่งเสริมวรรณกรรมที่มีคุณภาพสำหรับเยาวชน อาทิ การมอบรางวัลวรรณกรรมเยาวชนยอดเยี่ยม การมอบทุนวิจัยเกี่ยวกับวรรณกรรมเยาวชน การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวรรณกรรมเยาวชน อีกทั้งเขากล่าวถึงบทบาทของวรรณกรรมเยาวชนในบทความเรื่อง “The Value of Young Adult Literature” ว่ากลุ่มผู้อ่านวัยรุ่นอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านระหว่างการเป็นเด็กกับการเป็นผู้ใหญ่ วรรณกรรมเยาวชนที่ตีควรส่งเสริมพัฒนาการของวัยรุ่นทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม วรรณกรรมเยาวชนจึงมีคุณค่าในฐานะที่ช่วยส่งเสริมให้วัยรุ่นมีพัฒนาการที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของสังคม⁹

จากนิยามของวรรณกรรมเยาวชนข้างต้น กล่าวได้ว่าวรรณกรรมเยาวชนมีรูปแบบและเนื้อหาหลากหลาย อาทิ นวนิยายภาพ นวนิยายแฟนตาซี นวนิยายวิทยาศาสตร์ วรรณกรรมเยาวชนจำนวน 7 เรื่องในขอบเขตของงานวิจัยฉบับนี้จัดอยู่ในประเภทนวนิยายแนวสมจริง (Realistic Fiction) ที่นำเสนอเรื่องเล่าของตัวละครวัยรุ่นในบริบทสังคมจริงในปัจจุบัน สอดคล้องกับแนวคิดของคาร์ล ทอมลินสัน (Carl M. Tomlinson) และแคโรล ลินช์-บราวน์ (Carol Lynch-Brown) ที่กล่าวว่าวรรณกรรมเยาวชนแนวสมจริงในช่วงหลายทศวรรษก่อนหน้ามักนำเสนอภาพครอบครัวที่มีความสุขและไม่นำเสนอปัญหาในสังคม แตกต่างจากวรรณกรรมเยาวชนแนวสมจริงในปัจจุบันที่นำเสนอประเด็นปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นจริงในสังคมและความยากลำบากในชีวิตที่ตัวละครวัยรุ่นต้องเผชิญ มิใช่นำเสนอเพียงภาพความสุขและความสนุกสนานในชีวิตวัยรุ่น เช่น ความขัดแย้งกับกลุ่ม

⁹ Michael Cart, "The Value of Young Adult Literature,"

<http://www.ala.org/yalsa/guidelines/whitepapers/yalit>.

เพื่อน การหย่าร้างของพ่อแม่ การถูกพ่อแม่ผู้ปกครองทอดทิ้งหรือถูกทำร้าย การติดยาและการติดยาเสพติด การแปลกแยกจากสังคม การเป็นโรคซึมเศร้า และการฆ่าตัวตาย วรรณกรรมเยาวชนแนวสมจริงทำให้วัยรุ่นตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างภูมิหลังของตนเองกับภูมิหลังของผู้อื่น มิใช่ทุกคนที่มีครอบครัวอบอุ่น ในบางครอบครัวพ่อแม่มีได้ดูแลเอาใจใส่ลูกเท่าที่ควร และในบางครอบครัวพ่อแม่ทำร้ายลูกทั้งทางร่างกายและจิตใจ วรรณกรรมเยาวชนแนวสมจริงจึงมีประโยชน์ต่อวัยรุ่นในแง่การเข้าใจตนเอง การเข้าใจผู้อื่น และการเข้าใจสังคมอย่างสมจริงและรอบด้าน¹⁰

แนวคิดของคาร์ล ทอมลินสัน และแคโรล ลินช์-บราวน์ สอดคล้องกับแนวคิดของแฟรงค์ เจนนิ่งส์ (Frank Jennings) ที่กล่าวไว้ว่านวนิยายแนวสมจริงร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่น (Contemporary Realistic Fiction for Young Adult) นำเสนอประสบการณ์ชีวิตของตัวละครวัยรุ่นที่สมจริงและตรงไปตรงมา เนื่องจากวัยรุ่นต้องการเห็นภาพจำลองสถานการณ์ในชีวิตจริงที่มีความสมจริง แตกต่างจากวรรณกรรมเด็กที่มักไม่นำเสนอปัญหาและความยากลำบากในชีวิตอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งเป็นการปกป้องวัยรุ่นมากเกินไปและขาดความจริงใจต่อผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่น¹¹

กลวิธีหนึ่งในการนำเสนอวรรณกรรมเยาวชนเพื่อให้เกิดความสมจริง คือการเล่าเรื่องโดยใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่งหรือการเล่าเรื่องจากมุมมองของตัวละครวัยรุ่น ซึ่งเป็นกลวิธีการเล่าเรื่องที่ผู้ประพันธ์เลือกใช้ในนวนิยายคัดสรรทั้งเจ็ดเรื่อง การเล่าเรื่องจากมุมมองของตัวละครวัยรุ่นทำให้ผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่นเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของตัวละครและเชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองกับเรื่องเล่าได้เป็นอย่างดี ผู้อ่านสามารถเรียนรู้และเติบโตไปพร้อมกับเรื่องเล่าผ่านการนำเสนอปัญหาและการคลี่คลายปัญหาจากมุมมองของตัวละครวัยรุ่น กล่าวได้ว่าวรรณกรรมเยาวชนแนวสมจริงมีบทบาทในการส่งเสริมพัฒนาการของวัยรุ่น

ลักษณะและบทบาทของวรรณกรรมเยาวชนแนวสมจริงที่กล่าวไปข้างต้นสอดคล้องกับแนวคิดของราเชล บิลซ์ (Rachelle L. Bilz) ที่กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง Life Is Tough: Guys, Growing Up and Young Adult Literature วรรณกรรมเยาวชนมีส่วนสำคัญในการขัดเกลา

¹⁰ Carl Tomlinson and Carol Lynch-Brown, *Essentials of Children's Literature* (Boston: Allyn and Bacon, 1996). pp. 139-141.

¹¹ Kathy Howard Latrobe and Judy Drury, *Critical Approaches to Young Adult Literature* (New York: Neal-Schuman, 2009). p. 70.

พฤติกรรมของวัยรุ่นชายและโตกลับค่านิยมความเป็นชายในวัฒนธรรมอเมริกัน คือการมีรูปลักษณ์กำยำแข็งแรง การไม่แสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก การแข่งขัน การเอาชนะ การใช้ความรุนแรงทั้งกับตนเองและผู้อื่น ซึ่งเป็นค่านิยมที่ถูกนำเสนออย่างต่อเนื่องในสื่อกระแสหลัก¹²

จากการอภิปรายลักษณะและบทบาทของวรรณกรรมเยาวชนแนวสมจริงข้างต้นกล่าวได้ว่าวรรณกรรมเยาวชนทั้งเจ็ดเรื่องที่ถูกวิจัยเลือกศึกษาสอดคล้องกับลักษณะและบทบาทของวรรณกรรมเยาวชนแนวสมจริง โดยนำเสนอปัญหาของวัยรุ่นชายผู้แพ้ในสังคมอเมริกันยุคปัจจุบัน ขณะเดียวกันนำเสนอการเรียนรู้และการเติบโตผ่านมุมมองของตัวละครวัยรุ่นชาย วรรณกรรมเยาวชนทั้งเจ็ดเรื่องจึงสามารถเป็นส่วนหนึ่งในการป้องกันและแก้ไขปัญหา “วิกฤติของวัยรุ่นชาย” ที่สังคมอเมริกันกำลังให้ความสำคัญในขณะนี้

2.2 บริบททางสังคมและวัฒนธรรมอเมริกันร่วมสมัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายคัตสรร

วรรณกรรมเยาวชนทั้ง 7 เรื่องในขอบเขตการวิจัยนำเสนอเรื่องเล่าของตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้ในบริบทสังคมอเมริกันร่วมสมัย ในหัวข้อนี้อภิปรายถึงค่านิยมของสังคมอเมริกันสองประการที่ปรากฏในวรรณกรรมคัตสรรและมีอิทธิพลอย่างมากต่อเรื่องเล่าของตัวละครวัยรุ่นชาย คืออเมริกันดรีม (American Dream) ที่นำไปสู่ค่านิยมการแข่งขัน ปัญหาการหย่าร้างของพ่อแม่ ปัญหาสุขภาพจิตของเยาวชน และค่านิยมความเป็นชายอเมริกัน โดยจะอภิปรายตามลำดับ

2.2.1 ค่านิยมอเมริกันดรีม

“อเมริกันดรีม” เป็นลักษณะเด่นของวัฒนธรรมอเมริกันที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิด ความเชื่อ และวิถีชีวิตของชาวอเมริกัน พจนานุกรมแมคมิลแลน (Macmillan Dictionary) อธิบายว่า “อเมริกันดรีม” คือ “แนวคิดที่ว่าประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นพื้นที่ที่ใครก็สามารถประสบความสำเร็จได้หากพวกเขาทำงานหนักมากพอ” (The idea that the U.S. is a place where anyone can become successful if they work hard enough)¹³ และพจนานุกรมออกซ์ฟอร์ด (Oxford Dictionary) อธิบายว่า “อเมริกันดรีม” คือ “แนวคิดที่ว่าพลเมืองอเมริกันทุกคนควรมี

¹² Rachelle L. Bliz, *Life Is Tough: Guys, Growing up, and Young Adult Literature*. pp. 131-132.

¹³ Macmillan Dictionary, "American Dream,"

<http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/the-american-dream>.

โอกาสเท่าเทียมกันที่จะประสบความสำเร็จและมีความเจริญรุ่งเรือง ด้วยการงานหนัก ความพากเพียร และการริเริ่มทำสิ่งใหม่” (The ideal that every US citizen should have an equal opportunity to achieve success and prosperity through hard work, determination, and initiative)¹⁴ จากนิยามข้างต้นจึงกล่าวได้ว่าค่านิยมอเมริกันดรีมให้ความสำคัญกับการทำงานหนัก การแข่งขัน การประสบความสำเร็จ และความมั่งคั่งร่ำรวย

นอกเหนือจากค่านิยมอเมริกันดรีม เสรีภาพทางสังคมและเศรษฐกิจทำให้ลัทธิทุนนิยมและบริโภคนิยมมีอิทธิพลอย่างมากต่อสังคมอเมริกัน เห็นได้จากที่สังคมอเมริกันในยุคปัจจุบันเต็มไปด้วยการแข่งขัน การเอาชนะ การเป็นที่หนึ่ง ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจน คือรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอการแข่งขัน อาทิ “อเมริกันส์ กอท ทาเลนต์” (American’s Got Talent) รายการประกวดพรสวรรค์ที่แตกต่างหลากหลายของผู้เข้าแข่งขัน “อเมริกันส์ เนกซ์ ทอป โมเดล” (American’s Next Top Model) รายการแข่งขันเพื่อหานางแบบหน้าใหม่ “เดอะ บิ๊กเกสต์ ลูเซอร์” (The Biggest Loser) รายการแข่งขันลดน้ำหนักระหว่างผู้เข้าแข่งขันที่มีน้ำหนักเกินกว่าเกณฑ์หรือเป็นโรคอ้วน ผู้ชนะในรายการเหล่านี้จะได้รับเงินรางวัลก้อนโต ได้รับโอกาสในการทำงาน และกลายเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในชั่วข้ามคืน กล่าวได้ว่าภาพการแข่งขันในรายการโทรทัศน์อันเป็นสื่อกระแสหลักสามารถสะท้อนภาพสังคมอเมริกันในยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

แม้ว่าค่านิยมอเมริกันดรีมและการแข่งขันจะนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าของประเทศ แต่ในขณะเดียวกันทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมามากมาย ดังที่เอมิลี มาร์ติน (Emily Martin) นักมานุษยวิทยาชาวอเมริกันผู้เชี่ยวชาญด้านสังคมและวัฒนธรรมอเมริกัน กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง Bipolar Expeditions: Mania and Depression in American Culture ว่าค่านิยมอเมริกันดรีมทำให้เกิดการชิงดีชิงเด่นและการต่อสู้พาดพิงทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำและความยากจน ผู้คนจำนวนมากต้องเผชิญกับความผิดหวังและความล้มเหลว อันเป็นสาเหตุหนึ่งของโรคซึมเศร้าและโรคอารมณ์สองขั้วในสังคมอเมริกัน อีกทั้งความเหลื่อมล้ำและปัญหาทาง

¹⁴ Oxford Dictionary, "American Dream,"

[http://www.oxforddictionaries.com/us/definition/american_english/American-dream.](http://www.oxforddictionaries.com/us/definition/american_english/American-dream)

เศรษฐกิจทำให้พ่อแม่จำนวนมากต้องทำงานหลายที่เพื่อจุนเจือครอบครัว เยาวชนจำนวนมากจึงขาดการดูแลอย่างเหมาะสมในครอบครัวอเมริกันยุคปัจจุบัน¹⁵

หากเทียบเคียงกับนิยามของอเมริกันดรีมและค่านิยมการแข่งขันในสังคมอเมริกันที่อภิปรายไปข้างต้น กล่าวได้ว่าค่านิยมการแข่งขันส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง ทั้งระดับปัจเจกบุคคล สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสังคมโดยรวม ในที่นี้จะอภิปรายถึงผลกระทบของอเมริกันดรีมและค่านิยมการแข่งขันที่มีต่อเยาวชนอเมริกัน ซึ่งปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนอเมริกันในขอบเขตของงานวิจัยฉบับนี้ คือสถิติการหย่าร้าง และสถิติการเป็นโรคประสาทของเยาวชนอเมริกัน

2.2.2 การหย่าร้าง: ปัญหาของพ่อแม่ที่ส่งผลต่อเยาวชน

ค่านิยมอเมริกันดรีมที่มาพร้อมกับการแข่งขันและการเอาชนะทำให้ปัจเจกบุคคลมุ่งมั่นเพื่อความสำเร็จของตนเอง ซึ่งอาจทำให้ละเลยความสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว อีกทั้งอาจนำไปสู่ความขัดแย้งในครอบครัวและการหย่าร้าง สอดคล้องกับสถิติการหย่าร้างในสหรัฐอเมริกาช่วงทศวรรษ 1990 เป็นต้นมา อัตราการแต่งงานของพลเมืองชาวอเมริกันสูงกว่าประเทศพัฒนาแล้วอื่นๆ ทว่าอัตราหย่าร้างสูงมากกว่า 50% การหย่าร้างดังกล่าวส่งผลกระทบต่อเยาวชนอเมริกัน เห็นได้จากสถิติของผู้เยาว์ที่อาศัยกับพ่อแม่ลดลงอย่างต่อเนื่องลดลงจาก 85% ในช่วงทศวรรษ 1970 เป็น 65% ในช่วงทศวรรษ 2000 และสถิติของผู้เยาว์ที่อาศัยกับพ่อหรือแม่เลี้ยงเดียวเพิ่มสูงขึ้นจาก 5% ในช่วงทศวรรษ 1970 เป็น 25% ในช่วงทศวรรษ 2000¹⁶

การหย่าร้างของพ่อแม่ทำให้เยาวชนต้องปรับตัวเข้ากับครอบครัวใหม่ หรือต้องปรับตัวในการอยู่กับพ่อหรือแม่เพียงคนเดียว ซึ่งเป็นเรื่องยากสำหรับเยาวชนที่ยังขาดวุฒิภาวะทางความคิดและอารมณ์ เห็นได้จากการศึกษาการปรับตัวของเยาวชนในครอบครัวที่มีการหย่าร้างพบว่าเมื่อเปรียบเทียบกับเยาวชนในครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่ผู้ให้กำเนิด เยาวชนในครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยวและครอบครัวที่มีพ่อเลี้ยงมีความเสี่ยงสูงกว่าที่จะประสบปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคมรอบ

¹⁵ Emily Martin, *Bipolar Expeditions: Mania and Depression in American Culture* (New Jersey: Princeton University Press, 2009). pp. 39-40.

¹⁶ Andrew J. Cherlin, "American Marriage in the Early Twenty-First Century," *The Future of Children* 15, no. 2 Fall (2005). pp. 33-55.

ข้าง เยาวชนในครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยวมีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ อาทิ พฤติกรรมต่อต้านสังคม ปัญหาด้านการเรียน มากกว่า 2 เท่าของเยาวชนในครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่ ขณะที่เยาวชนในครอบครัวที่มีพ่อเลี้ยงมักมีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคมรอบข้าง เนื่องจากการย้ายที่อยู่อาศัย ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อเลี้ยงกับลูกเลี้ยงที่ไม่ราบรื่น การปรับตัวเข้ากับพี่หรือน้องผู้เป็นสมาชิกใหม่ในครอบครัว การเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบในบ้าน¹⁷ นอกจากนี้จากการศึกษาปัญหาสุขภาพจิตของเยาวชนในครอบครัวที่มีพ่อเลี้ยงพบว่าแนวโน้มที่จะมีอาการทางจิตเนื่องจากความบาดแผลในใจจากการหย่าร้างของพ่อแม่ ขณะที่ข้อดีของครอบครัวที่มีพ่อเลี้ยง คือการมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยวเนื่องจากรายได้ของครัวเรือนที่มากกว่าและการมีเวลาดูแลเอาใจใส่ลูกมากกว่า ทำให้ความเสี่ยงที่จะเกิดปัญหาอื่น ๆ ลดลง¹⁸ ข้อเท็จจริงเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันเยาวชนอเมริกันจำนวนมากกำลังเผชิญกับปัญหาครอบครัว ซึ่งนำไปสู่ปัญหาในการพัฒนาบุคลิกภาพ การสร้างตัวตน และการปรับตัวเข้ากับสังคม

2.2.3 ปัญหาสุขภาพจิตของเยาวชน

ค่านิยมการแข่งขันในสังคมอเมริกันนอกจากจะมีส่วนทำให้เกิดการหย่าร้างเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนคู่สมรส และยังมีส่วนทำให้เกิดแรงกดดันหรือความคาดหวังของสังคมที่มีต่อเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษาเล่าเรียน พ่อแม่ผู้ปกครองมักคาดหวังให้ลูกหลานมีผลการเรียนในเกณฑ์ดี สามารถสอบเข้าเรียนในสถาบันที่มีชื่อเสียง เพื่อเป็นใบเบิกทางไปสู่ความสำเร็จทางอาชีพการงานในอนาคต อีกทั้งค่านิยมการแข่งขันมีส่วนทำให้เกิดการชิงดีชิงเด่นในหมู่เยาวชนด้วยกันเองโดยเฉพาะในโรงเรียน อาทิ รูปลักษณ์ภายนอก ผลการเรียน การมีพรสวรรค์ ฐานะของครอบครัว กล่าวได้ว่าเยาวชนต้องเผชิญกับแรงกดดันทั้งจากครอบครัวและสังคมรอบข้าง แรงกดดันดังกล่าวมีส่วนทำให้เยาวชนอเมริกันจำนวนมากในปัจจุบันมีอาการป่วยทางจิต เห็นได้จากสถิติการเป็นโรคประสาทของเยาวชนอเมริกันอายุ 13 ถึง 18 ปีมีมากกว่า 20% จากการสำรวจในค.ศ. 2010

¹⁷ Kyrre Breivik and Dan Olweus, "Adolescent's Adjustment in Four Post-Divorce Family Structures: Single Mother, Stepfather, Joint Physical Custody and Single Father Families," *Journal of Divorce & Remarriage* 44, no. 3-4 (2006). pp. 99-124.

¹⁸ Megan M. Sweeney, "Stepfather Families and the Emotional Well-Being of Adolescents," *Journal of Health and Social Behavior* 48, no. 1 (2007). pp. 33-49.

และ 46% ของกลุ่มผู้ป่วยจะกลับมามีอาการป่วยซ้ำหรือมีอาการป่วยต่อเนื่องจนตลอดชีวิต¹⁹ สถิติการป่วยเป็นโรคซึมเศร้าของเยาวชนอเมริกันอายุ 12 ถึง 17 ปีในค.ศ. 2012 คือ 9.1% หรือ 2.2 ล้านคน ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกับสถิติจากการสำรวจในค.ศ. 2004 ถึง 2011 สถิติการป่วยเป็นโรคซึมเศร้าในเยาวชนหญิง คือ 13.7% มากกว่าเยาวชนชาย คือ 4.7% ในค.ศ. 2012 ทว่าเยาวชนชายที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้ายอมเข้ารับการบำบัดรักษาน้อยกว่าเยาวชนหญิง ไม่ว่าจะเป็นการบำบัดรักษาโดยแพทย์หรือการให้คำปรึกษาในสถานศึกษา ส่วนสาเหตุของการป่วยเป็นโรคซึมเศร้าของเยาวชนอเมริกันเรียงตามลำดับดังนี้

1. การตกอยู่ในภาวะซึมเศร้า (50.7%)
2. ปัญหาครอบครัว (29.1%)
3. การละเมิดกฎโรงเรียนหรือการละเมิดกฎหมาย (24.2%)
4. การคิดที่จะฆ่าตัวตาย (23.8%)
5. ความรู้สึกกลัวหรือความเครียด (22.7)
6. ปัญหาการเข้าสังคมที่โรงเรียน (19.7%)
7. ปัญหาการควบคุมอารมณ์ (18.9%)
8. ปัญหาในกลุ่มเพื่อน (12.7%)²⁰

จากการอภิปรายค่านิยมการแข่งขันที่มีส่วนทำให้เยาวชนอเมริกันเจ็บป่วยด้วยโรคประสาทมากขึ้นในยุคปัจจุบันที่กล่าวไปข้างต้น กล่าวได้ว่าปัญหาสุขภาพจิตของเยาวชนเป็นปัญหาของสังคมทุกภาคส่วนที่ควรให้ความสำคัญและร่วมมือกันดูแลเยาวชน โดยเฉพาะครอบครัวและสถาบันการศึกษา

¹⁹ National Institutes of Mental Health, "Any Disorder among Children," <http://www.nimh.nih.gov/health/statistics/prevalence/any-disorder-among-children.shtml>.

²⁰ National Survey on Drug Use and Health, "Major Depressive Episode and Mental Health Service Utilization among Youths," http://www.samhsa.gov/data/sites/default/files/2k12MH_Findings/2k12MH_Findings/NSDUHmhr2012.htm#ch4.

2.2.4 ค่านิยมความเป็นชายอเมริกัน

ค่านิยมความเป็นชายในวัฒนธรรมอเมริกันเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่เป็นผลกระทบจากค่านิยมอเมริกันที่มุ่งเน้นการแข่งขันและการเอาชนะ อีกทั้งเป็นค่านิยมที่สร้างปัญหาให้กับการสร้างตัวตนของวัยรุ่นชาย ทั้งในบริบทสังคมจริงและในวรรณกรรมเยาวชนในขอบเขตของงานวิจัยฉบับนี้ รากฐานของการประกอบสร้างความเป็นชายในวัฒนธรรมอเมริกัน คือประวัติศาสตร์ช่วงยุคสร้างชาติอเมริกา ซึ่งปรากฏการประกอบสร้างค่านิยมความเป็นชายแบบอเมริกัน (American Manhood) ในสื่อกระแสหลักของอเมริกาในศตวรรษที่ 19 โดยปฏิเสธภาพความเป็นชายแบบยุโรปที่อ่อนโยน ขณะเดียวกันสร้างภาพความเป็นชายแบบอเมริกันที่มีลักษณะเข้มแข็ง ก้าวร้าว ไม่แสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกอ่อนไหว ค่านิยมความเป็นชายอเมริกันมีบทบาทในการแยกอัตลักษณ์ของความเป็นอเมริกันออกจากอัตลักษณ์ของความเป็นยุโรปหรืออังกฤษ อีกทั้งเป็นค่านิยมที่เป็นประโยชน์ต่อการบุกเบิกพื้นที่เพื่อขยายอาณาเขตและการสร้างความเจริญของชาติ เนื่องจากเพศชายถูกคาดหวังว่าต้องเป็นนักสู้ผู้เข้มแข็งดุเดือดและกล้าหาญ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นอย่างมากในบริบทสังคมอเมริกันยุคบุกเบิกที่เรียกกันว่ายุคผู้ก่อตั้ง หรือ “Founders” โดยมีเป้าหมายเพื่อจัดการและควบคุมสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ยังคงเปราะบาง และเพื่อให้เกิดความมั่นคงและเป็นระเบียบเรียบร้อย อันจะนำไปสู่การสร้างรากฐานที่มั่นคงเพื่อการพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต²¹

ความเป็นชายอเมริกันมีความย้อนแย้งในตัวเองอย่างมาก เนื่องจากการประกอบสร้างค่านิยมความเป็นชายอเมริกันตั้งอยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างแบบคู่ตรงข้าม อาทิ ผู้ชนะ/ผู้แพ้ ความแข็งแกร่ง/ความอ่อนแอ การประสบความสำเร็จ/ความล้มเหลว และที่น่าสนใจ คือคู่ตรงข้ามผู้กระทำ/ผู้ถูกกระทำ โดยที่สายตาของเพศชาย (Male Gaze) มอง “ความไม่เป็นชาย” ในฐานะ “ความเป็นอื่น” ที่เป็นฝ่ายถูกกระทำ ขณะเดียวกันเมื่อสายตาของเพศชายมองเพศชายด้วยกันเองจะเกิดความต้องการเอาชนะ ต้องการยึดครอง และต้องการทำลาย²² กล่าวได้ว่าความเป็นชายอเมริกันตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรุนแรงและความหวาดระแวงที่จะเสียอำนาจการควบคุม สอดคล้องกับลักษณะของความเป็นชายแบบสุดโต่ง หรือ “Compulsive Masculinity” ตามคำนิยามของไมเคิล

²¹ David Greven, *Men Beyond Desire: Manhood, Sex, and Violation in American Literature* (New York: Palgrave Macmillan, 2005). pp. 1-9.

²² *ibid.* pp. 9-10.

คิมเมล (Michael Kimmel) นักสังคมวิทยาชาวอเมริกันผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาเพศสภาพ เขา กล่าวว่าความเป็นชายแบบสุดโต่ง คือความเป็นชายที่นิยมความรุนแรง การแข่งขันและการเอาชนะ แบบสุดโต่ง ขณะเดียวกันเต็มไปด้วยความรู้สึกละอายใจและความหวาดระแวงตลอดเวลา ทำให้ ต้องแสวงหาเครื่องเสริมสร้างความมั่นใจและยืนยันตัวตน เพื่อตอกย้ำความสามารถในการบังคับ ควบคุมของตนเองอยู่เสมอ²³

ค่านิยมความเป็นชายอเมริกันดังที่อภิปรายไปข้างต้นส่งอิทธิพลอย่างต่อเนื่องใน สังคมอเมริกันจนถึงปัจจุบัน ปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสำคัญอย่างมากในการผลิตซ้ำค่านิยมความเป็นชาย อเมริกัน คือสื่อมวลชน เช่น ภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ประกอบเพลง สื่อเหล่านี้มักนำเสนอ ภาพความเป็นชายหรือตัวละครชายที่ประสบความสำเร็จในด้านการงาน การเงิน การกีฬา ผู้มีความรู้ มีความสามารถในการแข่งขันและการเอาชนะ มีความกล้าหาญในการต่อสู้ รวมถึงมีบุคลิกที่กำยำ แข็งแรงสมเป็นชายชาติวีร มีเสน่ห์ดึงดูดทางเพศ และเป็นที่ยกย่องของตัวละครหญิงสาว โดยเห็นได้ ชัดเจนในภาพยนตร์ที่นำเสนอตัวละครวีรบุรุษ อาทิ ตัวละครวีรบุรุษในภาพยนตร์เรื่องกัปตันอเมริกา (Captain America) เจมส์ บอนด์ (James Bond) เซฟวิง ไพรเวท ไรอัน (Saving Private Ryan) ดาย ฮาร์ด (Die Hard) การผลิตซ้ำค่านิยมความเป็นชายผ่านสื่อมวลชนจึงยังคงตอกย้ำค่านิยมความ เป็นชายเช่นนี้ในวัฒนธรรมอเมริกันต่อไป

ค่านิยมความเป็นชายอเมริกันที่ยึดโยงกับการแข่งขัน การเอาชนะ และการใช้ความ รุนแรงนั้นกำลังสร้างปัญหาให้กับวัยรุ่นชายในสังคมอเมริกันยุคปัจจุบัน เห็นได้จากการใช้ความรุนแรง ในกลุ่มวัยรุ่นชายในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะการกลั่นแกล้งในโรงเรียน ดังที่กล่าวไปข้างต้นว่าค่านิยม ความเป็นชายตั้งอยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างคู่ตรงข้าม อาทิ ความเป็นชาย/ความเป็นอื่น ผู้ชนะ/ผู้แพ้ ผู้กระทำ/ผู้ถูกระทำ ความสำเร็จ/ความล้มเหลว ความเข้มแข็ง/ความอ่อนแอ กอปรกับความวิตก กังวลที่จะสูญเสียอำนาจ วัยรุ่นชายจึงกลั่นแกล้งผู้อื่นเพื่อยืนยันความเป็นชายของตน ดังที่แอนเดรีย คอห์น (Andrea Cohn) และ แอนเดรีย แคนเทอร์ (Andrea Canter) นักวิจัยผู้เป็นสมาชิกสมาคม นักจิตวิทยาในโรงเรียนแห่งชาติสหรัฐอเมริกา (National Association of School Psychologists)

²³ Michael Kimmel, *The History of Men: Essays in the History of American and British Masculinities* (New York: State University of New York, 2005). p. 93.

ที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งในหมู่เยาวชนในโรงเรียน พบว่าผู้ที่ชอบกลั่นแกล้ง (Bullies) มักเลือกเหยื่อที่เขามั่นใจว่าอ่อนแอกว่าและไร้ทางสู้ เขากลั่นแกล้งเหยื่อเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจ และเพื่อยืนยันอำนาจและความสามารถในการบังคับควบคุม เขาจึงมักกลั่นแกล้งเหยื่อรายเดิมซ้ำๆ เพื่อต่อย้ำอำนาจของตนเอง อย่างไรก็ตามสาเหตุของการกลั่นแกล้งผู้อื่นอาจมาจากครอบครัว เช่น การขาดการอบรมที่ดีจากพ่อแม่ผู้ปกครอง การขาดความรักความเข้าใจในครอบครัว การใช้ความรุนแรงในครอบครัว หรือการปลุกฝังการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา นอกจากนี้การศึกษายังพบว่าเหยื่อของการกลั่นแกล้งมักมีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคมและมีปัญหาทางจิต อีกทั้งมีแนวโน้มก่ออาชญากรรม ปัญหาการกลั่นแกล้งในโรงเรียนจึงเป็นวาระสำคัญที่ควรได้รับความร่วมมือจากพ่อแม่ผู้ปกครองและบุคลากรในโรงเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา²⁴

กล่าวได้ว่าปัญหาการใช้ความรุนแรงและการกลั่นแกล้งในโรงเรียนมิได้จบลงเพียงแค่มักเรียนกลุ่มหนึ่งที่ตกเป็นเหยื่อ แต่อาจนำไปสู่โศกนาฏกรรมสะเทือนขวัญ ดังเช่นในกรณีการสังหารหมู่ในโรงเรียนมัธยมโคลัมไบน์ (Columbine High School) ในค.ศ. 1999²⁵ แม้ว่าการสังหารหมู่ดังกล่าวดังเช่นกรณีโรงเรียนมัธยมโคลัมไบน์มิได้เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ทว่าสถิติการฆาตกรรมและการสังหารหมู่โดยฆาตกรที่เป็นนักเรียนในพื้นที่โรงเรียนนับจากค.ศ. 1992 ถึง 2006 มีทั้งสิ้น 109 คดี มีผู้เสียชีวิตทั้งสิ้น 116 ศพ และพบว่าทั้งตัวฆาตกรและเหยื่อมักเป็นเยาวชนเพศชาย²⁶

ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาการก่ออาชญากรรมและการตกเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรงของเยาวชนอเมริกันที่มีอายุระหว่าง 12 ปีถึง 17 ปี ที่จัดทำโดยกระทรวงสาธารณสุขของสหรัฐอเมริกา (U.S. Department of Health and Human Services) ในค.ศ. 2006 พบว่าการใช้ความรุนแรงในกลุ่มเยาวชนส่วนใหญ่เกิดขึ้นในโรงเรียน²⁷ สถิติการจับกุมเยาวชนในคดี

²⁴ Andrea Cohn and Andrea Canter, "Bullying: Facts for Schools and Parents," http://www.naspcenter.org/factsheets/bullying_fs.html.

²⁵ Wendy M. Christensen, "Columbine," *Men & Masculinities A Social, Cultural, and Historical Encyclopedia*, pp. 169-171.

²⁶ Centers for Disease Control and Prevention, "School-Associated Student Homicides - United States, 1992-2006," <http://www.cdc.gov/mmwr/preview/mmwrhtml/mm5702a1.htm>.

²⁷ Federal Interagency Forum on Child and Family Statistics, *America's Children: Key National Indicators of Well Being* (Washington, DC: U.S. Government Printing Office, 2007). <http://aspe.hhs.gov/hsp/08/boys/FactSheets/vm/index.shtml#1>.

อาชญากรรมแสดงให้เห็นว่าจำเลยเป็นวัยรุ่นชายถึง 70%²⁸ และจากสถิติในค.ศ. 1993 ถึงค.ศ. 2003 พบว่าเยาวชนชายมีแนวโน้มที่จะตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมร้ายแรงมากกว่าเยาวชนหญิงถึง 50%²⁹ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ทำให้เยาวชนชายใช้ความรุนแรง ประกอบด้วยปัจจัยภายใน คือทัศนคติต่อต้านสังคม การมีพฤติกรรมก้าวร้าวตั้งแต่วัยเด็ก การตีมีสุราและการเสพยาเสพติด และการอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง และปัจจัยภายนอก อาทิ ครอบครัว โรงเรียน และสังคมรอบข้าง คือการมีอาวุธปืนอยู่ในบ้าน การใช้ความรุนแรงในครอบครัว ปัญหาเกี่ยวกับรายได้ของครัวเรือน ระดับการศึกษาของพ่อแม่ การขาดการดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่ อย่างไรก็ตามปัจจัยเชิงบวกที่สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในเยาวชนชาย คือการสร้างทัศนคติปฏิเสธการใช้ความรุนแรง การสอนศีลธรรมทางศาสนา การดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่ผู้ปกครองอย่างพอเพียง และการสร้างความสัมพันธ์ที่อบอุ่นในครอบครัว³⁰

การศึกษาบริบททางสังคมและวัฒนธรรมอเมริกันร่วมสมัยทำให้เข้าใจค่านิยมที่มีผลกระทบต่อสังคม อาทิ ค่านิยมอเมริกันดรีม ค่านิยมการแข่งขัน และค่านิยมความเป็นชายอเมริกัน ซึ่งนำไปสู่ปัญหามากมาย อาทิ ปัญหาครอบครัว ปัญหาทางจิต การใช้ความรุนแรง การกลั่นแกล้งในโรงเรียน ผู้วิจัยนำแนวคิดเหล่านี้เพื่อประกอบการวิเคราะห์การสร้างตัวตนของตัวละครเอกวัยรุ่นชายผู้แพ้ ในแง่ของการนำเสนอปัญหาของตัวละครเอกและการนำเสนอการเรียนรู้และเติบโตของตัวละคร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

²⁸ H. N. Snyder and M. Sickmund, "Juvenile Offenders and Victims: 2006 National Report." <http://aspe.hhs.gov/hsp/08/boys/FactSheets/jd/index.shtml#1>.

²⁹ Federal Interagency Forum on Child and Family Statistics, *America's Children: Key National Indicators of Well Being*. <http://aspe.hhs.gov/hsp/08/boys/FactSheets/vm/index.shtml#1>.

³⁰ Ibid.

บทที่ 3

การเติบโตของตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้กับปมปัญหาในบ้าน

วรรณกรรมเยาวชนคนคัดสรรที่นำเสนอการเติบโตของตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้กับปมปัญหาในบ้านประกอบด้วย ทวิสเต็ด (Twisted) ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกิร์ล (The Astonishing Adventures of Fanboy and Goth Girl) คิง ดอร์ค (King Dork) และ สวิม เดอะ ฟลาย (Swim the Fly) ผู้วิจัยพบว่าวรรณกรรมเยาวชนทั้งสี่เรื่องนำเสนอภาพบ้านหรือครอบครัวที่มีปัญหา อาทิ การใช้ความรุนแรงและการหย่าร้าง สอดคล้องกับปัญหาการใช้ความรุนแรงและการหย่าร้างที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในสังคมอเมริกันยุคปัจจุบัน ปมปัญหาในครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ตัวละครเอกกลายเป็นผู้แพ้ การปฏิเสธความรุนแรง การก้าวข้ามอคติ ความกล้าหาญ ความซื่อสัตย์ และความอดทน เป็นทางออกของตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้ในการดำเนินชีวิตต่อไป

3.1 ตัวละครชายกับการเรียนรู้ของตัวละครเอก

ผู้วิจัยพบว่าการนำเสนอตัวละครพ่อ ตัวละครพ่อเลี้ยง และตัวละครชายผู้เสริมบทบาทพ่อจากมุมมองของตัวละครวัยรุ่นชายเผยให้เห็นปมปัญหาในครอบครัวของตัวละครเอก ตัวละครพ่อผู้มีส่วนสำคัญในการสร้างปัญหาให้กับตัวละครวัยรุ่นชาย ขณะที่ตัวละครพ่อเลี้ยงและตัวละครชายผู้เสริมบทบาทพ่อมีส่วนสำคัญในการเติบโตของตัวละครวัยรุ่นชาย

3.1.1 ตัวละครพ่อผู้สร้างปัญหา

ผู้วิจัยพบว่าตัวละครพ่อในวรรณกรรมเยาวชนทั้งสี่เรื่องมีส่วนสำคัญในการสร้างปัญหาให้กับตัวละครเอกวัยรุ่นชาย ทั้งในด้านการสร้างตัวตน การปรับตัวเข้ากับครอบครัว และการเข้าสังคม ผู้ประพันธ์นำเสนอตัวละครพ่อให้เป็น พ่อผู้นิยมความรุนแรง พ่อผู้ห่างเหิน พ่อผู้ทอดทิ้งครอบครัว และพ่อผู้หลอกหลอน

ตัวละครพ่อผู้สร้างปัญหาประเภทแรก คือตัวละครพ่อผู้นิยมความรุนแรงในเรื่อง ทวิสเต็ด เรื่องนี้เล่าจากมุมมองของ ไทเลอร์ มิลเลอร์ (Tyler Miller) ผู้เป็นตัวละครเอกที่เผยให้เห็นว่าในอดีตพ่อเคยเป็นชายผู้รักครอบครัว ต่อมาพฤติกรรมของพ่อเปลี่ยนไปจากภาระหน้าที่การงาน

เพิ่มขึ้น ไทเลอร์เล่าว่าเขากับพ่อเคยมีความทรงจำอันแสนสุขในสมัยเมื่อพ่อยังทำงานอยู่ในบริษัทเล็กๆ เขาสนิทสนมกับพ่อมาก พวกเขาเคยชนะการแข่งขันผูกเงื่อนและการแข่งวิ่งสามขา กีฬาวิ่งสามขาเป็นกีฬาที่ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจและการก้าวไปพร้อมกันจึงจะประสบความสำเร็จ ผู้ประพันธ์ใช้การแข่งขันผูกเงื่อนเพื่อนำเสนอภาพความผูกพันอันแน่นแฟ้นระหว่างพ่อกับลูกชาย การแข่งขันทั้งสองรายการจึงแสดงให้เห็นความรักใคร่กลมเกลียวระหว่างพ่อกับไทเลอร์ในอดีต เป็นการวิพากษ์พ่อผู้ให้ความสำคัญกับหน้าที่การงานมากจนละเลยการสร้างความรักความอบอุ่นในครอบครัว

ภาพพ่อผู้นิยมความรุนแรงจากมุมมองของไทเลอร์ปรากฏครั้งแรกในการแข่งกีฬาเบสบอลเมื่อไทเลอร์อายุ 11 ปี เขาหลีกเลี่ยงการปะทะกับผู้เล่นทีมคู่แข่ง เขาจึงเล่นพลาดและทำให้ทีมพ่ายแพ้ เขาถูกพ่อต่ออย่างรุนแรง พ่อกล่าวว่าชายตระกูลมิลเลอร์ต้องเข้มแข็งและกล้าต่อสู้ พ่อพูดถากถางว่าไทเลอร์เป็นพวก “Pansy” หมายถึงพืชมีดอกชนิดหนึ่ง ความหมายแฝงคือการดูถูกเหยียดหยามผู้ชายที่อ่อนแอหรือขี้ลาด และกลุ่มชายรักชาย³¹ คำกล่าวเช่นนี้แสดงให้เห็นพ่อสร้างมาตรฐานความเป็นชายของตระกูลมิลเลอร์ที่ยึดโยงกับการแข่งขัน การเอาชนะ และการใช้ความรุนแรง เมื่อไทเลอร์ไม่สามารถปฏิบัติตามความคาดหวังของพ่อ เขาจึงถูกตราหน้าว่าไม่เป็นชาย และไม่สมเป็นชายตระกูลมิลเลอร์ ทำให้เขารู้สึกแปลกแยกจากพ่อ อีกทั้งการปลุกฝังค่านิยมการใช้ความรุนแรงจากพ่อก็มีส่วนทำให้ไทเลอร์คิดก่ออาชญากรรมเพื่อพิสูจน์ตนเองในเวลาต่อมา

ไทเลอร์มองพ่อในฐานะชายผู้ประสบความสำเร็จด้านหน้าที่การงานแต่ล้มเหลวในการสร้างปฏิสัมพันธ์ในครอบครัว พ่อมีนิสัยเจ้าอารมณ์ เขามักใช้ถ้อยคำที่รุนแรงเมื่อเกิดความขัดแย้งกับสมาชิกในครอบครัวโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของพวกเขา อีกทั้งเขามีกความเด็ดขาดและมักออกคำสั่งกับสมาชิกในครอบครัวโดยไม่คำนึงถึงความสมัครใจของพวกเขา อาทิ พ่อบังคับให้สมาชิกทุกคนรับประทานอาหารเช้าพร้อมกัน ขณะที่แม่และลูกทั้งสองคนไม่รู้สึกลอยอยากอาหารและต่างขอตัวกลับห้องของตนเอง ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่ไม่ราบรื่น พ่อแม่มักทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่เสมอ หลังจากการโต้เถียงพ่อมักเก็บตัวอยู่ในห้องทำงาน ส่วนแม่มักดื่มสุราเพื่อคลายทุกข์ นอกจากนี้พ่อก็คัดค้านลูกทั้งสองคนในเรื่องการเรียนและความประพฤติโดยใช้คำพูดถากถาง เช่น เขากล่าวกับไทเลอร์

³¹ Macmillan Dictionary, "Pansy," <http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/pansy>.

ว่า “จงทำตัวเป็นดั่งทรัพย์สิน อย่าทำตัวเป็นดั่งภาระ” (Be an asset, not a liability.)³² จากมุมมองของไทเลอร์จึงเห็นได้ว่าพ่อเห็นครอบครัวเป็นเพียงทรัพย์สินที่จะส่งเสริมภาพลักษณ์ของพ่อ

นอกเหนือจากตัวละครพ่อผู้ใช้ความรุนแรง ตัวละครพ่อผู้สร้างปัญหาอีกประเภทหนึ่งคือพ่อผู้แยกตัวออกจากครอบครัวหลังจากการหย่าร้าง ได้แก่ ตัวละครพ่อผู้ห่างเหินในเรื่อง ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกิร์ล ผ่านการเล่าเรื่องโดยดอนนี่ (Donnie) ผู้เป็นตัวละครเอก เขารักและนับถือพ่ออย่างมาก พ่อมีอิทธิพลต่อความคิดความเชื่อของเขา โดยเฉพาะความหลงใหลในนวนิยายภาพ (Graphic Novel) เกี่ยวกับวีรบุรุษและวีรสตรี ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สองพ่อลูกโปรดปรานในช่วงวัยเด็กของดอนนี่ การหย่าร้างของพ่อแม่ที่ทำให้เขาต้องแยกจากพ่อสร้างบาดแผลในใจของเขา และทำให้เขามีอคติต่อแม่และพ่อเลี้ยง ดอนนี่และแม่ย้ายไปอยู่ต่างเมืองหลังจากการหย่าร้าง ส่วนพ่ออยู่คนเดียวและใช้ชีวิตราวกับหม่อมโสด ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับดอนนี่ค่อยๆ ห่างเหินกันไปตามกาลเวลา เขากล่าวว่าเมื่อเขาพ้นจากสายตาก็เหมือนพ้นจากใจของพ่อ (It's just that it's "out of sight, out of mind.")³³ เช่น เมื่อดอนนี่มีโอกาสกลับไปเยี่ยมพ่อที่บ้านในช่วงปิดเทอม พ่อออกไปรับประทานอาหารค่ำกับเพื่อนหญิงโดยทิ้งเขาไว้ที่บ้านตามลำพัง และเมื่อเขาโทรศัพท์พูดคุยกับพ่อ พ่อไม่สนใจรับฟังเขาและตอบกลับด้วยถ้อยคำเฉยชา จากมุมมองของดอนนี่บ่งบอกว่าเขารู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจที่พ่อไม่ให้ความสำคัญกับเขาเหมือนเช่นเคย เขารู้สึกว่าตนเองถูกทอดทิ้งและไร้คุณค่า

ตัวละครพ่อผู้ทอดทิ้งครอบครัวหลังจากการหย่าร้างอีกคนหนึ่ง คือตัวละครพ่อในเรื่อง สวีม เดอะ ฟลาย เล่าโดยแมททิว แกรตตัน (Matthew Graton) ผู้เป็นตัวละครเอก เขาเห็นพ่อเป็นชายผู้เห็นแก่ตัวและไม่รับผิดชอบ การหย่าร้างของพ่อแม่เกิดขึ้นเมื่อแมททิวยังเป็นเด็กเล็กๆ เขาเล่าว่าพ่อทิ้งแม่และลูกชายทั้งสองเพื่อแต่งงานกับผู้หญิงคนใหม่ที่อายุน้อยกว่าแม่ หลังจากนั้นพ่อไม่เคยกลับมาหาหรือติดต่อกับครอบครัวเก่าอีกต่อไป แมททิวแทบไม่มีความทรงจำเกี่ยวกับพ่อ พ่อจึงไร้ตัวตนทั้งในชีวิตและในเรื่องเล่าของแมททิว เขากล่าวถึงพ่อเพียง 5 ครั้งตลอดทั้งเรื่อง เขากล่าวอ้างถึงพ่อเพียงเพื่อเชื่อมโยงกับสถานการณ์เฉพาะหน้า เช่น เมื่อเขาพยายามแอบเข้าไปในสโมสรกีฬาเพื่อใช้

³² Laurie Halse Anderson, *Twisted* (New York: Viking, 2007). p. 10.

³³ Barry Lyga, *The Astonishing Adventures of Fanboy and Goth Girl* (New York: Houghton Mifflin, 2007).

สระว่ายน้ำ เขานึกถึงพ่อและเพื่อนของพ่อที่เคยเขามาที่นี่เพื่อใช้แอบอ้างสิทธิในการเข้าใช้บริการ การขาดพ่อผู้เป็นแบบอย่างจึงมีส่วนทำให้เขาเลียนแบบพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของกลุ่มเพื่อน

นอกเหนือจากตัวละครพ่อผู้ละทิ้งครอบครัว ตัวละครพ่อผู้สร้างปัญหาประเภทที่สามคือพ่อผู้หลงกลอน ในเรื่อง คิง ดอร์ก เล่าจากมุมมองของตัวละครเอก คือโทมัส เฮนเดอร์สัน (Thomas Henderson) ภาพพ่อผู้ล่วงลับมีอิทธิพลอย่างมากต่อโทมัส การเสียชีวิตของพ่อสร้างบาดแผลในใจให้กับเขา เปรียบได้กับภาพพ่อผู้ตามหลงกลอนเขา ผู้วิจัยพบว่าเขาพยายามแก้ปมในใจโดยการสร้างภาพพ่อในอุดมคติ เขามักพูดคุยกับพ่อในจินตนาการผู้ปลอมโยนและให้คำแนะนำเมื่อเขาเผชิญปัญหาต่างๆ เขามองพ่อในฐานะวีรบุรุษ พ่อมีอาชีพเป็นตำรวจ พ่อหลงใหลรถจักรยานยนต์ พ่อชอบดูภาพยนตร์เกี่ยวกับสงครามและการต่อสู้ และพ่อสอนโทมัสว่าต้องสู้เมื่อถูกรังแก จากความทรงจำเกี่ยวกับพ่อและข้าวของเครื่องใช้ของพ่อที่ยังเหลืออยู่แสดงให้เห็นว่าพ่อเป็นชายผู้แข็งแกร่ง สอดคล้องกับค่านิยมความเป็นชายในวัฒนธรรมอเมริกันที่ยึดโยงกับการแข่งขัน การเอาชนะ และการใช้ความรุนแรง การเทิดทูนพ่อผู้ให้กำเนิดจึงมีส่วนทำให้โทมัสฝึกฝนความรุนแรง

3.1.2 ตัวละครพ่อเลี้ยงผู้ช่วยเหลือ

จากการอภิปรายในหัวข้อก่อนหน้านี้จะเห็นว่าผู้ประพันธ์นำเสนอตัวละครพ่อในครอบครัวที่มีการหย่าร้างและการสูญเสียพ่อในฐานะผู้สร้างปัญหาให้กับตัวละครเอก ขณะที่นำเสนอตัวละครพ่อเลี้ยงในฐานะผู้ช่วยเหลือตัวละครเอก ตัวละครพ่อเลี้ยงพบได้ในเรื่อง ดิ แอสตอนนิชชิง แอดเวนเชอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกิร์ล และ คิง ดอร์ก วรรณกรรมเยาวชนทั้งสองเรื่องนำเสนอพ่อเลี้ยงผู้ดูแลและรับผิดชอบครอบครัวเป็นอย่างดี ทว่าตัวละครวัยรุ่นชายกลับมีอคติต่อพ่อเลี้ยง การใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่งในการเล่าเรื่องเผยให้เห็นอคติของตัวละครเอกที่มีต่อพ่อเลี้ยงอย่างชัดเจน ขณะเดียวกันการเล่าเรื่องจากมุมมองของตัวละครวัยรุ่นชายแสดงให้เห็นการยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลางและการขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์และความคิด การที่ผู้ประพันธ์วรรณกรรมเยาวชนทั้งสองเรื่องผูกเรื่องให้ตัวละครพ่อเลี้ยงแตกต่างจากภาพพ่อเลี้ยงหรือแม่เลี้ยงใจร้ายตามแบบฉบับ เพื่อให้ตัวละครวัยรุ่นชายรู้จักลดทอนอคติและครอบครัวใหม่ การที่ผู้ประพันธ์นำเสนอพ่อผู้ให้กำเนิดในฐานะผู้สร้างปัญหา ขณะที่นำเสนอพ่อเลี้ยงในฐานะผู้ดูแลและช่วยเหลือตัวละครวัยรุ่นชายเพื่อตั้งคำถามกับแนวคิด “เลือดข้นกว่าน้ำ” ที่ให้ความสำคัญกับสมาชิกครอบครัวที่มีสายเลือด

เดียวกันมากกว่าคนนอกครอบครัว กล่าวได้ว่าความหมายของคำว่า “พ่อ” คือผู้ที่ทำหน้าที่พ่ออย่างแท้จริง โดยไม่จำเป็นต้องเป็นพ่อผู้ให้กำเนิด การเล่าเรื่องจากมุมมองของตัวละครเอกวัยรุ่นชายแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ตัวละครวัยรุ่นชายมีต่อพ่อเลี้ยง อีกทั้งแสดงให้เห็นการเติบโตจากเด็กที่ยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลางสู่วัยรุ่นชายผู้มีวุฒิภาวะและรู้จักปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเองเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตร่วมกับครอบครัวใหม่ได้อย่างมีความสุข

ในเรื่อง ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส์ ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกิร์ล ที่เล่าจากมุมมองของดอนนี่ในตอนต้นแสดงให้เห็นว่าเขาไม่ยอมรับนับถือพ่อเลี้ยง เขาเชื่อว่าพ่อเลี้ยงเป็นมือที่สามในชีวิตคู่ของพ่อกับแม่ กอปรกับภาพลักษณ์ของพ่อเลี้ยงที่ดูเหมือนอันตราย เขามีรูปร่างกำยำ แข็งแรง เขามีปืนล่าสัตว์ไว้ในครอบครองหลายกระบอก เขาชอบดื่มสุรา และเขามักมีท่าที่ไม่เป็นมิตร ทำให้ดอนนี่ทั้งเกลียดและกลัวพ่อเลี้ยง (I'm a little afraid of the guy. He's bigger than I am, he drinks a lot, and he owns guns.)³⁴ ภาพลักษณ์ที่ดูคล้ายอันตรายทำให้ดอนนี่เชื่อมโยงภาพของพ่อเลี้ยงกับภาพของผู้ที่ชอบกลั่นแกล้งเขา การมีอคติเช่นนี้จึงทำให้เขายังเกลียดและกลัวพ่อเลี้ยง อีกทั้งเขาเรียกพ่อเลี้ยงว่า “พ่อเลี้ยงจอมเผด็จการ” (step-fascist) ทั้งที่พ่อเลี้ยงไม่เคยใช้อำนาจบังคับขู่ข่มหรือทำร้ายดอนนี่แต่อย่างใด อคติที่มีต่อพ่อเลี้ยงทำให้เขาไม่มีความสุขและรู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่ออยู่ในบ้าน เขามักเก็บตัวอยู่ในห้องนอนตลอดเวลา จึงกล่าวได้ว่าการยึดถืออคติของดอนนี่ย้อนกลับมาทำร้ายตัวเขาเอง

การที่ดอนนี่ปฏิเสธพ่อเลี้ยงเผยให้เห็นปมอติปุต คือการรักแม่และเกลียดพ่อผู้พรากแม่ไปจากเขา เขาริษยาพ่อผู้ได้รับความรักจากแม่ ขณะเดียวกันรู้สึกกลัวอำนาจของพ่อ³⁵ เห็นได้จากการที่ดอนนี่ต่อต้านพ่อเลี้ยงทั้งทางตรงและทางอ้อม อาทิ การตอบคำถามพ่อเลี้ยงด้วยถ้อยคำเสียดสี การปฏิเสธที่จะทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว การเก็บตัวอยู่แต่ในห้องนอนชั้นใต้ดิน การแอบรับประทานขนมของพ่อเลี้ยงที่เก็บไว้ในห้องครัว และการยึดพื้นที่ในห้องชั้นใต้ดินซึ่งเคยเป็นห้องทำงานช่างของพ่อเลี้ยงเพื่อใช้เป็นห้องนอนของตน การเล่าเรื่องจากมุมมองของดอนนี่เผยให้เห็นว่าเขารู้สึกราวกับว่า

³⁴ ibid. p. 65.

³⁵ Ilham Dilman, *Freud and Human Nature* (Oxford: Basil Blackwell Publisher, 1983). p. 45; Pamela Thurschwell, *Sigmund Freud* (New York: Routledge, 2000). p. 46.

เขาได้เอาชนะพ่อเลี้ยงเมื่อเขายึดพื้นที่ในห้องชั้นใต้ดินสำเร็จ กล่าวได้ว่าพฤติกรรมของดอนนี่สะท้อนปมอติปุตของเขเอง

จุดเปลี่ยนที่นำไปสู่การสลายอคติของดอนนี่ที่มีต่อพ่อเลี้ยงเกิดขึ้นในตอนเช้าของวันงานแสดงนวนิยายภาพ สถานที่จัดงานอยู่ไกลจากเมืองที่ดอนนี่อาศัยอยู่มาก หากเดินทางโดยรถยนต์ใช้เวลาถึง 2 ชั่วโมง เขาไม่ต้องการขอความช่วยเหลือจากพ่อเนื่องจากกลัวถูกพ่อปฏิเสธ ส่วนแม่ติดธุระในวันงานจึงไม่สามารถไปส่งเขาได้ พ่อเลี้ยงจึงอาสาขับรถไปส่งดอนนี่ในวันงานแทน พ่อเลี้ยงกล่าวว่าเขานับถือความมุ่งมั่นตั้งใจของดอนนี่ในการเขียนนวนิยายภาพ เขาจึงต้องการช่วยเหลือดอนนี่ในการสานฝันให้เป็นจริง ในวันงานพ่อเลี้ยงขับรถไปส่งดอนนี่ในตอนเช้าตรู่และไปรับเขากลับบ้านในตอนค่ำ เขาขับรถไปกลับใช้เวลาทั้งสิ้นถึง 8 ชั่วโมง อีกทั้งเขาให้เงินเป็นค่าอาหารกลางวันแก่ดอนนี่ถึง 20 ดอลลาร์ คุณงามความดีของพ่อเลี้ยงจึงทำให้ดอนนี่มองเขาในมุมใหม่ จากชายฉกรรจ์ผู้มีภาพลักษณ์ของอันธพาลแปรเปลี่ยนเป็นวีรบุรุษผู้ช่วยเหลือเขาในช่วงเวลาวิกฤติ การเล่าเรื่องจากมุมมองของดอนนี่แสดงให้เห็นความประหลาดใจที่พ่อเลี้ยงมีเมตตากับเขา และเห็นได้ชัดว่าเขาตระหนักถึงอคติของตนเองที่มีต่อพ่อเลี้ยง หลังจากนั้นดอนนี่จึงรู้จักปรับเปลี่ยนทัศนคติ เขายอมรับพ่อเลี้ยงและยอมรับครอบครัวใหม่ได้ในที่สุด

เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างพ่อเลี้ยงและลูกเลี้ยงในเรื่อง ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกริร์ล เรื่อง คิง ดอร์ค ในตอนต้นนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างโทมัสกับพ่อเลี้ยงที่เปรียบดั่งคลื่นใต้น้ำ จากมุมมองของโทมัสแสดงให้เห็นว่าเขาไม่ยอมรับนับถือและเกลียดพ่อเลี้ยง เขาแสดงพฤติกรรมการต่อต้านพ่อเลี้ยงด้วยการเพิกเฉยและล้อเลียนพ่อเลี้ยงลับหลัง โดยจะเห็นได้ชัดเจนจากการขานชื่อ โทมัสและพ่อเลี้ยงมีชื่อตัวพ้องกัน คือ “โทมัส” หรือ “ทอม” (Tom) พ่อเลี้ยงเรียกตนเองว่า “ทอมใหญ่” (Big Tom) และเรียกโทมัสว่า “สหายน้อย” (Little Dude) ทว่าโทมัสไม่เคยเรียกพ่อเลี้ยงเช่นนั้น การขานชื่อเช่นนี้ทำให้โทมัสรู้สึกเป็นรองและกลัวสูญเสียตัวตน เขาจึงปฏิเสธการขานชื่อและตอบโต้พ่อเลี้ยงลับหลัง เขาล้อเลียนพ่อเลี้ยงที่มีรูปร่างเล็กกว่ามาตรฐานชายวัยผู้ใหญ่ด้วยการเรียกพ่อเลี้ยงว่า “ทอมใหญ่ผู้ตัวเล็ก” (Little Big Tom) พฤติกรรมของโทมัสสะท้อนให้เห็นปมอติปุต³⁶ โดยเฉพาะจากคำกล่าวของโทมัสที่ว่า “ทอมสองคนอยู่

³⁶ Ilham Dilman, *Freud and Human Nature*. p. 45; Pamela Thurschwell, *Sigmund Freud*. p. 46.

ในห้องเดียวกันไม่ได้” (you can't have two Toms in the same room.)³⁷ สื่อถึงความเกลียดชังและการเป็นศัตรู

การเล่าเรื่องจากมุมมองของโทมัสทำให้เห็นว่าอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เขาปฏิเสธพ่อเลี้ยง คือภาพลักษณ์อันไม่สมเป็นชายชาติตรี ซึ่งตรงข้ามกับภาพพ่อผู้ล่วงลับในจินตนาการของเขา เขาจินตนาการภาพพ่อของตนเป็นนายตำรวจผู้เข้มแข็ง กล้าหาญ และรักการต่อสู้เพื่อผดุงความยุติธรรม สอดคล้องกับค่านิยมความเป็นชายในวัฒนธรรมอเมริกัน³⁸ ทว่าทั้งรูปลักษณ์และลักษณะนิสัยของพ่อเลี้ยงแตกต่างจากพ่อในอุดมคติอย่างสิ้นเชิง เขามีรูปร่างเล็กกว่ามาตรฐานชายอเมริกัน เขาไว้ผมยาวและมักรวบเป็นหางม้า เขามีนิสัยอ่อนโยนและเห็นอกเห็นใจผู้อื่นเสมอ เขาต่อต้านการใช้ความรุนแรงทุกรูปแบบ ทั้งทางวาจาและการกระทำ เขาเกลียดสงครามและการต่อสู้ ลักษณะดังกล่าวทำให้โทมัสดูแคลนและไม่ยอมรับนับถือพ่อเลี้ยงในฐานะพ่อ มุมมองของโทมัสจึงแสดงให้เห็นอคติของเขาที่มีต่อพ่อเลี้ยงอันเป็นผลมาจากการยึดติดกับภาพพ่อในอุดมคติ

ผู้วิจัยเห็นว่าพ่อเลี้ยงเป็นคนดีและดูแลครอบครัวอย่างดีมาตลอดนับตั้งแต่การเสียชีวิตของพ่อ พ่อเลี้ยงเป็นหัวหน้าครอบครัวผู้ส่งเสียเลี้ยงดูโทมัสและอแมนดา (Amanda) ผู้เป็นน้องสาว เขาให้ความรักและความเมตตาต่อพวกเขาอย่างไม่ย่อท้อแม้เด็กทั้งสองคนมิใช่ลูกที่เขาให้กำเนิด ทั้งที่เด็กทั้งสองมักเพิกเฉยและต่อต้านเขาก็ตาม อีกทั้งเขาดูแลภรรยาหรือแม่ของโทมัสผู้ป่วยเป็นโรคประสาทด้วยความรักและความเข้าใจตลอดมา กล่าวได้ว่าพ่อเลี้ยงเป็นชายผู้มีจิตใจเข้มแข็งและอดทนเพื่อความสุขของสมาชิกในครอบครัว ความแข็งแกร่งของพ่อเลี้ยงมิได้แสดงออกด้วยรูปร่างกำยำแข็งแรง ความกล้าหาญของพ่อเลี้ยงมิได้แสดงออกด้วยการใช้กำลังต่อสู้ตามค่านิยมความเป็นชาย ความแข็งแกร่งและความกล้าหาญของพ่อเลี้ยงแสดงออกด้วยความอดทนและความรับผิดชอบต่อครอบครัวที่มีปัญหา เขาไม่เคยคิดหย่าร้างกับภรรยาหรือละทิ้งครอบครัวแม้ต้องเผชิญกับความขัดแย้งในครอบครัวบ่อยครั้ง กล่าวได้ว่าผู้ประพันธ์นำเสนอพ่อเลี้ยงในฐานะชายต้นแบบที่มีนิสัยอ่อนโยนและรู้จักดูแลผู้อื่น แทนที่ภาพพ่อผู้ล่วงลับในฐานะชายในอุดมคติตามค่านิยมความเป็นชายที่ให้ความสำคัญกับรูปลักษณ์กำยำแข็งแรงและการใช้ความรุนแรง

³⁷ Frank Portman, *King Dork* (New York: Random House, 2006). p. 21.

³⁸ Michael Kimmel, *The History of Men: Essays in the History of American and British Masculinities*. p.94.

ตัวละครพ่อเลี้ยงมีบทบาทในการกล่อมเกลามีให้โทมัสนิยมความรุนแรง โดยยึดสิ่งของที่สื่อถึงความรุนแรง อาทิ เกมเกี่ยวกับสงคราม ภาพยนตร์เกี่ยวกับสงครามและการต่อสู้ หนังสือเกี่ยวกับอาวุธและการต่อสู้ ดาบจำลอง ชุดทหาร เสื้อยืดที่มีข้อความเกี่ยวกับการชนฆ่า และมีตลกที่พ่อผู้ให้กำเนิดให้เป็นของขวัญก่อนที่พ่อจะเสียชีวิต พ่อเลี้ยงสอนโทมัสว่าเขาควรหาสมดุลระหว่างความเป็นชายหรือความเข้มแข็งกับความเป็นหญิงหรือความอ่อนโยนในตัวเอง ([...] you have to try to find harmony between your masculine and your feminine natures.)³⁹ ต่อมาโทมัสจึงรู้สึกเสียใจที่ทำให้พ่อเลี้ยงและแม่ไม่สบายใจกับพฤติกรรมของเขา เขาเขียนจดหมายถึงพ่อเลี้ยงเพื่ออธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่ถูกยึดไปและยืนยันว่าเขาไม่ได้มีเจตนาที่จะใช้ความรุนแรงกับผู้ใด เขาลงท้ายจดหมายด้วยคำว่า “สันติและความรัก” (Peace and Love) การเล่าเรื่องจากมุมมองของโทมัสแสดงให้เห็นว่าเขาเข้าใจความกังวลและความหวังดีของพ่อเลี้ยง อีกทั้งแสดงให้เห็นว่าเขาเรียนรู้ที่จะแสดงออกถึงความรักและเห็นคุณค่าของสันติภาพ แสดงให้เห็นการเติบโตอีกก้าวหนึ่งของโทมัสแตกต่างจากในตอนต้นเรื่องที่เขานิยมความรุนแรง

พ่อเลี้ยงทำหน้าที่พ่อผู้เลี้ยงดูครอบครัวอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง อีกทั้งเขาสนับสนุนการเล่นดนตรีของโทมัสด้วยการซื้อกีตาร์รุ่นที่โทมัสโปรดปรานให้เป็นของขวัญ โทมัสเล่าว่าของขวัญชิ้นนี้เป็นสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตที่เขาเคยได้รับจากผู้อื่นและเขาจะไม่มีวันลืม (This was the nicest thing anyone had ever done for me, and I couldn't forget it.)⁴⁰ พ่อเลี้ยงมักแวะเวียนมาที่ห้องซ้อมดนตรีเพื่อกล่าวคำให้กำลังใจโทมัสและเพื่อนร่วมวงเสมอ ท้ายที่สุดความดีของพ่อเลี้ยงจึงทำให้โทมัสยอมรับเขาในฐานะพ่อ โทมัสปฏิญาณกับตนเองว่าจะปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองและจะไม่ดูแคลนหรือล้อเลียนพ่อเลี้ยงลับหลังอีกต่อไป การที่โทมัสยอมรับพ่อเลี้ยงแสดงถึงการสลายปมอดีต ความดีของพ่อเลี้ยงเปลี่ยนความเกลียดชังมาเป็นความเคารพ เปลี่ยนจากศัตรูมาเป็นแบบอย่างให้กับลูกเลี้ยง กล่าวได้ว่าพ่อเลี้ยงและลูกเลี้ยงสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้หากทั้งสองเปิดใจ รู้จักประนีประนอม และมีเมตตาต่อกัน

³⁹ Frank Portman, *King Dork*. p. 98.

⁴⁰ *ibid.* p. 132.

3.1.3 ตัวละครชายผู้เสริมบทบาทพ่อ

จากการอภิปรายในหัวข้อก่อนหน้านี้จะเห็นได้ว่าตัวละครพ่อเป็นผู้สร้างปัญหา ขณะที่ตัวละครพ่อเลี้ยงเป็นผู้ช่วยเหลือตัวละครวัยรุ่นชาย ในหัวข้อนี้จะอภิปรายถึงตัวละครชายผู้เสริมบทบาทพ่อในเรื่อง ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส์ ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกริร์ล สวิม เดอะ ฟลาย และ ทวิสเต็ด ที่มีบทบาทในการสร้างตัวตนและการเติบโตของตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้

ในเรื่อง ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส์ ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกริร์ล ตัวละครชายผู้เสริมบทบาทพ่อมี 2 ตัวละคร คือไบรอัน เบนดิส (Brian Bendis) ผู้เป็นนักเขียนนวนิยายภาพที่เป็นขวัญใจของดอนนี่ กับคาลวิน (Calvin) ผู้เป็นเพื่อนสนิทของดอนนี่

ไบรอัน เบนดิส เป็นนักเขียนนวนิยายภาพชื่อดัง ผู้ประพันธ์เรื่อง สไปเดอร์แมน (Spiderman) เรื่องราวเกี่ยวกับวีรบุรุษผู้มีพลังของแมงมุม ผลงานของเขามีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก และถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์หลายเรื่อง ดอนนี่ติดตามงานของเบนดิสมาตลอด เขาได้อ่านหนังสือเบื้องหลังการเขียนนวนิยายภาพของเบนดิส สิ่งนี้เป็นแรงบันดาลใจให้เขาเริ่มเขียนนวนิยายภาพ เขาต้องการเป็นนักเขียนที่ประสบความสำเร็จเหมือนเบนดิส เขาเตรียมผลงานนวนิยายภาพของตนเพื่อนำเสนอต่อเบนดิสในงานแสดงนวนิยายภาพที่จะจัดขึ้นในอนาคตอันใกล้ เขาคาดหวังว่าเบนดิสจะต้องชื่นชอบผลงานของเขา ผลงานของเขาจะได้รับการตีพิมพ์ เขาจะประสบความสำเร็จและมีชีวิตที่ดีกว่าเดิม จึงกล่าวได้ว่าดอนนี่มองเบนดิสในฐานะตัวแทนของพ่อ เนื่องจากความสัมพันธ์ที่ห่างเหินจากพ่อและอคติที่มีต่อพ่อเลี้ยงทำให้เขาขาดที่พึ่งทางใจและขาดแบบอย่างของความเป็นชาย มุมมองของดอนนี่สะท้อนให้เห็นอีกว่าเขายึดติดกับภาพวีรบุรุษในอุดมคติและเขาคาดหวังว่าจะมีวีรบุรุษมาช่วยแก้ไขปัญหาชีวิตให้เขา ภาพวีรบุรุษที่ปรากฏในสื่อกระแสหลัก อาทิ ภาพยนตร์และนวนิยายภาพ มักนำเสนอตัวละครวีรบุรุษผู้กล้าหาญ มีน้ำใจ จริงใจ และยึดมั่นในความถูกต้อง เขาเชื่อมโยงภาพวีรบุรุษในอุดมคติเช่นนี้เข้ากับตัวตนของเบนดิส การกล่าวถึงเบนดิสจากมุมมองของดอนนี่ในตอนต้นเรื่องเผยให้เห็นว่าเขามองเบนดิสในฐานะวีรบุรุษผู้ที่จะช่วยกอบกู้ชีวิตของเขาจากปัญหาและความทุกข์ที่เขากำลังเผชิญ เขาคาดหวังว่าเบนดิสจะช่วยให้นวนิยายของเขาได้รับการตีพิมพ์และชีวิตของเขาจะพลิกผันจากร้ายกลายเป็นดี ความคิดดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าดอนนี่มองโลกจากมุมมองแบบไร้เดียงสา

การที่ตอนนี้ได้พบกับเบนดิสในวันงานแสดงนวนิยายภาพทำให้เขาเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อเบนดิส จากเดิมที่เขาบ่นถือเบนดิสราวกับเป็นพ่อของตนหรือเป็นวีรบุรุษผู้กอบกู้ชีวิต กลับกลายเป็นนักเขียนผู้เป็นปुरुชน ทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไปสะท้อนให้เห็นพัฒนาการและวุฒิภาวะในการมองโลกตามความเป็นจริงของตอนนี้ ในวันงานแสดงนวนิยายภาพ ตอนนี้เตรียมตัวมาเป็นอย่างดีทั้งการแต่งกายและแฟ้มนำเสนอผลงาน เขาเข้าแถวรอพบเบนดิสด้วยหัวใจที่เปี่ยมด้วยความคาดหวัง เขาคาดหวังว่าผลงานของเขาจะได้รับคำชมจากเบนดิสและได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์ ทว่าเมื่อเขาพบกับเบนดิส เบนดิสกล่าวเพียงว่าเขาไม่มีเวลาพิจารณาผลงานของตอนนี้เนื่องจากมีกลุ่มผู้ชื่นชมผลงานของเขาจำนวนมากเข้าแถวรอพบเขาอยู่ เบนดิสแนะนำให้เขาติดต่อกองบรรณาธิการโดยตรงจะดีกว่าหากเขาต้องการนำเสนอผลงานเพื่อตีพิมพ์ ตอนนี้รู้สึกผิดหวังอย่างมากที่เบนดิสไม่สนใจผลงานของเขา เขาโกรธแค้นเบนดิสที่ทำให้ความฝันของเขาพังทลาย มุมมองเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าตอนนี้ยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลางและมองเบนดิสในฐานะวีรบุรุษที่สามารถจัดการแก้ไขปัญหาทุกอย่างได้ด้วยตนเอง เขาเชื่อว่าแม้แต่เบนดิสเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่จะช่วยสร้างฝันของเขาให้เป็นจริง

จากมุมมองของตอนนี้ เขาเชื่อว่าการบากบั่นทำงานหนักย่อมนำไปสู่ความสำเร็จ เช่นเดียวกับวีรบุรุษที่ต้องเหน็ดเหนื่อยกับการต่อสู้กับเหล่าวายร้าย แต่ท้ายที่สุดพวกเขาจะได้รับชัยชนะและกอบกู้โลกไว้ได้เสมอ ทว่าในโลกแห่งความเป็นจริงมิใช่ทุกคนที่ทำงานหนักแล้วจะได้รับโอกาสหรือประสบความสำเร็จในการทำงาน ในบางครั้งการที่จะประสบความสำเร็จหรือไม่อาจเป็นความบังเอิญหรือโชคชะตาที่ไม่สามารถคาดเดาได้ การถูกเบนดิสปฏิเสธทำให้เขาผิดหวังและกล่าวโทษเบนดิสที่ทำให้ความฝันของเขาพังทลาย สะท้อนให้เห็นว่าตอนนี้ขาดประสบการณ์ในโลกแห่งการทำงานจริง เนื่องจากการตีพิมพ์ผลงานย่อมต้องผ่านความเห็นชอบของกองบรรณาธิการหรือสำนักพิมพ์ กระทั่งเบนดิสผู้มีชื่อเสียงโด่งดังก็ไม่สามารถตีพิมพ์ผลงานของตนตามอำเภอใจได้ อย่างไรก็ตามในตอนท้ายเรื่องตอนนี้ตระหนักได้ว่าพฤติกรรมของเขาไม่มีเหตุผลและไม่มีประโยชน์ที่จะโกรธแค้นเบนดิส เขาจึงปรับทัศนคติและเห็นเบนดิสเป็นนักเขียนปुरुชนคนหนึ่ง มิใช่วีรบุรุษในอุดมคติผู้กอบกู้ชีวิตเขาอีกต่อไป

นอกเหนือจากเบนดิสผู้เป็นนักเขียนขวัญใจของตอนนี้ ตัวละครชายผู้เสริมบทบาทพ่ออีกคนหนึ่ง คือคาลวินผู้เป็นเพื่อนสนิทของตอนนี้ การกล่าวถึงคาลวินจากมุมมองของตอนนี้ในตอนต้นเรื่องเผยให้เห็นว่าเขามีอคติและไม่เชื่อใจคาลวิน ปมในใจจากการหย่าร้างของพ่อแม่ทำให้

ตอนนี้ไม่เชื่อมั่นในความสัมพันธ์ ตอนนี้ย้ายตามแม่มาอยู่ต่างเมืองหลังจากการหย่าร้าง เขาจำใจแยกจากเพื่อนสนิทในวัยเด็ก เมื่อเขากลับไปเยี่ยมพ่อและกลุ่มเพื่อนที่บ้านเดิม เขาพบว่ากลุ่มเพื่อนมีท่าทีเปลี่ยนไปและพวกเขาไม่สนิทสนมกันเหมือนเคย เขารู้สึกผิดหวังกับความสัมพันธ์ที่ไม่ยั่งยืนของทั้งพ่อแม่และกลุ่มเพื่อนสนิทที่บ้านเก่า นับแต่นั้นเป็นต้นมาเขาไม่เชื่อมั่นในความสัมพันธ์กับผู้อื่น เขารู้สึกโดดเดี่ยวและแปลกแยกจากสังคมรอบข้างเสมอ เขาไม่ไว้วางใจใครทั้งสิ้นแม้กระทั่งกาลวิน จากมุมมองของตอนนี้เห็นได้ว่าเขาคิดว่ากาลวินไม่จริงใจกับเขา กล่าวได้ว่าการยึดติดกับความสัมพันธ์ที่ล้มเหลวในอดีตสร้างปัญหาให้กับตอนนี้ในปัจจุบัน เขาจึงจำเป็นต้องก้าวข้ามอดีตของตนเองให้ได้

กาลวินทำให้ตอนนี้เห็นคุณค่าของตนเองและรู้จักปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรม การเข้าสังคม กาลวินเป็นวัยรุ่นชายผู้เพียบพร้อมด้วยรูปสมบัติและคุณสมบัติ เขามีผลการเรียนดีเยี่ยมและมีความสามารถด้านกีฬาครอส กาลวินชักชวนตอนนี้ให้เข้าร่วมงานเลี้ยงและแนะนำเพื่อนในทีมนักกีฬาให้ตอนนี้รู้จัก ตอนนี้และกลุ่มเพื่อนใหม่พูดคุยกันอย่างสนุกสนานในงานเลี้ยง ตอนนี้ผู้เคยเกลียดเหล่านักกีฬาที่มักกลั่นแกล้งเขาจึงได้เรียนรู้ว่านักกีฬามีได้มีนิสัยชอบรังแกเสมอไป จากงานเลี้ยงเป็นเหตุการณ์แรกที่เขาสามารถก้าวข้ามอคติที่มีต่อสังคมวัยรุ่นและรู้จักผูกมิตรกับผู้อื่น เขาตระหนักได้ว่ากาลวินเป็นเพื่อนแท้ผู้หวังดีและพยายามช่วยเหลือเขาเสมอ มิตรภาพและความจริงใจที่กาลวินมอบให้จึงทำให้ตอนนี้เชื่อมั่นในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนอีกครั้งและทำให้เขาสามารถก้าวข้ามอคติของตนที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนได้ในที่สุด เขาจึงหลุดพ้นจากฐานะผู้ที่แปลกแยกจากสังคม และสามารถดำรงตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้อย่างมีความสุขในท้ายที่สุด ผู้ประพันธ์นำเสนอความขัดแย้งระหว่าง “อคติ” กับ “ความเป็นจริง” จากมุมมองของตอนนี้ เพื่อแสดงให้เห็นว่าเยาวชนควรมีวิจารณญาณในการใช้ชีวิต และรู้ทันถึงอคติที่สร้างปัญหาให้กับตนเอง

ตัวละครชายผู้เสริมบทบาทพ่อในเรื่อง ดิ แอสตอนนิชชิง แอดเวนเจอร์ส ออฟ แพนบอย แอนด์ โกท เกริร์ล มีบทบาทในการเรียนรู้ของตัวละครวัยรุ่นชายเช่นเดียวกับตัวละครชายผู้เสริมบทบาทพ่อในเรื่อง สวีม เดอะ ฟลาย ได้แก่ คูป (Coop) ผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มเพื่อนผู้เกเร คุณตาอาร์โล (Grandpa Arlo) ผู้มีจิตใจอ่อนโยน และครูล์ฟ (Ulf) ครูสอนว่ายน้ำผู้เข้มงวด

การเล่าเรื่องจากมุมมองของแมททิวในตอนต้นเรื่องเผยให้เห็นว่าเขามองคูปในฐานะแบบอย่างความเป็นชาย คูปมีนิสัยหยาบกระด้างและก้าวร้าว เขามักใช้ความรุนแรงกับเพื่อนในกลุ่ม

เพื่อให้เพื่อนทำตามความต้องการของเขา เขาใช้กำลังชกต่อยแมททิวเพื่อบังคับให้เขาไปร่วมงานเลี้ยง
 คุณเป็นคนเฉลียวฉลาด แต่เขามักใช้ความฉลาดไปในทางแกมโกงหรือเพื่อกลั่นแกล้งผู้อื่น แมททิว
 มักจะเลียนแบบพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของคุณ เขาเลียนแบบพฤติกรรมของคุณเรื่องการโกหกเพื่อ
 สร้างภาพ เห็นได้จากเหตุการณ์ที่แมททิวไปรับประทานอาหารที่บ้านของคุณ คุณเคารพนับถือและ
 ภูมิใจพ่อของคุณมาก พ่อจึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมของคุณ พ่อมักโอ้อวดวีรกรรมของตนเมื่อ
 ครั้งยังหนุ่ม อาทิ การมีเรื่องชกต่อยกันในร้านค้าเพื่อให้หญิงสาวที่ชอบเกิดความประทับใจ เขายังสอน
 ลูกชายและแมททิวว่าให้รักษาภาพพจน์ที่ดีไว้เสมอ และอย่าพูดความจริงที่จะทำให้เขาเสียภาพพจน์
 (Little advice from the worldly wise. Women have no idea what's going on in the guy's
 mind. If they did, they'd run screaming. So keep up a good front. Never let them know
 the real you. My motto is, why tell the truth when a lie will do just as well?)⁴¹ เห็นได้
 ว่าคำสอนของพ่อสร้างนิสัยการโกหกเพื่อสร้างภาพแก่คุณผู้เป็นลูกชาย และทำให้แมททิวเลียนแบบ
 พฤติกรรมของคุณผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มอีกทอดหนึ่ง

แมททิวเลียนแบบพฤติกรรมของคุณทั้งด้านการหมกมุ่นเรื่องเพศ กลุ่มเพื่อนสนิท
 ประกอบด้วยคุณ แมททิว และชอน (Sean) ซึ่งมักตั้งเป้าหมายในฤดูร้อน คือภารกิจที่พวกเขาต้องทำ
 ให้สำเร็จก่อนเริ่มปีการศึกษาใหม่ อาทิ เมื่อพวกเขาอายุ 10 ปี พวกเขาปั่นจักรยานเป็นระยะทาง 15
 ไมล์ไปที่ทะเลสาบและว่ายน้ำโดยไม่มีเสื้อผ้า เมื่อพวกเขาอายุ 12 ปี พวกเขาไปที่สโมสรกอล์ฟทุกวัน
 เพื่อเก็บลูกกอล์ฟจนครบ 1,000 ลูก แต่เมื่อพวกเขาเริ่มเติบโตเป็นวัยรุ่นมากขึ้น เป้าหมายในฤดูร้อน
 ของพวกเขามักเกี่ยวกับผู้หญิงและเรื่องเพศ เมื่อพวกเขาอายุ 13 ปี เป้าหมายพวกเขาคือการอ่าน
 นิตยสารเพลย์บอย (Playboy) ที่ขึ้นชื่อเรื่องการแสดงภาพยั่วยวนของนางแบบหญิง เมื่อพวกเขาอายุ
 14 ปี เป้าหมายของพวกเขาคือการหารหัสผ่านเพื่อเข้าใช้งานเว็บไซต์สื่อลามก ในช่วงปิดเทอมฤดูร้อน
 ครั้งนี้ เป้าหมายของพวกเขาคือการได้เห็นผู้หญิงเปลือยตัวเป็นๆ ซึ่งคุณเชื่อว่าเป็นพัฒนาการตาม
 ธรรมชาติของเพศชาย (You have to follow the natural way of things. It's like that picture
 in our bio textbook. First there's the monkey. Then there's the caveman. Then there's
 the human. It's the same with sex. First there's Internet porn, then there's seeing your

⁴¹ Don Calame, *Swim the Fly* (New York: Candlewick Press, 2009). p. 168.

first real naked girl, and finally it's the dirty deed.)⁴² คำกล่าวของคุณูปแสดงถึงความเชื่อว่าคุณูปมีความสามารถในเรื่องเพศเป็นมาตรฐานวัดความเป็นชายรูปแบบหนึ่ง กอปรกับการที่พวกเขาทั้งสามเริ่มเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ ภารกิจที่คุณูปเสนอจึงนับเป็นการตอบสนองความต้องการทางเพศของเขา แมททิวไม่เห็นด้วยและพยายามเสนอภารกิจอื่นๆแต่เขาไม่สามารถปฏิเสธคุณูปได้ มุมมองของแมททิวแสดงให้เห็นว่าคุณูปมีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดความเชื่อและพฤติกรรมของเขา

อิทธิพลของคุณูปที่มีต่อแมททิวโดยส่งผลให้เขาเห็นว่าการโกหกเพื่อสร้างภาพและการหมกมุ่นในเรื่องเพศเป็นสิ่งสำคัญ เห็นได้ชัดเจนจากการอาสาแข่งว่ายน้ำเพื่อให้หญิงสาวที่ตนหลงใหลเกิดความประทับใจ ทั้งที่รู้ว่าตนเองไร้ความสามารถ แมททิวตกหลุมรักเคลลี (Kelly) สมาชิกใหม่ของทีมว่ายน้ำ เธอเป็นสาวสวยรูปร่างดีและมีเสน่ห์ดึงดูดทางเพศอย่างมาก (She is beyond hot. Short brown hair, bright green eyes, small round breasts. I feel my tongue and throat go dry.)⁴³ เขาแทบไม่สามารถหยุดคิดถึงเธอนับตั้งแต่พบกันครั้งแรก ในบางครั้งเขาจินตนาการถึงร่างอันเปลือยเปล่าของเธอ การเล่าเรื่องจากมุมมองของแมททิวแสดงให้เห็นว่าเขาให้คุณค่าเคลลีจากรูปลักษณ์ภายนอกของเธอเท่านั้น เขาเคยพบกับเคลลีเมื่อปีที่แล้ว ทว่าเขาไม่เคยสนใจเธอมาก่อน แม้แต่คุณูปยังรู้สึกประหลาดใจเมื่อได้เห็นเคลลีที่มีรูปร่างหน้าตาสวยขึ้นมากในช่วงเวลาเพียงหนึ่งปีเท่านั้น คุณูปจึงคิดว่าเขาไม่ควรมองข้ามผู้หญิงอัปลักษณ์ เพราะพวกเธออาจจะกลายเป็นผู้หญิงสวยในอนาคตก็เป็นได้ (From Slim Jim to goddess in under a year," Coop says. "That's why you shouldn't slag the ugly ones. You never know when one of them will spring from her cocoon looking like a supermodel.)⁴⁴ มุมมองของแมททิวและคุณูปสะท้อนให้เห็นว่าพวกเขาสนใจเพียงรูปลักษณ์ภายนอกและเสน่ห์ดึงดูดทางเพศของหญิงสาว และมองพวกเธอเป็นเพียงวัตถุทางเพศ

แม้ว่าคุณูปมีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมของแมททิวในตอนต้น แต่ต่อมาแมททิวเรียนรู้จากตัวละครชายผู้เสริมบทบาทพ่อที่มีอิทธิพลด้านบวกช่วยให้เขาปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรม คือคุณตาอาร์โลผู้อ่อนโยน แมททิวเรียนรู้การเป็นสุภาพบุรุษผู้ให้เกียรติและดูแลเอาใจใส่ผู้หญิงจากคุณตาอาร์โล จากการช่วยเหลือคุณตาในการสานความสัมพันธ์กับนางฐิเกนบูม (Mrs.

⁴² ibid. p. 2.

⁴³ ibid. p. 6.

⁴⁴ ibid. p. 6.

Hoogenboom) ผู้เป็นหญิงในดวงใจ แต่เดิมแมททิวกับคุณตาอาร์โลไม่สนิทสนมกันเนื่องจากช่องว่างระหว่างวัยของพวกเขา เมื่อคุณตาขอร้องให้เขาช่วยเหลือในการผูกมิตรกับนางซูเกนบูม คุณตาและหลานชายได้ใกล้ชิดสนิทสนมกันมากขึ้น จากการเล่าเรื่องของแมททิวจะเห็นได้ว่าคุณตาเริ่มก้าวเข้ามา มีอิทธิพลด้านบวกต่อพฤติกรรมของแมททิวแทนที่คู่ผู้มีอิทธิพลด้านลบ การแยกตัวจาก คุปและกลุ่มเพื่อนจึงเปิดโอกาสให้แมททิวพัฒนาอุปนิสัยไปในทางที่ดีขึ้น

นับตั้งแต่แมททิวแยกตัวจากกลุ่มเพื่อน เห็นได้ว่าความคิดและพฤติกรรมของคุณตาอาร์โลสอนแมททิวเรื่องการเป็นสุภาพบุรุษผู้รู้จักให้เกียรติและดูแลเอาใจใส่ผู้หญิง แตกต่างจากการเห็นผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศที่ได้รับอิทธิพลจากคุป คุณตาเล่าว่าเขาแอบรักนางซูเกนบูมมาตลอด สังขารแห่งวัยที่ล่วงเลยมาได้ทำให้เขาเลิกสนใจเธอ ทว่าเขาไม่เคยมีโอกาเข้าไปพูดคุยหรือทำความรู้จักกับเธอ นางซูเกนบูมอาศัยอยู่ในละแวกบ้านเดียวกัน เธอใช้ชีวิตอยู่กับสามีผู้มีนิสัยก้าวร้าวและไม่ชอบเข้าสังคม เมื่อไม่นานมานี้สามีของเธอเสียชีวิต คุณตาผู้รักเห็นใจและเข้าใจความรู้สึกของเธอที่เพิ่งสูญเสียสามีไป คุณตาเริ่มต้นสานสัมพันธ์ด้วยการเข้าไปพูดคุยและแสดงความห่วงใยในฐานะเพื่อนบ้าน คุณตาชวนเธอออกไปดื่มกาแฟหรือรับประทานอาหารนอกบ้านเพื่อให้เธอคลายจากความเศร้าโศก คุณตาเล่าถึงนางซูเกนบูมด้วยความชื่นชม เขากล่าวว่าเธอเป็นผู้หญิงที่พิเศษ เธอสมควรได้รับความสุข (She's a very special lady. She deserves happiness.)⁴⁵ ถ้อยคำของคุณตาแสดงถึงความรักบริสุทธิ์ที่ปรารถนาให้คนที่ตนรักมีความสุขโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน พฤติกรรมของคุณตาทำให้แมททิวเข้าใจความหมายของความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงที่ไม่จำเป็นต้องยึดโยงกับรูปลักษณ์ที่สวยงามหรือเรื่องทางเพศ

ประสบการณ์ของคุณตาอาร์โลสอนแมททิวมิให้โกหกเพื่อสร้างภาพ คุณตาสืบทราบว่านางซูเกนบูมชื่นชอบและต้องการเลี้ยงแมวมาตลอด คุณตาต้องการให้เธอมีความสุขจึงคิดมอบลูกแมวให้เธอเป็นของขวัญ การมีสัตว์เลี้ยงเป็นเพื่อนในช่วงเวลาที่เธอกำลังเผชิญกับการสูญเสียสามี น่าจะสามารถบรรเทาความทุกข์ของเธอได้ไม่มากนักน้อย คุณตาขอให้แมททิวนำลูกแมวใส่กล่องและนำไปวางไว้ที่หน้าบ้านนางซูเกนบูม และแสร้งทำเป็นไม่รู้ไม่เห็นเพื่อให้ดูเหมือนว่าลูกแมวถูกทิ้งไว้ข้างทาง คุณตากลัวว่าเธออาจจะปฏิเสธด้วยความเกรงใจหากเขานำลูกแมวไปมอบให้ด้วยตนเอง การ

⁴⁵ ibid. p. 13.

กระทำของคุณตาอาร์โลแสดงให้เห็นว่า การเห็นคนที่ตนรักมีความสุขสำคัญกว่าการสร้างภาพให้ตนเองดูน่าประทับใจ ตรงข้ามกับพฤติกรรมของแมททิวและกลุ่มเพื่อนที่ให้ความสำคัญกับการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ต่อมานางซูเกนบูมเฉลยว่าเธอรู้แต่แรกว่าคุณตาอาร์โลจัดฉากนำลูกแมวมาวางไว้ที่หน้าบ้านของเธอแต่เธอรอให้เขาพูดความจริงกับเธอเอง ท้ายที่สุดความดีของคุณตาขณะใจนางเธอตอบรับไมตรีและทั้งสองได้คบหากันต่อไป จึงกล่าวได้ว่าผู้ประพันธ์ผูกเรื่องให้แมททิวได้เรียนรู้จากประสบการณ์ระหว่างคุณตาอาร์โลและนางซูเกนบูม เพื่อแสดงให้เห็นว่าการโกหกเป็นเพียงการหนีปัญหาและเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

นอกเหนือจากคุณตาอาร์โล ตัวละครชายผู้เสริมบทบาทพออีกคนหนึ่งที่ทำให้แมททิวสามารถพัฒนาความแข็งแกร่งทั้งทางร่างกายและจิตใจ คือครูอัลฟ์ผู้เข้มงวด จากการเล่าของแมททิว เขาเรียนรู้จากครูอัลฟ์ในด้านความอดทน โดยเริ่มจากการฝึกว่ายน้ำกับครูอัลฟ์ แมททิวลักลอบเข้าใช้บริการสระว่ายน้ำของสโมสรกีฬาส่วนบุคคลเพื่อฝึกว่ายน้ำทำผีเสื้อ เขาพบกับครูอัลฟ์ผู้เป็นครูสอนว่ายน้ำที่เข้มงวด ครูอัลฟ์เข้าใจผิดคิดว่าเขาเป็นนักเรียนใหม่ในชั้นเรียนทักษะการกู่ชีพในน้ำ ทำให้เขาต้องเข้าร่วมการฝึกโดยไม่ตั้งใจ ครูสั่งให้เขาว่ายน้ำท่าต่างๆ โดยไม่ได้หยุดพัก เขาเหนื่อยแทบขาดใจและคิดในใจว่าเขาจะไม่กลับมาอีก ทว่าครูจับได้ว่าเขาเข้ามาใช้สระว่ายน้ำของสโมสรโดยมิได้รับอนุญาต ครูยึดบัตรประชาชนของเขาไว้และขู่ว่าจะแจ้งตำรวจหากเขาไม่กลับมาเรียนพร้อมกับชำระค่าเรียน เขาจึงต้องนำเงินเก็บของเขามาจ่ายค่าเรียนและอดทนกับการฝึกที่แสนทรมาณต่อไปจนจบหลักสูตร การถูกครูอัลฟ์บังคับให้ฝึกฝนทำให้เขาเรียนรู้ที่จะรับผิดชอบผลของการกระทำของตนเอง รวมถึงการรับผิดชอบหน้าที่ในการแข่งว่ายน้ำทำผีเสื้อ อีกทั้งยังเห็นได้ว่าผู้ประพันธ์แทรกข้อคิดเรื่องความรับผิดชอบผลของการกระทำของตนเอง เพื่อสอนผู้อ่านว่าการโกหกและการหนีปัญหาจะนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ อีกไม่รู้จบ

ครูอัลฟ์คอยผลักดันและให้กำลังใจแมททิวอยู่เสมอ ราวกับว่าแมททิวเป็นลูกชายของเขา แมททิวทราบจากกลุ่มนักเรียนว่ายน้ำว่าครูอัลฟ์เคยเป็นแชมป์ว่ายน้ำระดับชาติ เขาเลิกแข่งขันทว่ายน้ำหลังจากที่ลูกชายของเขาจมน้ำเสียชีวิต เขาเปลี่ยนอาชีพจากการเป็นนักกีฬาวว่ายน้ำมาเป็นครูสอนว่ายน้ำและทักษะการกู่ชีพในน้ำเพื่ออุทิศให้กับลูกชาย แมททิวเข้าใจความหมายของการฝึกที่ครูมักให้เขาโหนตัวอยู่บนกระดานกระโดดให้นานที่สุดและย้ำให้เขาอดทนสู้ต่อไป ดังที่ครูกล่าวว่า

“ต้องปล่อยภายในเพื่อยึดภายนอกไว้” (You have to let go inside to hold on outside.)⁴⁶ หากพิจารณาคำกล่าวของครู “ปล่อยภายใน” หมายถึงการละทิ้งอารมณ์ความรู้สึกทั้งปวง ไม่ว่าจะ เป็นความตื่นเต้น ความกลัว ความทุกข์ที่เกิดจากร่างกายที่เหนื่อยล้า ขณะเดียวกัน “ยึดภายนอกไว้” หมายถึงการบังคับร่างกายให้ต่อสู้กับความยากลำบากต่อไปให้ได้ อีกทั้งครูมักกล่าวย้ำคำว่า “Hold on” และ “Hang on” ความหมายตรงตัว คือคำสั่งให้โหนตัวต่อไป ความหมายโดยนัย คือการให้กำลังใจให้เขาอดทนและพยายามต่อไปโดยไม่ยอมแพ้ในการฝึกฝนและการแข่งขันที่กำลังจะมาถึง หากตีความอีกแง่หนึ่ง “ปล่อยภายใน” หมายถึงการปล่อยวางอัตตาของตน และ “ยึดภายนอกไว้” หมายถึงการรับผิดชอบภาระหน้าที่ของตน หรือการให้ความสำคัญกับเรื่องส่วนรวมมากกว่าเรื่องส่วนตัว คำกล่าวของครูอัลท์ช่วยสอนให้แมททิวได้เรียนรู้และเติบโตจากการเป็นเด็กผู้ยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลางไปสู่การเป็นวัยรุ่นผู้รู้จักรับผิดชอบภาระหน้าที่ของตนและกล้าเผชิญความยากลำบาก

จากการที่แมททิวเรียนรู้จากครูอัลท์เรื่องความอดทน ความกล้าหาญ และการฝึก ร่างกายให้แข็งแรงทั้งกายและใจ อันเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นชาย กล่าวได้ว่า ครูอัลท์เป็นแบบอย่างของความเป็นชายของแมททิว และเป็นตัวแทนของพ่อผู้ไร้อัตตาในชีวิตของเขา การฝึกฝนกับครูอัลท์ในชั้นเรียนทักษะการกอล์ฟในน้ำจึงเปรียบดั่งการกอบกู้ชีวิตของเขาเอง การเล่าเรื่องจากมุมมองของแมททิวจึงแสดงให้เห็นว่าเขาเรียนรู้และเติบโตจากวัยรุ่นชายผู้มีนิสัยอ่อนแอและมักโกหกเพื่อเอาตัวรอด เป็นวัยรุ่นชายผู้เข้มแข็งทั้งกายและใจ เขามีความอดทนและความกล้าหาญในการเผชิญปัญหา จึงกล่าวได้ว่าตัวตนความเป็นชายของแมททิวในตอนท้ายเรื่อง คือความเป็นสุภาพบุรุษ ความซื่อสัตย์ ความกล้าหาญ ความอดทน และความรับผิดชอบต่อ ทำให้เขาได้รับการยอมรับจากสังคมรอบข้างในที่สุด

แตกต่างจากเรื่อง ดิ แอสตอนนิชชิง แอดเวนเจอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกิร์ล และเรื่อง สวีม เดอะ ฟลาย ในเรื่อง ทวิสเต็ด ตัวละครชายผู้เสริมบทบาทพ่อ คือชิพ มิลเบอร์รี่ (Chip Milbury) ในแง่การทำหน้าที่เป็นแบบทดสอบความเข้มแข็งและความอดทนของไทเลอร์ อีกทั้งเป็นตัวละครเปรียบเทียบให้เห็นพัฒนาการของไทเลอร์ ชิพเป็นวัยรุ่นชายคู่อริผู้ที่กลั่นแกล้งไทเลอร์มาตลอดตั้งแต่วัยเด็ก การเล่าเรื่องจากมุมมองของไทเลอร์ในตอนต้นเรื่องแสดงให้เห็นว่าเขายังคงรู้สึกโกรธและ

⁴⁶ ibid. p. 312.

ต้องการแก้แค้นชิพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเขามีร่างกายที่กำยำแข็งแรง เขาต้องการเอาชนะชิพด้วยการใช้กำลัง อาทิ เขาทำท่ายและช่วยทำให้ชิพต่อสู้กับเขาตัวต่อตัวบริเวณโถงทางเดินของโรงเรียน ชิพปฏิเสธการต่อสู้โดยให้เหตุผลว่าพวกเขาไม่ควรต่อสู้กันในโรงเรียน เขาคิดว่าชิพฉลาดกลัวจึงกล่าวคำถากถางชิพ เหตุการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าไทเลอร์ขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์และขาดความยับยั้งชั่งใจ เขายึดติดกับความแค้นและการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญห เขาใช้ความรุนแรงในการพิสูจน์ตนเองและยืนยันความเป็นชายของตน การมีร่างกายกำยำแข็งแรงทำให้เขามีปัญหาในการควบคุมตัวเอง โดยเฉพาะอารมณ์โกรธและการใช้ความรุนแรง แต่ท้ายที่สุดเขาตระหนักได้ว่าการกระทำของเขาเป็นเพียงความบ้าชั่วคราว (Temporary insanity was the only explanation.)⁴⁷ การตระหนักรู้ตนเองดังกล่าวจึงแสดงให้เห็นการพัฒนาวุฒิภาวะทางอารมณ์ของไทเลอร์

อีกเหตุการณ์หนึ่งที่ตัวละครชิพเป็นตัวเปรียบเทียบให้เห็นพัฒนาการของไทเลอร์ คือเมื่อเขตกเป็นแพะรับบาปและถูกกล่าวหาในคดีเผยแพร่ภาพเปลือยของเบธานี (Bethany) ผู้เป็นน้องสาวของชิพ เขาถูกประณามจากเพื่อนในโรงเรียนและถูกมองด้วยสายตาเหยียดหยามทั้งที่การสืบสวนจากตำรวจยังไม่สิ้นสุด ครูใหญ่แนะนำให้เขาพักการเรียนและเก็บตัวอยู่บ้าน ส่วนพ่อต้องการให้เขาย้ายไปอยู่โรงเรียนประจำ ทว่าไทเลอร์ยืนยันที่จะไปโรงเรียนตามปกติเพราะเขามีได้กระทำการผิด ครูใหญ่จึงจัดห้องเรียนเดี่ยวให้กับไทเลอร์ โดยมีครูแหวะเวียนมาสอนเขาเมื่อมีเวลาว่าง การตัดสินใจเผชิญหน้ากับปัญหาจึงแสดงให้เห็นความกล้าหาญและจิตใจที่เข้มแข็งของไทเลอร์

สืบเนื่องจากการที่ไทเลอร์ตกเป็นแพะรับบาปในเหตุการณ์ข้างต้น ชิพต้องการแก้แค้นให้น้องสาวจึงพาพรรคพวกมารุมทำร้ายไทเลอร์ระหว่างที่เขากำลังเดินทางกลับบ้าน เขาตัดสินใจไม่แจ้งตำรวจ เขาตอบโต้ชิพด้วยด้วยการเปิดโปงพฤติกรรมลอบทำร้ายของชิพกลางโรงอาหารที่โรงเรียน และประกาศต่อหน้าชิพและเพื่อนทุกคนว่าเขาพร้อมจะต่อสู้หากชิพต้องการ เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นความกล้าหาญของไทเลอร์ เขาเปลี่ยนแปลงตนเองจากผู้ที่ถูกกลั่นแกล้งเป็นผู้ที่กล้าต่อสู้อย่างเปิดเผยและยุติธรรม ตรงข้ามกับพฤติกรรมของชิพที่ใช้วิธีสกปรกในการตอบโต้ จึงกล่าวได้ว่าผู้ประพันธ์ใช้ตัวละครชิพเป็นแบบทดสอบการควบคุมอารมณ์และความก้าวร้าวรุนแรงของไทเลอร์ อีกทั้งเป็นตัวละครเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของไทเลอร์ในทางที่ดีขึ้น จากตอนแรกที่

⁴⁷ Laurie Halse Anderson, *Twisted*. p. 73.

ไทเลอร์ลักลอบก่ออาชญากรรมเพื่อพิสูจน์ตนเองหรือเพื่อสร้างตัวตนในสังคม ในตอนท้ายเขาเป็นหยัดในความบริสุทธิ์ของตนเองอย่างกล้าหาญและอดทน เขาจึงได้รับการยอมรับจากสังคมรอบข้างในที่สุด

3.2 ตัวละครหญิงกับการเรียนรู้ของตัวละครเอก

ผู้วิจัยพบว่าวรรณกรรมเยาวชนทั้งสี่เรื่องนำเสนอแม่ผู้มีส่วนในการสร้างปัญหาให้กับตัวละครวัยรุ่นชาย ขณะที่ตัวละครหญิงผู้เสริมบทบาทแม่มีส่วนสำคัญในการเติบโตของตัวละครวัยรุ่นชาย จึงกล่าวได้ว่าผู้ประพันธ์นำเสนอว่าตัวละครหญิงสามารถช่วยให้ตัวละครเอกวัยรุ่นชายได้เรียนรู้ที่จะแปรเปลี่ยนจากชายผู้แพ้อาเป็นตัวละครเอกชายที่เข้มแข็งและรู้จักทำเพื่อผู้อื่น

3.2.1 ตัวละครแม่ผู้แตกต่างจากบทบาทแม่ตามขนบ

วรรณกรรมเยาวชนทั้ง 4 เรื่องนำเสนอตัวละครแม่ผู้เป็นปुरुชน คือแม่ผู้อ่อนแอ แม่ผู้ป่วยด้วยโรคประสาท แม่ผู้ละเลยลูกชาย แม่ผู้เป็นเสาหลักของครอบครัว แตกต่างจากบทบาทของแม่ตามขนบที่สังคมคาดหวังหรือภาพแม่ในอุดมคติ คือแม่ผู้ให้ความรักและการดูแลเอาใจใส่ลูกอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง ขณะที่ตัวละครแม่ทั้งสี่ล้วนมีปัญหาส่วนตัว ทำให้ไม่สามารถอบรมสั่งสอนและให้ความรักและการดูแลแก่ลูกชายได้อย่างเต็มที่

ในเรื่อง ทวิสเต็ด ตัวละครแม่แทบไม่มีบทบาท ไทเลอร์มองว่าแม่มีนิสัยอ่อนแอ เธอมักโอบอุ้มอ่อนน้อมตามและยอมจำนนต่อพฤติกรรมของพ่อผู้ก้าวร้าว แม่มักจะหลีกเลี่ยงการโต้เถียงเมื่อเกิดความขัดแย้งในครอบครัว บางครั้งเธอมักปลีกตัวเข้าครัวและดื่มสุราเพื่อหนีปัญหา แม้ว่าแม่ทำหน้าที่แม่บ้านผู้ดูแลงานบ้านได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง แต่การที่แม่มีนิสัยอ่อนแอทำให้เธอไม่สามารถปกป้องลูกจากพ่อผู้ใช้ความรุนแรงได้ ไทเลอร์ต้องเผชิญหน้ากับพ่อที่เกรี้ยวกราดตามลำพัง จึงกล่าวได้ว่าแม่มีส่วนในการสร้างปัญหาให้กับไทเลอร์ทางอ้อมได้เช่นกัน

เช่นเดียวกับตัวละครแม่ในเรื่อง ทวิสเต็ด ในเรื่อง สวิม เดอะ ฟลาย ตัวละครแม่แทบไม่มีปฏิสัมพันธ์กับลูกชาย แม่เป็นเสาหลักผู้ทำงานหาเลี้ยงครอบครัวตามลำพังหลังจากการหย่าร้าง เธอต้องทำงานหลายอย่างเพื่อให้ครอบครัวสุขสบาย เธอใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทำงานนอกบ้าน ลูกชายทั้งสองอาศัยอยู่บ้านกันตามลำพังกับคุณตาอาร์โลที่เป็นผู้สูงอายุ แมททิวและปีเตอร์ (Peter) ผู้เป็นพี่ชายจึงเติบโตโดยไม่มีพ่อแม่อบรมสั่งสอนและให้ความรักความอบอุ่นอย่างใกล้ชิด ทำให้ปีเตอร์มีนิสัยก้าวร้าวและมักจะใช้กำลังกับน้องชาย ขณะที่แมททิวมีนิสัยอ่อนแอและขี้ขลาด ทำให้เขา

เลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่ดีของเพื่อนโดยง่าย จึงกล่าวได้ว่าแม่ทำงานหนักและไม่มีเวลาให้กับครอบครัวอย่างเต็มที่จึงมีส่วนทำให้ตัวละครวัยรุ่นชายมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เช่นกัน แต่อันที่จริงแล้วแม่ห่วงใยสมาชิกในครอบครัวอยู่เสมอ แม่พยายามหาเวลาว่างเพื่อให้สมาชิกในครอบครัวรับประทานอาหารร่วมกันพร้อมหน้า ลูกชายทั้งสองต่างเข้าใจความเหนื่อยยากของแม่ผู้เป็นเสาหลักของครอบครัว พวกเขาเคารพนับถือแม่และพยายามแบ่งเบาภาระงานในบ้านเท่าที่จะทำได้ แม่ททิวเองก็ได้เล่าถึงแม่ว่าเธอมีได้ละเลยครอบครัว แม่เสียสละตนเองเพื่อชีวิตที่ดีของสมาชิกครอบครัว ผู้ประพันธ์นำเสนอภาพแม่เลี้ยงเดี่ยวผู้เหนื่อยยากเพื่อให้ผู้อ่านที่เป็นเยาวชนรู้จักเคารพและเห็นอกเห็นใจแม่เลี้ยงเดี่ยว ซึ่งมีจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่องในสังคมอเมริกันยุคปัจจุบัน⁴⁸

ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกชายในเรื่อง ทวิสเต็ด และในเรื่อง สวีม เดอะ ฟลาย ไม่ต่างจากในเรื่อง คิง ดอร์ค เล่าเรื่องโดยโทมัสที่มีอคติต่อแม่ ความสัมพันธ์ระหว่างเขากับแม่ห่างเหินเนื่องจากแม่มักมีอาการแปรปรวนหลังจากการเสียชีวิตของพ่อ แม่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้าและต้องรับประทานยาเป็นประจำ แม่มักดื่มสุราและสูบบุหรี่เพื่อคลายความกังวล สภาพจิตที่ไม่ปกติของแม่ทำให้โทมัสรู้สึกแปลกแยกจากแม่ บ่อยครั้งที่โทมัสพยายามพูดคุยกับแม่ ทว่าแม่มักมีอาการเหม่อลอยและไม่ตอบสนอง สองแม่ลูกจึงแทบไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เขากล่าวว่าแม่เป็นผู้หญิงที่เข้าใจยากและเขาอาจไม่มีวันเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของแม่ได้ การสูญเสียพ่อและการแปลกแยกจากแม่ทำให้โทมัสขาดทั้งพ่อในฐานะแบบอย่างของความเป็นชายและขาดแม่ในฐานะผู้ให้ความรักและความอบอุ่น เขาจึงเปรียบดั่งเด็กกำพร้า

โทมัสบรรยายภาพแม่ในฐานะบุคคลแปลกประหลาด อาทิ การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีฉูดฉาดและเครื่องประดับจำนวนมากเกินพอดี ความเชื่อในพลังจิตวิญญาณ และการปฏิเสธระบบศาสนา ซึ่งเป็นลักษณะของผู้ที่ยึดถืออุดมการณ์บูดาชนในทศวรรษ 1970 ที่ให้ความสำคัญกับสันติสุข ความสงบ จิตวิญญาณ และอารมณ์⁴⁹ แม่ยังทำให้เขาารู้สึกอับอายเมื่อถูกเพื่อนบ้านจ้องมอง เขากล่าวว่าแม่แต่งกายประหลาดราวกับว่าเธอเป็นโรคต่อกระดูก ที่ทำให้แม่เห็นว่าการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าและเครื่องประดับที่ดูแปลกประหลาดเป็นสิ่งสวยงาม (Her eye for fashion certainly went through a strange and magical transformation [...] I think the technical term is

⁴⁸ Andrew J. Cherlin, "American Marriage in the Early Twenty-First Century." pp. 33-55.

⁴⁹ Encyclopedia Britannica, "Hippie," <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/266600/hippie>.

cataracts.)⁵⁰ จากมุมมองของโทมัสแสดงให้เห็นว่าเขาไม่ยอมรับหรือนับถือแม่ เนื่องจากการมองเห็นถือเป็นสัญลักษณ์ของปัญญาและเหตุผล การกล่าวว่าแม่เป็นโรคต่อกระจกจึงเป็นความเปรียบเชิงอุปลักษณ์ว่าแม่ไร้สติปัญญา ไร้เหตุผล หรือเป็นบ้า หากพิจารณาจากมุมมองที่เป็นกลางจะเห็นว่าอุดมการณ์บุปผาชนที่แม่ของโทมัสยึดถือเป็นแนวคิดที่เป็นปัจจัยสำคัญในการยุติสงครามเวียดนามที่ทำให้สูญเสียทหารชาวอเมริกันจำนวนมาก มีใช่อุดมการณ์ที่โง่เขลาหรือไร้สติดังที่โทมัสเข้าใจ แม่เป็นปัจเจกบุคคลที่มีเสรีภาพในการแสดงออกและการยึดถืออุดมการณ์ การวิพากษ์วิจารณ์การแต่งกายหรืออุดมการณ์ของแม่แสดงให้เห็นนิสัยยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลางของโทมัส เขาจึงมิได้ตระหนักว่าเขาควรเคารพสิทธิเสรีภาพของแม่

เช่นเดียวกับตัวเอกในเรื่อง *คิง ดอร์ค* ดอนนี่ผู้เป็นตัวเอกในเรื่อง *ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกิร์ล* มีอคติต่อแม่ของเขา ความสัมพันธ์ระหว่างเขากับแม่ไม่ราบรื่นตั้งแต่แม่แต่งงานใหม่ เขาคิดว่าแม่เป็นต้นเหตุที่ทำให้ครอบครัวแตกแยก เขาต้องพลัดพรากจากพ่อและเพื่อนสนิทที่บ้านเดิม ส่งผลให้ชีวิตของเขาไม่มีความสุข จากมุมมองของดอนนี่สะท้อนให้เห็นว่าเขายึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลาง เขาตัดสินการกระทำของแม่โดยที่ไม่รู้ข้อเท็จจริงและไม่เคารพสิทธิส่วนบุคคลของแม่ในการเลือกคู่ครอง อีกทั้งเขาไม่ยอมรับน้องต่างพ่อในครรภ์ของแม่ เขาไม่ยอมรับสัมผัสท้องของแม่ เขาเรียกน้องว่า “น้องสาวครึ่งเดียว” (half-sister) และเขารู้สึกไม่พอใจที่การตั้งครรภ์ทำให้แม่อารมณ์ฉุนเฉียวและไม่สนใจเขา เขาคิดว่าแม่ให้ความสำคัญกับครอบครัวใหม่ คือพ่อเลี้ยงและลูกสาวในท้อง มากกว่าเขาซึ่งเป็นลูกติด เขามักคิดตัดพ้อต่อว่าแม่ด้วยความน้อยใจ เขากล่าวว่าโลกนี้มีเพียงแม่และพ่อเลี้ยงเพียงสองคนเท่านั้น (The world is Mom and the step-fascist and that's it.)⁵¹ เมื่อเขาเล่าให้แม่ฟังว่าถูกเพื่อนที่โรงเรียนกลั่นแกล้ง แม่บอกเพียงว่าให้เขาวางเฉย ทำให้เขาคิดว่าแม่ไม่สนใจปัญหาของเขาเนื่องจากเธอมีปัญหาคือสำคัญกว่าต้องจัดการ (the more I told her about them, the less she wanted to hear, and even when I was a kid, I could tell that she didn't want to hear about it. She had other things to worry about.)⁵² แม่ของดอนนี่มีชีวิตคู่ที่ล้มเหลวในอดีตและกลัวว่าชีวิตครอบครัวจะล้มเหลวอีกครั้ง ทำให้แม่ทุ่มเทและให้ความสำคัญกับการสร้างครอบครัวใหม่ ทว่าดอนนี่ไม่เห็นใจแม่และต้องการให้แม่ให้ความสำคัญกับเขาเพียงผู้เดียว ทักษะคติของดอนนี่บ่งบอกว่าเขาขาดวุฒิภาวะทางความคิดและยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลาง ทั้งที่แม่รักและเป็นห่วงเขามาก แม่กำชับไม่ให้เขาเข้าอนดิกเพราะจะทำให้เสียสุขภาพ

⁵⁰ Frank Portman, *King Dork*. p. 20.

⁵¹ Barry Lyga, *The Astonishing Adventures of Fanboy and Goth Girl*. p. 22.

⁵² *ibid.* p. 16.

อีกทั้งแม่รู้สึกเป็นห่วงและโกรธมากเมื่อเขากลับบ้านดึกกว่าปกติ กล่าวได้ว่าอคติของดอนนี่ทำให้เขามองไม่เห็นความรักและความหวังดีที่แม่มีให้เขาเสมอมา

หลังจากที่ดอนนี่ได้รับความช่วยเหลือจากพ่อเลี้ยงในงานแสดงนวนิยายภาพทำให้เขาปรับทัศนคติที่มีต่อพ่อเลี้ยง รวมทั้งทัศนคติของเขามที่มีต่อแม่และน้องสาวในครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นด้วยเช่นกัน เขายอมรับพ่อเลี้ยงและน้องสาวในครอบครัว เห็นได้จากการที่เขาอาสาทำงานบ้านแทนแม่ที่อยู่ในช่วงใกล้คลอดด้วยความเห็นอกเห็นใจ เขารู้สึกยินดีที่แม่ตั้งครรถ์ และเขามีความสุขเมื่อเห็นแม่มีความสุข (Mom is chattering about a baby shower. She sounds happy and excited, and I get a weird spike of empathic pleasure for her through my chest. I'm glad she's happy.)⁵³ ทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไปของดอนนี่แสดงให้เห็นว่าเขาเติบโตจากวัยรุ่นชายผู้ยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลางไปสู่วัยรุ่นชายผู้เคารพและเห็นอกเห็นใจพ่อแม่ รู้จักประนีประนอม และมีวิจารณญาณในการมองหรือตัดสินผู้อื่น

3.2.2 ตัวละครหญิงผู้เสริมบทบาทแม่

ในเรื่อง ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกิร์ล ตัวละครหญิงที่มีส่วนช่วยให้ดอนนี่เติบโตและเรียนรู้ที่จะก้าวข้ามอคติของตนเอง คือไครา (Kyra) ผู้ก้าวร้าวและไดนา (Dina) ผู้ชี้ให้เห็นคุณค่าของตนเอง ไคราเป็นตัวละครที่สะท้อนด้านมืดหรือมีพฤติกรรมต่อต้านสังคม ไคราผู้มีฉายาว่า “Goth Girl” เป็นวัยรุ่นหญิงผู้มีรูปร่างผอมบาง ผิวขาวซีด ผมสีดำยาว เธอมักแต่งกายด้วยเสื้อแขนยาว กางเกงขายาว ถุงเท้า และรองเท้าสีดำล้วนทั่วทั้งตัว ไคราและดอนนี่เริ่มสนิทสนมกันเนื่องจากพวกเขามีพฤติกรรมแปลกแยกจากสังคมในโรงเรียนเหมือนกัน เธอมาจากครอบครัวที่ขาดความรักความอบอุ่น เธอกับพ่อห่างเหินกันหลังจากแม่เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง เธอมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง เธอเกลียดโรงเรียนและต้องการให้เรียนทุกคนในโรงเรียนเสียชีวิต อีกทั้งเธเคยทำร้ายตนเองด้วยการกรีดข้อมือ เมื่อพิจารณาถึงฉายาของไครา “Goth” หมายถึง 1. ชนเผ่าที่เข้าทำลายกรุงโรมในคริสต์ศตวรรษที่ห้า 2. แนวดนตรีที่มีท่วงทำนองหนักหน่วงและใช้เสียงดัง 3. ลักษณะการแต่งกายด้วยสีดำที่ได้รับความนิยมในช่วงทศวรรษ 1980 และ 4. บุคคลที่ฟังเพลงและแต่งกายแบบดังกล่าว⁵⁴ ฉายาของไคราจึงสื่อถึงความก้าวร้าวรุนแรง อีกทั้งการแต่งกายด้วยชุดสีดำ

⁵³ ibid. p. 141.

⁵⁴ Macmillan Dictionary, "Goth," <http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/goth>.

แฝงนัยยะความมีดमितและความตาย ตัวละครโคราจจึงเป็นอุปลักษณ์แห่งความตาย หรือ “ผี” ที่ตามหลอกหลอนตอนนี้

เหตุการณ์ที่ทำให้ตอนนี้ตระหนักถึงภัยอันตรายของความก้าวร้าวรุนแรง คือการที่โคราจขับรถพาดตอนนี้เที่ยวเตร่รอบเมือง เขาพบสติ๊กเกอร์ติดท้ายรถคันหนึ่งที่เขียนว่า “ลูกของฉันสามารถทำร้ายและเอาชนะนักเรียนเกียรตินิยมของคุณได้” (My kid can beat up your honor student.)⁵⁵ ตอนนี้แสดงความรู้สึกไม่พอใจเมื่อเห็นข้อความดังกล่าว โคราจจึงเร่งความเร็วรถเพื่อพุ่งชนรถคันที่ติดสติ๊กเกอร์ดังกล่าว ตอนนี้กลัวมากและร้องขอให้โคราจหยุดรถ เหตุการณ์นี้ทำให้ทัศนคติของตอนนี้เปลี่ยนแปลงไป เขาตระหนักได้ว่าเขาไม่ต้องการใช้ความรุนแรงและไม่ต้องการให้ใครเสียชีวิต แม้กระทั่งศัตรูคู่แค้นของเขา การตระหนักรู้ของตอนนี้แสดงให้เห็นว่าเขาเห็นผลร้ายของการยึดติดกับความแค้นและพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงที่อาจทำร้ายหรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนได้หากเขาขาดสติสัมปชัญญะเช่นเดียวกับการกระทำของโครา พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงแบบสุดโต่งของโคราเป็นภาพสะท้อนพฤติกรรมของตอนนี้ ทำให้เขาตระหนักถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของตนเองและรู้จักปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมดังกล่าว ผู้ประพันธ์นำเสนอตอนนี้ผู้ตระหนักรู้ผลเสียของความก้าวร้าวรุนแรงเพื่อแสดงให้เห็นว่าการใช้ความรุนแรงเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และเป็นการตั้งคำถามกับค่านิยมความเป็นชายที่ยึดโยงกับการใช้ความรุนแรงในวัฒนธรรมอเมริกัน

แตกต่างจากโครา ส่วนเพื่อนหญิงที่ชื่อไดนาเป็นผู้ชี้ให้ตอนนี้เห็นคุณค่าของชีวิตของตนเองและของผู้อื่น รวมทั้งรู้จักปรับเปลี่ยนทัศนคติและการเข้าสังคม ตอนนี้แอบชอบไดนามานานแต่เขาไม่กล้าเข้าไปทำความรู้จักกับเธอ เธอเป็นหญิงสาวที่มีรูปร่างหน้าตาสวยงามและเป็นที่ยกย่องของเหล่าวัยรุ่นชาย เมื่อตอนนี้พบกับไดนาในงานเลี้ยง เธอเล่าว่าเธอรู้จักเขาในฐานะนักเรียนชายผู้ชาญฉลาด เธอคิดว่าเขาเป็นชายที่น่ารักและน่าคบหา ถ้อยคำของไดนาทำให้ตอนนี้รู้สึกประหลาดใจอย่างมาก เธอเปรียบตอนนี้เป็นดั่งตัวอ่อนหรือหอนอนผีเสื้อที่จะเติบโตเป็นผีเสื้อที่สวยงามในอนาคต (That's all like the chrysalis. That's what you go through before you become the butterfly. Guys like you are the ones to watch for.)⁵⁶ ไดนาจับเขาก่อนจากกัน และเธอก้าว

⁵⁵ Barry Lyga, *The Astonishing Adventures of Fanboy and Goth Girl*. p. 97.

⁵⁶ *ibid.* p. 268.

ย้าให้เขามั่นใจในตัวเอง ผู้ประพันธ์ใช้สัญลักษณ์ตัวอ่อนหรือหนอนผีเสื้อที่จะเติบโตเป็นผีเสื้อที่สวยงาม เพื่อสะท้อนศักยภาพในการเรียนรู้และการเติบโตของดอนนี่ ดอนนี่รู้สึกมั่นใจในตนเองมากขึ้นหลังจากได้พบกับไดนา เขาเลิกพกลูกปืนที่เคยเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ กล่าวได้ว่าผู้ประพันธ์ผูกเรื่องให้ดอนนี่ได้พบกับไดนาเพื่อให้เขาตระหนักถึงศักยภาพและเห็นคุณค่าที่แท้จริงของตนเอง และการได้พบกับไดนาผู้เป็นหญิงสาวในฝันในงานเลี้ยงเปรียบดั่งรางวัลของดอนนี่จากการรู้จักเข้าสังคมและผูกมิตรกับผู้อื่น

บทเรียนที่ดอนนี่ได้เรียนรู้จากโคราและไดนาผู้เปรียบดั่งตัวแทนความเป็นแม่ทำให้เขารู้จักลดทอนอคติของตนและเริ่มมองโลกในแง่ดี อีกทั้งเขาตระหนักถึงศักยภาพของตนเองในการเขียนนวนิยายภาพ เขานึกถึงคำกล่าวของไดนาที่ว่า “มันเป็นเรื่องของความมั่นใจ” และคำกล่าวของโคราที่ว่า “หากต้องการอะไรก็ต้องสู้เพื่อให้ได้มา” คำกล่าวเหล่านี้ทำให้ดอนนี่มีกำลังใจเขียนนวนิยายภาพของเขาต่อไป เขาเล่าว่าเขาจะตั้งใจเขียนนวนิยายภาพให้ดียิ่งขึ้น และเขาเชื่อว่าเขามีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในอนาคต

In the middle of it, I think of Schemata. It's OK. I have some great new ideas, ideas that will make it even better than it was before. Maybe it's good that Bendis didn't look at it today; it'll be so much more powerful the next time I get to show it to him. There are other conventions. Other opportunities.

It's all about confidence. Dina.

If you've got something you want, you have to go for it, you know? Kyra.⁵⁷

มุมมองของดอนนี่ข้างต้นแสดงให้เห็นการเติบโต จากวัยรุ่นชายผู้อ่อนแอ มีนิสัยยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลาง และมองโลกในแง่ร้าย กลายเป็นวัยรุ่นชายผู้มั่นใจในตนเอง มีวุฒิภาวะ และรู้จักมองโลกใน

⁵⁷ *ibid.* p. 275.

แง่ดี จึงกล่าวได้ว่าภาพของตอนนีในตอนที่ท้ายเรื่องจึงเป็นภาพของวัยรุ่นชายที่พึงประสงค์ที่ผู้ประพันธ์ต้องการนำเสนอในวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้

ในเรื่อง คิง ดอร์ค โทมัสเรียนรู้และเติบโตจากตัวละครผู้เสริมบทบาทแม่ คือ จิตแพทย์หญิงเฮกซ์สตรอม (Dr. Hexstrom) จากมุมมองของโทมัส เขานับถือจิตแพทย์หญิงราวกับว่าเธอเป็นแม่ เขากล่าวว่าเธอเป็นผู้ใหญ่ที่เฉลียวฉลาดที่สุดที่เขาเคยพบและพูดคุยด้วย เขารู้สึกมีความสุขและสบายใจเมื่อพูดคุยกับเธอ ทั้งที่เขาไม่พูดคุยกับใครแม้กระทั่งเพื่อนสนิทของเขา เขาไว้วางใจเธอและยินดีเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของเธอให้เธอฟังทุกเรื่องแม้เรื่องที่น่าอับอาย อาทิ การถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียน และเขารู้สึกสนิทสนมกับเธอราวกับว่าพวกเขามีพลังจิตสื่อสารถึงกัน การที่โทมัสเคารพนับถือจิตแพทย์หญิงทำให้เขามีอิทธิพลต่อความคิดของเขา

จิตแพทย์หญิงเฮกซ์สตรอมทำให้โทมัสตระหนักถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของตนเอง ในวันแรกที่เขาเข้ารับการรักษาบำบัดกับเธอ เขาใส่เสื้อยืดตัวโปรดที่มีข้อความภาษาลาตินว่า “Neca eos omnes. Deus suos agnoscet.” หมายถึง “ฆ่าพวกมันให้หมดแล้วให้พระเจ้าเป็นผู้ตัดสิน”⁵⁸ เธออธิบายว่าข้อความนี้เป็นที่รู้จักในวงกว้างโดยเฉพาะในหมู่ชาวคริสต์ จากเรื่องเล่าสงครามครูเสดในยุคกลาง ข้อความนี้จึงเป็นการแสดงออกถึงการเข่นฆ่าและความรุนแรง ซึ่งอาจสร้างความวิตกกังวลแก่ผู้ที่พบเห็น โทมัสจึงเข้าใจเหตุผลของครูที่บังคับให้เขาถอดเสื้อตัวนี้ออก เมื่อครั้งที่เขาใส่เสื้อยืดตัวนี้ไปโรงเรียน (I had been wearing my ‘Kill ’em All’ shirt that day, and he had made me turn it inside out. And Dr Hexstrom’s phrase did sound kind of like what Mr Teone had said, allowing for his speech impediment.)⁵⁹ การเล่าของโทมัสแสดงให้เห็นว่าเขาเข้าใจเหตุผลและมุมมองของผู้ใหญ่ที่มีต่อพฤติกรรมของเขา ทำให้เขารู้จักปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคม

จิตแพทย์หญิงเฮกซ์สตรอมมีส่วนช่วยให้โทมัสเติบโตด้วยการอ่านและการวิเคราะห์วรรณกรรม ทั้งสองพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยายเล่มเก่าของพ่อที่โทมัสอ่าน อาทิ พฤติกรรมของตัวละครวัยรุ่นชายในเรื่อง แคตเซอร์ อิน เดอะ ไร จิตแพทย์หญิงกล่าวว่าโฮลเดน

⁵⁸ Frank Portman, *King Dork*. p. 179.

⁵⁹ *ibid.* p. 179.

คอลฟิลด์ (Holden Caulfield) ตัวละครเอกวัยรุ่นชายของเรื่องนี้มีปัญหาทางจิตและควรได้รับการรักษาด้วยจิตแพทย์ ทำให้โทมัสเรียนรู้ว่าพฤติกรรมปฏิสันต์ของโฮลเดนเป็นพฤติกรรมของคนป่วย เรื่อง เดอะ ดอร์ส ออฟ เพอร์เซปชัน ซึ่งเป็นบันทึกประสบการณ์การทดลองยาเสพติดของอัลดัส ฮักซลีย์ (Aldous Huxley) โทมัสกล่าวว่าอัลดัสเชื่อว่าตนเองค้นพบสิ่งสำคัญ แต่แท้จริงแล้วเขาเพียงแค่ต้องการทดลองยาเสพติดด้วยความอยากรู้อยากเห็น ประสบการณ์ทดลองยาเสพติดของเขาจึงมีใช้เรื่องที่น่าอึดใจและเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในสังคม มุมมองของโทมัสที่เลิกเห็นดีเห็นงามกับพฤติกรรมที่ไม่ดีของตัวละครชายในนวนิยายข้างต้นแสดงให้เห็นการพัฒนาวุฒิภาวะทางความคิดของเขา การที่โทมัสได้เรียนรู้จากจิตแพทย์หญิงเฮกซ์สตรอมผู้ทำหน้าที่หน้าแทนแม่ของเขาเพื่อแสดงทางเลือกในการพัฒนาความเป็นชายที่ดีซึ่งไม่จำเป็นต้องมีเพศชายเป็นแบบอย่างเสมอไป

การเล่าเรื่องของโทมัสแสดงให้เห็นว่าจิตแพทย์หญิงเฮกซ์สตรอมช่วยให้เขาสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อแม่ จากความรู้สึกแปลกแยกและการไม่ยอมรับนับถือแม่เปลี่ยนเป็นความเข้าใจ ความเห็นอกเห็นใจ และการยอมรับแม่ผู้ป่วยเป็นโรคประสาท เห็นได้จากท่าทีของโทมัสที่มีต่อแม่เปลี่ยนแปลงไป เช่น เมื่อเขาถามแม่เรื่องจดหมายลาตายของพ่อ แม่ดูโศกเศร้าราวกับว่าจะร้องไห้ โทมัสจึงปลอบใจแม่ด้วยการการจูบแก้มแม่ ซึ่งเป็นการแสดงความรัก ความเข้าใจ และความเห็นอกเห็นใจแม่ (She looked pretty sad, though, and there may have been tears in her eyes; [...] So I just went over and kissed her on the cheek.)⁶⁰ โทมัสพัฒนาตนเองจากเด็กผู้ยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลางไปสู่วัยรุ่นชายผู้รู้จักเห็นอกเห็นใจพ่อแม่ โทมัสตระหนักได้ว่าเขายึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลางและหมกมุ่นกับความอยากรู้อยากเห็นของตนเองมากเกินไป อาทิ การคาดคะเนคำตอบจากแม่เกี่ยวกับการเสียชีวิตของพ่อ เขาตระหนักว่าเขาควรรู้จักปล่อยวางและยอมรับแม่ผู้ไม่สามารถให้คำตอบแก่เขา หากเขาตั้งมั่นในการหาคำตอบต่อไปอาจทำให้แม่รู้สึกเสียใจ (My mom is sad, distant, goofy, mysterious and beautiful, and part of me feels like I'd prefer to leave her that way. [...] Anyway, you can't spend all your time digging through other people's stuff to try to shed light on your own concerns.)⁶¹ มุมมองของโทมัสแสดงให้เห็นว่าเขาได้เรียนรู้และเติบโตจากวัยรุ่นชายผู้ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางสู่วัยรุ่นชายผู้เคารพและเห็นอก

⁶⁰ ibid. p. 266.

⁶¹ ibid. p. 316.

เห็นใจแม่ และยอมรับแม่ผู้ป่วยเป็นโรคประสาท ผู้ประพันธ์นำเสนอตัวละครวัยรุ่นชายที่แสดงความรักต่อแม่เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้ชายสามารถแสดงความรักและความห่วงหาอาทรได้เช่นกัน อีกทั้งการแสดงความรักต่อกันระหว่างสมาชิกในครอบครัวเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความเข้าใจและการเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน และนำไปสู่การคลี่คลายปัญหาและความขัดแย้งต่างๆในครอบครัวได้ในที่สุด

ในเรื่อง สวิม เดอะ ฟลาย ตัวละครหญิงผู้เสริมบทบาทแม่ในการอบรมสั่งสอนแมททิว คือเมลิสซา (Melissa) หญิงสาวคนรักของปีเตอร์ เธอมีภรรยาที่บ้านและมักใส่เสื้อผ้าที่เผยส่วนเว้าส่วนโค้งบนเรือนร่าง โดยเฉพาะหน้าอกของเธอ แมททิวไม่สามารถควบคุมสัญชาตญาณทางเพศของตนเองและไม่สามารถละสายตาจากหน้าอกของเธอ เมลิสซาสังเกตเห็นว่าเขากำลังจ้องมองหน้าอกของเธอ เธอสั่งสอนเขาว่าการกระทำเช่นนี้เป็นเรื่องไม่เหมาะสมและไม่มีผู้หญิงคนใดชอบแมททิวจึงรู้สึกอับอายอย่างมากเมื่ออยู่ต่อหน้าเธอและไม่กล้าจ้องมองเรือนร่างของเธออีก

นอกจากนี้ตัวละครหญิงผู้เสริมบทบาทแม่ที่มีบทบาทในการพัฒนาความเป็นสุภาพบุรุษให้กับแมททิว คือเคลลีผู้มีเสน่ห์ และวาเลอรี (Valerie) ผู้มีจิตใจงดงาม ผู้วิจัยพบว่าผู้ประพันธ์นำเสนอตัวละครหญิงทั้งสองในฐานะตัวละครคู่ตรงข้ามเพื่อแสดงให้เห็นพัฒนาการของแมททิวอย่างชัดเจน จากวัยรุ่นชายผู้หมกมุ่นเรื่องเพศและรูปลักษณ์ภายนอกของผู้หญิงไปสู่วัยรุ่นชายผู้เป็นสุภาพบุรุษและเห็นคุณค่าของผู้หญิงที่มีจิตใจงดงาม

เคลลีเป็นหญิงสาวผู้มีรูปร่างหน้าตาสวยงามและมีเสน่ห์ดึงดูดทางเพศอย่างมาก แมททิวตกหลุมรักเธอตั้งแต่แรกพบ มุมมองของแมททิวแสดงให้เห็นว่าเขาหลงใหลเพียงแค่รูปลักษณ์ภายนอกของเธอและมักจะจินตนาการถึงร่างอันเปลือยเปล่านั้น ต่อมาเขาจึงอาสาแข่งว่ายน้ำท่าผีเสื้อเพื่อให้เคลลีประทับใจในตัวเขาทั้งที่เขาไม่มีความสามารถในการว่ายน้ำท่าผีเสื้อ การตัดสินใจที่ผิดพลาดของเขาทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมามากมาย จึงกล่าวได้ว่าผู้ประพันธ์ผูกเรื่องให้แมททิวต้องประสบปัญหาจากการไม่รู้จักระเบียบยังงั้นใจในเรื่องเพศเพื่อแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นชายควรมีสติรู้เท่าทันและรู้จักควบคุมสัญชาตญาณทางเพศของตนเอง ด้วยเหตุที่เคลลีมีนิสัยยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลาง เธอมักจะให้ความสนใจวัยรุ่นชายที่มีรูปร่างหน้าตาดีมากกว่าวัยรุ่นชายที่นิสัยดี แมททิวพยายามทำให้เธอประทับใจด้วยวิธีการต่างๆอย่างต่อเนื่อง ทว่าเธอไม่สนใจเขา เห็นได้จากการที่เธอจำชื่อของเขาไม่ได้ และมักเรียกชื่อเขาผิดเสมอ แมททิวจึงเปรียบตั้งชายผู้ไร้ตัวตนในสายตาของเคลลี เห็นได้ว่าผู้ประพันธ์ผูกเรื่องให้แมททิวผิดหวังจากเคลลีเพื่อแสดงให้เห็นว่าการเลือกคบคนจากรูปลักษณ์ภายนอกเป็นการตัดสินใจที่ผิดและไม่นำไปสู่ความสุขที่แท้จริง ในตอนท้ายเรื่องผู้ประพันธ์ผูกเรื่องให้เคลลีกลับไปคืนดี

กับโทนี่ (Tony) ชายคนรักเก่าผู้มีนิสัยเจ้าชู้และนิยมความรุนแรง เธอต้องทนทุกข์กับพฤติกรรมเจ้าชู้และความเจ้าอารมณ์ของเขาต่อไป เพื่อแสดงให้เห็นบทลงโทษของเคลลีที่เลือกคบผู้ชายจากรูปลักษณ์ภายนอก และเพื่อแสดงให้เห็นว่าการขาดดุลยพินิจและการให้คุณค่าบุคคลจากรูปลักษณ์ภายนอกอาจนำไปสู่ปัญหาในภายหลังได้

ในทางตรงกันข้ามกับเคลลี วาเลอรีเป็นหญิงสาวที่มีจิตใจงดงาม แมททิวมองข้ามวาเลอรีในตอนแรกเพราะเธอมักจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้ามิดชิดและดูเรียบร้อย ทั้งที่เธอมีรูปร่างหน้าตาสวยงามไม่น้อยไปกว่าเคลลี แตกต่างจากเคลลีที่มักดึงดูดความสนใจของผู้ชายโดยการสวมใส่เสื้อผ้าที่เปิดเผยสัดส่วนชัดเจน หลังจากแมททิวและวาเลอรีทำความรู้จักและใกล้ชิดกันมากขึ้น เขาพบว่าเธอเป็นหญิงสาวนิสัยดีผู้ดูแลและห่วงใยผู้อื่นเสมอ เธอมีความฝันที่จะสอบเข้าเรียนคณะแพทยศาสตร์เพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ในอนาคต วาเลอรีทำให้แมททิวรู้สึกมั่นใจในตนเองและตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง เพราะเธอเห็นคุณค่าในตัวตนที่แท้จริงของเขา เธอชื่นชมความเป็นสุภาพบุรุษของเขา เขาไม่จำเป็นต้องพยายามทำให้เธอประทับใจ ทำயที่สุดทั้งสองคนตกลงคบกันในฐานะคนรัก แมททิวได้พบกับความสุขที่แท้จริง คือการมีคนรักที่มีจิตใจงดงาม ผู้ประพันธ์ผูกเรื่องให้แมททิวได้พบกับหญิงคนรักที่นิสัยดีและลงเอยด้วยความสุขสมหวัง เพื่อแสดงให้เห็นรางวัลของการรู้จักควบคุมสัญชาตญาณทางเพศและการเห็นคุณค่าของบุคคลโดยไม่ยึดโยงกับรูปลักษณ์ภายนอก นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ผูกเรื่องให้แมททิวได้รับการยอมรับจากวาเลอรีเพื่อแสดงให้เห็นว่าคุณค่าของความเป็นชายมิใช่การมีร่างกายกำยำแข็งแรงหรือการมีเสน่ห์ดึงดูดทางเพศ แต่คือการเป็นสุภาพบุรุษ เรื่องเล่าจากมุมมองของแมททิวแสดงให้เห็นว่าทัศนคติต่อเพศหญิงที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้เขามองผู้หญิงที่ความดีจากภายใน มิใช่เพียงรูปร่างหน้าตาภายนอกหรือเสน่ห์ดึงดูดทางเพศ สอดคล้องกับคำพูดของแม่ของแมททิวที่สอนให้เขาเลือกผู้หญิงที่ดี มิใช่ผู้หญิงที่มีเพียงเสน่ห์ดึงดูดทางเพศ

3.3 สัญลักษณ์กับการเรียนรู้ของตัวละครเอก

ผู้วิจัยพบว่าผู้ประพันธ์วรรณกรรมเยาวชนทั้งสี่เรื่องใช้สัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อสะท้อนปมปัญหาของตัวละครวัยรุ่นชาย การใช้สัญลักษณ์ประกอบด้วย สัญลักษณ์แทนปมในใจของตัวละครวัยรุ่นชาย สัญลักษณ์แทนความรุนแรง สัญลักษณ์แทนการปฏิเสธความรุนแรง และสัญลักษณ์แทนความดีและความชั่ว

3.3.1 สัญลักษณ์แทนปมในใจของตัวละครวัยรุ่นชาย

ในเรื่อง ทวิสเต็ด ความกดดันและความคาดหวังจากพ่อและสังคมส่งผลให้ไทเลอร์เห็นภาพตนเองเป็นสุนัขที่ถูกล่ามคอ ผู้คนทั้งโลกกำลังจ้องมองเขาจากเบื้องบน เขากำลังลื่นไถลอยู่บนแผ่นน้ำแข็งที่ปกคลุมบ่อน้ำ ที่พร้อมจะแตกออกและทำให้เขาจมลงไปใบบ่อน้ำสีดำที่อยู่เบื้องล่าง (Me at the end of a rope in a dog collar, skating on a frozen pond, world watching from a shaky tree limb, waiting for me to fall through to the black water below.)⁶² การมองตนเองเป็นสุนัขที่ถูกล่ามคอบ่งบอกถึงการถูกกดทับตัวตนและการถูกลดทอนคุณค่าความเป็นมนุษย์ ภาพผู้คนทั้งโลกกำลังจ้องมองเขาจากเบื้องบนแสดงถึงความคาดหวังของสังคมที่มีต่อวัยรุ่นชาย ภาพการลื่นไถลบนแผ่นน้ำแข็งอันเปราะบางสะท้อนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของวัยรุ่น ที่หากไม่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมอาจทำให้ชีวิตพลิกผันไปในทางที่เลวร้าย ดังเช่นการจมลงไปใบบ่อน้ำสีดำ

เช่นเดียวกับการใช้สัญลักษณ์แทนปมในใจของตัวละครวัยรุ่นชายในเรื่อง ทวิสเต็ด ในเรื่อง คิง ดอร์ค ความสับสนในตัวตนของโทมัสเห็นได้ชัดในการเปลี่ยนชื่อวงดนตรีบ่อยครั้งในช่วงก่อนการเรียนรู้และการเติบโต โทมัสและแซม (Sam) ผู้เป็นเพื่อนสนิทร่วมกันก่อตั้งวงดนตรีพังก์ร็อก (Punk Rock) พวกเขาให้ความสำคัญอย่างมากในการคิดชื่อวงดนตรี ชื่อเพลง ชื่อในการแสดงดนตรีของสมาชิกแต่ละคน ภาพหน้าปกอัลบั้ม และโปสเตอร์ของวงสำหรับการโฆษณา นับตั้งแต่ก่อตั้งวงจนถึงการแสดงครั้งแรก พวกเขาเปลี่ยนชื่อภาพประกอบต่างๆรวมทั้งสิ้น 25 ครั้ง อีกทั้งการเปลี่ยนชื่อและภาพประกอบแต่ละครั้งเป็นการเปลี่ยนตามอารมณ์และไร้ทิศทางที่ชัดเจน พฤติกรรมการจับจดของโทมัสและเพื่อนจึงสะท้อนความสับสนในตัวตนของพวกเขา นอกจากนี้พวกเขาขาดทักษะการเล่นดนตรีและเครื่องดนตรีที่ดีพอ การก่อตั้งวงดนตรีพังก์ร็อกในตอนแรกจึงเป็นเพียงความฝันอันเลื่อนลอยเช่นเดียวกับภาวะไร้ตัวตนของพวกเขา

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้โทมัสประสบปัญหาในการสร้างตัวตน คือการเสียชีวิตของพ่อที่สร้างบาดแผลในใจให้กับโทมัส เขาไม่ยอมรับความตายของพ่อ เห็นได้ชัดจากเหตุการณ์ในวันครบรอบวันเสียชีวิตของพ่อ เขาไม่ต้องการไปร่วมงานและไม่ต้องการยื่นหน้าหลุมศพของพ่อ เขาเล่าว่าการเห็นหลุมศพพ่อทำให้เขารู้สึกว่างเปล่า เหนงา และเครียด รวากับว่าโรงศพและผืนดินที่กลบร่างพ่อเป็นอุปสรรคในการสื่อสารกับพ่อ ทำให้เขาไม่สามารถพูดคุยกับพ่อได้เหมือนเคย เขามีอาการคันที่ใบหู

⁶² Laurie Halse Anderson, *Twisted*. p. 210.

อย่างรุนแรง โดยเฉพาะเมื่อเกิดความเครียด ความกลัว ความรู้สึกไม่มั่นคงหรือประหม่า กล่าวได้ว่าอาการคันใบหูของเขาเป็นผลมาจากความเครียดในจิตใจ ในทางการแพทย์เรียกว่าอาการของกลุ่มโรคไซโคโซมาติก (Psychosomatic Disorders) คือโรคทางกายที่มีสาเหตุมาจากจิตใจหรือความเครียด⁶³ อาการคันหูของโทมัสจึงเป็นผลมาจากการปฏิเสธความตายของพ่อ อาการคันเป็นกลไกการป้องกันตัวรูปแบบหนึ่ง โดยทั่วไปเกิดจากสิ่งแปลกปลอมหรือสิ่งมีพิษที่กระทบกับร่างกาย ทำให้เกิดอาการคันหรือเกิดผื่นแพ้ ความตายของพ่อหรือภาพหลุมศพพ่อเปรียบดั่ง “สิ่งแปลกปลอมหรือสิ่งมีพิษ” ที่โทมัสไม่สามารถยอมรับได้

โทมัสพยายามแก้ไขปมในใจของตนโดยการชုชีวิตพ่อในเชิงสัญลักษณ์ คือการสืบหาสาเหตุการเสียชีวิตของพ่อที่ยังคงเป็นปริศนาเนื่องจากข้อมูลจากหลายแหล่งไม่ตรงกัน อาทิ ในบันทึกประจำวันของตำรวจและในเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นระบุว่าพ่อเสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถชน ทว่าลักษณะการเกิดอุบัติเหตุคล้ายคลึงกับการจัดฉากฆาตกรรมอำพราง การเสียชีวิตของพ่ออาจมีมูลเหตุมาจากการที่พ่อรับผิดชอบคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ส่วนแม่เล่าว่าพ่อฆ่าตัวตายและทิ้งจดหมายลาตายไว้ที่บ้าน แต่แม่ปฏิเสธเมื่อโทมัสคัดค้านขอจุดหมายฉบับนั้น เขาค้นหาจดหมายฉบับนั้นทั่วทั้งบ้านแต่ไม่พบ เขาสืบหาข้อมูลเพิ่มเติมจากหลายทาง ทั้งจากเพื่อนสนิทของพ่อและเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เคยปฏิบัติงานร่วมกับพ่อ เขาหมกมุ่นกับการสืบอย่างมาก เขาฝันว่าเขาสามารถไขปริศนาการเสียชีวิตของพ่อ (I had a dream that I solved the code and that the revealed message suddenly made it clear how it all fitted together perfectly as part of a single story that explained everything.)⁶⁴ ความฝันของโทมัสสะท้อนความต้องการในจิตใจได้สำนึกของเขาที่ต้องการสืบค้นหาสาเหตุการเสียชีวิตของพ่อเพื่อชูชีวิตพ่อในเชิงสัญลักษณ์ ทว่าท้ายที่สุดข้อมูลที่มีไม่เพียงพอที่จะสรุปสาเหตุการเสียชีวิตของพ่อ เขาจึงปล่อยวางเรื่องการสืบสวนไปโดยปริยาย โทมัสตระหนักได้ว่าเขาควรยอมรับความตายของพ่อและการพยายามสืบหาสาเหตุการเสียชีวิตของพ่อไม่สามารถชูชีวิตพ่อกลับคืนมา (All the reasoning and investigating in the world were never going to

⁶³ Luce Lopes de Mello, "Psychosomatic disorders," in *International Encyclopedia of Rehabilitation* (Center for International Rehabilitation Research Information and Exchange, 2010).
<http://cirrie.buffalo.edu/encyclopedia/en/article/139>.

⁶⁴ Frank Portman, *King Dork*. p. 111.

bring him back.)⁶⁵ การยอมรับความตายของพ่อเปิดโอกาสให้โทมัสสร้างตัวตนใหม่โดยไม่ยึดโยงกับภาพของพ่อผู้ล่วงลับ ทำให้เขาสามารถยอมรับพ่อเลี้ยงและยอมรับครอบครัวใหม่ ผู้ประพันธ์ผูกเรื่องให้การสืบเรื่องการเสียชีวิตของพ่อล้มเหลวเพื่อแสดงให้เห็นว่าทางออกของโทมัส คือการยอมรับความจริงและการปล่อยวางเมื่อสูญเสียบุคคลสำคัญในครอบครัว ความตายเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนต้องเผชิญไม่ช้าก็เร็ว ความไม่แน่นอนในชีวิตเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ การมีสติอยู่กับปัจจุบันจึงเป็นกุญแจสำคัญที่นำไปสู่การหลุดพ้นจากความทุกข์ในอดีตและไม่สร้างบาดแผลทางใจให้กับตนเอง

ในส่วนของสัญลักษณ์แทนปมในใจของตัวละครวัยรุ่นชายในเรื่อง *ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกิร์ล* คือการพกลูกปืนติดตัวเพื่อเป็นที่พึ่งทางใจ ด้วยเหตุที่ตอนนี้มีปมต้อจากการหย่าร้างของพ่อแม่และรู้สึกที่ตนเองไร้ค่า วันหนึ่งเขาพบลูกปืนถูกทิ้งไว้ในห้องชั้นใต้ดินของบ้านโดยบังเอิญ ต่อมาเขาพกลูกปืนใส่กระเป๋ากางเกงติดตัวตลอดเวลา เขามักล้างกระเป่าเพื่อสัมผัสลูกปืนเมื่อเขารู้สึกไม่ปลอดภัยและต้องการกำลังใจ เขากล่าวว่าลูกปืนนี้เป็นเครื่องรางนำโชคของเขาและทำให้เขารู้สึกปลอดภัย (My lucky totem; my safety blanket.)⁶⁶ เขากล่าวว่าลูกปืนช่วยปลอบประโลมจิตใจของเขาเช่นเดียวกับผ้าห่มหรือตุ๊กตาหมีที่เขาหวงแหนเมื่อครั้งยังเป็นเด็ก (The bullet is comforting. Like the baby blanket [...] Like an old teddy bear.)⁶⁷ อาการติดลูกปืนบ่งบอกว่าเขายังคงมีจิตใจบอบบางไม่ต่างจากเด็กเล็กๆ หากพิจารณาลูกปืนในฐานะสัญลักษณ์แทนอำนาจของเพศชายจะเห็นได้ว่าเขาโหยหาพ่อผู้เป็นแบบอย่างของความเป็นชาย ผู้ที่จะสามารถช่วยให้เขาเติบโตจากการเป็นเด็กสู่การเป็นวัยรุ่นชาย อย่างไรก็ตามลูกปืนหรืออาวุธปืนเป็นสัญลักษณ์แทนอำนาจของเพศชายที่ยึดโยงกับการต่อสู้และการใช้ความรุนแรง ความเชื่อเช่นนี้จึงมีส่วนให้ตอนนีตอบโต้คู่อริโดยใช้ความรุนแรงในเวลาต่อมา

การถูกกลั่นแกล้งทำให้ตอนนีมีนิสัยเจ้าคิดเจ้าแค้นและนิยมความรุนแรง เห็นได้จากการที่เขาบันทึกรายชื่อผู้ที่เคยกลั่นแกล้งเขาไว้ในสมุดที่เขาเรียกว่า “The List” เขาตั้งใจว่าจะต้องหาทางแก้แค้นบุคคลเหล่านี้เมื่อมีโอกาส เขาฝันว่าเขาเข้าไปกราดยิงคู่อริทั้งหลายในโรงเรียน (And I walk through the front doors like Keanu, long black trench concealing a pistol and a shotgun [...] The List is rolling through my head like a credit reel, and I'm taking them

⁶⁵ ibid. p. 259.

⁶⁶ Barry Lyga, *The Astonishing Adventures of Fanboy and Goth Girl*. p. 10.

⁶⁷ ibid. p. 40.

all down, all of them, precise and perfect in my aim. I wheel around, exploding jocks and tormentors [...]”⁶⁸ ความฝันของดอนนี่เผยให้เห็นสัญชาตญาณมุ่งตายในจิตใจได้สำนึกของเขาที่เป็นผลจากการถูกกลั่นแกล้งซ้ำแล้วซ้ำเล่า ขณะเดียวกันเผยให้เห็นค่านิยมความเป็นชายในวัฒนธรรมอเมริกันที่นิยมใช้ความรุนแรงตอบโต้ความรุนแรงมีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของวัยรุ่นชาย การกล่าวอ้างถึงคีอานู รีฟส์ (Keanu Reeves) นักแสดงชายผู้โด่งดังจากการเป็นพระเอกในภาพยนตร์แนวต่อสู้ สะท้อนบทบาทของสื่อมวลชนในฐานะผู้ผลิตซ้ำค่านิยมความเป็นชายในวัฒนธรรมอเมริกันที่ยึดโยงกับการใช้ความรุนแรง

นอกจากนี้การเขียนนวนิยายภาพของดอนนี่สะท้อนการโหยหาพ่อ เห็นได้จากแรงบันดาลใจในการเขียนนวนิยายภาพมาจากความทรงจำระหว่างพ่อกับเขาในวัยเด็ก พ่อชอบอ่านนวนิยายภาพและมักอ่านให้เขาฟังเสมอ เขาฟังพ่อเล่าเรื่อง เอ็กซ์เมน (X-men) ตั้งแต่เด็ก เขาได้ซึมซับความชอบเรื่องราวของเหล่าวีรบุรุษและวีรสตรีนับแต่นั้นเป็นต้นมา นวนิยายภาพเกี่ยวกับวีรบุรุษและวีรสตรีเปรียบดั่งภาพแทนความทรงจำอันแสนสุขระหว่างสองพ่อลูก การเขียนนวนิยายภาพจึงเปรียบดั่งการรื้อฟื้นความทรงจำดังกล่าวให้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง

ดอนนี่พยายามสร้างตัวตนด้วยการเขียนนวนิยายภาพที่มีชื่อเรื่องว่า “สกีมาทา” (Schemata) เกี่ยวกับวีรสตรีผู้มีพลังวิเศษ คือคอร์เทอनी (Courtney) ผู้สามารถล่วงรู้ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และเข้าไปอยู่ในจินตนาการของผู้อื่นได้ ดอนนี่ต้องการสร้างตัวละครวีรสตรีแนวใหม่และเนื้อเรื่องที่ลุ่มลึกกว่านวนิยายภาพทั่วไป เขาพิถีพิถันอย่างมากในการเขียนนวนิยายภาพเรื่องนี้ เขาลงพื้นที่สำรวจสถานที่ซึ่งเขาใช้เป็นฉากด้วยตัวเอง เขาคาดหวังว่าผลงานของเขาจะได้รับการตีพิมพ์ และเขาจะประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก เขาเชื่อว่าหากเขาประสบความสำเร็จ เขาจะได้อยู่ในที่อื่นและไม่ต้องเผชิญสังคมแบบเดิมอีก กล่าวได้ว่าดอนนี่ใช้การเขียนนวนิยายภาพเป็นหนทางออกจากชีวิตและสภาพแวดล้อมที่สร้างปัญหาแก่เขา อีกทั้งการเขียนนวนิยายภาพเปรียบดั่งการสร้างโลกจำลองเพื่อหลีกเลี่ยงจากชีวิตจริงที่เต็มไปด้วยความทุกข์และปัญหาต่างๆ อาทิ การหย่าร้างของพ่อแม่ การแยกแยะจากครอบครัวใหม่ การถูกกลั่นแกล้ง และการแยกแยะจากสังคมนอกรีต อย่างไรก็ตามอย่างไรก็ดีตัวละครเอกวีรสตรีในนวนิยายภาพของดอนนี่เป็นภาพ

⁶⁸ ibid. p. 181.

สะท้อนตัวตนที่อ่อนแอของเขา คอร์เทอนี่มีนิสัยอ่อนไหวง่าย เธอมักร้องไห้เมื่อเกิดปัญหาหรือเมื่อล่วงรู้ความคิดที่เลวร้ายของผู้อื่น ซึ่งมีใช้ลักษณะของวีรสตรีในอุดมคติผู้เข้มแข็งและกล้าหาญในการปราบปรามเหล่าวายร้ายเพื่อช่วยเหลือประชาชน คอร์เทอนี่จึงเป็นภาพสะท้อนปมในใจของดอนนี่ที่ต้องการเป็นวีรบุรุษ แต่ในความเป็นจริงเขาอ่อนแอทั้งร่างกายและจิตใจ เขามีปมด้อยจากการหย่าร้างของพ่อแม่และความรู้สึกที่ตัวเองไร้ค่า ตัวละครวีรสตรีที่เขาสร้างขึ้นจึงเป็นเพียงหญิงผู้อ่อนแอ เช่นเดียวกับดอนนี่ที่มีนิสัยอ่อนแอเหมือนผู้หญิง พลั้งวิเศษของคอร์เทอนี่ที่สามารถล่วงรู้ความคิดของผู้อื่นเป็นพลังที่ยึดโยงกับความมั่งมีในฐานะอำนาจ สอดคล้องกับความเชื่อของดอนนี่ที่ว่า การมีความรู้มากและผลการเรียนที่ดีจะนำไปสู่ชีวิตที่ดีในอนาคต

3.3.2 สัญลักษณ์แทนการใช้ความรุนแรง

ในเรื่อง *ทวิสต์* การที่ไทเลอร์นิยมความรุนแรงทำให้เขาใช้ความรุนแรงในการสร้างตัวตนและพิสูจน์ตนเองในฐานะชายผู้กล้าหาญ เขาต้องการลบล้างภาพลักษณ์ของตนเองในฐานะชายผู้อ่อนแอและตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้ง เขารู้สึกกลัวกับว่าเขามีรอยสักคำว่า “เหยื่อ” อยู่บนหน้าผากของเขา (I had “victim” tattooed on my forehead.)⁶⁹ รอยสักเป็นสัญลักษณ์ของการถูกกลั่นแกล้งซึ่งก่อให้เกิดความเจ็บปวด นับเป็นประสบการณ์เลวร้ายที่ยังคงฝังใจไทเลอร์

นอกเหนือจากรอยสัก ไทเลอร์รำพึงว่าเขามี “อสุรกายที่กำลังคำรามอยู่ภายในร่างกาย” (the writhing masculine beast hidden inside my hundred thirty-five pounds of veal-white man-flesh)⁷⁰ คนส่วนใหญ่มักเชื่อมโยงอสุรกายให้เป็นสัญลักษณ์ของความรุนแรง การเห็นว่าตนเองเป็นอสุรกายสะท้อนให้เห็นการยึดโยงคุณค่าตนเองกับค่านิยมความเป็นชายที่ยึดโยงกับความก้าวร้าวรุนแรง ต่อมาไทเลอร์ต้องการพิสูจน์ตนเองด้วยการสร้างวีรกรรมอุกอาจหรือการก่ออาชญากรรม ยิ่งเขากระทำผิดร้ายแรงมากเท่าไร เขายังมีชื่อเสียงโจษจันมากเท่านั้น อันเป็นหนทางเดียวที่จะได้รับการยอมรับจากสังคมรอบข้างโดยเฉพาะในหมู่วัยรุ่น ทศนคติของไทเลอร์บ่งบอกว่าเขายังขาดวุฒิภาวะทางความคิด ทำให้เขาตัดสินใจใช้ความรุนแรงตอบโต้ความรุนแรง เขายังติดอยู่ใน

⁶⁹ Laurie Halse Anderson, *Twisted*. p. 9.

⁷⁰ *ibid.* p. 9.

วังวนแห่งความรุนแรงและใช้ความรุนแรงในการสร้างตัวตน เขาต้องการพลิกบทบาทตนเองจาก “เหยื่อ” เป็น “ผู้กระทำ” ซึ่งมีใช้หนทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา

ไม่เพียงแต่มีอสุรกายอยู่ภายใน อีกทั้งร่างกายของไทเลอร์ยังได้เปลี่ยนแปลงอันเป็นผลมาจากการใช้แรงงานอย่างหนัก จากเดิมที่มีร่างกายบอบบาง เขากลายเป็นวัยรุ่นชายที่มีร่างกายกำยำมากขึ้น ทำให้เขาหลงระเรีงไปกับพลังกำลังและการใช้ความรุนแรง ในตอนแรกเขารู้สึกประหลาดใจและรู้สึกแปลกแยกกับร่างกายที่กำยำแข็งแรงของตนเอง โดยเฉพาะเมื่อเขาส่องกระจก (The mirror showed some guy - a not-too-shabby guy - I'd never seen before: tall, tan, beefy biceps, the hair thing going on, and maybe a little danger in the eyes.)⁷¹ ร่างกายที่กำยำแข็งแรงและเต็มไปด้วยพลังกำลังจึงเปรียบเสมือนของเล่นใหม่ของเขา เขามักเกิดความคึกคะนองและต้องการต่อสู้เมื่อมีโอกาส เขาเปรียบร่างกายอันแข็งแกร่งของตนเองตั้ง “ฮัลก์” ที่เป็นตัวละครอสุรกายผู้ทรงพลัง (Best of all, the hard labor had turned me from Nerd Boy into Tyler the Amazing Hulk, with ripped muscles and enough testosterone to power a nuclear generator.)⁷² ฮัลก์เป็นตัวละครวีรบุรุษผู้มีร่างกายใหญ่ยักษ์และมีพลังกำลังมหาศาล หากพิจารณาจุดกำเนิดของฮัลก์ คือนายบรูซ แบนเนอร์ (Bruce Banner) นักวิทยาศาสตร์ผู้เคร่งขรึม การทดลองของเขาเกิดความผิดพลาด เขาได้รับสารกัมมันตภาพรังสีมหาศาล ส่งผลให้เขากลายร่างเป็นอสุรกาย เขาไม่สามารถควบคุมตนเองเมื่ออยู่ในร่างอสุรกาย เขาอาละวาดและสร้างความเสียหายอย่างมหาศาล เขารู้สึกผิดอย่างมากเมื่อกลับคืนร่างมนุษย์ เขาพบว่าเขาจะกลายร่างเป็นอสุรกายเมื่อเขารู้สึกโกรธ เขาหวาดกลัวร่างอสุรกายของตนเอง ทำให้เขาปลีกตัวจากสังคม ต่อมาเขาเรียนรู้วิธีควบคุมความโกรธของตนเองและฝึกควบคุมตนเองเมื่ออยู่ในร่างอสุรกาย เขาใช้พลังกำลังและความแข็งแกร่งในร่างอสุรกายเพื่อต่อสู้และปกป้องชาวโลกจากเหล่าวายร้าย เขาจึงกลายเป็นวีรบุรุษของประชาชน การใช้สัญลักษณ์ฮัลก์สื่อถึงดาบสองคมของการมีพลังกำลัง เช่นเดียวกับการมีพลังกำลังของไทเลอร์ เขาสามารถใช้พลังกำลังเพื่อสร้างประโยชน์หรือสร้างโทษ ดังนั้นการมีสติและการรู้จักควบคุมตนเองจึงเป็นบทเรียนสำคัญที่ไทเลอร์ต้องเรียนรู้

เช่นเดียวกับการใช้สัญลักษณ์แทนความรุนแรงในเรื่อง ทวิสเต็ด ในเรื่อง คิง ดอร์ก พฤติกรรมและสิ่งของของโทมัสเป็นสัญลักษณ์ของความรุนแรง อาทิ การแต่งเพลง การแต่งกาย การ

⁷¹ ibid. p. 44.

⁷² ibid. p. 2.

เล่นเกม การชมภาพยนตร์ ในด้านการแต่งเพลง เขาแต่งเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายเพื่อใช้ขับร้องในการแสดงของวงดนตรีฟังก์ร็อกของเขา ในด้านการแต่งกาย เสื้อยืดตัวโปรดของเขามีข้อความภาษาลาตินว่า “Neca eos omnes. Deus suos agnoscet.” หมายถึง “ฆ่าพวกมันให้หมดแล้วให้พระเจ้าเป็นผู้ตัดสิน”⁷³ เขามักสวมใส่ชุดที่มีรูปแบบและลวดลายคล้ายทหาร และเขามักพกนิตยสารเกี่ยวกับอาวุธสงครามและการต่อสู้ติดตัวเสมอ โดยอ้างว่าเพื่อให้นักเรียนหัวโจกเกรงกลัวและไม่กล้ากลั่นแกล้งเขา ในด้านการเล่นเกม เขามักเล่นเกมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง อาทิ เกมต่อสู้ เกมวางแผนทำสงคราม ในด้านการดูภาพยนตร์ เขาชื่นชอบภาพยนตร์เกี่ยวกับสงคราม และภาพยนตร์ผลงานของคลินต์ อีสต์วูด (Clint Eastwood) นักแสดงและผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียงก้องโลก โดยเฉพาะภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการต่อสู้ โทมัสใช้สัญลักษณ์ของความรุนแรงในการสร้างตัวตนและใช้เป็นเครื่องมือในการเอาตัวรอดในสังคมโรงเรียน นอกจากนี้พฤติกรรมนิยมความรุนแรงของโทมัสเผยให้เห็นสัญชาตญาณมุ่งตาย แนวคิดของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ผู้มีอิทธิพลทางความคิดอย่างกว้างขวางในวงการจิตวิเคราะห์ สัญชาตญาณมุ่งตายเป็นแรงผลักดันก้าวร้าวรุนแรงในการทำลายตนเองหรือผู้อื่นเพื่อปลดปล่อยความตึงเครียด⁷⁴ อันเป็นผลมาจากบาดแผลทางใจเรื่องการเสียชีวิตของพ่อ กล่าวได้ว่าปมในใจของโทมัสมีส่วนให้เขาหาทางออกโดยใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา

3.3.3 สัญลักษณ์แทนการปฏิเสธความรุนแรง

จากที่ผู้วิจัยได้อภิปรายถึงการใช้สัญลักษณ์แทนการใช้ความรุนแรงในหัวข้อก่อนหน้านี้ ในหัวข้อนี้จะอภิปรายถึงการใช้สัญลักษณ์แทนการปฏิเสธความรุนแรง ในเรื่อง ทวิสเต็ด ไทเลอร์ปฏิเสธความรุนแรงโดยนำปิ่นของพ่อไปทิ้ง เขาทราบว่าพ่อบีบปิ่นเก็บซ่อนไว้ในห้องนอนหนึ่งกระบอก ทุกครั้งที่เกิดความขัดแย้งในครอบครัว เขามักคิดถึงปิ่นกระบอกนั้นและต้องการนำปิ่นไปทิ้งให้ไกล การมีปิ่นอยู่ในบ้านทำให้เขาเกิดความวิตกกังวลและรู้สึกถูกคุกคาม ปิ่นเป็นอาวุธที่มีอำนาจร้ายแรง และสามารถปลิดชีวิตคนได้อย่างง่ายดาย ปิ่นอาจถูกใช้เพื่อคุกคามผู้อื่นหรือเพื่อป้องกันตัว ปิ่นเป็นดังดาบสองคม ผู้ที่ครอบครองปิ่นต้องมีสติในการควบคุมอารมณ์ของตนเองและไม่นำไปใช้ในทางที่ผิด

⁷³ Frank Portman, *King Dork*. p. 179.

⁷⁴ Pamela Thurschwell, *Sigmund Freud*. p. 88; Julian Wolfreys, Ruth Robbins, and Kenneth Womack, *Key Concepts in Literary Theory* (Edinburgh: Edinburgh University Press, 2006). p. 28.

อีกทั้งปืนเป็นสัญลักษณ์แทนอำนาจของเพศชาย ที่สื่อถึงการควบคุม การต่อสู้ การเอาชนะ การใช้ ความรุนแรง และการทำลายล้าง ปืนอาจทำให้ผู้ครอบครองเกิดความมั่นใจและรู้สึกปลอดภัย ขณะเดียวกันทำให้เกิดความรู้สึกถูกคุกคามและไม่ปลอดภัยต่อบุคคลรอบข้าง ปืนนอกจากจะสามารถ คุกคามผู้อื่นได้แล้ว อาจย้อนกลับมาทำร้ายผู้ที่ถือครองได้เช่นกัน ดังเช่นในเหตุการณ์ที่ไทเลอร์รู้สึก สิ้นหวังและคิดฆ่าตัวตาย เขาเข้าไปในห้องของพ่อและหยิบปืนขึ้นกรอกปากตัวเอง ทันใดนั้นเขารู้สึก ถึงกลิ่นเหล็ก กลิ่นเหล้า และกลิ่นเหงื่อของพ่อ เขาคิดถึงภาพของพ่อที่กำลังจะฆ่าตัวตาย เขาตระหนัก ได้ถึงภัยอันตรายของปืน เขาวางปืนลง จากนั้นเขาเข้าห้องน้ำและอาเจียน เขาล้างหน้าล้างตาและรู้สึก ราวกับว่าได้กลับมาสู่โลกอีกครั้งหนึ่ง ผู้ประพันธ์ใช้น้ำเป็นสัญลักษณ์ของการชำระล้างจิตใจที่ฝังใ้ ความรุนแรง ทำยที่สุดไทเลอร์ตัดสินใจนำปืนไปทิ้ง เขากล่าวว่าปืนเป็นสิ่งที่อันตราย (Guns are dangerous.)⁷⁵ การนำปืนของพ่อไปทิ้งจึงเป็นสัญลักษณ์ของการปฏิเสธค่านิยมความเป็นชายที่ยึดโยง กับความรุนแรงที่อาจย้อนกลับมาทำลายตนเอง

นอกจากนี้สัญลักษณ์แทนการปฏิเสธความรุนแรงอีกแบบหนึ่ง คือการที่ไทเลอร์ ทำลายโมเดลรถไฟ โมเดลรถไฟเปรียบเสมือนโลกจำลองที่ประกอบด้วยฉาก รางรถไฟ และขบวน รถไฟ เมื่อเปิดใช้งานขบวนรถไฟจะวิ่งวนรอบราง โมเดลรถไฟจึงเปรียบเสมือนการสร้างภาพชีวิตที่ สวยงามและสมบูรณ์แบบ เมื่อไทเลอร์ทุบทำลายรถไฟ เขาเล่าว่าเป็นการทำลายโลกแห่งการเสแสร้ง (exploding the pretend world.)⁷⁶ หมายถึงภาพครอบครัวแสนสุขตามที่พ่อต้องการ ทั้งที่ในความเป็นจริงไม่มีสมาชิกคนใดมีความสุขในครอบครัวมิลเลอร์เนื่องจากพฤติกรรมนิยมความรุนแรงของผู้ เป็นพ่อ ขณะเดียวกันโมเดลรถไฟเปรียบเสมือนวังวนแห่งความรุนแรงที่ไม่จบสิ้น เฉกเช่นขบวนรถไฟที่ วิ่งวนรอบรางไปเรื่อยๆ การที่ไทเลอร์ทุบทำลายโมเดลรถไฟจึงเป็นการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ในการ ปฏิเสธวังวนแห่งความรุนแรงในครอบครัว

ส่วนสัญลักษณ์แทนการปฏิเสธความรุนแรงในเรื่อง คิง ดอร์ค คือการที่โทมัสเลือก สร้างตัวตนใหม่ผ่านดนตรีฟังก์ร็อก นับเป็นการปฏิเสธตัวตนในอดีตของเขาที่ยึดโยงกับความรุนแรง แนวดนตรีฟังก์ร็อกเกิดขึ้นในทศวรรษ 1970 โดยได้รับอิทธิพลมาจากแนวดนตรีร็อกแอนด์โรล (Rock

⁷⁵ Laurie Halse Anderson, *Twisted*. p. 219.

⁷⁶ *ibid.* p. 238.

and Roll) เพลงพังก์ร็อกมักมีท่วงทำนองง่ายๆ มีจังหวะรวดเร็วและรุนแรง และใช้เสียงดังในการแสดงดนตรี เนื้อหาของเพลงมักแสดงความโกรธและการต่อต้านสังคม⁷⁷ แนวดนตรีพังก์ร็อกจึงเปรียบดังการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ของการขบถและการแปลกแยกจากสังคมของกลุ่มวัยรุ่น⁷⁸ คำว่า “พังก์” (Punk) ในวัฒนธรรมอเมริกันเป็นศัพท์แสลง หมายถึงวัยรุ่นชายผู้ไร้สถานะ ผู้มักแสดงพฤติกรรมก่อกวนก่อกวนหมาย มีนิสัยก้าวร้าว และนิยมใช้ความรุนแรง คำว่า “พังก์” จึงถูกใช้ในเชิงดูถูกเหยียดหยาม⁷⁹ แนวดนตรีพังก์ร็อกมักถูกใช้เป็นเครื่องมือระบายความโกรธและความก้าวร้าวรุนแรงของทั้งนักดนตรีและผู้ฟัง โดยไม่ก่อให้เกิดคุณค่าต่อปัจเจกบุคคลหรือสังคมในเชิงสร้างสรรค์ ทว่าวงดนตรีพังก์ร็อกของโทมัสและเพื่อนทำประโยชน์ต่อสังคมด้วยการเปิดโปงพฤติกรรมชั่วร้ายของครูใหญ่ผู้เป็นหัวหน้าขบวนการผลิตสื่อลามก เขาพลิกบทบาทตนเองจากวัยรุ่นชายผู้แพ้กกลายเป็นวีรบุรุษ กล่าวได้ว่าเขาใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือในการสร้างคุณค่าและสร้างตัวตนใหม่อย่างสร้างสรรค์ ทำให้เขาได้รับการยอมรับจากสังคมในท้ายที่สุด

นอกจากนี้การเรียนรู้ผ่านการอ่านหนังสือนับเป็นสัญลักษณ์ของการปฏิเสธความรุนแรงของโทมัสได้เช่นกัน เขาอ่านนวนิยายของพ่อ อาทิสแลน (Slan) ซึ่งเป็นเรื่องเล่าของวัยรุ่นชายกลายเป็นผู้สูญเสียทั้งพ่อและแม่ในการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์กลายเป็น และเรื่อง เดอะ เซเวน สตอรี เมานเทน (The Seven Storey Mountain) ซึ่งเป็นอัตชีวประวัติของโทมัส เมอร์ตัน (Thomas Merton) จากชายผู้แสวงหาความสงบและศรัทธาสู่นักบวชคริสต์ศาสนิกผู้เคร่งครัดและศรัทธาในพระเจ้า รวมทั้งเรื่อง แคตเชอร์ อิน เดอะ ราย (Catcher in the Rye) เป็นเรื่องเล่าของวัยรุ่นชายผู้แปลกแยกจากสังคมรอบข้าง ตลอดจนเรื่อง เดอะ ดอร์ส ออฟ เพอร์เซ็ปชัน (The Doors of Perception) ซึ่งนำเสนอประสบการณ์ของชายผู้ทดลองสารเสพติด นวนิยายเหล่านี้ล้วนนำเสนอการเรียนรู้ การเติบโต และประสบการณ์ของตัวละครชายในบริบทต่างๆ ทำให้โทมัสได้รับบทเรียนที่เป็นประโยชน์ในการสร้างตัวตนจากการอ่านนวนิยาย หนังสือจึงเป็นสัญลักษณ์ของปัญญา ตรงข้ามกับ

⁷⁷ Macmillan Dictionary, "Punk Rock,"

http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/punk#punk__1.

⁷⁸ Jon Savage, "Punk Rock," <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/483616/punk>.

⁷⁹ Macmillan Dictionary, "Punk," <http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/punk>.

สิ่งของที่เป็นสัญลักษณ์ของความรุนแรงที่โทมัสเคยหลงใหล กล่าวได้ว่าโทมัสใช้ดนตรีและหนังสือเป็นเครื่องมือในการสร้างตัวตนอย่างสร้างสรรค์

3.3.4 สัญลักษณ์แทนความดีและความชั่ว

ในเรื่อง ทวิสเต็ด ผู้ประพันธ์ใช้ปีศาจเป็นสัญลักษณ์แทนความชั่วร้าย และเป็นภาพแทนของพ่อผู้ก้าวร้าวและใช้ความรุนแรง ไทเลอร์มองพ่อเป็นดังปีศาจมังกรในคราบมนุษย์ เขาเล่าว่าเมื่ออยู่ในที่สาธารณะพ่อจะมีพฤติกรรมเหมือนมนุษย์ทั่วไป แต่เมื่ออยู่กับครอบครัวพ่อจะลอกคราบกลายเป็นปีศาจมังกรผู้มีกรงเล็บพิษ โดยเฉพาะเมื่อมีปัญหาเรื่องการทำงาน พ่อมักจะแสดงอารมณ์เกรี้ยวกราดกับสมาชิกในครอบครัว การที่ไทเลอร์มองพ่อเป็นปีศาจมังกรในคราบมนุษย์สะท้อนความรู้สึกของลูกที่รู้สึกแปลกแยกจากพ่อ และแสดงให้เห็นภาพพ่อผู้สร้างความทุกข์แก่ครอบครัว พ่อมักจะเก็บตัวอยู่ในห้องใต้ดินเพียงผู้เดียวเมื่อเกิดความขัดแย้งในครอบครัว เมื่อเชื่อมโยงกับภาพพ่อในฐานะปีศาจ บ้านของพ่อเปรียบตั้งขุมทรัพย์ที่ร้อนเป็นไฟและเต็มไปด้วยความทุกข์ นอกจากนี้ห้องใต้ดินของพ่อเต็มไปด้วยวัตถุที่แสดงความสำเร็จและความมั่งคั่ง อาทิ เครื่องเสียงราคาแพง โซฟาหนังแท้ ใบประกาศเกียรติคุณด้านการบัญชีหลายใบที่อยู่บนผนังห้อง และโมเดลรถไฟ วัตถุเหล่านี้บ่งบอกว่าพ่อหมกมุ่นกับภาพความสำเร็จและความมั่งคั่ง พ่อเป็นคนเดียวในครอบครัวที่มีความสุขกับวัตถุเหล่านี้ แต่พ่อละเลยความสุขและความทุกข์ของสมาชิกในครอบครัว จึงเห็นได้ว่าค่านิยมของสังคมที่ให้ความสำคัญกับความสำเร็จและความร่ำรวยอาจเป็นดาบสองคมที่กลับมาทำร้ายตนเองและครอบครัวได้เช่นกัน

เช่นเดียวกับการใช้สัญลักษณ์ปีศาจในเรื่อง ทวิสเต็ด ในเรื่อง สวิม เดอะ ฟลาย ผู้ประพันธ์ใช้สัญลักษณ์ปีศาจแทนความชั่วร้าย ขณะที่ใช้สัญลักษณ์เทวดาแทนความดี การปะทะระหว่างความดี คือความซื่อสัตย์และความจริงใจ ส่วนความชั่วร้าย คือการโกหกเพื่อสร้างภาพ เกิดขึ้นเมื่อวาเลอรี (Valerie) เพื่อนหญิงของแมททิว ถามแมททิวเรื่องเป้าหมายในฤดูร้อนของเขาและกลุ่มเพื่อนชาย เขารู้สึกอับอายและกลัวว่าเธออาจเกลียดเขาหากเขาพูดความจริง ทันใดนั้นเขาจินตนาการถึงพ่อของคูปในภาพปีศาจและคุณตาอาร์โลในภาพเทวดา ปีศาจพ่อของคูปโหม่นน้ำวให้เขาโกหก ขณะที่เทวดาคคุณตาอาร์โลโหม่นน้ำวให้เขาพูดความจริง (There it is. The question I don't want to answer. And suddenly, instead of a devil and an angel, it's like I've got Coop's dad

whispering in one ear and Grandpa Arlo whispering in the other.)⁸⁰ กล่าวได้ว่าผู้ประพันธ์ต้องการเสนอว่าการโกหกเพื่อสร้างภาพเป็นพฤติกรรมที่ดี ขณะที่การพูดความจริงและความจริงใจเป็นพฤติกรรมที่ดี จึงผูกเรื่องให้แมททิวเลือกพูดความจริงกับวาเลอรี เธอไม่ถือสาและเห็นว่าเป็นเรื่องตลก เธอมีได้แสดงท่าที่รังเกียจหรือมองเขาในแง่ร้าย อีกทั้งเขาและเธอสนิทสนมกันมากขึ้นเมื่อได้พูดคุยกันอย่างจริงจัง เหตุการณ์นี้ทำให้แมททิวได้รับบทเรียนว่าการพูดความจริงมิได้นำไปสู่ปัญหา หากแต่นำไปสู่ความเข้าใจและมิตรภาพที่จริงใจต่อกัน

3.4 ฉากกับการเรียนรู้ของตัวละครเอก

นอกเหนือจากการนำเสนอตัวละครและใช้สัญลักษณ์ การใช้ฉากเป็นอีกกลวิธีหนึ่งที่ผู้ประพันธ์วรรณกรรมเยาวชนทั้งสี่เรื่องใช้ในการแสดงให้เห็นปมปัญหาและการคลี่คลายปัญหา ตัวละครวัยรุ่นผู้ชาย การใช้ฉากประกอบด้วย ฉากที่เผยให้เห็นปมในใจของตัวละครวัยรุ่นผู้ชาย ฉากที่เผยให้เห็นความเข้มแข็งของตัวละครวัยรุ่นผู้ชาย และฉากที่เผยให้เห็นการสมานฉันท์ในครอบครัว

3.4.1 ฉากที่เผยให้เห็นปมในใจของตัวละครวัยรุ่นผู้ชาย

ในเรื่อง ทวิสเต็ด ฉากในเกมคอมพิวเตอร์ที่ไทเลอร์โปรดปรานเป็นภาพครอบครัวที่เต็มไปด้วยความทุกข์ราวกับนรก และตัวละครในเกมเป็นภาพไทเลอร์ผู้จมปลักในวังวนแห่งความรุนแรง เกมโทเฟต (Tophet) เป็นเกมคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับการต่อสู้ของปีศาจในขุมนรกเพื่อเอาตัวรอด ผู้เล่นสามารถสร้างตัวละครปีศาจและปรับแต่งคุณลักษณะต่างๆเพื่อให้ตัวละครปีศาจสามารถผ่านการทรมานในนรกทั้ง 66 ขุม นรกแต่ละขุมมีวิธีการทรมานต่างกันไป อาทิ ขุมน้ำแข็ง ขุมน้ำกรด ขุมความทุกข์ ระหว่างการต่อสู้เพื่อผ่านด่าน ตัวละครปีศาจต้องเก็บสะสมสิ่งของเพื่อเพิ่มพลังชีวิตหรืออำนวยความสะดวกในการเอาตัวรอด วิธีการเล่นเกมโทเฟต คือการผ่านด่านในนรกด้วยการทนทุกข์ทรมานจนกว่าจะจบเกม ยิ่งผ่านด่านขุมนรกไปได้ไกลเท่าไร ความทุกข์ที่ตัวละครปีศาจต้องเผชิญยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น การประสบความสำเร็จในเกมโทเฟตจึงหมายถึงการจมลงไปในห้วงแห่งความทุกข์ทรมานที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ หลังจากที่ผ่านมาด่านนรกครบทั้ง 66 ขุมแล้ว ตัวละครปีศาจต้องต่อสู้กับเจ้าแห่งขุมนรก (The Lord of Darkness) คำว่า “โทเฟต” หมายถึงนรก และเป็นชื่อวิหารในกรุงเยรูซาเล็ม

⁸⁰ Don Calame, *Swim the Fly*. p. 300.

ตอนใต้ ที่มีการสังหารมนุษย์เพื่อการบูชาัยแด่เทพโมล็อก (Moloch) ในยุคโบราณ⁸¹ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสังหารเยาวชนด้วยไฟ⁸² เป็นการนำเสนอไทเลอร์ผู้ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง

พฤติกรรมการเล่นเกมนของไทเลอร์มักเกี่ยวโยงกับเหตุการณ์ในชีวิตจริง เมื่อเขาประสบปัญหาที่โรงเรียนหรือในครอบครัว เขามักจะเก็บตัวอยู่ในห้องนอนและเล่นเกมโทเฟต กล่าวได้ว่าเขาเล่นเกมเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาในชีวิตจริง เกมโทเฟตและตัวละครปีศาจจึงสะท้อนปัญหาของไทเลอร์ ตัวละครปีศาจมิได้เป็นปีศาจผู้ชั่วร้ายหรือก้าวร้าวรุนแรง แต่เป็นเหยื่อผู้ไร้ทางสู้และต้องทนทุกข์ทรมานจนกว่าจะจบเกม ทั้งไทเลอร์และตัวละครปีศาจอยู่ในฐานะผู้ถูกกระทำที่ต้องทนทุกข์ทรมานกับความรุนแรงหลายรูปแบบ ซึ่งเป็นผลมาจากค่านิยมของสังคม อาทิ การแข่งขัน การเอาชนะ ความเป็นชายที่นิยมความรุนแรง และความคาดหวังของสังคมที่มีต่อเพศชาย ค่านิยมเหล่านี้ปรากฏในเหตุการณ์การถูกกลั่นแกล้งจากเพื่อนที่โรงเรียน และการถูกพ่อตูดูกเหยียดหยาม ไทเลอร์และตัวละครปีศาจไม่สามารถหลีกเลี่ยงออกจากวังวนนี้ เช่นเดียวกับการที่ตัวละครปีศาจตายแล้วจะเกิดใหม่ในร่างที่อ่อนแอกว่าเดิมและยังต้องทนทุกข์ทรมานต่อไปไม่จบสิ้น ฉากในเกมโทเฟตสะท้อนสภาพแวดล้อมที่เลวร้ายดังขุมนรกที่ไทเลอร์ต้องเผชิญ

แตกต่างจากในเรื่อง ทวิสเต็ด ที่ใช้ฉากเพื่อแสดงให้เห็นปัญหาในบ้านและความทุกข์ของตัวเอง ในเรื่อง ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกริร์ล ฉากที่เผยให้เห็นปมในใจของตัวเอง คือฉากงานแสดงนวนิยายภาพที่เปรียบดั่งโลกในอุดมคติของตอนนี้ เขากล่าวว่าการมาถึงสถานที่จัดงานทำให้เขารู้สึกราวกับได้พบบ้านที่แท้จริง (It's like home. Real home.)⁸³ ทว่าเมื่อตอนนี้ถูกเบนดิสปฏิเสธที่จะพิจารณาผลงาน เขาตระหนักได้ว่าเบนดิสมิใช่วีรบุรุษผู้กอบกู้ชีวิตเขา ตอนนี้ตระหนักได้ว่าโลกในอุดมคติเป็นเพียงโลกในจินตนาการของเขาเอง โลกนวนิยายภาพหรืองานแสดงนวนิยายภาพมิใช่ “บ้านที่แท้จริง” อีกทั้งการที่พ่อเลี้ยงอาสาขับรถรับส่งตอนนี้ไปทำงานแสดงนวนิยายภาพเผยให้เห็นว่าวีรบุรุษตัวจริง คือพ่อเลี้ยงที่เขาเกลียดชัง ทำให้เขาตระหนักถึงอคติที่ตนเองมีต่อพ่อเลี้ยง กล่าวได้ว่าฉากงานแสดงนวนิยายภาพช่วยให้ตอนนี้ตระหนักรู้ตนเองและตื่นจากโลกในจินตนาการ

⁸¹ Merriam-webster Dictionary, "Tophet," <http://www.merriam-webster.com/dictionary/tophet>.

⁸² Encyclopedia Britannica, "Moloch," <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/388467/Moloch>.

⁸³ Barry Lyga, *The Astonishing Adventures of Fanboy and Goth Girl*. p. 217.

3.4.2 ฉากที่เผยให้เห็นความเข้มแข็งของตัวละครวัยรุ่นชาย

นอกเหนือจากการใช้ฉากเพื่อแสดงให้เห็นปัญหาของตัวเอง มีการใช้ฉากเพื่อแสดงถึงความเข้มแข็งของตัวเองซึ่งนำไปสู่ทางออกของปัญหา ในเรื่อง *ทวิสต์* ฉากการใช้แรงงานแบกหามแสดงให้เห็นความแข็งแกร่งทั้งทางร่างกายและจิตใจของไทเลอร์ เขาต้องทำงานในบริษัทรับจัดสวนเพื่อชดเชยค่าเสียหายให้แก่โรงเรียน และเขาต้องช่วยงานนักรักษาโรคของโรงเรียนในการซ่อมแซมอาคารเรียนในช่วงปิดเทอมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่เขาก่ออาชญากรรมทำให้อาคารเรียนได้รับความเสียหาย ไทเลอร์ต้องทำงานอย่างหนัก ทั้งแบกหิน แบกปูน ขุดดิน ซ่อมหลังคา ทำมกลางแดดจ้าและอากาศร้อนจัด เขาตั้งใจทำงานอย่างเต็มที่และได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเสมอ การทำงานใช้แรงงานช่วยให้ไทเลอร์มีร่างกายกำยำแข็งแรงและมีจิตใจที่อดทนต่อความยากลำบาก เปรียบดังการสร้างตัวตนใหม่จากวัยรุ่นชายผู้แพ้งายเป็นวัยรุ่นชายผู้เข้มแข็งและอดทน นอกจากนี้ไทเลอร์ได้รับบทเรียนจากการถูกล่วงโทษ เขาตระหนักได้ว่าพฤติกรรมการละเมิดกฎหมายเป็นเรื่องไม่ดี แม้จะทำให้เขามีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับในสังคมวัยรุ่น เมื่อแฮนนาห์ (Hannah) ผู้เป็นน้องสาวกล่าวว่าเธอภูมิใจที่พี่ชายสร้างวีรกรรมเป็นที่เลื่องลือในหมู่นักเรียน เขาสอนน้องสาวว่าการกระทำของเขาเป็นเรื่องไม่ดี ไม่สมควรเอาเป็นแบบอย่าง และไม่ใช่ว่าเรื่องน่าภูมิใจ ผู้ที่มีพฤติกรรมอันธพาลจะไม่ได้รับการยอมรับในโลกของการทำงานในอนาคต กล่าวได้ว่าการกระทำผิดและการถูกล่วงโทษทำให้ไทเลอร์เรียนรู้เส้นแบ่งระหว่างการเป็นเด็กกับการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ การพิสูจน์ตนเองด้วยการก่อวีรกรรมเป็นความคิดแบบเด็กและนำไปสู่ปัญหา ขณะที่การพิสูจน์ตนเองด้วยการทำงานแสดงภาวะของความเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ

นอกเหนือจากฉากที่เผยให้เห็นความเข้มแข็งทางร่างกาย ฉากที่เผยให้เห็นจิตใจที่เข้มแข็งของไทเลอร์ คือฉากการปฏิเสธความรุนแรงด้วยการจับเกมโป๊กเกอร์ หลังจากทีตัวละครปีศาจของไทเลอร์เอาชนะเจ้าแห่งชุมนุมแรกแล้ว ผู้เล่นต้องเลือกว่าจะตั้งตนขึ้นเป็นเจ้าแห่งชุมนุมคนใหม่หรือเลือกเสี่ยงดวงไปเกิดใหม่ หากเขาเลือกเป็นเจ้าแห่งชุมนุมคนใหม่ เท่ากับเขาเลือกเดินซ้ารอยของศัตรูคือการกลับเข้าสู่วังวนของการใช้อำนาจและความรุนแรงเพื่อกดขี่ข่มเหงผู้อื่น และวนเวียนอยู่ในวงจรของ “ผู้กระทำ-เหยื่อ” ในตอนจบไทเลอร์กล่าวว่า “ฉันเลือกอย่างชาญฉลาด” (I chose wisely.)⁸⁴

⁸⁴ Laurie Halse Anderson, *Twisted*. pp. 249-250.

หมายถึงเขาเลือกที่จะจบเกม ผู้ประพันธ์สร้างตัวละครไทเลอร์และตัวละครปีศาจที่สามารถเลือกสร้างตัวตนของตนเอง เพื่อแสดงให้เห็นการละทิ้งค่านิยมความเป็นชายที่ผูกติดกับความก้าวร้าวรุนแรง

ฉากที่เผยให้เห็นจิตใจที่เข้มแข็งของไทเลอร์อีกครั้งหนึ่ง คือฉากการเผชิญหน้าระหว่างไทเลอร์กับพ่อซึ่งแสดงให้เห็นความกล้าหาญของเขา อีกทั้งนำไปสู่การทำลายวังวนแห่งความรุนแรงและการปรับความเข้าใจในครอบครัวมิลเลอร์ เหตุการณ์เริ่มจากที่พ่อกล่าวโทษไทเลอร์ว่าเป็นต้นเหตุทำให้พ่อถูกไล่ออกจากงาน เขาได้กลับไปว่าพ่อถูกไล่ออกเพราะตัวพ่อเองไม่ใช่เพราะเขา ทำให้พ่อโกรธมาก พ่อทำลายข้าวของและต่อว่าเขาด้วยคำหยาบคาย จากนั้นพ่อลงไปห้องทำงานชั้นใต้ดิน แม่ผู้คุ้นชินกับพฤติกรรมของพ่อบอกเขาให้รอพ่อสงบสติอารมณ์เสียก่อน แต่เขาไม่อาจทนกับสถานการณ์เช่นนี้ได้อีกต่อไป เขาตัดสินใจเผชิญหน้ากับพ่อเพื่อขอเจรจาอย่างสันติ ทว่าพ่อยังต่อว่าเขาอย่างหยาบคาย เขาตอบโต้ด้วยการทุบทำลายโมเดลรถไฟในห้องของพ่อ พ่อจึงยอมสงบสติอารมณ์ หลังจากนั้นสองพ่อลูกจึงได้พูดคุยปรับความเข้าใจกัน เหตุการณ์การเผชิญหน้าระหว่างไทเลอร์กับพ่อสอดคล้องกับด่านสุดท้ายในเกมโทเฟต ตัวละครปีศาจของไทเลอร์ต่อสู้กับเจ้าแห่งขุมนรกด้วยความบ้าระห่ำท่ามกลางความโกลาหล ในท้ายที่สุดตัวละครปีศาจเป็นผู้ชนะ (The confrontation with the Lord of Darkness was thirty-seven minutes of mad skills and sick mayhem. I won. I beat the game.)⁸⁵ ไทเลอร์จึงเป็นผู้ชนะทั้งในเกมโทเฟตและในโลกแห่งความเป็นจริง ความเข้มแข็งและความกล้าหาญของเขาทำให้วังวนแห่งความทุกข์และความรุนแรงทั้งในเกมและในครอบครัวสิ้นสุดลง

นอกจากนี้ฉากในงานเลี้ยงแสดงให้เห็นจิตใจที่เข้มแข็งและการยับยั้งชั่งใจของไทเลอร์ เบทานีเป็นหญิงสาวในฝันของไทเลอร์ เธอชวนเขาไปงานเลี้ยงที่บ้านเพื่อน เมื่อไปถึงงานเลี้ยงเขาพบเธอในสภาพเมาสุรา เธอพาเขาไปที่ห้องนอนและเริ่มเล่าโลมเขา เขาเลือกที่จะเป็นสุภาพบุรุษและปฏิเสธความต้องการของเธอ เธอจึงโกรธและเดินหนีไป เขาเป็นห่วงเธอและออกตามหาเธอทั่วทั้งงาน ต่อมาเขาพบเธอนอนไร้อสติบนพื้น เขาตั้งใจพาเธอไปส่งบ้าน ระหว่างทางเขาพบกับชิพผู้เป็นศัตรูคู่แค้น ชิพกำลังพยายามจะขับรถในสภาพเมาสุราแทบไม่ได้สติ เขาตัดสินใจอุ้มชิพและเบทานีไปได้

⁸⁵ ibid. p. 249.

เบาะหลังและขับรถไปส่งสองพี่น้องกลับถึงบ้านอย่างปลอดภัย ฉากในงานเลี้ยงจึงแสดงให้เห็นว่า ไทเลอร์รู้จักแยกแยะผิดชอบชั่วดี เขาไม่ฉวยโอกาสล่วงเกินผู้หญิงและไม่ฉวยโอกาสแก้แค้นศัตรู

เช่นเดียวกับในเรื่อง ทวิสเต็ด ที่มีการใช้ฉากเพื่อแสดงความกล้าหาญของตัวเอง ในเรื่อง คิง ดอร์ก ฉากที่แสดงให้เห็นความกล้าหาญของโทมัส คือฉากการแสดงดนตรีฟังก์ร็อกในงานเทศกาลของโรงเรียน การแสดงดนตรีฟังก์ร็อกของโทมัสเป็นการยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว คือ นอกจากเป็นการระบายอารมณ์โดยไม่สร้างความเดือดร้อนต่อผู้อื่น อีกทั้งเป็นการทำประโยชน์ต่อสังคม เนื้อเพลงที่เขาแต่งขึ้นนำเสนอภาพสังคมวัยรุ่นในปัจจุบันที่เต็มไปด้วยความรุนแรง อาทิ การกลั่นแกล้งในโรงเรียน และเนื้อเพลงของเขานำเสนอพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของครูใหญ่โดยไม่กลัวถูกลงโทษ อาทิ ครูใหญ่ที่มักกลั่นแกล้งนักเรียนชายผู้อ่อนแอและมักคุกคามนักเรียนหญิงด้วยสายตาลวนลามและคำพูดสองแง่สองง่าม ปัญหาเหล่านี้ถูกละเลยมาตลอด ในวันกิจกรรมเปิดบ้านของโรงเรียน โทมัสและเพื่อนขึ้นเวทีแสดงดนตรีเป็นครั้งแรก โดยใช้ชื่อว่า “Child Molester” หมายถึงผู้กระทำอนาจารเด็ก⁸⁶ สื่อถึงการกระทำที่ชั่วร้ายของครูใหญ่ การแสดงดนตรีของโทมัสได้รับความสนใจอย่างมากจากสังคม ทั้งกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นและผู้ใหญ่ เนื้อเพลงของเขาทำให้สังคมตั้งคำถามถึงพฤติกรรมของครูใหญ่และกลุ่มนักเรียนที่ชอบกลั่นแกล้งผู้อื่น นำไปสู่การสืบสวนและการออกหมายจับครูใหญ่ผู้เป็นพ่อค้าสื่อลามกเกี่ยวกับเด็กชายใหญ่ และนำไปสู่การช่วยเหลือนักเรียนหลายรายที่ตกเป็นเหยื่อของขบวนการนี้ นอกจากนี้การที่ผู้ประพันธ์ใช้ชื่อที่มีความหมายย้อนแย้งกับลักษณะของโทมัส อาทิ โทมัสและเพื่อนผู้มักถูกกระทำกลับใช้ชื่อว่า “Child Molester” หมายถึงผู้กระทำอนาจารเด็ก เพื่อตั้งคำถามต่อบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่ที่ควรเป็นผู้ดูแลและคุ้มครองเยาวชน แต่กลับเป็นผู้รังแกเยาวชนเสียเอง การที่เยาวชนเฉกเช่นโทมัสต้องออกมาเรียกร้องความยุติธรรมจึงสะท้อนความล้มเหลวของสถาบันการศึกษาในการปกป้องและดูแลเยาวชน

โทมัสเล่าว่าการแสดงของวงเปรียบดั่งชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของเหล่าผู้แพ้ที่แปลกแยกจากสังคมและถูกทำร้ายหรือถูกกลั่นแกล้ง การแสดงของพวกเขาทำให้สังคมรู้สึกอับอายและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสังคม (our performance at the Festival of Lights as a grand triumph of

⁸⁶ Macmillan Dictionary, "Child Molester,"

[http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/child_molester.](http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/child_molester)

the underdog, a tribute to the noble spirit of the alienated and abused. We shamed and changed society.)⁸⁷ คำกล่าวของโทมัสเผยให้เห็นว่าการแสดงดนตรีช่วยให้เขาสร้างตัวตนใหม่ เขาได้พลิกภาพลักษณ์ตนเองจากการเป็นผู้แพ้ (underdog) กลายเป็นผู้ชนะ (triumph) หรือวีรบุรุษ ผู้มีความกล้าหาญในการเปิดโปงความชั่วร้ายในสังคม โทมัสรู้สึกภูมิใจในตนเอง หลังจากนั้นเขาไม่คิดเปลี่ยนชื่อวงอีก แสดงให้เห็นว่าเขาค้นพบตัวตนและคุณค่าของตนเองจากการแสดงดนตรี การที่โทมัสเรียกตนเองว่า “King Dork” หมายถึง ราชาแห่งความเขີม⁸⁸ เพื่อแสดงถึงความขัดแย้งระหว่าง “สิ่งที่เห็น” กับ “สิ่งที่เป็น” โทมัสมีใจวัยรุ่นชายที่มีรูปลักษณ์แข็งแรง แต่เขามีจิตใจกล้าหาญในการต่อสู้กับความอยุติธรรมในสังคม

หากพิจารณาจากชื่องานแสดงดนตรี “Festival of Lights” หมายถึงเทศกาลแห่งแสงสว่าง การใช้สัญลักษณ์แสงสว่างแทนการตื่นรู้และการมองเห็นหมายถึงการที่โทมัสตระหนักรู้คุณค่าของตนเอง และการที่สังคมรอบข้างมองเห็นคุณค่าของเขาในฐานะวัยรุ่นชายผู้กล้าหาญ หากพิจารณาการใช้สัญลักษณ์แสงสว่างแทนการกำจัดความมืดมิดหรือความชั่วร้าย หมายถึงการที่โทมัสเปิดโปงพฤติกรรมที่ชั่วร้ายของครูใหญ่และกลุ่มนักเรียนหัวโจก ผู้ประพันธ์ผูกเรื่องให้โทมัสสร้างตัวตนและพิสูจน์ตนเองโดยการแสดงดนตรีเพื่อสร้างพื้นที่ทางสังคมให้กับโทมัส วงดนตรีฟังก์ร็อกที่แสดง ความกล้าหาญและทำประโยชน์ต่อสังคมทำให้โทมัสสามารถสร้างตัวตนใหม่ด้วยวิธีที่สร้างสรรค์ และทำให้เขาได้รับการยอมรับนับถือจากสังคมรอบข้าง อีกทั้งผู้ประพันธ์นำเสนอวัยรุ่นชายผู้มีภาพลักษณ์อ่อนแอแต่มีความกล้าหาญและยืนหยัดเพื่อความยุติธรรม แทนที่ภาพวัยรุ่นชายผู้มีภาพลักษณ์แข็งแรงและนิยมใช้ความรุนแรงตามค่านิยมความเป็นชาย

ในทำนองเดียวกับการใช้ฉากเพื่อนำเสนอความเข้มแข็งของตัวเอกที่อภิปรายไปข้างต้น ฉากที่เผยให้เห็นความเข้มแข็งและอดทนของตัวเอกในเรื่อง สวีม เดอะ ฟลาย คือสระว่ายน้ำที่เป็นพื้นที่ในการสร้างตัวตนใหม่ของแมททิว ฉากการตัดสินใจอาสาแข่งขันว่ายน้ำเผยให้เห็นความกล้าหาญ และแสดงให้เห็นว่าเขาต้องการสร้างตัวตนเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อโคซลันซ์ (Luntz) กดดันให้สมาชิกในทีมว่ายน้ำแสดงความกล้าหาญและอาสาแข่งว่ายน้ำท่าผีเสื้อ ทว่าไม่มีใคร

⁸⁷ Frank Portman, *King Dork*. p. 248.

⁸⁸ Macmillan Dictionary, "Dork," <http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/dork>.

กล้ารับอาสา แมททิวรู้สึกราวกับว่ามีพลังจากภายนอกบางอย่างยกมือของเขาขึ้นและทำให้เขากล่าวรับอาสา ความกล้าหาญของแมททิวสร้างความประหลาดใจอย่างมากแก่สมาชิกในทีมว่ายนํ้า พฤติกรรมของแมททิวแสดงให้เห็นว่าเขาไม่กลัวและใช้พลังจากภายในจิตใจที่อยากเป็นวีรบุรุษ เขาอาสาลงแข่งว่ายนํ้าเพื่อแสดงความกล้าหาญและเพื่อพิสูจน์ความสามารถของตนให้สังคมยอมรับ นอกจากนี้การว่ายนํ้าท่าผีเสื้อเป็นท่าที่ยากลำบากที่สุดและใช้พลังกายมากที่สุดในการว่ายนํ้า นักกีฬาต้องมีทั้งร่างกายช่วงบนและต้นขาที่แข็งแรงมากจึงจะว่ายได้ดี การว่ายนํ้าท่าผีเสื้อแฝงนัยยะของพลังกำลังและความแข็งแกร่งทางร่างกายที่เป็นภาพในอุดมคติของชายชาติวีร การที่แมททิวอาสาแข่งว่ายนํ้าท่าผีเสื้อจึงแสดงถึงความเป็นชายที่แข็งแกร่งของเขา

ฉากในวันแข่งขันว่ายนํ้าชิงแชมป์แสดงให้เห็นจิตใจที่กล้าหาญและความรับผิดชอบต่อนํ้าที่ของแมททิว โค้ชเรียกตัวแมททิวไปพบในวันแข่งขันชิงแชมป์ว่ายนํ้าท่าผีเสื้อ เธอบอกว่าเขาไม่จำเป็นต้องลงแข่งอีกต่อไปเพราะทีมไม่มีทางชนะ นอกเสียจากว่าแมททิวจะสามารถเอาชนะโทนี่ (Tony) ผู้เป็นแชมป์ว่ายนํ้าท่าผีเสื้อมาแล้วหลายสมัย โค้ชให้โอกาสแมททิวที่ไม่ต้องเผชิญกับความพ่ายแพ้และความอับอายต่อหน้าสาธารณชน เขาตัดสินใจลงแข่งขันว่ายนํ้าตามเดิมทั้งที่มีโอกาสสูญเสียสิทธิ การตัดสินใจของแมททิวแสดงให้เห็นว่าการฝึกฝนอย่างหนักนอกจากทำให้แมททิวมีร่างกายแข็งแรง อีกทั้งยังทำให้เขาสามารถอดทนต่อความยากลำบากและไม่ยอมแพ้โดยง่าย เขาสามารถเอาชนะความเหนื่อยล้าของร่างกายและว่ายต่อไปได้จนครบระยะ 200 เมตร แมททิวชนะการแข่งขันและทำให้ทีมได้แชมป์เป็นครั้งแรกในรอบหลายปี เขาจึงได้รับการยกย่องในฐานะวีรบุรุษของทีม สร้างความภาคภูมิใจให้กับครอบครัวและเพื่อนที่มาร่วมเชียร์ในวันนั้น การที่ผู้ประพันธ์ผูกเรื่องให้แมททิวชนะการแข่งขันเพื่อแสดงให้เห็นว่าความอดทน ความกล้าหาญ และความเพียรพยายาม สำคัญกว่าการมีร่างกายแข็งแรงหรือการมีพรสวรรค์แต่กำเนิด

ความเข้มแข็งของแมททิวมิได้มีเพียงในฉากการแข่งขันว่ายนํ้า จิตใจที่เข้มแข็งของแมททิวนำเสนอผ่านฉากที่แสดงให้เห็นความอดทนและการควบคุมอารมณ์โกรธของตนเอง คือในเหตุการณ์ที่คูป ซอน และแมททิว เล่นเกมแข่งขันปิงปอง ผู้แพ้จะถูกลงโทษโดยการดื่มน้ำป่นที่รสชาติแย่มาก ซอนชนะเป็นคนแรก คูปและแมททิวต้องแข่งขันกันเพื่อหาผู้แพ้ พวกเขาสามารถสูสีและเล่นโต้ตอบกันอยู่นาน คูปเริ่มใช้วิธีสกปรกเพื่อให้แมททิวเสียสมาธิ โดยการพูดจายั่วแมททิว ทว่าเขารู้ทันอุบายของคูปและสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ เขาเอาชนะคูปได้ในที่สุด คูปเป็นผู้แพ้

และถูกลงโทษตามกติกา ผู้ประพันธ์นำเสนอชัยชนะของแมททิวในฐานะรางวัลของความอดทนและการการรู้จักยับยั้งชั่งใจ ขณะที่ความพ่ายแพ้และการถูกลงโทษของคูปเป็นบทเรียนที่ผู้ประพันธ์แสดงให้เห็นว่าการเล่นนอกกติกาหรือการโกงเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

นอกจากนี้จิตใจที่เข้มแข็งของแมททิว คือความกล้าหาญที่จะรับผิด โดยนำเสนอผ่านฉากการสารภาพผิดกับพี่ชาย เนื่องจากแมททิวขอใช้อุปกรณ์ยักน้ำหนักในห้องนอนของพี่ชาย พี่ชายอนุญาตให้ใช้อุปกรณ์ระหว่างที่เขาไปเข้าค่ายฤดูร้อน โดยมีข้อแม้ว่าห้ามทำอุปกรณ์หรือสิ่งของในห้องของเขาเสียหายโดยเด็ดขาด แมททิวประมาทและยกน้ำหนักเกินกว่าที่กล้ำเนื้อของเขาจะรับไหว ลูกน้ำหนักตกลงมาทับเครื่องบินจำลองที่เป็นของรักของพี่ชายพังเสียหาย แมททิวกลัวความผิดจึงปิดเรื่องนี้ไว้เป็นความลับ เขาโกหกแม่กับคุณตาว่าพี่ชายห้ามมิให้พวกเขาเข้าห้องเด็ดขาด เขาวางแผนโกหกพี่ชายและจัดฉากในห้องให้ดูเหมือนว่ากรอบรูปบนผนังหล่นลงมาทับเครื่องบินจำลองเพื่อให้ตนเองพ้นผิด แต่ในท้ายที่สุดแมททิวแสดงความกล้าหาญและความรับผิดชอบโดยสารภาพผิดกับพี่ชาย เมื่อพี่ชายกลับมาถึงห้องนอนและพบโมเดลเครื่องบินพังเสียหาย พี่ชายโกรธมากและจะทำร้ายเขา ในตอนแรกแมททิวรู้สึกกลัวจึงโกหกว่าเขาไม่ได้เป็นคนก่อเหตุ ทันใดนั้นเขาฉุกคิดได้ว่าการพูดความจริงเป็นวิธีที่ดีที่สุด เขากล่าวว่าการพูดความจริงทำให้เขานับถือตนเอง (Not that I think being honest will get me any mercy, but it's all I've got now. I cling to the fact that when I was honest with Ulf and with Valerie, I felt a whole lot better about myself.)⁸⁹ แมททิวเล่าความจริงทั้งหมดให้พี่ชายฟัง เหตุการณ์นี้เป็นอุบัติเหตุ เขารู้สึกเสียใจกับความผิดพลาดของตนเอง เขาพร้อมชดใช้ค่าเสียหายด้วยเงินเก็บทั้งหมดของเขา และเขายินดีรับใช้พี่ชายในทุกเรื่องที่เขาต้องการ ขอเพียงพี่ชายอย่าทำร้ายร่างกายเขา เพราะเขายังมีภาระหน้าที่ในการแข่งขันว่ายน้ำ หลังจากพี่ชายรับฟังความจริงและคำขอโทษอย่างจริงใจ พี่ชายยอมให้อภัยเขา ท้ายที่สุดสองพี่น้องได้ปรับความเข้าใจและไม่ถือโทษโกรธกัน จึงกล่าวได้ว่าความซื่อสัตย์เท่านั้นที่สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง

⁸⁹ Don Calame, *Swim the Fly*. p. 306.

3.4.3 ฉากที่เผยให้เห็นการสมานฉันท์ในครอบครัว

ในส่วนของฉากที่แสดงให้เห็นการคลี่คลายปัญหาของตัวเอง นอกเหนือจากฉากที่แสดงให้เห็นความเข้มแข็งของตัวเอง อีกทั้งยังมีฉากที่แสดงการคลี่คลายปัญหาในครอบครัว ฉากที่เผยให้เห็นการสมานฉันท์ระหว่างพ่อและตัวเองในเรื่อง ทวิสเต็ด คือฉากสุดท้ายของเรื่องที่ไทเลอร์ปรับความเข้าใจกับพ่อ การแสดงความห่วงหาอาทรและอารมณ์อ่อนไหวระหว่างพ่อกับลูกชายเปรียบดังสถานการณ์ฟ้าหลังฝน เมื่อสองพ่อลูกปรับความเข้าใจกันแล้ว พ่อยอมรับว่าที่ผ่านมาเขามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในฐานะพ่อ แต่เขาสัญญาว่าหลังจากนี้ไปเขาจะปรับปรุงตัว สองพ่อลูกจึงกอดคอกันร้องไห้และเช็ดน้ำตาให้แกกัน เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นว่าสองพ่อลูกได้ออกจากวังวนแห่งความรุนแรง พวกเขาแสดงออกถึงความรักความเข้าใจและความเอื้ออาทรต่อกัน ต่างจากค่านิยมความเป็นชายที่นิยมการแสดงอารมณ์ความรู้สึกว่าเป็นลักษณะของเพศหญิง ภาพพ่อกับลูกชายกอดกันร้องไห้แสดงให้เห็นว่าวิถีแห่งความเป็นชายสามารถปรับเปลี่ยนได้ ผู้ชายสามารถกอดกันและสามารถร้องไห้ได้ ผู้ชายสามารถมีอารมณ์อ่อนไหวได้ อารมณ์ความรู้สึกไม่ควรถูกจำกัดให้เป็นเพียงลักษณะของสตรี เพราะมนุษย์มีใช้เครื่องจักร ทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างมีหัวใจและต้องการความรักความเข้าใจไม่ต่างกัน การเล่าเรื่องผ่านมุมมองของไทเลอร์แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของเขา จากไทเลอร์ผู้นิยมความรุนแรงเป็นผู้รู้จักปฏิเสธความรุนแรง มีวุฒิภาวะทางอารมณ์และความคิด รู้จักประนีประนอม และรู้จักใช้พลังกำลังในทางที่สร้างสรรค์ในท้ายที่สุด

ทางการสมานฉันท์ระหว่างพ่อเลี้ยงกับลูกเลี้ยง ในเรื่อง ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเจอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกิร์ล ฉากการสมานฉันท์ในครอบครัวเกิดขึ้นหลังจากที่ดอนนีตระหนักว่าตนเองตัดสินใจจากอุปนิสัยภายนอกและอคติส่วนตัว แท้จริงแล้วพ่อเลี้ยงเป็นคนดีและมีน้ำใจช่วยเหลือเขา เขาต้องการขอโทษพ่อเลี้ยงเรื่องพฤติกรรมต่อต้านพ่อเลี้ยงที่เขาเคยกระทำในอดีต การเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อพ่อเลี้ยงทำให้ดอนนียอมรับครอบครัวใหม่ เขารับประทานอาหารร่วมกันกับครอบครัวอย่างเอร็ดอร่อย ทั้งที่ก่อนหน้านี้เขาไม่ชอบอาหารชนิดนั้น (I've been forced to eat this stuff on a semi-regular basis for years now, but this is the first time I actually kinda like it.)⁹⁰ ฉากนี้แสดงให้เห็นว่าดอนนียอมรับครอบครัวใหม่ในฐานะ

⁹⁰ Barry Lyga, *The Astonishing Adventures of Fanboy and Goth Girl*. p. 209.

“บ้าน” ที่แท้จริงของเขา ความสุขในบ้านเกิดจากการยอมรับ ความเข้าใจ และความรักที่สมาชิกในครอบครัวมีให้แก่กัน นอกจากนี้ตอนนี้เปลี่ยนคำขานเรียกพ่อเลี้ยงจาก “พ่อเลี้ยงจอมเผด็จการ” (Step-fascist) เป็นคำว่า “พ่อเลี้ยง” (Step-father) ซึ่งเผยให้เห็นการยอมรับพ่อเลี้ยงในฐานะพ่อ การปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของตอนนี้แสดงให้เห็นการเติบโตจากการยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลางไปสู่การรู้จักเห็นอกเห็นใจและเคารพพ่อแม่

ทางด้านการสมานฉันท์ระหว่างพ่อเลี้ยงกับลูกเลี้ยงในเรื่อง *คิง ดอร์ก* คือฉากโรงพยาบาล โทมัสถูกลอบทำร้ายเพราะเขาเปิดโปงขบวนการผลิตสื่อลามก เขาบาดเจ็บสาหัสและต้องพักรักษาตัวในโรงพยาบาลหลายสัปดาห์ สมาชิกในครอบครัวพร้อมใจกันมาเยี่ยมเขา การบาดเจ็บของโทมัสทำให้สมาชิกในครอบครัวใกล้ชิดกันมากขึ้น เห็นได้จากการที่อแมนดาผู้เป็นน้องสาวพูดคุยกับพ่อเลี้ยงอย่างอารมณ์ดี แตกต่างจากในอดีตที่เธอเกลียดชังเขามาก โทมัสกล่าวว่าการมาเยี่ยมผู้ป่วยในโรงพยาบาลสามารถเชื่อมสายสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวได้ (I had never seen Amanda humour LBT like that. [...] And a hospital visit can really help pull a family together.)⁹¹ กล่าวได้ว่าการแสดงดนตรีนอกจากเป็นการสร้างตัวตนของโทมัส อีกทั้งยังนำไปสู่การปรับความเข้าใจระหว่างพ่อเลี้ยง โทมัสและอแมนดา อคติและความขัดแย้งในครอบครัวจึงคลี่คลายไปได้ในที่สุด โทมัสตระหนักได้ว่าครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในโลกแห่งความเป็นจริง (Family values [...] That's reality.)⁹² คำกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าโทมัสเติบโตจากวัยรุ่นชายผู้ยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลางและปฏิเสธครอบครัวใหม่กลายเป็นวัยรุ่นชายผู้เห็นคุณค่าของครอบครัวในท้ายที่สุด

3.5 บทสรุป: ทางออกสู่การสร้างตัวตนใหม่ของตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้

วรรณกรรมเยาวชนทั้งสี่เรื่องนำเสนอการพัฒนาตัวตนของตัวละครวัยรุ่นชายจากการเป็นผู้แพ้ที่ไร้ตัวตนไปสู่การมีตัวตนและเป็นที่ยอมรับในสังคม ตัวละครวัยรุ่นชายทั้งสี่มีกลวิธีในการแก้ไขปัญหาและสร้างตัวตนที่แตกต่างกัน ในบทสรุปจะอภิปรายถึงทางออกสู่การสร้างตัวตนใหม่ของตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้ทั้งสี่ ได้แก่ ไทเลอร์ผู้ปฏิเสธความรุนแรง ตอนนี้ผู้ก้าวข้ามอคติ โทมัสผู้กล้าหาญ และแมททิวผู้ซื่อสัตย์และอดทน

⁹¹ Frank Portman, *King Dork*. p. 278.

⁹² *ibid.* p. 134.

3.5.1 ไทเลอร์ผู้ปฏิเสธความรุนแรง

ในเรื่อง ทวิสเต็ด ไทเลอร์ตระหนักว่าตนเองมีปัญหาในการควบคุมอารมณ์โกรธและการใช้ความรุนแรง เขากลัวว่าตนเองจะกระทำผิดโดยขาดสติสัมปชัญญะ (Sometimes I scared myself, because once you've thought long and hard enough about doing something that is colossally stupid, you feel like you've actually done it, and then you're never quite sure what your limits are.)⁹³ เขาได้เรียนรู้ความหมายของการมีพละกำลังที่เป็นเสมือนดาบสองคม การที่ไทเลอร์ตระหนักถึงปัญหาของตนและผลเสียที่ตามมาเป็นปัจจัยสำคัญนำไปสู่การเติบโตคือการปฏิเสธความรุนแรง ในเวลาต่อมาไทเลอร์สามารถควบคุมตนเองและใช้พละกำลังในทางที่สร้างสรรค์ เมื่อเขาเกิดอารมณ์โกรธ เขาสามารถเรียกสติกลับคืนมาและยับยั้งความเดือดดาลของตนเองได้ เขาระบายอารมณ์โกรธด้วยวิธีที่ไม่สร้างความเดือดร้อนต่อผู้อื่น อาทิ การออกกำลังกายด้วยการตีลูกเบสบอลเพื่อคลายเครียด และการทำงานที่ใช้แรงงาน เขาใช้ความแข็งแกร่งที่มีเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น อาทิ ช่วยเพื่อนที่ถูกกลั่นแกล้ง ช่วยผู้หญิงที่กำลังบาดเจ็บ เขาได้เรียนรู้ว่าความแข็งแกร่งของร่างกายและพละกำลังมิใช่มีไว้เพื่อต่อสู้ เอาชนะ หรือเบียดเบียนผู้อื่น แต่เพื่อปกป้องตัวเองเมื่อจำเป็น ท้ายที่สุดเขาจึงยอมรับนับถือตนเองและได้รับการยอมรับจากสังคม กล่าวได้ว่าไทเลอร์ได้สร้างตัวตนใหม่ คือวัยรุ่นชายผู้ปฏิเสธความรุนแรง นอกจากนี้การปฏิเสธความรุนแรงทำให้ไทเลอร์และพ่อปรองดองกัน ความขัดแย้งในครอบครัวจึงคลี่คลายไปได้ในที่สุด ผู้ประพันธ์นำเสนอตัวละครวัยรุ่นชายผู้ปฏิเสธความรุนแรงเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่น โดยเฉพาะวัยรุ่นชายผู้มีแนวโน้มได้รับอิทธิพลจากค่านิยมความเป็นชายอเมริกันที่ยึดโยงกับการใช้ความรุนแรง

3.5.2 ดอนนี่ผู้ก้าวข้ามอคติ

ปัญหาของตัวเอกในเรื่อง ทวิสเต็ด คลี่คลายลงได้จากการตระหนักถึงปัญหาของตน เช่นเดียวกับในเรื่อง ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส์ ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกริร์ล ปมปัญหาของดอนนี่คลี่คลายลงได้จากการลดทอนอคติ ทั้งอคติที่มีต่อแม่และพ่อเลี้ยง อคติที่มีต่อเพื่อนและสังคมโรงเรียน อคติที่มีต่อเบนดิส การลดทอนอคติทำให้ดอนนี่สามารถแยกแยะโลกในจินตนาการกับโลกแห่งความเป็นจริง และทำให้เขามีความสุขกับชีวิตมากขึ้น นอกจากนี้เขาค้นพบตัวตนของเขา คือการ

⁹³ Laurie Halse Anderson, *Twisted*. pp. 94-95.

เป็นนักเขียน เขาทำตามความฝันต่อไปด้วยการพัฒนาการเขียนนวนิยายภาพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น เขาตั้งใจที่จะนำประสบการณ์ชีวิตทั้งดีและร้ายและบทเรียนต่างๆที่ได้รับในชีวิตที่ผ่านมาเพื่อสร้างเรื่องเล่าที่มีความสมจริง เขาตั้งใจเขียนนวนิยายภาพในฐานะงานศิลปะที่สะท้อนประสบการณ์ต่างๆบนโลกใบนี้ (What I do know for sure, though, is that everything that's happened — for good and for bad — will inform Schemata. That's what art is about, reflecting the world, reflecting experiences.)⁹⁴ มุมมองของตอนนี้เผยให้เห็นว่าเขาพัฒนาตนเองจากการเป็นเด็กผู้คลั่งไคล้ในดวงใจ หรือฉายา “Fanboy” กลายเป็นนักเขียนวัยรุ่นผู้มุ่งมั่นในการทำงานอย่างเป็นมืออาชีพ แสดงให้เห็นการเติบโตเป็นผู้ใหญ่อีกก้าวหนึ่งของตอนนี้ ผู้ประพันธ์นำเสนอตัวละครวัยรุ่นชายที่รู้จักก้าวข้ามอคติเพื่อให้ผู้อ่านที่เป็นเยาวชนตระหนักถึงการยึดติดกับภาพลักษณ์จินตนาการ หรืออคติที่ตนยึดถือ ซึ่งนำไปสู่ปัญหาในการใช้ชีวิต แต่ที่จริงแล้วชีวิตจะสุขหรือทุกข์ขึ้นอยู่กับวิธีคิดหรือมุมมองของตนเอง

3.5.3 โทมัสผู้กล้าหาญ

ขณะที่ตัวเอกในเรื่อง ทวิสเต็ด และ ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกอท เกิร์ล พบทางออกของปัญหาด้วยการตระหนักรู้ตนเอง ตัวเอกในเรื่อง คิง ดอร์ค แก้ไขปัญหาด้วยการกระทำที่แสดงความกล้าหาญ โทมัสเปลี่ยนแปลงตนเองจากวัยรุ่นชายผู้แพ้อันตรายในสังคมกลายเป็นวีรบุรุษผู้เปิดโปงขบวนการผลิตสื่อลามก จากการแสดงดนตรีที่เผยให้เห็นความกล้าหาญของเขา ทำให้เขาภาคภูมิใจในตนเองและได้รับการยอมรับนับถือจากสังคมรอบข้าง ผู้ประพันธ์นำเสนอตัวละครวัยรุ่นชายที่มีความกล้าหาญเพื่อเรียกร้องความถูกต้อง มิใช่เพียงความกล้าบ้าบิ่นเพื่อพิสูจน์ตนเองดังเช่นกลุ่มวัยรุ่นกวนเมืองที่พบเห็นได้ทั่วไปในสังคมปัจจุบัน เพื่อให้ผู้อ่านที่เป็นเยาวชนตระหนักถึงความสำคัญของการยึดถือคุณธรรมอันจะทำให้สังคมสงบสุข นอกจากนี้โทมัสรู้จักปล่อยวางเรื่องการเสียชีวิตของพ่อและยอมรับแม่ผู้ป่วยด้วยโรคประสาท ตลอดจนยอมรับพ่อเลี้ยงทำให้เขาสามารถใช้ชีวิตในครอบครัวใหม่ได้อย่างมีความสุข

⁹⁴ Barry Lyga, *The Astonishing Adventures of Fanboy and Goth Girl*. p. 310.

3.5.4 แมททิวผู้ซื่อสัตย์และอดทน

ในทำนองเดียวกับการตอกย้ำเรื่องการยึดถือคุณธรรมในเรื่อง คิง ดอร์ค ในเรื่อง สวิติม เดอะ ฟลาย แมททิวเปลี่ยนแปลงตนเองจากที่เขาเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่ดีของคูบ คือการหมกมุ่นในเรื่องเพศ และการโกหกเพื่อสร้างภาพลักษณ์ ในเวลาต่อมาเขาเรียนรู้ที่จะดำเนินรอยตามแบบอย่างที่ดี คือคุณตาอาร์โลและครูอัลฟ์ คุณตาอาร์โลสอนให้เขาเป็นสุภาพบุรุษและมีความซื่อสัตย์ ทำให้เขาได้รับการยอมรับจากวาเลอรี หญิงสาวผู้มีจิตใจงดงาม ส่วนครูอัลฟ์สอนให้เขาเข้มแข็งและอดทนต่อความยากลำบาก ทำให้เขาสามารถสร้างตัวตนใหม่จากการแข่งว่ายน้ำท่าผีเสื้อ และเขาได้รับการยอมรับในฐานะวีรบุรุษของทีมว่ายน้ำ จึงกล่าวได้ว่าการเป็นวัยรุ่นชายผู้ซื่อสัตย์และอดทนเป็นทางออกจากการเป็นผู้แพ้ ไปสู่การเป็นวัยรุ่นชายที่ได้รับการยอมรับนับถือจากสังคม ผู้ประพันธ์นำเสนอตัวละครวัยรุ่นชายที่ซื่อสัตย์และอดทน เพื่อแสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่การประสบความสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา การศึกษาเล่าเรียน การทำงาน ตลอดจนการขับเคลื่อนสังคมไปสู่ความเจริญก้าวหน้าในอนาคต

จากการศึกษาตัวละครเอกวัยรุ่นชายผู้ซื่อสัตย์และอดทนที่สามารถเปลี่ยนแปลงตนเองจากการเป็นผู้แพ้มาเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากสังคม กล่าวได้ว่าตัวตนใหม่ของวัยรุ่นชายทั้งสี่ ได้แก่ การปฏิเสธความรุนแรง การก้าวข้ามอคติ ความกล้าหาญ ความซื่อสัตย์และความอดทน เป็นคุณสมบัติที่สังคมพึงประสงค์ในทุกยุคสมัย หรือยังเป็นการผลิตซ้ำภาพเยาวชนในอุดมคติ กรอบความคิดเกี่ยวกับเยาวชนในวรรณกรรมเยาวชนทั้ง 4 เรื่องมิใช่เรื่องใหม่แต่อย่างใด

บทที่ 4

ตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้กับการเดินทางค้นหาตัวตน

วรรณกรรมเยาวชนที่นำเสนอตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้กับการเดินทางค้นหาตัวตน ได้แก่ ลูกกิง ฟอร์ อลาสก้า (*Looking for Alaska*) และ แอน อับันแดนซ์ ออฟ แคเทอรินส์ (*An Abundance of Katherines*) ของจอห์น กรีน (John Green) และ อิทส์ ไคนด์ ออฟ ฟันนี่ สตอรี (*It's Kind of Funny Story*) ของเนด วิซซินิ (Ned Vizzini) ผู้วิจัยพบว่าตัวละครเอกวัยรุ่นชายในวรรณกรรมเยาวชนทั้งสามเรื่องเดินทางออกจากพื้นที่บ้านที่สร้างปัญหาและเป็นอุปสรรคในการสร้างตัวตนของพวกเขา คือบ้านหรือครอบครัวที่สมบูรณ์พร้อม ตัวละครวัยรุ่นชายทั้งสามเติบโตในครอบครัวเดี่ยวขนาดเล็กที่ให้ความรักและความอบอุ่นแก่ลูกอย่างเต็มที่ มีสมาชิกพร้อมหน้าพ่อแม่ลูก มีฐานะทางการเงินที่ดี ทำให้ทั้งสามมีนิสัยอ่อนแอ ยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลาง และขาดประสบการณ์ชีวิต พวกเขาออกจากบ้านเพื่อเติบโตผ่านการเดินทางและประสบการณ์นอกบ้าน

4.1 ตัวละครเอกกับการเรียนรู้

ตัวละครในวรรณกรรมเยาวชนทั้งสามเรื่องเผยให้เห็นภาพครอบครัวที่เป็นอุปสรรคในการเติบโตของตัวละครวัยรุ่นชาย ขณะที่ตัวละครผู้เป็นแบบอย่างมีบทบาทในการเติบโตของตัวละครวัยรุ่นชาย และตัวละครเปรียบเทียบมีบทบาทช่วยให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของตัวละครวัยรุ่นชายชัดเจนยิ่งขึ้น

4.1.1 ตัวละครวัยรุ่นชายกับภาพครอบครัว

ในเรื่อง ลูกกิง ฟอร์ อลาสก้า เล่าเรื่องโดยไมลส์ ฮัลเทอร์ (Miles Halter) ผู้เป็นตัวเอก เขาเปิดเผยว่าเขาไม่มีความสุขกับชีวิต เขาไม่มีความมั่นใจในตัวเอง เขาคิดว่าตนเองมีรูปลักษณ์ไม่สมเป็นชาย และเขารู้สึกกระอักกระอ่วนใจเมื่อส่องกระจก (*My skinniness always surprised me; [...] my chest lacked any hint of either fat or muscle, and I felt embarrassed and wondered if something could be done about the mirror.*)⁹⁵ มุมมองของไมลส์สะท้อนให้เห็น

⁹⁵ John Green, *Looking for Alaska* (London: Harper Collins, 2005). p. 15.

ว่าเขาตัดสินคุณค่าตนเองจากรูปลักษณ์ภายนอก โดยเฉพาะภาพลักษณ์ของชายชาติตามค่านิยมความเป็นชายอเมริกัน ที่ให้ความสำคัญกับความเข้มแข็งและการใช้ความรุนแรง การที่ไมลส์มีรูปร่างผอมแห้งและไม่มีมัดกล้ามเนื้อปรากฏให้เห็นจึงหมายถึงการไม่เป็นชาย ทักษะคติของไมลส์ทำให้เขาปฏิเสธตนเองและมองตนเองในฐานะวัยรุ่นชายผู้ไร้ตัวตน

ไมลส์มาจากครอบครัวที่อบอุ่นและมีความมั่นคงทางการเงิน เขาเป็นลูกคนเดียวของครอบครัว เขาได้รับความรักและการดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่เป็นอย่างดี ทว่าเขาแปลกแยกจากสังคมและถูกกลั่นแกล้งที่โรงเรียน กล่าวได้ว่าบ้านที่สมบูรณ์พร้อมเป็นอุปสรรคต่อการเติบโตของไมลส์ การมีพ่อแม่ปกป้องดูแลตลอดเวลาทำให้ไมลส์ไม่มีโอกาสฝึกฝนทักษะในการแก้ปัญหาและทักษะการเข้าสังคม เขาจึงอ่อนแอเหมือนเด็กเล็กๆและล้มเหลวในการเข้าสังคม ทำให้เขาตกเป็นเป้าหมายของการกลั่นแกล้งโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือเป็น “ผู้แพ้” ที่มักตกเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรงในกลุ่มวัยรุ่น สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งในโรงเรียนของแอนเดรีย โคห์น (Andrea Cohn) และแอนเดรีย แคนเทอร์ (Andrea Canter) นักจิตวิทยาผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาวัยรุ่น ที่พบว่าเด็กที่มีร่างกายและจิตใจอ่อนแอและมีปัญหาในการเข้าสังคมมักตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้งเหยื่อมักจะมาจากครอบครัวที่ปกป้องลูกมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถป้องกันตนเองเมื่อถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียนได้⁹⁶

บาดแผลทางใจเรื่องการถูกกลั่นแกล้งเห็นได้จากงานอดิเรกของไมลส์ เขาชอบอ่านและจดจำคำพูดสุดท้ายก่อนเสียชีวิตของเหล่าบุคคลสำคัญ โดยมีได้สนใจอ่านชีวประวัติหรือผลงานในช่วงชีวิตของพวกเขา (I know a lot of people's last words." It was an indulgence, learning last words. Other people had chocolate; I had dying declarations.)⁹⁷ การที่ไมลส์ให้ความสำคัญกับคำพูดก่อนเสียชีวิตโดยละเอียดของบุคคลเหล่านั้นบ่งบอกถึงการปฏิเสธชีวิตที่ถูกกลั่นแกล้ง เขารู้สึกสิ้นหวัง และแปลกแยกจากสังคมอย่างสิ้นเชิง อันส่งผลให้เขาแสดงสัญชาตญาณมุ่งตาย ตามแนวคิดของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) นักจิตวิทยาผู้มีอิทธิพลทางความคิดอย่างกว้างขวางในวงการจิตวิเคราะห์ สัญชาตญาณมุ่งตายหมายถึงแรงผลักดันก้าวร้าวรุนแรง

⁹⁶ Andrea Cohn and Andrea Canter, "Bullying: Facts for Schools and Parents".
http://www.naspscenter.org/factsheets/bullying_fs.html.

⁹⁷ John Green, *Looking for Alaska*. p. 18.

ในการทำลายตนเองหรือผู้อื่นเพื่อปลดปล่อยความตึงเครียด⁹⁸ การที่ไม่ลืมน้ำร้อนในสังคมจึงเปรียบ
ได้กับคนที่ตายไปแล้ว

ตัวเอกในเรื่อง ลูกกิง พอร์ อลาสก้า มาจากครอบครัวที่พรังพร้อม เช่นเดียวกับใน
เรื่อง แอน อับนแดนซ์ ออฟ แคเทอรินส์ ที่เล่าโดยคอลิน ซิงเกิลตัน (Colin Singleton) ผู้เกิดและ
เติบโตในครอบครัวที่อบอุ่น เขาเป็นลูกคนเดียวของครอบครัวจึงได้รับความรักและการเอาใจใส่จาก
พ่อแม่อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง พ่อแม่ของเขามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี พ่อเป็นอาจารย์สาขา
สังคมวิทยาในมหาวิทยาลัย ส่วนแม่เป็นครูสอนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนมัธยมที่มีชื่อเสียง ครอบครัวที่
สมบูรณ์พร้อมทำให้คอลินไม่เคยต้องเผชิญความยากลำบากและไม่เคยต้องเสียสละเพื่อผู้อื่น
ครอบครัวที่เพียบพร้อมจึงเป็นอุปสรรคต่อการเติบโตของคอลิน การเล่าเรื่องจากมุมมองของคอลิน
แสดงให้เห็นว่าเขามักจะยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลาง เขาไม่เข้าใจความหวังดีของพ่อแม่ที่พยายาม
ปลอบใจหลังจากแคเทอรินบอกเลิกคบกับเขา พ่อแม่กล่าวว่าคอลินเป็นคนพิเศษที่เลิศเลอและฉลาด
ที่สุดในสายตาของพ่อแม่ ทว่าเขาไม่คิดเช่นนั้น เขารู้สึกอึดอัดราวกับว่าร่างกายจะระเบิด เขาต้องการ
ให้พ่อแม่ออกไปจากห้องของเขาและเขาอาเจียนหลังจากนั้น การใช้ภาพของการระเบิดและการ
อาเจียนสื่อถึงการปฏิเสธความรักของพ่อแม่ เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นว่าคอลินหมกมุ่นกับความทุกข์
ของตนเองเสียจนมองข้ามความรักของพ่อแม่

ครอบครัวที่สมบูรณ์พร้อมทำให้คอลินมีนิสัยอ่อนแอ เห็นได้จากการที่ฮัสซาน
(Hassan) ผู้เป็นเพื่อนสนิท ตั้งฉายาให้เขาว่า “Sitzpinkler” ความหมายตรงตัวคือ “ชายผู้นั่ง
ปัสสาวะ” เป็นคำแสลงในภาษาเยอรมันหมายถึงผู้ชายขี้ขลาด⁹⁹ เมื่อพิจารณาการนั่งปัสสาวะซึ่ง
แตกต่างจากพฤติกรรมของผู้ชายทั่วไปที่นิยมยืนปัสสาวะ การนั่งปัสสาวะสื่อถึงการแปลกแยกจาก
สังคมเพศชาย การนั่งสื่อถึงการนิ่งเฉยหรือความสะดวกสบาย เปรียบได้กับคอลินที่เคยชินกับชีวิต
สะดวกสบายและขาดความกระตือรือร้นในการเปลี่ยนแปลงชีวิตหรือการพัฒนาตนเอง โดยเฉพาะการ
สร้างตัวตนความเป็นชาย นอกจากนี้นิสัยอ่อนแอและยึดตนเองเป็นศูนย์กลางนำเสนอผ่านสัญลักษณ์
คือโรคสายตาสั้น เป็นผลให้คอลินต้องใส่แว่นตาตลอดเวลา เปรียบได้กับการพึ่งพาพ่อแม่ โรคสายตา

⁹⁸ Pamela Thurschwell, *Sigmund Freud*.) p. 88; Julian Wolfreys, Ruth Robbins, and Kenneth Womack, *Key Concepts in Literary Theory*. p. 28.

⁹⁹ John Green, *An Abundance of Katherines* (New York: Penguin, 2006). p. 8.

สั้นทำให้เขามองเห็นภาพในระยะใกล้แต่ไม่สามารถมองเห็นภาพระยะไกล เปรียบได้กับการหมกมุ่นกับเรื่องของตนเองโดยไม่คำนึงถึงบุคคลรอบข้าง อาทิ พ่อแม่และเพื่อนสนิท และไม่คำนึงถึงสังคมส่วนรวม

ค่านิยมการแข่งขันในสังคมเมืองทำให้ครอบครัวซึ่งเกิดตัวยึดติดกับการเป็นที่หนึ่งหรือเป็นผู้ชนะ ค่านิยมการแข่งขันถูกนำเสนอผ่านความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อคอลิน โดยเฉพาะเรื่องความเป็นเลิศทางวิชาการ พ่อแม่ของเขามีการศึกษาสูงและมีอาชีพในสายวิชาการ พ่อแม่คาดหวังให้คอลินเติบโตเป็นอัจฉริยะ พวกเขาว่าจ้างอาจารย์ระดับมหาวิทยาลัยเพื่อสอนพิเศษลูกชาย คอลินรู้ตนเองดีว่าเขาเก่งด้านความจำและการเรียนรู้เร็ว (Prodigy) แต่เขามีไออัจฉริยะ (Genius) ความขัดแย้งระหว่างตัวตนที่แท้จริงกับตัวตนที่พ่อแม่คาดหวังทำให้คอลินเกิดความกดดัน เขามักต่อว่าตนเองที่ไม่สามารถประสบความสำเร็จตามที่พ่อแม่คาดหวัง เขาพยายามพิสูจน์ตนเองโดยการมุ่งมั่นคิดค้นทฤษฎี เขาเชื่อมั่นว่าหากคิดค้นทฤษฎีได้สำเร็จ เขาจะสามารถพลิกบทบาทตนเองจากผู้แพ้กลายเป็นผู้ชนะ เขาพกสมุดและดินสอติดตัวเพื่อจดบันทึกความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีได้ทุกที่ทุกเวลา กล่าวได้ว่าการยึดติดกับการแข่งขันและการเอาชนะทำให้คอลินมองตนเองในฐานะ “ผู้แพ้” เขายึดโยงคุณค่าของตนเองกับการประสบความสำเร็จเชิงวิชาการ เขาหมกมุ่นอยู่กับการพิสูจน์ตนเองจากระทั่งละเลยคุณค่าของชีวิตในแง่มุมอื่น อาทิ การมีครอบครัวที่อบอุ่น การสร้างมิตรภาพ และการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม

การยึดติดกับการครอบครองและการเป็นเจ้าของทำให้คอลินเห็นความรักเป็นเครื่องมือที่สร้างคุณค่าให้กับตนเอง วิธีคิดดังกล่าวเป็นผลจากแนวคิดบริโภคนิยมที่ให้ความสำคัญกับการบริโภคสินค้าหรือการใช้บริการเพื่อสร้างคุณค่าเชิงสัญลักษณ์ กอปรกับแนวคิดปีตาธิปไตยที่ต้องการครอบครองเพศหญิงในลักษณะการผูกมัดด้วยความสัมพันธ์ฉันท์คนรัก มุมมองของคอลินเผยให้เห็นว่าเขา มองความรักหรือหญิงคนรักในฐานะวัตถุ การได้ครอบครองความรักหรือหญิงคนรักจึงเป็นการสร้างคุณค่าให้กับตนเองและเป็นการยืนยันความเป็นชายของเขา การมองความรักในฐานะวัตถุปรารถนาปรากฏในพฤติกรรมหลงใหลหญิงสาวที่ชื่อแคเทอริน หญิงสาวผู้เป็นรักครั้งแรกของเขา ชื่อแคเทอริน เขาถูกเธอบอกเลิกในเวลาต่อมา หลังจากนั้นคอลินหลงใหลหญิงสาวที่ชื่อแคเทอรินโดยไม่มีเหตุผล เขาคบหากับหญิงสาวชื่อแคเทอรินจำนวน 18 คน ความสัมพันธ์จบลงด้วยความล้มเหลว คอลินถูกพวกเธอบอกเลิกเสมอ พฤติกรรมดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเขาหลงรักหญิงสาวเหล่านี้เพราะ

พวกเขามีข้อพิพาทกับหญิงสาวผู้เป็นรักครั้งแรกของเขา เขามีได้มองพวกเธอในฐานะปัจเจกบุคคล ความสัมพันธ์ระหว่างคอลินและแคเทอรินทั้งหลายเป็นเพียงการแก้ปมในใจที่เขาถูกบอกเลิกในวัยเด็ก สอดคล้องกับคำกล่าวของคอลินที่ว่าเขารู้สึกเหมือนมีหลุมอยู่ในร่างกายของเขาเมื่อถูกแคเทอริน ปฏิเสธ กล่าวได้ว่าการมองความรักเป็นวัตถุทำให้คอลินให้ความสำคัญกับการครอบครองมากกว่าการ ดูแลรักษาความสัมพันธ์ของคู่รัก ซึ่งอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เขาถูกบอกเลิกอยู่เสมอ

ในทำนองเดียวกับตัวเอกในเรื่อง ลูกกิ้ง ฟอร์ อลาสก้า และเรื่อง แอน อับันแดนซ์ ออฟ แคเทอรินส์ ตัวเอกในเรื่อง อิทส์ ไคนด์ ออฟ ฟันนี่ สตอรี มาจากครอบครัวที่สมบูรณ์เช่นกัน เรื่องนี้เล่าจากมุมมองของเคร็ก กิลเนอร์ (Craig Gilner) ผู้เผยให้เห็นว่าการยึดติดกับค่านิยมการ แข่งขันในสังคมเมืองทำให้เขามองตนเองเป็นผู้แพ้ กระทั่งนำไปสู่การเป็นโรคซึมเศร้าและเกิดความคิด ที่จะฆ่าตัวตาย การแข่งขันในการเรียนเพื่อปูทางไปสู่ความสำเร็จทางการงานอาชีพและความมั่งคั่ง ร่ำรวยในอนาคต ทำให้เยาวชนถูกคาดหวังให้เรียนดี สอบได้คะแนนดี สอบเข้าเรียนในโรงเรียนหรือ มหาวิทยาลัยชั้นนำ มีหน้าที่การงานที่ดีเมื่อเรียนจบ และสามารถ “หาเงิน” ให้ได้มากที่สุดเพื่อสร้าง ชีวิตที่ดี ค่านิยมเช่นนี้ถูกปลูกฝังผ่านสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสื่อมวลชนโดยเฉพาะสื่อ โทรทัศน์ ผลกระทบของค่านิยมดังกล่าวปรากฏในการเล่าเรื่องของเคร็ก เขาคิดว่าตนเองไร้ค่าและ ล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง ชีวิตของเขาเต็มไปด้วยปัญหา เขาไม่ฉลาดเพียงพอที่จะแข่งขันกับเพื่อนใน โรงเรียน ขณะที่คนอื่นๆที่รายล้อมเขาอยู่ล้วนแต่ประสบความสำเร็จกันถ้วนหน้า เขากล่าวว่า “I’m still a nobody. When am I going to not be a nobody?”¹⁰⁰ คำกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าเคร็ก ตัดสินตนเองตามค่านิยมการแข่งขันและการเอาชนะ อาทิ การมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด การประสบความสำเร็จทางการเรียน ความร่ำรวย เมื่อเขาทราบว่าการเรียนของเขาอยู่ในเกณฑ์ “ดี” เขารู้สึก ผิดหวัง เขาคิดว่าตนเองล้มเหลว ไร้คุณค่า และไร้ตัวตน เพราะเขาปรารถนาคำว่า “ดีมาก” หรือ “ดี ที่สุด” อันเป็นสัญลักษณ์ของการประสบความสำเร็จสำหรับเขา การตัดสินตนเองโดยยึดโยงกับ ค่านิยมการแข่งขันทำให้เคร็กรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจในชีวิต เขาคิดว่าการที่เขา “ไม่โดดเด่น” หรือ “ธรรมดา” คือข้อเสีย ทั้งในแง่รูปร่างหน้าตา การเรียน การกีฬา และฐานะทางบ้าน ทศนคติเช่นนี้ทำให้เขารู้สึกแปลกแยกจากสังคมและป่วยเป็นโรคซึมเศร้าในเวลาต่อมา

¹⁰⁰ Ned Vizzini, *It's Kind of Funny Story* (New York: Hyperion, 2006). p. 136.

4.1.2 ตัวละครผู้เป็นแบบอย่าง

จากการอภิปรายภาพของตัวละครวัยรุ่นผู้ชายผู้แพ้กกับภาพของครอบครัวในหัวข้อก่อนหน้านี้ กล่าวได้ว่าครอบครัวที่สมบูรณ์แบบของตัวเอกทั้งสามนับเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้และการเติบโต ขณะที่ตัวเอกทั้งสามเรียนรู้จากตัวละครผู้เป็นแบบอย่าง ในหัวข้อนี้จะอภิปรายถึงตัวละครผู้เป็นแบบอย่าง ทั้งแบบอย่างที่ดีและแบบอย่างที่ไม่ดี

ในเรื่อง ลูกกิง พอร์ อลาสก้า ไมลส์ต้องการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อเอาตัวรอดในสังคมโรงเรียนประจำ เขาเลือกเข้ากลุ่มที่มีชิป (Chip) เป็นผู้นำ อิทธิพลของชิปในฐานะบุคคลต้นแบบของไมลส์สะท้อนผ่านความคิดยกย่องการกระทำของชิปหลายครั้ง ซึ่งมักเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม อาทิ ไมลส์คิดว่าการที่ชิปสูบบุหรี่ทำให้ชิปดูตัวสูงขึ้น เขายกย่องอุดมการณ์ของชิปและเพื่อนในกลุ่มคนอื่นๆ อาทิ ความเกลียดชังกลุ่มนักเรียนคู่อริ การละเมิดกฎของโรงเรียน เมื่อพิจารณาอย่างวิจารณ์ญาณจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมเหล่านี้ที่ไม่สร้างสรรค์และนำไปสู่ปัญหา มุมมองของไมลส์แสดงให้เห็นความเป็นเด็กที่ยังขาดวิจารณ์ญาณในการแยกแยะผิดชอบชั่วดี เขาจึงเห็นว่าอุดมการณ์ของกลุ่มเพื่อน่ายกย่องและควรเลียนแบบ

อิทธิพลของชิปปรากฏในลักษณะของการใช้สัญลักษณ์ดาวหาง ไมลส์เล่าว่าเขาวิ่งตามหลังชิป พลังขึ้นชมชิปผู้มีอุดมการณ์แน่วแน่ เขาต้องการเป็นอย่างชิป ทว่าในตอนนี้อย่างเขาได้ติดตามชิปเฉกเช่นหางของดาวหางก็ดีแล้ว (The Colonel ran ahead of me, gleeful at his ejection, and I jogged after him, trailing in his wake. I wanted to be one of those people who have streaks to maintain, who scorch the ground with their intensity. But for now, at least I know such people, and they needed me, just like comets need tails.)¹⁰¹ คำกล่าวของไมลส์สื่อว่าเขาเปรียบชิปเป็นหัวของดาวหางและเปรียบตนเองเป็นหางของดาวหาง แสดงให้เห็นภาพของการเป็นผู้นำและผู้ตาม ขณะเดียวกันแสดงให้เห็นภาพความแค้นคว้างเปล่า ดาวหางเป็นเพียงก้อนหิมะสกปรกที่เดินทางในระบบสุริยะอย่างไร้จุดหมายและมักแตกสลายเมื่อเข้าใกล้ดวง

¹⁰¹ John Green, *Looking for Alaska*. p. 63.

อาทิตย์¹⁰² ผู้ประพันธ์ใช้สัญลักษณ์ดาวหางเพื่อสื่อว่าพฤติกรรมของชิปและไมลส์ไม่เหมาะสมและมีใช้ทางออกของปัญหา พวกเขายังคงเค็งคว้างและไร้คุณค่าเหมือนดาวหาง

ตัวละครผู้เป็นแบบอย่างในเรื่อง ลูกกิง พอร์ อลาสก้า ถือเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี ขณะที่ในเรื่อง แอน อับันแดนซ์ ออฟ แคเทอรินส์ คอลินได้เรียนรู้จากตัวละครผู้เป็นแบบอย่างที่ดี คือฮอลลิส (Hollis) หญิงหม้ายผู้อุทิศตนให้กับชุมชน เธอเป็นเจ้าของโรงงานผลิตเชือกผ้าฝ้ายที่เป็นแหล่งรายได้หลักของคนในชุมชน ทว่าในช่วงหลายปีที่ผ่านมาเธอไม่สามารถขายสินค้าได้มากเหมือนเช่นเคย ทว่าเธอไม่ยอมลดกำลังการผลิตหรือลดต้นทุนด้วยการเลิกจ้างคนงาน โรงงานยังจ้างงานเต็มอัตราและผลิตสินค้าต่อไป ทำให้สินค้าที่ขายไม่หมดต้องถูกกำจัดทิ้งอย่างลับๆเพื่อมิให้ชาวเมืองซึ่งเป็นลูกจ้างรับรู้ว่าโรงงานกำลังขาดทุน อีกทั้งโรงงานของเธอมีนโยบายการจ่ายเงินบำนาญให้แก่ลูกจ้างทุกคนจนกว่าจะเสียชีวิต เธอต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเหล่านี้แต่เพียงผู้เดียว จากการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุในชุมชนและการทำงานกับฮอลลิสทำให้คอลินค้นพบความจริงดังกล่าว เขาตระหนักได้ว่าเขาควรทำอะไรบางอย่างเพื่อสังคมเช่นเดียวกับที่ฮอลลิสทำ คอลินรู้สึกมีชีวิตชีวาและเขามีความรู้สึกว่าเขากับทุกคนในสังคมมีความเชื่อมโยงถึงกัน (Colin's skin was alive with the feeling of connection to everyone in that car and everyone not in it.)¹⁰³ มุมมองของคอลินแสดงให้เห็นว่าเขามองเห็นตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต่างจากในตอนต้นเรื่องที่เขาหมกมุ่นกับเรื่องของตนเองเท่านั้น การใช้คำว่ามีชีวิตชีวา หรือ "Alive" สื่อถึงการมีชีวิต ตรงข้ามกับในตอนต้นเรื่องที่คอลินรู้สึกหมดอาลัยตายอยาก กล่าวได้ว่าการทำประโยชน์ต่อสังคมเปรียบดังการสร้างคุณค่าให้กับตนเอง ทำให้เขาหลุดพ้นจากความรู้สึกว่าตนเองไร้ค่า ทัศนคติของคอลินเผยให้เห็นการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและจริยธรรมจากการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางไปสู่การทำประโยชน์ต่อสังคม นอกจากนี้การที่ผู้ประพันธ์นำเสนอฮอลลิสในฐานะหญิงหม้ายผู้เป็นต้นแบบที่ดีในการเติบโตของคอลิน แสดงให้เห็นว่าวรรณกรรมเยาวชนร่วมสมัยมิได้ปิดกั้นการใช้ตัวละครหญิงในฐานะต้นแบบที่ดีของตัวละครวัยรุ่นชาย

คอลินมีโอกาสดูเห็นพฤติกรรมที่ไม่ดีของสตานส์ (Starnes) ชายชราผู้เห็นแก่ตัว คอลินได้รับมอบหมายจากฮอลลิสให้สัมภาษณ์สตานส์ เขาอาศัยอยู่ในเขตกีดกันชื้อตมานาน เขาผ่าน

¹⁰² Armand H. Delsemme, "Comet," <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/127524/comet>.

¹⁰³ John Green, *An Abundance of Katherines*. p. 210.

ประสบการณ์ชีวิตที่โชกโชก เขาเคยถูกคุมขังในเรือนจำหลายครั้งในหลายข้อหา อาทิ การเมาสุรา การก่อความไม่สงบ และการพกอาวุธปืน เขามีนิสัยกล้าบ้าบิ่นและนิยมความรุนแรง ทว่าเขาหลีกเลี่ยงการรับใช้ชาติในช่วงสงครามด้วยการยืมนิ้วเท้าของตนเอง เขาจึงถูกชาวเมืองประณามว่าเป็นชายขี้ขลาด และเห็นแก่ตัวจนถึงปัจจุบัน หลังจากได้ฟังเรื่องราวของสแตนลีย์ คอลินทรชนักได้ว่าเขาต้องการมีชีวิตที่ดีกว่า และเขาจะต้องไม่ลงเอยแบบสแตนลีย์

ตัวเอกในเรื่อง ลูกกิ้ง พอร์ อลาสก้า เลียนแบบพฤติกรรมไม่ดีของเพื่อน เช่นเดียวกับในเรื่อง อิทส์ ไคนด์ ออฟ ฟันนี่ สตอรี เคิร์กมองอารอน (Aaron) เป็นแบบอย่างในตอนต้นเรื่อง อารอนเป็นเพื่อนสนิทและเพื่อนร่วมชั้นเรียนของเขา เขาเหนือกว่าเคิร์กในทุกด้าน เขาเป็นอัจฉริยะแต่กำเนิด เขาสอบเข้าเรียนโรงเรียนมัธยมปลายที่ดีที่สุดได้โดยไม่ต้องคร่ำเคร่งอ่านตำราหรือกวดวิชาเพิ่มเติม เขามีรูปลักษณ์หล่อเหลาและมีบุคลิกที่น่าคบหา เขามีหญิงสาวรายล้อมอยู่เสมอ ครอบครัวยุคของเขา มีฐานะร่ำรวย เขาอาศัยในห้องชุดอันหรูหราใหญ่โตในเขตแมนฮัตตัน (Manhattan) ซึ่งเป็นศูนย์กลางการค้าและเศรษฐกิจของรัฐนิวยอร์ก อารอนมักจัดงานเลี้ยงที่บ้านโดยเชิญเพื่อนฝูงมาร่วมงานมากมาย เขาเป็นที่รักให้หนุ่มๆ เพื่อนทั้งชายและหญิง ชีวิตของอารอนจึงเปรียบเสมือนชีวิตในฝันของเคิร์ก เคิร์กยกย่องอารอนและเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่ดีของเขา อาทิ การเที่ยวเตร่ การเล่นเกม การดื่มสุรา และการเสพกัญชา พฤติกรรมดังกล่าวทำให้ผลการเรียนของเคิร์กตกต่ำลงจากเดิม ขณะที่ผลการเรียนของอารอนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เคิร์กรู้สึกว่าตนเองด้อยค่าเมื่อเปรียบเทียบกับอารอน

เคิร์กได้รับบทเรียนที่นำไปสู่การเติบโตจากตัวละครสองกลุ่ม คือกลุ่มตัวละครจิตแพทย์ และกลุ่มตัวละครผู้ป่วยในโรงพยาบาลจิตเวช กลุ่มตัวละครจิตแพทย์ คือจิตแพทย์บาร์นีย์ (Dr. Barney) และจิตแพทย์หญิงมินเอร์วา (Dr. Minerva) จิตแพทย์ทั้งสองทำให้เคิร์กตระหนักว่าปัญหาของตนเอง คือการยึดติดกับค่านิยมการแข่งขัน ขณะเดียวกันแนะนำวิธีแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการปรับทัศนคติของตนเอง จิตแพทย์คนแรกที่เขาได้เข้าพบ คือนายแพทย์บาร์นีย์ เขาวินิจฉัยว่าเคิร์กเป็นโรคซึมเศร้าและให้ยาปรับสารเคมีในสมองเพื่อบรรเทาอาการ เขาเข้าใจสถานการณ์ของเคิร์กเพราะเขาเคยเป็นโรคซึมเศร้าและคิดฆ่าตัวตายในช่วงวัยรุ่นเช่นเดียวกับเคิร์ก เขาแนะนำว่าปัญหาของเคิร์กต้องแก้ด้วยตนเองเท่านั้น คำกล่าวของนายแพทย์บาร์นีย์สื่อเป็นนัยว่าโรคซึมเศร้ามีสาเหตุหลักจากความคิดความเชื่อหรือค่านิยมที่เป็นพิษต่อตนเอง การไขยาเพื่อบรรเทาอาการทางร่างกายเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาก็ปลายเหตุ เห็นได้จากที่อาการซึมเศร้าทุเลาเมื่อเคิร์กรับประทานยา ทว่าอาการ

ดังกล่าวหวนกลับมาเช่นเดิมเมื่อหยุดรับประทานยา เหตุการณ์นี้ทำให้เขาเรียนรู้ว่าการใช้ยาบรรเทาอาการมิใช่การแก้ไขปัญหาย่างแท้จริง

นอกเหนือจากการเข้ารับการรักษากับนายแพทย์บาร์นนี่ เคร็กยังได้พบกับจิตแพทย์หญิงมิเนอร์วา เธอเห็นว่าต้นเหตุของปัญหาที่แท้จริงของเคร็ก คือการติดอยู่ในวังวนแห่งการแข่งขัน เขาเล่าให้เธอฟังว่าเขาแบ่งกิจวัตรประจำวันออกเป็น 2 ประเภท ประเภทแรกคือ “Tentacles” หมายถึงกิจกรรมที่ทำให้เขารู้สึกเครียด เหน็ดเหนื่อย หรือเบื่อหน่าย อาทิ การทำการบ้าน การทำรายงาน กิจวัตรประเภทที่สองคือ “Anchor” หมายถึงกิจกรรมที่ทำให้เขามีความสุข อาทิ การขี่จักรยาน การเล่นวิดีโอเกม เขากล่าวว่า “Tentacles” คือปัญหาและความยุ่งยาก ขณะที่ “Anchor” คือความเรียบง่าย เพราะเป็นกิจกรรมที่สามารถทำได้ต่อเนื่องโดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดและไม่ต้องตัดสินใจ หากพิจารณาการใช้สัญลักษณ์ “Tentacles” หมายถึงอวัยวะที่ยื่นออกมาจากร่างกาย มีประสาทสัมผัสรับรู้ ใช้เพื่อหยิบจับสิ่งของหรืออาหาร และมักมีหลายข้าง อาทิ หนวดของปลาหมึก “Tentacles” สื่อถึงการหิวฉวย ความทะยานอยาก การบริโภคนิยม และการเป็นเจ้าของ สอดคล้องกับแนวคิดทุนนิยมและบริโภคนิยมที่ทำให้สังคมนิยมการแข่งขัน การใช้สัญลักษณ์ “Tentacles” ตอกย้ำว่าปัญหาที่แท้จริงของเคร็ก คือความหลงผิดที่ยึดติดกับค่านิยมการแข่งขัน ในทางกลับกันสัญลักษณ์ “Anchor” หมายถึงสมอเรือหรือหลักยึดเรือ หากปราศจากสมอเรือย่อมทำให้เรือถูกพัดไปตามกระแสคลื่นลม เรืออาจหลงทิศทางหรืออับปางลงได้ “Anchor” สื่อถึงการหยุดนิ่งและความสงบสุข เมื่อพิจารณาจากการใช้สัญลักษณ์ทั้งสอง กล่าวได้ว่าเคร็กต้องการความสุขอันเรียบง่าย มิใช่ความสุขตามค่านิยมการแข่งขันของสังคม

เคร็กมีความสุขกับกิจกรรมศิลปะบำบัดระหว่างที่เขารักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล เธอเสนอทางเลือกชีวิตใหม่ให้แก่เขา คือการย้ายโรงเรียน จากโรงเรียนอันดับหนึ่งของนิวยอร์กไปยังโรงเรียนสอนศิลปะซึ่งเป็นกิจกรรมที่เขาโปรดปราน คำแนะนำของจิตแพทย์หญิงมิเนอร์วาทำให้เขาตระหนักถึงปัญหาของตนเองเป็นครั้งแรกในชีวิต เขาเล่าว่าที่ผ่านมาเขาพยายามอย่างหนักในการสอบเข้าโรงเรียนอันดับหนึ่ง ด้วยความหวังว่าเขาจะประสบความสำเร็จในชีวิตเมื่อจบการศึกษาจากโรงเรียนแห่งนี้ แต่การวิ่งตามความฝันอันสวยงามทำให้เขาต้องเข้ารับการรักษาอาการทางจิตในโรงพยาบาลจิตเวช หากเขาฝันเรียนต่อไปจนจบ เขาคงจะกลายเป็นคนเสียสติในท้ายที่สุด คำกล่าวของเคร็กเผยให้เห็นว่าเขาตระหนักถึงปัญหาของตนเองและรู้เท่าทันด้านมืดของค่านิยมการแข่งขัน

ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจลาออกจากโรงเรียนเดิมตามที่แพทย์หญิงมิเนอร์วาแนะนำ นอกจากนี้ชื่อของแพทย์หญิงมิเนอร์วาพ้องกับชื่อของเทพีมิเนอร์วาในตำนานเทพโรมัน ผู้เป็นเทพเจ้าแห่งศิลปะและงานฝีมือ¹⁰⁴ ผู้ประพันธ์ใช้สัญลักษณ์เทพีมิเนอร์วาเพื่อสื่อถึงการเติบโตของเคิร์ก คือการตระหนักรู้ความต้องการของตนเองที่ชื่นชอบการสร้างงานศิลปะ มิใช่การเรียนเพื่อมุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการหรือความสำเร็จเชิงวัตถุ

นอกจากนี้เคิร์กได้รับบทเรียนเรื่องพฤติกรรมที่ไม่ดีจากผู้ป่วยโรคจิตหลายรายที่มีปัญหาชีวิตและภูมิหลังแตกต่างกัน มุมมองของเคิร์กแสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้จากผู้ป่วยเหล่านี้ทำให้เขาเข้าใจชีวิตอย่างรอบด้านมากขึ้น เขาเข้าใจปัญหาของผู้อื่นและรู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ต่างจากในตอนต้นเรื่องที่เขาหมกมุ่นกับปัญหาของตนเองเท่านั้น ผู้ป่วยกลุ่มแรกที่เคิร์กได้ทำความรู้จัก คือกลุ่มชายเสเพล ได้แก่ จิมมี่ (Jimmy) และบ็อบบี้ (Bobby) จิมมี่เป็นชายผิวดำวัยกลางคน เขาเข้ารับการรักษาโรงพยาบาลจิตเวชมาแล้วหลายครั้ง เขาติดสารเสพติดอย่างรุนแรงและมีอาการจิตหลอนเนื่องจากฤทธิ์ของสารเสพติด เขาไม่สามารถยับยั้งชั่งใจและพูดจาไม่ได้ศัพท์ ส่วนบ็อบบี้เป็นชายผิวขาววัยกลางคน เขาไร้ครอบครัว ไร้บ้าน ไร้งาน และต้องเข้าออกโรงพยาบาลจิตเวชเป็นประจำเพื่อรักษาโรคซึมเศร้า หลังจากได้ฟังเรื่องราวของชายทั้งสอง เคิร์กพบว่าตนเองมีแนวโน้มที่จะลงเอยแบบเดียวกับพวกเขา ทั้งบ็อบบี้และจิมมี่ต่างมีชีวิตวัยรุ่นที่สามะเลเทเมา พวกเขาติดยาเสพติดอย่างหนักไม่ใส่ใจการเรียน และไม่คำนึงถึงอนาคต เคิร์กคิดถึงภาพของเขากับอารอนในอดีตที่ชื่นชอบงานเลี้ยง การดื่มสุรา และการเสพกัญชา เขาเคยคิดว่าชีวิตเช่นนี้น่าอภิมรณะ การเห็นตัวอย่างชายผู้ล้มเหลวทั้งสองคนทำให้เขาเปลี่ยนทัศนคติ เขาเรียนรู้ว่าพฤติกรรมเสเพลนำไปสู่ชีวิตที่ล้มเหลวในท้ายที่สุด

ตัวละครผู้เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีอีกประเภทหนึ่ง คือชายผู้ก้าวร้าว เคิร์กได้รับบทเรียนเรื่องความก้าวร้าวรุนแรงจากผู้ป่วยที่ชื่อฮัมเบิล (Humble) เขาเป็นโรคซึมเศร้าและมีอาการทางจิตขั้นรุนแรง อีกทั้งเขาเป็นโรคความดันโลหิตสูงและต้องควบคุมการรับประทานเกลืออย่างเข้มงวด เขากล่าวว่าเขากลัวการมีชีวิตอยู่มากกว่าความตาย เขาพยายามฆ่าตัวตายด้วยการหยุดรับประทานยาลดความดันโลหิตและรับประทานเกลือในปริมาณมาก ว่ากันว่าเขาได้รับยาชนิดแรงที่สุดและปริมาณมากที่สุดในการบรรเทาผู้ป่วยโรคจิตทั้งหมด ตามตัวเขามีรอยสักรูปเรือโจรสลัด รูปมีดดาบ และรูปสุนัขล่าเนื้อ

¹⁰⁴ Encyclopedia Britannica, "Minerva," <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/383802/Minerva>.

ฮัมเบิลกล่าวว่าเขาเชื่อว่าเขาต้องเป็นชายผู้นำ (Alpha Male) เขาเล่าว่าเขาประเมินศักยภาพของเคร็ก ตั้งแต่แรกพบ เขาเล่าว่าสิงโตจะฆ่าและกินลูกสิงโตของอีกเผ่าพันธุ์หนึ่ง เพื่อให้ลูกสิงโตของเผ่าพันธุ์ตนเองเติบโตต่อไปได้

“I need to be the alpha male in any given situation. That’s why as soon as I notice you I made a few judgment. I saw that you were very young. Now in the wild, the lion who sees new youngsters from another pride, another breed, he’ll kill and eat those youngster so he can breed his own offspring.”¹⁰⁵

คำกล่าวของฮัมเบิลแสดงถึงค่านิยมการแข่งขัน การเอาชนะ และการใช้ความรุนแรง ซึ่งเป็นค่านิยมความเป็นชายแบบสุดโต่ง (Compulsive Masculinity) ตามค่านิยมของไมเคิล คิมเมล¹⁰⁶ คำนิยามดังกล่าวทำให้เขามีนิสัยหยาบคาย ไม่รู้จักเคารพผู้อื่น อารมณ์ร้อน และชอบใช้ความรุนแรง อาทิ เขามักพูดจากระทบกระทั่งเสียดสีผู้อื่นเสมอในกิจกรรมเล่นไพ่ โดยเฉพาะผู้เล่นที่กำลังเป็นต่อ การกระทำของฮัมเบิลแสดงให้เห็นว่าเขาขาดน้ำใจนักกีฬาและเขาจงใจทำร้ายจิตใจผู้อื่น เขาถูกนำตัวออกไปจากกิจกรรมเพื่อฉีดยาระงับประสาท และเขาถูกกักบริเวณให้อยู่ภายในห้องพักรอดคดีนั้น เหตุการณ์นี้ทำให้เคร็กตระหนักได้ว่าเขาไม่ต้องการมีชีวิตเช่นเดียวกับฮัมเบิลที่ต้องถูกฉีดยาระงับประสาทตลอดเวลา เคร็กได้บทเรียนว่าความเป็นชายแบบสุดโต่งที่นิยมความรุนแรง ทั้งทางการกระทำและคำพูดเป็นค่านิยมที่ไม่ดีและเป็นพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของสังคม

นอกเหนือจากกลุ่มชายเสเพลและชายผู้ก้าวร้าว เคร็กได้รับบทเรียนเรื่องความเกียจคร้านและการมองโลกในแง่ร้ายจากมุกตาดา (Muqtada) ผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่เป็นเพื่อนร่วมห้องพักของเคร็ก เขาเป็นชายพลัดถิ่นชาวอิรักผู้ล้มเหลวในชีวิต เขาไม่มีงานทำ ไม่มีบ้าน ไม่มีครอบครัว ไม่มีเพื่อน และไม่ยอมพูดคุยกับใคร เขามักจะเก็บตัวและนอนหลับอยู่บนเตียงในห้องพักรอดคดีโดยอ้างว่าอากาศ

¹⁰⁵ Ned Vizzini, *It’s Kind of Funny Story*. p. 207.

¹⁰⁶ Michael Kimmel, *The History of Men: Essays in the History of American and British Masculinities*.

นอกห้องหนาวเกินไป เขาจะขยับตัวออกจากเตียงนอนในเวลารับประทานอาหารเช้าเท่านั้น เมื่อ
 เคร็กได้พบกับมุกตาดา เขาเกิดจินตภาพว่ามุกตาดาคือตัวเขาในอนาคต เขาเคยคิดที่จะนอนทั้งวันโดย
 ไม่ทำอะไร ภาพมุกตาดาทำให้เขารู้สึกกลัวที่จะมีชีวิตเช่นนั้น เขาจึงรู้สึกตื่นตัวและต้องการลุกขึ้นมาทำ
 อะไรสักอย่าง การเห็นผู้อื่นตกอยู่ในสภาพที่แย่กว่าทำให้เขาตระหนักได้ว่าปัญหาของตนเองเป็นเรื่อง
 เล็ก เขาเป็นเพียงเด็กวัยรุ่นที่พ่อแม่ตามใจมากเกินไป มุมมองของเคร็กแสดงถึงการเปลี่ยนแปลง
 ทางความคิด จากที่เขาเคยคิดว่าตนเองล้มเหลวและต้องลงเอยอย่างคนไร้บ้าน เคร็กปรับทัศนคติที่มี
 ต่อตนเองเสียใหม่ เขาอายุยังน้อย เขามีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง มีบ้านที่
 น่ายู่ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีครอบครัวที่พร้อมสนับสนุนและส่งเสริมเขาอย่างเต็มที่กำลัง การ
 เปรียบเทียบชีวิตตนเองกับมุกตาดา ทำให้เขาตระหนักได้ว่าผู้คนอีกมากมายบนโลกนี้กำลังเผชิญ
 ปัญหาชีวิตที่เลวร้ายกว่าเขา บทเรียนจากมุกตาดาทำให้เขาเกิดแรงบันดาลใจที่จะลุกขึ้นสู้ชีวิตอีกครั้ง

ทางด้านตัวละครผู้เป็นแบบอย่างที่ดี เคร็กได้รับบทเรียนเรื่องการยอมรับตนเองจาก
 ผู้ป่วยที่ชื่อโนเอล (Noelle) เธอเป็นหญิงสาวรุ่นราวคราวเดียวกับเขา เธอเคยมีรูปร่างหน้าตาสวยงาม
 เธอมาจากครอบครัวมั่งคั่งที่อาศัยอยู่ใจกลางเมืองแมนฮัตตัน เธอเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง เธอ
 ประสบปัญหาความอิจฉาริษยาในกลุ่มเพื่อนผู้หญิง กอปรกับปัญหาชีวิตครอบครัวที่รุ่มร่า เธอทำร้าย
 ตนเองโดยใช้มีดกรีดใบหน้าเป็นแผลลึกหลายแห่ง รอยแผลบนใบหน้าของเธอยังคงเด่นชัดเมื่อ
 เคร็กพบกับเธอครั้งแรก เคร็กก็ได้รู้สึกหวาดกลัวหรือรังเกียจเธอ ตรงกันข้ามเขารู้สึกชอบเธอมากเป็น
 พิเศษ เขาแนะนำว่าเธอไม่ควรทำศัลยกรรมเพื่อปกปิดรอยแผล เพราะรอยแผลแสดงถึงประสบการณ์
 ที่เธอได้ผ่านพ้นมา เขายินดีที่จะใช้ชีวิตร่วมกับคนที่เคยผิดพลาดและยอมรับข้อผิดพลาดของตนเอง
 ดีกว่าอยู่กับคนที่ดูสมบูรณ์แบบแต่แท้จริงแล้วปกปิดปัญหาไว้และพร้อมจะระเบิดตลอดเวลา (I'd
 rather be with someone screwed up and open about it than somebody perfect and
 [...] ready to explode.)¹⁰⁷ ประสบการณ์ของโนเอลทำให้เคร็กเรียนรู้ว่าเขามีใช้วัยรุ่นคนเดียวที่มี
 ปัญหา ทุกคนมีปัญหาและแก้ไขปัญหาวัยวิธีที่แตกต่างกัน เคร็กเคยพยายามฆ่าตัวตายเพื่อหลีกเลี่ยง
 การแข่งขัน ส่วนโนเอลเคยทำร้ายตนเองให้เสียโฉมเพื่อหลีกเลี่ยงความอิจฉาริษยา วิธีแก้ไขปัญหของ

¹⁰⁷ Ned Vizzini, *It's Kind of Funny Story*. p. 397.

ทั้งสองคนเป็นวิธีที่ผิดและไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ เคร็กรู้ตระหนักว่าการยอมรับตนเองและการมองเห็นปัญหาของตนเองเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่สุดในการแก้ไขปัญหา

โนเอลมีส่วนสำคัญทำให้เคร็กรู้ค้นพบเส้นทางชีวิตที่ตนพอใจ คือการเป็นศิลปิน เขาต้องเข้าร่วมกิจกรรมวาดภาพพระบายสีอันเป็นส่วนหนึ่งของการบำบัดรักษาอาการทางจิต เขารู้สึกไม่มั่นใจที่จะวาดภาพเพราะคิดว่าตนเองไม่มีความสามารถด้านนี้ โนเอลแนะนำให้เขานึกถึงสิ่งที่ชอบหรือประสบการณ์ในวัยเด็ก เขาคิดถึงการวาดแผนที่ในจินตนาการที่เขาเคยโปรดปรานในวัยเด็ก เขาวาดแผนที่ในจินตนาการอย่างมีความสุข ผู้ป่วยคนอื่นๆต่างชื่นชมผลงานศิลปะของเขา ต่อมาเขาได้แปลงผลงานจากการวาดแผนที่ธรรมดาเป็นการวาดภาพคนที่มีสมองเป็นรูปแผนที่ เขาวาดภาพแผนที่สมองของเพื่อนผู้ป่วยแต่ละคนเพื่อมอบให้พวกเขาเป็นที่ระลึกก่อนจากกัน เขาพบว่าตนเองมีความสุขกับการวาดแผนที่อย่างมาก ต่อเขาตัดสินใจเปลี่ยนเส้นทางชีวิตด้วยการย้ายไปเรียนชั้นมัธยมปลายที่โรงเรียนสอนศิลปะ เป็นการรู้เท่าทันวังวนแห่งการแข่งขันที่สร้างปัญหาให้กับเขา

แผนที่ในจินตนาการถือเป็นสัญลักษณ์ของการตระหนักรู้ตนเองของเคร็กรู้ แผนที่นี้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเดินทาง เพราะเป็นเครื่องบอกตำแหน่งแห่งที่ของนักเดินทางให้รู้ว่าตนเองอยู่ในจุดใดของพื้นที่นั้น บริเวณโดยรอบมีสภาพแวดล้อมอย่างไร มีตรอกซอกซอยที่ใดบ้าง และทำให้การค้นหาเส้นทางไปสู่จุดหมายทำได้โดยสะดวกและรวดเร็ว หากปราศจากแผนที่นักเดินทางอาจหลงทางและไม่สามารถไปถึงจุดหมายได้ แผนที่ทำให้เข้าใจโลกกายภาพภายนอก ขณะเดียวกันการวาดแผนที่สมองในจินตนาการของเคร็กรู้ถึงการเข้าใจตนเองจากภายใน ทำให้เขาชีวิตดำเนินไปสู่จุดหมายที่ตนเองต้องการได้ เขากล่าวว่า “สมองที่ทำงานได้เป็นปกติเปรียบดั่งแผนที่ที่ที่คนสามารถใช้เดินทางไปยังที่ต่างๆได้ ทว่าสมองที่ทำงานผิดปกติเปรียบดั่งแผนที่ที่มีสิ่งกีดขวางและทางตัน หรือมีเส้นทางที่อยู่ระหว่างซ่อมแซม เช่นเดียวกับสมองของฉัน” (A working brain is probably a lot like a map, where anybody can get from one place to another on the freeways. It's the nonworking brains that get blocked, that have dead ends, that are under construction like mine.)¹⁰⁸ ภาพแผนที่สมองของเคร็กรู้แสดงให้เห็นว่ามีสิ่งกีดขวาง ทางตัน และการซ่อมแซม สู่ถึงการตระหนักรู้ปัญหาของตนเอง ทำให้เกิดแรงผลักดันในการค้นหาตัวตนและวิถีชีวิตที่ตนต้องการ นอกจากนี้การ

¹⁰⁸ ibid. p. 292.

วาดแผนที่สมองให้กับเพื่อนผู้ป่วยแต่ละคนที่มีภูมิหลังและปัญหาแตกต่างกัน สะท้อนถึงเอกลักษณ์ของแต่ละปัจเจกบุคคลที่มีวิถีชีวิตและความต้องการที่แตกต่างกัน ทำให้เคิร์กได้เรียนรู้ว่ากันไปไม่ได้ที่ทุกคนจะประสบความสำเร็จไปในทิศทางเดียวกัน เขามีได้เกิดมาเพื่อประสบความสำเร็จทางวิชาการ เฉกเช่นอารอนและเพื่อนคนอื่นๆในโรงเรียน ความสำเร็จตามค่านิยมของสังคมจึงมิใช่บรรทัดฐานที่เป็นธรรมในการตัดสินคุณค่าของปัจเจกบุคคล

นอกจากนี้เคิร์กได้พบกับผู้ป่วยอีกหลายรายที่มีภูมิหลังและปัญหาชีวิตแตกต่างกัน อาทิ กระเทยแปลงเพศผู้ป่วยเป็นโรคไบโพลาร์หรือโรคอารมณ์สองขั้ว หญิงวัยกลางคนผู้ป่วยด้วยโรคซึมเศร้าจากความผิดหวังในการตั้งครรรภ์หลายครั้ง ศาสตราจารย์ผู้มีความรู้มากว่ามีอาการวิตกกังวลชายผู้คลั่งศาสนา วัยรุ่นชายผิวสีผู้กลัวแรงโน้มถ่วงพลิกกลับ พวกเขาต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจิตเวชเพราะพวกเขาไม่สามารถแก้ไขปัญหาของตนและไม่สามารถใช้ชีวิตตามปกติ ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ของจิตแพทย์ในการวินิจฉัยอาการทางจิตที่เข้าขั้น “ป่วย” การทำความเข้าใจและยอมรับปัญหาของตนเองเพื่อที่จะสามารถดำเนินชีวิตตามปกติจึงเป็นกุญแจสำคัญในการบำบัดรักษาอาการทางจิต ดังที่นางพยาบาลในโรงพยาบาลจิตเวชกล่าวว่าการรักษาจะประสบความสำเร็จได้ต่อเมื่อผู้ป่วยตระหนักรู้ปัญหาของตน การที่เคิร์กได้พบกับ “ผู้ป่วยที่มีความผิดปกติ” ทำให้เขาสามารถยอมรับตนเองในฐานะ “คนปกติธรรมดา” จากที่เขาเคยคิดว่าความธรรมดาเป็นข้อเสียของตนเอง ท้ายที่สุดเขาจึงตระหนักได้ว่าการเป็นคนปกติธรรมดาเป็นสิ่งที่ดีเพียงพอแล้ว

4.1.3 ตัวละครเปรียบเทียบ

นอกเหนือจากการนำเสนอตัวละครผู้เป็นแบบอย่างในการเรียนรู้ของตัวละครวัยรุ่นชาย ยังมีการนำเสนอตัวละครเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของตัวเอกอย่างชัดเจน ในเรื่อง แอน อับันแดนซ์ ออฟ แคเทอรินส์ มีตัวละครชื่อคอลินสองคน คือคอลินผู้เป็นตัวละครเอก และคอลินอีกคนหนึ่ง (The Other Colin) ผู้เป็นตัวละครเปรียบเทียบ ผู้ประพันธ์นำเสนอคอลินและคอลินอีกคนหนึ่ง ในลักษณะตัวละครคู่ตรงข้ามที่มีรูปลักษณ์และพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างชัดเจน คอลินอีกคนหนึ่งมีร่างกายกำยำแข็งแรงและมีบุคลิกกล้าหาญ เขาเป็นที่หมายปองของเหล่าหญิงสาว เขาเป็นหัวหน้าของกลุ่มวัยรุ่นชายของเมืองแห่งนี้ เขาปฏิบัติกับลินด์เซย์ (Lindsay) ผู้เป็นหญิงคนรักอย่างไม่ให้เกียรติ ราวกับว่าเธอเป็นเพียงวัตถุทางเพศ เห็นได้จากที่เขาลวนลามเธอและกล่าวถึงขั้นทำขย

เธอต่อหน้ากลุ่มเพื่อนวัยรุ่นชายบ่อยครั้ง อีกทั้งเขานอกใจเธอโดยการแอบมีเพศสัมพันธ์กับหญิงสาวคนอื่น พฤติกรรมของเขาแสดงถึงนิสัยยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลางและเห็นความสุขของตนมาก่อนสิ่งอื่นใด บ่งบอกการเป็นคนเห็นแก่ตัว ในทางตรงกันข้ามคอลินเป็นวัยรุ่นชายผู้พอมแห่งแรงน้อย การใช้ชีวิตในชนบททำให้เขามีจิตใจเข้มแข็งและไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก อีกทั้งเขาเรียนรู้ที่จะช่วยเหลือผู้อื่นและทำประโยชน์ต่อสังคมเมื่อมีโอกาส คอลินและคอลินอีกคนหนึ่งจึงเป็นตัวละครคู่ตรงข้าม เพื่อให้เห็นพัฒนาการของคอลินผู้เป็นตัวเอกชัดเจนยิ่งขึ้น

ภาพการเปรียบเทียบปรากฏชัดเจนในเหตุการณ์ที่คอลินช่วยเหลือลินด์เซย์ไม่ให้ถูกคอลินอีกคนหนึ่งรังแก คอลินอีกคนหนึ่งพยายามใช้กำลังบังคับขู่เชือดเธอ คอลินเข้าช่วยเหลือเธอทันที ทั้งที่รู้ว่าเขาต้องพ่ายแพ้เนื่องจากอีกฝ่ายแข็งแรงกว่ามาก คอลินถูกทำร้ายจนแทบหมดสติ แต่เขาช่วยเหลือเธอได้สำเร็จ ลินเซย์ซาบซึ้งน้ำใจและการเสียสละของเขาอย่างมาก เหตุการณ์นี้ทำให้เห็นภาพคอลินผู้มีร่างกายอ่อนแอกว่าแต่มีจิตใจที่กล้าหาญในการช่วยเหลือผู้อื่น ตรงข้ามกับคอลินอีกคนหนึ่งที่มีร่างกายกำยำแข็งแรงแต่นิสัยเห็นแก่ตัวและใช้กำลังกับผู้หญิงที่ไร้ทางสู้ เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นพัฒนาการของคอลินจากวัยรุ่นชายผู้อ่อนแอและยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลางไปสู่การเป็นวัยรุ่นชายผู้เข้มแข็งและรู้จักเสียสละตนเพื่อผู้อื่น

4.2 พื้นที่กับการเรียนรู้ของตัวละครเอก

นอกเหนือจากการนำเสนอตัวละครต่างๆ ในหัวข้อนี้จะอภิปรายถึงการใช้ฉากหรือพื้นที่ วรรณกรรมเยาวชนทั้งสามเรื่องนำเสนอตัวละครวัยรุ่นชายที่เดินทางออกจากบ้านเพื่อค้นหาตัวตนหรือสร้างตัวตนใหม่ พื้นที่หรือฉากที่ปรากฏในเรื่องเล่ามีบทบาทสำคัญในการเติบโตของตัวละครวัยรุ่นชาย พื้นที่บ้านสร้างปัญหาให้กับตัวละครวัยรุ่นชาย ขณะที่พื้นที่นอกบ้านทำให้วัยรุ่นชายเรียนรู้และเติบโต ในหัวข้อนี้จะอภิปรายถึงบ้านในฐานะพื้นที่แห่งความกดดัน โรงเรียนประจำในฐานะพื้นที่แห่งการเอาตัวรอด ชนบทในฐานะพื้นที่แห่งการสร้างคามเข้มแข็ง และโรงพยาบาลจิตเวชในฐานะพื้นที่แห่งการตื่นรู้จากความหลงผิด

4.2.1 บ้าน: พื้นที่แห่งความกดดัน

ตัวละครวัยรุ่นชายทั้งสาม คือ คอลิน เคิร์ก และไมลส์ เกิดและเติบโตในครอบครัวที่สมบูรณ์พร้อม ทว่าความสมบูรณ์แบบสร้างความกดดันในการสร้างตัวตนของวัยรุ่นชายทั้งสาม คอลิน และเคิร์กประสบปัญหาจากความคาดหวังของครอบครัว ส่วนไมลส์ประสบปัญหาจากครอบครัวที่ปกป้องลูกมากเกินไปจนเกินควร

4.2.1.1 บ้านกับการตั้งคำถามความคาดหวัง

ในเรื่อง แอน อับนัแดนซ์ ออฟ แคเทอรินส์ คอลินอาศัยอยู่ในเมืองชิคาโก เมืองใหญ่ลำดับที่ 3 ของสหรัฐอเมริกา และศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมที่สำคัญของประเทศ¹⁰⁹ เมืองเป็นพื้นที่แห่งความสุขและความสะดวกสบาย ดีกรามบ้านช่องที่สวยสะอาดเป็นระเบียบ ห้างสรรพสินค้าที่มีพร้อมทั้งสินค้าและบริการ หน่วยงานราชการที่ดูแลประชาชนตลอด 24 ชั่วโมงในการบริการสุขภาพและการดูแลความสงบเรียบร้อย แต่ในขณะเดียวกันอิทธิพลของลัทธิทุนนิยมและบริโภคนิยมที่มาพร้อมกับวิถีชีวิตในเมืองทำให้เมืองเป็นพื้นที่แห่งการแข่งขัน ทั้งด้านธุรกิจ การงาน การเรียน และการใช้ชีวิต การเกิดและเติบโตในเมืองใหญ่จึงเปรียบเสมือนดาบสองคมสำหรับคอลิน ชีวิตที่สะดวกสบายทำให้คอลินมีนิสัยอ่อนแอและยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลาง สังคมเมืองที่มีการแข่งขันสูงทำให้คอลินยึดติดกับการเอาชนะและประสบปัญหา

คำกล่าวของคอลินที่ว่า “เราสามารถเดินในเมืองได้หลายวันโดยที่เท้าไม่ต้องแตะพื้นโลกเลยสักครั้ง” (you can go days without ever once stepping on a single patch of actual earth.)¹¹⁰ สะท้อนภาพเมืองในฐานะพื้นที่แห่งการปรับแต่งธรรมชาติเพื่อความสะดวกสบายของมนุษย์ ทำให้มนุษย์ยึดติดกับชีวิตประดิษฐ์และใช้ชีวิตห่างไกลจากธรรมชาติ และทำให้มนุษย์อ่อนแอทั้งทางร่างกายและจิตใจ หากพิจารณาสภาพแวดล้อมในเมืองยุคปัจจุบันจะเห็นว่าพื้นที่เมืองเต็มไปด้วยมลพิษที่ก่อให้เกิดโรคต่างๆ อีกทั้งชีวิตในเมืองอันเคร่งเครียดทำให้มนุษย์มีปัญหาสุขภาพจิต อาทิ

¹⁰⁹ City of Chicago, "City of Chicago: Facts and Statistics," <http://www.cityofchicago.org/city/en/about/facts.html>.

¹¹⁰ John Green, *An Abundance of Katherines*. p. 29.

โรคมิมเศร่า กล่าวได้ว่าผู้ประพันธ์สร้างตัวละครคอลินให้มีลักษณะอ่อนแอทั้งกายและใจเพื่อสะท้อนถึงผลกระทบของการดำรงอยู่ในเมือง

ภาพของการแข่งขันในสังคมเมืองที่ส่งผลเสียต่อเยาวชนปรากฏในฉากการถ่ายทำรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับการแข่งขันตอบคำถามเชิงวิชาการสำหรับเยาวชน ผู้ชนะจะได้รับเงินรางวัลหนึ่งหมื่นดอลลาร์ คอลินและเด็กผู้เข้าแข่งขันคนอื่นๆล้วนถูกปรับเปลี่ยนรูปโฉมใหม่ให้ดูสวยหล่อก่อนเริ่มการถ่ายทำ ทั้งเสื้อผ้า เครื่องประดับ และการแต่งหน้าทำผม พวกเขาถูกปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ให้ดูมีเอกลักษณ์โดดเด่น อาทิ คอลินถูกสร้างให้มีภาพลักษณ์ของเด็กเก่งที่มีนิสัยเกเร และคาเรน (Karen) ผู้เป็นคู่แข่งในรอบสุดท้าย เธอถูกสร้างให้มีภาพลักษณ์ของเด็กเก่งที่มีนิสัยอ่อนหวานน่ารัก พวกเขาต้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและเครื่องประดับถึง 6 ครั้ง เพื่อถ่ายทำรายการทั้ง 6 ตอนให้เสร็จภายในวันเดียว รายการโทรทัศน์ดังกล่าวเผยให้เห็นค่านิยมการแข่งขันของสังคม ทั้งด้านความรู้ ความสามารถ และภาพลักษณ์ ผู้เข้าแข่งขันต้องปรับแต่งรูปลักษณ์ให้สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม เหตุการณ์นี้สะท้อนให้เห็นว่าความคาดหวังของสังคมเป็นอุปสรรคต่อการสร้างตัวตนของเยาวชน รายการโทรทัศน์ที่เสนอการแข่งขันและการเอาชนะระหว่างเยาวชนมีส่วนในการปลูกฝังค่านิยมการแข่งขันให้กับเยาวชนในสังคม นำไปสู่การละเลยการพึ่งพาอาศัยกันอันเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคม การที่ผู้ประพันธ์นำเสนอรายการโทรทัศน์ดังกล่าวที่มีคะแนนนิยมระดับ 0.0 ซึ่งหมายถึงแทบไม่มีผู้ชม เพื่อแสดงให้เห็นว่าการปลูกฝังค่านิยมการแข่งขันในหมู่เยาวชนเป็นเรื่องไม่เหมาะสม

เช่นเดียวกับการใช้พื้นที่เมืองในเรื่อง แอน อับันแดนซ์ ออฟ แคนเทอร์ริส ครอบครัวกิลเนอริในเรื่อง อิทส์ ไคนด์ ออฟ ฟินนิ สตอรี อาศัยอยู่ในเมืองนิวยอร์กทำให้เคิร์กคาดหวังว่าเขาจะต้องประสบความสำเร็จในอนาคต ความคาดหวังดังกล่าวปรากฏในมุมมองของเคิร์กเรื่องเขตที่อยู่อาศัย ครอบครัวกิลเนอริเคยอาศัยในเขตแมนฮัตตัน พวกเขาต้องจ่ายค่าเช่าราคาแพงแลกกับห้องเช่าที่เก่าและคับแคบ ต่อมาครอบครัวกิลเนอริย้ายไปอาศัยในเขตบรูกลิน (Brooklyn) ที่มีห้องเช่าขนาดใหญ่กว่าและสภาพดีกว่ามากในราคาใกล้เคียงกัน ทั้งสองเขตอยู่ติดกันโดยมีแม่น้ำอีสต์ (East River) คั่นกลาง ทว่าเคิร์กรู้สึกไม่พอใจกับการย้ายบ้าน เขาต้องการอาศัยในเขตแมนฮัตตันซึ่งเป็นเขตที่อยู่อาศัยของเหล่าผู้มีอำนาจ (We live in an apartment – a much better one than the Manhattan one, but still not good enough, not something to be proud of [...]) But other

than that, it's a pretty statusless place. It's a shame we moved out of Manhattan, where all the real people with power live.)¹¹¹ เขตแมนฮัตตันจัดเป็นศูนย์กลางของรัฐนิวยอร์ก ซึ่งเป็นเขตเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ ราคาที่อยู่อาศัยและค่าครองชีพโดยรวมมีราคาแพงมาก ผู้พักอาศัยในเขตนี้เป็นกลุ่มคนรวยที่สามารถจ่ายค่าครองชีพอันสูงลิ่วได้ เขตแมนฮัตตันจึงเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจและความมั่งคั่ง มุมมองของเคิร์กเผยให้เห็นว่าเขาปรารถนาสถานะทางสังคมที่ยึดโยงกับเขตที่อยู่อาศัยโดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริง กล่าวได้ว่าเคิร์กอยู่ในภาวะหลงผิด เขาให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ของเขตที่อยู่อาศัยมากกว่าคุณภาพชีวิตของเขาและครอบครัว

ความคาดหวังของครอบครัวและสังคมทำให้เคิร์กเริ่มมีอาการทางที่เป็นสัญญาณของโรคซึมเศร้า ได้แก่ การปฏิเสธอาหารและการอาเจียน เขาจินตนาการว่ามีผู้ชายคนหนึ่งอยู่ในท้องของเขา ชายผู้นั้นต้องการอาหาร เขาร้องขออาหารด้วยการดึงเชือกซึ่งจะทำให้เชือกรัดทางเข้าของอาหาร แน่นเสียจนอาหารไม่สามารถผ่านเข้ามาได้ ทำให้เคิร์กอาเจียนหลังจากรับประทานอาหารเข้าไป กล่าวได้ว่าการอาเจียนเป็นสัญลักษณ์ของการปฏิเสธ ทั้งการปฏิเสธภาระงานอันล้นเกินที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียน และการปฏิเสธความล้มเหลวของตนเองที่ไม่สามารถประสบความสำเร็จตามค่านิยมการแข่งขันในสังคมอเมริกัน ในอีกแง่หนึ่งสื่อเป็นนัยว่าแท้จริงแล้วเขาไม่ต้องการมีชีวิตที่ยึดโยงกับการแข่งขัน หากพิจารณาการรับประทานอาหารในฐานะกิจกรรมที่มนุษย์ต้องทำเพื่อมีชีวิตรอด การปฏิเสธอาหารและการอาเจียนสื่อเป็นนัยว่าเขาไม่ต้องการมีชีวิตอยู่อีกต่อไป สอดคล้องกับที่เขาพยายามฆ่าตัวตายในเวลาต่อมา ภาพชายในท้องผู้หิวกระหายแต่ร้องขออาหารด้วยวิธีการที่ผิดเปรียบได้กับเคิร์กที่ปรารถนาการยอมรับและมีตัวตนในสังคม ทำให้เขาพยายามสร้างตัวตนด้วยการพยายามเอาชนะในเกมการแข่งขันของสังคม ซึ่งเป็นวิธีคิดที่ไม่เหมาะสมกับตัวเขาเอง

เคิร์กมักจินตนาการถึงบทสนทนาระหว่างนายพลและนายทหารเมื่อเขาเกิดความเครียด เขาวิตกกังวลว่าเขากำลังจะกลายเป็นคนไร้สมรรถภาพเนื่องจากเขารู้สึกเบื่ออาหารและนอนไม่หลับ เขาจินตนาการว่านายพลและนายทหารพูดโต้ตอบกันเกี่ยวกับสถานการณ์ดังกล่าว

¹¹¹ Ned Vizzini, *It's Kind of Funny Story*. p. 31.

I'm going to try and eat. Then I'm going to try and sleep. I dread it. I can't eat and I can't sleep. I'm not doing well in terms of being a functional human, you know?

(General) Hey, soldier, what's the matter?

(Soldier) I can't sleep and I can't eat, sir!

(General) How about I pump you full of lead, soldier, would that get you motivated?

(Soldier) Can't say, sir! I'd probably still be unable to sleep or eat, just a little bit heavier from the lead.

(General) Get up there and fight, soldier! The enemy is there!

(Soldier) The enemy is strong. I can't fight them. They're too smart.

(General) You're smart too, soldier.

(Soldier) Not smart enough.

(General) So you're just going to give up?

(Soldier) That's the plan.¹¹²

ภาพนายพลและนายทหารสื่อถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างหัวหน้าและลูกน้อง ประกอบด้วย การบังคับ กฎระเบียบ และวินัยทหาร ซึ่งยึดโยงกับค่านิยมความเป็นชายที่กำหนดให้เพศชาย แสดงออกถึงความเข้มแข็งทั้งทางร่างกายและจิตใจ ความขยันหมั่นเพียร และการมีระเบียบวินัย บทสนทนาระหว่างนายพลและพลทหารแสดงถึงความขัดแย้งระหว่างความต้องการ 2 ด้านของเครื่อง ด้านที่แสดงตนเป็นนายพลสะท้อนความต้องการที่จะประสบความสำเร็จตามค่านิยมการแข่งขันและ ค่านิยมความเป็นชาย นายพลกดดันให้เขาลุกขึ้นมาต่อสู้กับปัญหาชีวิตที่กำลังเผชิญ คือปัญหาการเรียนที่เขาไม่สามารถแข่งขันและเอาชนะเพื่อนร่วมชั้นได้ เห็นได้จากคำพูดของนายพลที่แข็งกร้าวและ

¹¹² *ibid.* p. 29.

ย้วย อาทิจ การใช้ประโยคคำสั่ง การข่มขู่ว่าจะกรอกสารตะกั่วเข้าไปในท้องของเขา ในทางกลับกันด้านที่แสดงตนเป็นพลทหารสะท้อนความความรู้สึกท้อแท้ เขาไม่ต้องการวิ่งตามความสำเร็จ ทว่าเขายังไม่พบทางออกหรือทางเลือกในการดำเนินชีวิต และเขายอมแพ้โดยง่าย กล่าวได้ว่าบทสนทนาระหว่างนายพลและพลทหารมาจากจิตใต้สำนึกของเคิร์ก เขารับรู้ว่าตนเองควรใช้ชีวิตตามปกติให้ได้ การรับประทานอาหารและการนอนหลับเป็นกิจวัตรพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนต้องทำเพื่อดำรงชีวิต เมื่อเคิร์ก “กินไม่ได้ นอนไม่หลับ” เท่ากับว่าเขาขาดทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตและเขาเป็นมนุษย์ที่ไร้สมรรถภาพ ทักษะเช่นนี้ทำให้เคิร์กซึมเศร้าหนักขึ้นและนำไปสู่การพยายามฆ่าตัวตาย

4.2.1.2 บ้านกับการวิพากษ์ความสมบูรณ์แบบ

แตกต่างจากตัวเอกในเรื่อง แอน อับันแดนซ์ ออฟ แคเทอรินส์ และเรื่อง อิทส์ ไคนด์ ออฟ ฟินนี่ สตอร์รี่ ผู้มาจากครอบครัวที่สร้างความกดดัน ไมลส์ในเรื่อง ลูกกิง พอร์ อลาสก้า มาจากครอบครัวที่สมบูรณ์พร้อม พ่อแม่ไม่ได้กดดันเขาในเรื่องการเรียนแต่อย่างใด ทว่าการมีพ่อแม่ปกป้องดูแลตลอดเวลา ทำให้ไมลส์ไม่มีโอกาสฝึกฝนทักษะการแก้ปัญหาและการเข้าสังคม เขาอ่อนแอเหมือนเด็กเล็กๆ และตกเป็นเป้าหมายของการกลั่นแกล้งในโรงเรียน สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งในโรงเรียนของแอนเดรีย โคห์น (Andrea Cohn) และแอนเดรีย แคนเทอร์ (Andrea Canter) นักจิตวิทยาผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาวัยรุ่น ที่พบว่าผู้ที่แสดงความอ่อนแอ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมทั้งมีปัญหาในการเข้าสังคม ทำให้พวกเขาตกเป็นเป้าหมายของการกลั่นแกล้ง อีกทั้งพบว่าเหยื่อมักจะมาจากครอบครัวที่ปกป้องลูกมากเกินไป ทำให้พวกเขาไม่สามารถป้องกันตนเองจากการถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียน¹¹³

เมื่อเขาต้องแยกจากพ่อแม่ไปสู่วัยเรียนประจำ พ่อแม่ดูเศร้าโศกราวกับจะร้องไห้ มุมมองของไมลส์เผยให้เห็นว่าเขาเปรียบการออกจากอ้อมอกพ่อแม่เสมือนการดึงผ้าปิดแผลออก ถึงแม้จะเจ็บปวดในตอนแรก แต่ไม่นานความเจ็บปวดจะจางหายไป (At some point, you just pull off the Band-Aid and it hurts, but then it's over and you're relieved. [...] I'd lived with

¹¹³ Andrea Cohn and Andrea Canter, "Bullying: Facts for Schools and Parents".
http://www.naspcenter.org/factsheets/bullying_fs.html.

my parents for sixteen years and a trial separation seemed overdue.)¹¹⁴ คำกล่าวของ ไมลส์สามารถจำแนกการใช้สัญลักษณ์ได้ 2 ลักษณะ คือสัญลักษณ์บาดแผลและสัญลักษณ์ผ้าปิดแผล สัญลักษณ์บาดแผลสื่อถึงปมในใจจากการถูกกลั่นแกล้งและการแปลกแยกจากสังคมรอบข้างที่ทำให้เขาใช้ชีวิตนอกบ้านอย่างโดดเดี่ยวมาตลอด ส่วนสัญลักษณ์ผ้าปิดแผลสื่อถึงการปกป้องดูแลจากพ่อแม่และครอบครัวที่อบอุ่น ซึ่งมีส่วนทำให้เขามีนิสัยอ่อนแอและไม่สามารถจัดการแก้ไขปัญหาของตน การดึงผ้าปิดแผลออกจึงหมายถึงการปฏิเสธที่จะรับการปกป้องดูแลจากครอบครัว เพื่อนำไปสู่การเติบโตและการจัดการปัญหาด้วยตนเอง คือปมปัญหาจากการถูกกลั่นแกล้ง คำกล่าวของไมลส์ที่ว่า การแยกจากครอบครัวเกิดขึ้นซ้ำเกินไป แสดงให้เห็นว่าเขาตระหนักรู้ถึงความจำเป็นที่ต้องแยกจากครอบครัว เพื่อสร้างตัวตนใหม่

นอกจากนี้ชื่อและนามสกุลของตัวละครเอกวัยรุ่นชายคือ “Miles Halter” แสดงให้เห็นความย้อนแย้งระหว่างชื่อตัวและชื่อสกุล คำว่า “Miles” หมายถึงหน่วยวัดระยะทางที่ใช้ในประเทศสหรัฐอเมริกา ชื่อตัวของไมลส์สื่อถึงการเดินทางหรือการออกจากบ้านเพื่อหาประสบการณ์ ที่จะนำไปสู่การเติบโต ขณะที่ชื่อสกุล “Halter” หมายถึงเชือกที่ผูกมัดฝูงสัตว์หรือนักโทษ หรือคำกริยา หมายถึงการผูกมัดและการแขวน ชื่อสกุลของไมลส์สื่อถึงครอบครัวที่เป็นอุปสรรคต่อการเติบโต บ้านที่อบอุ่นและปลอดภัยทำให้เขาไม่มีแรงผลักดันหรือไม่มีสถานการณ์บีบคั้นมากพอ เขาไม่สามารถต่อสู้เพื่อช่วงชิงพื้นที่ทางสังคมในโรงเรียนเก่า เขาขอมงานต่อการถูกกลั่นแกล้งและการถูกตราหน้าว่าเป็นผู้แพ้ การที่ไมลส์ออกจากบ้านจึงหมายถึงการหลุดจากบ่วงของครอบครัวที่ทำให้เขาไม่สามารถสร้างตัวตนที่พึงประสงค์

4.2.2 โรงเรียนประจำ: การแบ่งพื้นที่ระหว่างครูกับนักเรียน

จากการอธิบายถึงบ้านที่สร้างปัญหาให้กับตัวละครวัยรุ่นชายข้างต้น ตัวเอกทั้งสามแก้ไขปัญหาด้วยการเดินทางออกจากบ้าน พื้นที่นอกบ้านเป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ของตัวเอก ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงการเรียนรู้และการเติบโตของตัวเอกในเรื่อง ลูกกิง ฟอร์ อลาสกา ซึ่งนำเสนอในพื้นที่โรงเรียนประจำ

¹¹⁴ John Green, *Looking for Alaska*. p. 13.

4.2.2.1 อาคารเรียนกับอำนาจของครู

โรงเรียนประจำคัลเวอร์ ครีก (Culver Creek Preparatory School) เป็นโรงเรียนที่เข้มงวดด้านวิชาการและกฎระเบียบ นักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ของหอพักในโรงเรียนตลอดปี การศึกษา ยกเว้นนักเรียนที่มีฐานะร่ำรวยที่สามารถกลับบ้านในวันหยุดสุดสัปดาห์ ครูใหญ่มีชื่อว่า สแตนส์ (Starnes) เป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในโรงเรียน เหล่านักเรียนมักเรียกเขาด้วยฉายา “นกเหยี่ยว” (The Eagle) เขาอาศัยอยู่ในบ้านใกล้กับหอพักนักเรียน เขามีหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อยและตรวจสอบการกระทำผิดกฎของนักเรียน ข้อห้ามของโรงเรียนที่สำคัญที่สุดมี 3 ข้อ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ การดื่มสุรา และการเสพยาเสพติด นักเรียนที่ฝ่าฝืนจะถูกไล่ออกทันที ส่วนการฝ่าฝืนกฎอื่นๆ เช่น การสูบบุหรี่ จะถูกลงโทษแบนและให้ทำงานบริการสาธารณะ ไมลส์รับทราบกฎระเบียบตั้งแต่วันแรกที่ย้ายเข้ามาในโรงเรียน

เมื่อการเรียนเริ่มต้นขึ้น ไมลส์พบว่าการเรียนการสอนยากกว่าที่เขาคิดไว้มาก ครูทุกคนเข้มงวดกับการเข้าเรียนและการส่งรายงาน เขาพยายามตามให้ทันเพื่อน แต่บางวิชายากเกินความเข้าใจของเขา ไมลส์เข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อทบทวนวิชาที่เขาไม่ถนัดเมื่อถึงช่วงใกล้สอบ เขาตั้งเป้าหมายว่าต้องได้ผลการเรียนอย่างต่ำ 3.4 เพื่อที่จะสามารถสมัครเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง มุมมองของไมลส์เผยให้เห็นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่เขามีต่อเส้นทางชีวิตของตนเอง จากตอนต้นเรื่องที่ไมลส์ไร้เป้าหมายและไร้แรงบันดาลใจในการดำเนินชีวิต การเปลี่ยนแปลงของไมลส์สอดคล้องกับแนวคิดของจอห์น ล็อก (John Locke) นักปรัชญาชาวอังกฤษผู้มีอิทธิพลในสาขาวิชาทฤษฎีการศึกษา เขาเชื่อว่ามนุษย์เกิดมาโดยปราศจากความรู้ผิดชอบชั่วดี การศึกษาและการฝึกระเบียบวินัยจึงมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการพัฒนามนุษย์ให้เติบโตเป็นพลเมืองที่พึงประสงค์ของสังคม¹¹⁵ จึงกล่าวได้ว่าชีวิตภายใต้กฎที่เคร่งครัดในโรงเรียนประจำทำให้ไมลส์ตระหนักถึงความสำคัญของระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ และการพึ่งพาตนเอง

¹¹⁵ Jamie Gianoutsos, "Locke and Rousseau: Early Childhood Education," *The Pulse* 4, no. 1 (2006). p. 23.

4.2.2.2 ป่าหลังโรงเรียนกับอิสระของนักเรียน

อาคารเรียนเป็นพื้นที่แห่งกฎระเบียบ ขณะที่พื้นที่ป่าหลังโรงเรียนเป็นพื้นที่แห่งการปลดปล่อยตนเองของเหล่านักเรียน เนื่องจากเป็นพื้นที่นอกเหนือกฎระเบียบและการดูแลของครู พฤติกรรมการละเมิดกฎมักเกิดขึ้นในพื้นที่ป่าหลังโรงเรียน อาทิ การก่อกวน การตีไม้สุรา การสูบบุหรี่ พื้นที่ป่าหลังโรงเรียนเป็นพื้นที่ซึ่งนักเรียนต้องเอาตัวรอด ไมลส์เรียนรู้การเอาตัวรอดในพื้นที่นอกกฎระเบียบในคืนแรกที่เขาย้ายเข้าโรงเรียน ไมลส์ตกเป็นเหยื่อของการถูกกลั่นแกล้งที่เรียกว่า “การรับน้องใหม่” กลุ่มนักเรียนคู่อริจับไมลส์ออกมาจากห้องพัก ไมลส์ถูกมัดด้วยเทปกาวและถูกโยนตัวเขา ลงไปในทะเลสาบที่อยู่ในบริเวณป่าหลังโรงเรียน เขาตระหนักว่าเขาจำเป็นต้องเผชิญหน้ากับการถูกกลั่นแกล้งและหาวิธีการรับมือด้วยตนเอง เขาเกิดปฏิกิริยา “สู้หรือหนี” เป็นครั้งแรกในชีวิต (I felt the fight-or-flight reflex swell up in me over and over again, but I knew that neither fight nor flight had ever worked for me before.)¹¹⁶ ในอดีตไมลส์อยู่ในสถานะผู้ยอมจำนนกับการถูกกลั่นแกล้ง ทว่าการเกิดปฏิกิริยา “สู้หรือหนี” ในแง่หนึ่งเป็นการตอบโต้การกลั่นแกล้งและการแสดงเจตจำนงว่าเขาปฏิเสธที่จะถูกกลั่นแกล้ง หลังจากนั้นเขาเรียนรู้ที่จะหาพรรคพวกเพื่อให้รอดพ้นจากการถูกกลั่นแกล้ง กล่าวได้ว่าพื้นที่ธรรมชาติหรือพื้นที่นอกกฎระเบียบ ดังเช่นป่าหลังโรงเรียน มีส่วนสำคัญในการเติบโตของไมลส์ สอดคล้องกับแนวคิดของฌอง ฌาค-รูสโซ (Jean-Jacques Rousseau) นักปรัชญาผู้มีชื่อเสียงในแวดวงการเมืองและการศึกษา เขาเชื่อว่าการศึกษาก่อตัวขึ้นจากแหล่งความรู้ 3 แบบ ได้แก่ ธรรมชาติ มนุษย์ และสรรพสิ่ง เมื่อมนุษย์เรียนรู้จากแหล่งความรู้ทั้งสามไปพร้อมๆ กันจึงจะเกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์แบบ¹¹⁷ กล่าวได้ว่าสิ่งที่ไมลส์เรียนรู้ในพื้นที่โรงเรียนและพื้นที่ป่าหลังโรงเรียนทำให้เขาเติบโตจากวัยรุ่นชายผู้อ่อนแอกลายเป็นวัยรุ่นชายผู้รู้จักเอาตัวรอด ทั้งในพื้นที่ภายใต้กฎระเบียบและในพื้นที่นอกการควบคุมของครู

¹¹⁶ John Green, *Looking for Alaska*. p. 34.

¹¹⁷ Jamie Gianoutsos, "Locke and Rousseau: Early Childhood Education." p. 23.

4.2.2.3 ในรั้วโรงเรียนประจำกับการเอาตัวรอด

นอกเหนือจากการทำตามกฎระเบียบและการมีอิสระตามประสาวัยรุ่น ไมลส์จำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะเอาตัวรอด เขาเข้าโรงเรียนประจำในฐานะนักเรียนใหม่ที่ต้องเริ่มต้นจากศูนย์ เขาต้องอยู่ตามลำพังเพียงคนเดียวโดยไม่มีครอบครัวที่อบอุ่นให้พึ่งพิงได้อีกต่อไป สถานการณ์ที่บีบบังคับเช่นนี้ทำให้ไมลส์ต้องปรับตัวเพื่อเอาตัวรอดในสังคมโรงเรียนประจำและช่วงชิงพื้นที่ทางสังคมด้วยการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เขาจำเป็นต้องเลือกจุดยืนของตนเอง ระหว่างการเข้ากลุ่มนักเรียนที่มาจากครอบครัวร่ำรวย กลุ่มนักเรียนธรรมดา หรือกลุ่มนักเรียนหัวโจกของชิป ไมลส์เลือกเข้ากลุ่มของชิปเพราะทั้งสองเป็นเพื่อนร่วมห้องพักเดียวกัน การเข้ากลุ่มของชิปเป็นทางเลือกที่ปฏิเสธได้ยาก การเล่าเรื่องจากมุมมองของไมลส์แสดงให้เห็นว่าการเข้ากลุ่มของชิปมิได้ทำให้ไมลส์หลุดพ้นจากวังวนแห่งความแค้นและการกลั่นแกล้ง เขาเพียงแค่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากผู้ถูกระทำเป็นผู้กระทำ ปัญหาในใจของไมลส์จึงยังมิได้ถูกแก้ไขอย่างแท้จริง

การถูกกลั่นแกล้งครั้งแล้วครั้งเล่า ทั้งในโรงเรียนเก่าและโรงเรียนใหม่ทำให้ไมลส์ตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าสังคมหรือการมีพรรคพวกเพื่อให้รอดพ้นจากการถูกกลั่นแกล้ง ทว่ากลุ่มเพื่อนใหม่ที่ไมลส์สนิทสนมเป็นกลุ่มนักเรียนเกเรและชอบกลั่นแกล้งผู้อื่น อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนทำให้เขาพลิกบทบาทจากผู้ถูกกลั่นแกล้งเป็นผู้กลั่นแกล้งเสียเอง เขายังไม่สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและยังไม่หลุดพ้นจากวังวนแห่งความรุนแรงในหมู่เด็กนักเรียน ไมลส์เริ่มหาพรรคพวกด้วยการตีสนิทกับชิป ผู้เป็นเพื่อนร่วมห้องพักของเขา ชิปเป็นหัวหน้ากลุ่มนักเรียนชายขอบ ชิปมาจากครอบครัวที่ยากจน อลาสก้า (Alaska) ผู้สูญเสียแม่ ลารา (Lara) และทะคุมิ (Takumi) นักเรียนพลัดถิ่น พวกเขาเป็นปรปักษ์กับกลุ่มนักเรียนผู้ร่ำรวยและมีอำนาจในคณะกรรมการนักเรียน เมื่อชิปทราบว่าไมลส์ถูกกลั่นแกล้งโดยกลุ่มนักเรียนคู่อริ ชิปยอมรับไมลส์ในฐานะเพื่อนและสัญญาว่าจะช่วยแก้แค้นให้ภายหลัง การเล่าเรื่องจากมุมมองของไมลส์แสดงให้เห็นว่าเขาโหยหามิตรภาพและการยอมรับจากสังคม เขารู้สึกดีใจมากที่ได้รับการยอมรับจากชิป เขายอมรับฉายาที่ชิปตั้งให้ใหม่โดยง่าย ฉายา “Pudge” มาจากคำว่า “Pudgy” หมายถึงลักษณะอวบอ้วน เพื่อล้อเลียนรูปร่างอันผอมแห้งของไมลส์ และชิปบอกให้ไมลส์เรียกเขาว่า “Colonel” หมายถึงผู้พัน การตั้งฉายาเช่นนี้แฝงนัยยะของอำนาจและการบังคับควบคุม ไมลส์เข้ากลุ่มในฐานะผู้ตามหรือผู้ใต้บังคับบัญชาของชิป การยอมรับฐานะผู้ตามและการยึดถืออุดมการณ์ที่ผิดทำให้ไมลส์เลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของ

กลุ่มเพื่อนเพื่อแสดงตัวให้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม อาทิ การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ การกลั่นแกล้งกลุ่มนักเรียนคู่อริ ซึ่งเป็นการละเมิดกฎโรงเรียนทั้งสิ้น แม้ว่าเขาไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมเหล่านี้ในตอนแรก กล่าวได้ว่าไมลส์ยอมทำตามพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อนเพื่อให้ได้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เพื่อรักษาพื้นที่ทางสังคมของตนเอง และเพื่อเป็นเกราะป้องกันการถูกกลั่นแกล้งจากกลุ่มอื่น

หากพิจารณาภูมิหลังของสมาชิกในกลุ่มเพื่อนของไมลส์ ทุกคนมีปมปัญหาส่วนตัว ไมลส์มีปมเรื่องการถูกกลั่นแกล้ง ชิปมีปมเรื่องความยากจนและครอบครัวแตกแยก อลาสก้ามีปมเรื่องการเสียชีวิตของแม่ ทะคุมีมีปมเรื่องการพลัดถิ่นจากประเทศญี่ปุ่น ลารามีมีปมเรื่องการพลัดถิ่นจากประเทศโรมาเนีย กล่าวได้ว่าสมาชิกทั้งห้าคนล้วนมีปัญหาในการเข้าสังคมอันเป็นผลมาจากปมปัญหาในใจของตน พวกเขาพร้อมตัวกันในลักษณะกลุ่มย่อยและแสดงพฤติกรรมต่อต้านสังคม อาทิ การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ การกลั่นแกล้งกลุ่มนักเรียนคู่อริ การที่ไมลส์สามารถเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มนี้ได้ นำไปสู่การแก้ปมปัญหาของเขาอย่างแท้จริง เขายังคงยึดติดกับความแค้นและการกลั่นแกล้ง เห็นได้จากการที่ไมลส์ปฏิเสธการขอเจรจาสงบศึกจากฝ่ายนักเรียนคู่อริ นอกจากนี้การที่ไมลส์เลียนแบบพฤติกรรมต่อต้านสังคมต่างๆของเพื่อนในกลุ่มและยึดติดกับความแค้นและการกลั่นแกล้งสะท้อนให้เห็นสัญชาตญาณมุ่งตายในจิตใต้สำนึกที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเขา

จุดพลิกผันอันนำไปสู่การเรียนรู้และเติบโตของไมลส์ คือการเสียชีวิตของอลาสก้าผู้เป็นเพื่อนรักในอุบัติเหตุรถชน ทำให้ไมลส์สามารถหลุดพ้นจากความโกรธแค้นและการกลั่นแกล้งไปสู่การรู้จักให้อภัย ทั้งในแง่การให้อภัยกลุ่มนักเรียนคู่อริ การให้อภัยเพื่อนในกลุ่ม และการให้อภัยตนเอง ซึ่งเป็นทางออกของปมปัญหาของตัวละครวัยรุ่นผู้ชาย การให้อภัยเป็นคุณธรรมสำคัญข้อหนึ่งในหลักศาสนาคริสต์และเป็นคู่ตรงข้ามของบาปโทสะในบาปเจ็ดประการ (Seven Deadly Sins) บาปโทสะหมายถึงความโกรธเคืองและความพยาบาทที่เกินพอดี การทนรับสภาพบางสิ่งบางอย่างไม่ได้ การทำผิดกฎหมายบ้านเมืองหรือศีลธรรมเพื่อการล้างแค้น การมุ่งทำร้ายบุคคลที่ตนไม่ชอบ การเกลียดบุคคลอื่นโดยไร้เหตุผล อาทิ สีผิว เชื้อชาติ ศาสนา นำไปสู่การทำร้ายและการฆาตกรรมผู้อื่น บทลงโทษของผู้ที่มีบาปโทสะ คือการถูกฉีกร่างทั้งเป็นซ้ำแล้วซ้ำเล่า¹¹⁸ คำนิยามของบาปโทสะ

¹¹⁸ Jeri Holladay, "Seven Deadly Sins: Anger or Wrath,"

<http://www.catholic.org/clife/lent/story.php?id=32798>.

สอดคล้องกับพฤติกรรมของไมลส์และกลุ่มเพื่อนที่ยึดติดกับความแค้นและการกลั่นแกล้ง อีกทั้งบทลงโทษของผู้ที่มีบาปโทษสอดคล้องกับสาเหตุการเสียชีวิตของอลาสก้าในอุบัติเหตุรถชน และการที่กลุ่มเพื่อนแตกแยกกันเองหลังจากการเสียชีวิตของอลาสก้า ผู้ประพันธ์ผูกเรื่องให้อลาสก้าเสียชีวิตในอุบัติเหตุเพื่อแสดงให้เห็นบทลงโทษกลุ่มตัวละครที่มีความประพฤติไม่เหมาะสม อาทิ การกลั่นแกล้งเพื่อแค้น การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ และการละเมิดกฎอื่นๆในโรงเรียน อีกทั้งเพื่อชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมคึกคะนองและความประมาทของวัยรุ่น เช่นเดียวกับที่อลาสก้าขับรถขณะเมาสุรา อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุถึงแก่ชีวิตได้ เพื่อให้ผู้อ่านซึ่งเป็นวัยรุ่นตระหนักถึงภัยอันตรายของพฤติกรรมดังกล่าว

4.2.3 ขนบกับการสร้างความเข้มแข็ง

ในทำนองเดียวกันกับตัวเอกในเรื่อง ลูกกิง ฟอร์ด อลาสก้า ผู้เติบโตจากการเผชิญความยากลำบากในพื้นที่นอกบ้าน พื้นที่แห่งการเรียนรู้ของคอลินในเรื่อง แอน อับันแดนซ์ ออฟ แคนเทอร์ริส คือพื้นที่ชนบทในเขตกัทซ์ช็อต (Gutshot) ความยากลำบากในเขตกัทซ์ช็อตอันทุรกันดารทำให้คอลินเติบโตจากวัยรุ่นชายผู้อ่อนแอไปสู่วัยรุ่นชายผู้อดทนและรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน ภาพของความยากลำบากนำเสนอครั้งแรกผ่านฉากที่คอลินเดินเข้าเขตกัทซ์ช็อต เขาต้องเดินผ่านทุ่งหญ้าที่มีใบแหลมคมและทำให้ผิวของคอลินระคายเคือง เขานึกถึงภาพทางเดินเท้าในเมืองชิคาโกที่ราบเรียบและเดินทางสะดวก เหตุการณ์นี้นำเสนอภาพระหว่างเมืองและชนบทที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน เมืองเป็นพื้นที่แห่งความสะดวกสบาย มีถนนหนทางราบเรียบและทางเดินเท้าที่ปูทางไว้อย่างดี ขณะที่ชนบทเป็นพื้นที่แห่งความยากลำบาก ถนนหนทางขรุขระและเต็มไปด้วยหลุมบ่อ ทางเดินเท้าเต็มไปด้วยฝุ่นสกปรกและกอหญ้าที่มีใบแหลมคม กล่าวได้ว่าภาพของถนนหนทางที่สวยงามในเมืองสะท้อนชีวิตอันสะดวกสบายของคอลินผู้อาศัยอยู่ในเมือง ภาพผิวที่บอบบางของคอลินสะท้อนนิสัยอ่อนแอที่เขาไม่เคยต้องเผชิญกับความยากลำบากมาก่อน เห็นได้จากการที่คอลินต้องการเปลี่ยนไปเดินบนเส้นทางอื่นที่สะดวกสบายกว่าพื้นที่ที่ต้องบุกป่าฝ่าดง อย่างไรก็ตามเขาอดทนเดินต่อไปได้จนสุดทางการสร้างความเข้มแข็งเริ่มต้นขึ้นนับตั้งแต่ก้าวแรกที่เขาเข้าเขตชนบท

พื้นที่ชนบทที่เต็มไปด้วยความยากลำบากทำให้คอลินเข้มแข็งขึ้นทั้งทางร่างกายและจิตใจ แตกต่างจากในอดีตที่เขาอ่อนแอและยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลาง พื้นที่ชนบทจึงเป็นพื้นที่ในการสร้างตัวตนใหม่ของคอลิน ในตอนต้นเรื่องความผิดหวังในความรักเป็นแรงจูงใจสำคัญทำให้คอลิน

ตัดสินใจออกเดินทางท่องเที่ยวเพื่อแสวงประสบการณ์ชีวิตก่อนเปิดภาคเรียนระดับมหาวิทยาลัย โดยมีฮัสซาน (Hassan) ผู้เป็นเพื่อนสนิทร่วมเดินทาง พวกเขาขับรถไปอย่างไร้จุดหมายจนกระทั่งพวกเขาหยุดพักที่เขตกัตซ็อด พื้นที่สมมุติในจินตนาการของผู้ประพันธ์ กัตซ็อดเป็นเขตชนบทที่เต็มไปด้วยป่า และพื้นที่รกร้าง ในเขตนี้มีเพียงโรงงานผลิตเชือกผ้าฝ้ายเป็นแหล่งรายได้หลักของคนในชุมชน ฮอลลิส (Hollis) หญิงหม้ายเจ้าของโรงงานแห่งนี้ชักชวนให้คอลินและฮัสซานอาศัยอยู่ที่นี้และทำงานพิเศษในโรงงาน โดยเสนอทั้งเงินเดือน อาหาร และที่พัก พวกเขาตอบตกลงอย่างเสียไม่ได้ พื้นที่ส่วนใหญ่ในเขตกัตซ็อดเป็นพื้นที่รกร้างว่างเปล่า สะท้อนถึงการลบล้างอดีตของชีวิตในเมืองที่เต็มไปด้วยความสับสนวุ่นวายและความทุกข์ ความว่างเปล่าของชนบทแห่งนี้เปิดโอกาสให้คอลินสร้างตัวตนใหม่ อีกทั้งความว่างเปล่าทำให้เกิดสติ สมาธิ และปัญญา ทำให้คอลินตระหนักรู้ปัญหาของตนเอง นำไปสู่การเติบโตในท้ายที่สุด

ชื่อเขต “Gutshot” หมายถึงการยิงปืนเข้าที่กลางลำตัว เนื่องจากในอดีตเขตนี้เคยเป็นสนามประลองปืนของเหล่าวัยรุ่นชายผู้คึกคะนอง กล่าวได้ว่าเขตกัตซ็อดเคยเป็นพื้นที่ในการสร้างตัวตนความเป็นชายที่ยึดโยงกับการใช้ความรุนแรง แตกต่างจากสภาพเขตกัตซ็อดในปัจจุบันซึ่งถูกทิ้งร้าง ชายในเขตนี้ต่างย้ายถิ่นไปทำงานในเมืองใหญ่ มีเพียงผู้หญิง เด็ก และคนชราอาศัยอยู่ในเขตนี้ การที่ผู้ประพันธ์ผูกเรื่องคอลินเดินทางมาถึงเขตกัตซ็อดและสามารถสร้างตัวตนความเป็นชายในเชิงสร้างสรรค์ อาทิ การมีจิตใจเข้มแข็ง การช่วยเหลือผู้อื่น และการทำประโยชน์ต่อสังคม เพื่อปฏิเสธค่านิยมความเป็นชายที่ยึดโยงกับความรุนแรง และเพื่อนำเสนอความเป็นชายที่พึงประสงค์ นอกจากนี้ชื่อเขตกัตซ็อดสอดคล้องกับภาพบาดแผลในใจจากความผิดหวังเรื่องความรักและการเรียน จากมุมมองของคอลิน เขารำพึงว่ามีหลุมอยู่กลางท้องของเขา (the gnawing hole in his belly.)¹¹⁹ การที่คอลินออกเดินทางสู่เขตกัตซ็อดและสามารถรักษาบาดแผลในใจตนเองจนหายดี แสดงให้เห็นการตระหนักรู้และการเผชิญหน้ากับปัญหาเท่านั้นที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหอย่างตรงจุด ต่างจากในตอนแรกที่เขาตัดสินใจหนีปัญหาด้วยการออกเดินทางท่องเที่ยว

¹¹⁹ John Green, *An Abundance of Katherines*. p. 12.

4.2.3.1 ฉากล่าหมาป่า

นอกเหนือจากการสร้างความเข้มแข็งผ่านการใช้ชีวิตในพื้นที่ทุรกันดาร ฉากการล่าหมาป่าแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงตนเองของคอลินเช่นกัน การล่าหมาป่าเปรียบดั่งมาตรวัดอำนาจและความเป็นชายในเขตกัตซ็อด นายไลฟอร์ด (Mr. Lyford) ผู้เชี่ยวชาญการล่าหมาป่า เขาอธิบายการล่าหมาป่าด้วยน้ำเสียงซึ่งขึงรากับผู้มีอำนาจ เขากล่าวว่าหมาป่าเป็นสัตว์อันตรายเช่นเดียวกับหมี หมาป่าเป็นสัตว์ที่ก่อความรำคาญให้กับมนุษย์และพวกมันสมควรถูกกำจัด เขาเน้นย้ำความสามารถของตนเองที่สามารถล่าหมาป่าได้โดยมิต้องใช้สุนัขล่าเนื้อ เห็นได้ว่าเขาสร้างความชอบธรรมให้กับกิจกรรมการล่าหมาป่าโดยกล่าวอ้างประกาศของรัฐบาลที่ว่าหมาป่าเป็นสัตว์ที่ก่อให้เกิดความรำคาญ เขาจึงสามารถล่าหมาป่าได้ตามใจชอบ การล่าหมาป่ามิได้ขัดต่อกฎหมาย ทว่าการล่าหมาป่าเพื่อความสนุกสนานเป็นการทารุณสัตว์ คอลินมองว่าหมาป่ามีเพียงเขี้ยว ขณะที่มนุษย์มีปืนและอาวุธต่างๆ มากมาย การล่าหมาป่าเป็นการรังแกสัตว์มากกว่าการแสดงความสามารถของผู้ล่า เขาตัดสินใจไม่ยิงหมาป่าแม้กำลังตกอยู่ในอันตราย เหตุการณ์นี้บ่งบอกว่าคอลินได้พัฒนาจิตสำนึกผิดชอบชั่วดีและมีความเมตตาต่อสรรพสัตว์ แสดงให้เห็นว่าคอลินมีวิจรรย์ญาณในการต่อรองความหมายของความเป็นชาย เขาปฏิเสธค่านิยมความเป็นชายที่นิยมการแข่งขัน การเอาชนะ และการใช้ความรุนแรง

การสร้างความเข้มแข็งของคอลินปรากฏเด่นชัดในเหตุการณ์ล่าหมาป่า ได้แก่ ฉากการฝึกยิงปืนเพื่อล่าหมาป่าและฉากการล่าหมาป่า ภาพความยากลำบากและการฝึกความอดทนของคอลินนำเสนอผ่านการฝึกยิงปืนก่อนออกล่าหมาป่ากับกลุ่มเพื่อน ลินด์เซย์ (Lindsay) ลูกสาวของฮอลลิส เป็นผู้ฝึกสอนยิงปืน คอลินไม่เคยจับปืนมาก่อน การฝึกเป็นไปอย่างทุลักทุเล เขาล้มลงจากแรงกระแทกของปืน แขนและไหล่ของเขาได้รับบาดเจ็บ เสียงลั่นของปืนทำให้เขาหุ้อือ เขาอดทนฝึกยิงปืนต่อไปอีก 44 นัดจนแขนของเขาชา เขารู้สึกราวกับว่าถูกเข็มบ่มวยตอยซ้ำแล้วซ้ำเล่า เขาคิดว่าแม้การอาศัยในเขตกัตซ็อดทำให้ร่างกายของเขาได้รับบาดเจ็บหลายครั้ง แต่เขากลับชอบชนบทแห่งนี้ (On the whole, Gutshot had been physically unkind to him: a puffy scar above his eye, forty- four distinct shoulder bruises, and of course a still-painful gaping hole in his gut. And yet, somehow, he liked the place)¹²⁰ เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นภาพคอลินผู้ล้มลุก

¹²⁰ ibid. pp. 135-136.

คลุกคลานและเต็มไปด้วยบาดแผล อาทิ แผลเป็นเหนือหัวตาจากการหล้ม รอยช้ำบนไหล่จากการฝึกยิงปืน แตกต่างจากภาพคอลินผู้อ่อนแอและมีผิวบอบบางในตอนต้นเรื่อง การที่เขาตั้งใจฝึกฝนต่อไปแม้ร่างกายจะเจ็บปวดเผยให้เห็นจิตใจที่เข้มแข็งและอดทนของเขา ซึ่งเป็นคุณลักษณะของเพศชาย พื้นที่ชนบทจึงเปรียบดั่งสนามฝึกความเข้มแข็งและความอดทน และเป็นพื้นที่สร้างความเป็นชายผู้แข็งแกร่งให้กับคอลิน สอดคล้องกับการใช้ปืนในฐานะสัญลักษณ์แทนอำนาจของเพศชาย การที่คอลินรู้สึกชอบพื้นที่ชนบทแห่งนี้แม้เขาจะได้รับบาดเจ็บหลายครั้งแสดงให้เห็นว่าคอลินตระหนักรู้ความอ่อนแอของตนเองและยินดีที่จะเผชิญกับความยากลำบากเพื่อเติบโตเป็นชายผู้เข้มแข็ง ลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับภาพความเป็นชายในยุคสร้างชาติอเมริกา ที่ผู้ชายต้องเข้มแข็งและไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากเพื่อเป็นรากฐานที่มั่นคงในการพัฒนาประเทศ¹²¹ ความเข้มแข็งและความอดทนของคอลินจึงเป็นรากฐานที่มั่นคงในการสร้างตัวตนความเป็นชายขึ้นมาใหม่ เพื่อลบล้างตัวตนของเขาในอดีตที่อ่อนแอและยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลาง

ฉากการล่าหมาป่าแสดงให้เห็นจิตใจของคอลินที่เข้มแข็งและเสียสละ จากมุมมองของคอลิน เขาเล่าว่าการพึ่งพาอาศัยกันในสังคมชนบททำให้เขาเปลี่ยนแปลงตนเองจากวัยรุ่นชายผู้นิยมการแข่งขันและการชอบเอาชนะไปสู่วัยรุ่นชายผู้รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นและทำประโยชน์ต่อสังคม ภาพการช่วยเหลือผู้อื่นนำเสนอผ่านการช่วยเหลือฮัสซานให้พ้นจากอันตรายในการล่าหมาป่า คอลินและฮัสซานขอแยกตัวจากกลุ่มเพื่อนในการล่าหมาป่าเนื่องจากพวกเขาไม่ชอบการล่าสัตว์ ระหว่างที่เดินอยู่ในป่าพวกเขาพบหมาป่าที่ดุร้าย มันวิ่งตรงมาเพื่อมุ่งทำร้ายพวกเขา ฮัสซานกลัวมากแต่เขายิงปืนไม่เป็น คอลินช่วยเหลือเพื่อนทันทีแม้ร่างกายของเขายังบอบช้ำจากการฝึกยิงปืน แรงกระแทกของปืนทำให้เขาเจ็บปวดจนน้ำตาเล็ด เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นว่าคอลินรู้จักเสียสละตนเองเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น แตกต่างจากคอลินในตอนแรกที่ไม่มีความกล้าหาญ

นอกจากนี้คอลินแสดงความเมตตาต่อสัตว์ด้วยการไม่ยิงหมาป่า เขายังต้นไม้ข้างๆ เพื่อให้หมาป่าตกใจวิ่งหนีไปเท่านั้น แนวคิดและพฤติกรรมของเขาตรงข้ามกับกลุ่มเพื่อน การล่าหมาป่าเป็นกิจกรรมโปรดในหมู่ชายชาวกัตซ็อด และใช้เป็นการสานสัมพันธ์ในหมู่ชายชาวกัตซ็อดด้วย รวมทั้งเป็นการพิสูจน์ความเป็นชาย หมาป่าเป็นสัตว์ดุร้ายและอาศัยอยู่ในป่าลึก การล่าหมาป่าเปรียบดั่งการ

¹²¹ David Greven, *Men Beyond Desire: Manhood, Sex, and Violation in American Literature*. pp. 1-9.

ผจญภัยอันตราย ผู้ล่าต้องมีความกล้าหาญ มีร่างกายที่แข็งแรง มีความสามารถในการใช้อาวุธ และมีทักษะการล่าที่ฝึกฝนมาเป็นอย่างดีจึงจะประสบความสำเร็จในการล่าหมาป่า สอดคล้องกับค่านิยมความเป็นชายที่ให้ความสำคัญกับความกล้าหาญ ความแข็งแรง ทักษะในการต่อสู้ และการใช้ความรุนแรง หากการล่าหมาป่าล้มเหลว ผู้ล่าจะถูกตราหน้าหรือถูกล้อเลียนว่าไร้ความสามารถหรือ “ไม่สมเป็นชาย” การที่คอลินตัดสินใจไม่ยิงหมาป่าแสดงถึงการปฏิเสธความเป็นชายที่ยึดโยงกับการใช้ความรุนแรง ตัวตนความเป็นชายในแบบฉบับของคอลิน คือชายผู้มีเมตตาและรู้จักเสียสละตนเองเพื่อผู้อื่น ซึ่งเป็นการแสดงความเข้มแข็งของจิตใจ มิใช่เพียงการมีร่างกายที่เข้มแข็งเพื่อใช้กำลังต่อสู้

4.2.3.2 ฉากการทำงาน

นอกเหนือจากการเรียนรู้ความเข้มแข็ง ความอดทน และการมีเมตตา คอลินเรียนรู้ความรับผิดชอบในหน้าที่การทำงานด้วยการทำงานกับฮอลลิส เขาและ ฮัสซานได้รับมอบหมายให้เก็บข้อมูลและสัมภาษณ์ชาวกัตซอต์ผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองนี้ตั้งแต่เกิด พวกเขาต้องเก็บข้อมูลต่างๆ เช่น ประวัติความเป็นมาของแต่ละบุคคล ความรู้สึกของพวกเขาที่มีต่อเมืองแห่งนี้ เป็นต้น พวกเขาต้องวางแผนและประสานงานกับหลายบุคคล นับตั้งแต่การรับภารกิจจากฮอลลิส การติดต่อและการนัดหมายกับบุคคลต่างๆที่เกี่ยวข้อง การจัดบันทึกและจัดระเบียบข้อมูลจำนวนมาก คอลินจึงได้เรียนรู้ที่จะรับผิดชอบหน้าที่การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ต่างจากตอนแรกที่เขาเชื่อว่าตนเองด้อยประสบการณ์และไม่สามารถทำงานหาเงินเลี้ยงตนเองได้

การทำงานช่วยให้คอลินต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง อาทิ การตื่นนอน เขาต้องตื่นพร้อมไก่ขัน คือเวลา 5.00 น. เขาไม่ทราบว่ไก่ขันก่อนพระอาทิตย์ขึ้น เขาไม่เคยต้องตื่นเช้าเช่นนั้น เขารู้สึกเหนื่อยและง่วงนอน แต่เขากล่าวว่าการตื่นพร้อมไก่ขันทำให้เขารู้สึกดี (That morning, he learned that roosters really don't start crowing at dawn. They start well before dawn— around 5 A.M. Colin rolled over in the foreign bed, and for a few slow seconds, as he squinted into the darkness, he felt good. Tired, and annoyed with the rooster. But good.)¹²² การที่เขารู้สึกดีที่ได้ตื่นพร้อมไก่ขันแสดงถึงการพยายามปรับตัวเข้ากับวิถีชีวิตในชนบท ต่างจากนิสัยเดิมที่เขาอ่อนแอและยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง การเล่าเรื่องจากมุมมองของ

¹²² John Green, *An Abundance of Katherines*. p. 65.

คอลินแสดงให้เห็นว่าเขาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากการเป็นเด็กที่มักทำตามอำเภอใจตนเองไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่ต้องอดทนกับความยากลำบากและต้องรับผิดชอบหน้าที่การงาน การนำเสนอภาพรุ่งอรุณและไก่ขันจึงเป็นสัญลักษณ์แทนการตื่นรู้และการเริ่มต้นใหม่ของคอลิน

4.2.3.3 ถ้า

พื้นที่แห่งการเรียนรู้ของคอลินอีกที่หนึ่ง คือถ้าในป่าแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ไกลจากเขตชุมชน ถ้าเป็นพื้นที่แห่งการตื่นรู้ของคอลิน พลัทธิธรรมชาติและความเจ็บสงบทำให้คอลินมีสติในการพิจารณาปมปัญหาของตนเอง เขาปรับทัศนคติเรื่องความรัก จากความรักที่มุ่งเน้นการครอบครองไปสู่ความรักและความเมตตาให้กัน ทั้งในแง่การรู้จักรักตนเองและการเริ่มต้นความรักครั้งใหม่กับลินด์เซย์ ผู้ประพันธ์นำเสนอพลังของธรรมชาติผ่านถ้าในป่า ถ้าแห่งนี้เป็นพื้นที่ลับของลินด์เซย์ เธอมักเก็บตัวอยู่ในถ้าเมื่อเกิดปัญหา เธอชักชวนคอลินไปที่ถ้าเพื่อปรับทุกข์ ทั้งสองกล่าวถึงปมปัญหาต่างๆในชีวิต อาทิ ลินด์เซย์เล่าถึงปมด้อยในวัยเด็กที่ถูกเพื่อนกลั่นแกล้งและถูกคอลินอีกคนหนึ่งล้อเลียนว่าเธอเหมือนสุนัข เธอเติบโตด้วยความมุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์เป็นสาวสวยเพื่อเอาชนะคอลินอีกคนหนึ่งโดยทำให้เขาตกหลุมรักเธอ ส่วนคอลินเล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างเขากับแคเทอรินทั้ง 18 คนที่ล้วนลงเอยด้วยความล้มเหลว ระหว่างที่ทั้งสองคนพูดคุยกันในถ้าอันเงียบสงบ พวกเขาตระหนักได้ว่าพวกเขาประสบปัญหาเดียวกัน คือการพยายามแก้ไขปัญหาโดยใช้วิธีที่ผิด ลินด์เซย์พยายามชนะใจคอลินอีกคนหนึ่งเพื่อพิสูจน์คุณค่าของตนเอง ส่วนคอลินพยายามคิดค้นทฤษฎีและพยายามชนะใจหญิงสาวชื่อแคเทอรินเพื่อพิสูจน์คุณค่าของตนเอง ทว่าการกระทำของทั้งสองไม่สามารถแก้ไขเหตุการณ์ในอดีตได้ พวกเขาตระหนักถึงการสร้างคุณค่าให้กับตนเอง โดยเริ่มจากการยอมรับตนเองหรือการรักตนเอง ความรักที่แท้จริง คือการยอมรับตัวตนของกันและกันทั้งในด้านดีและด้านร้าย ดังที่คอลินกล่าวในตอนท้ายว่า “ท้องของฉันกลับมาเต็มเต็มอีกครั้งหนึ่ง” (my gut grew back together.)¹²³ เป็นการบ่งบอกว่าการสร้างตัวตนที่มีคุณค่าเริ่มจากการยอมรับและการรักตนเอง และการแผ่แผ่ความรักและความเมตตาต่อผู้อื่น

นอกจากนี้ถ้าในป่าเปรียบได้กับท้องของพระแม่ธรณี (Mother Earth) ในตอนต้นเรื่อง การเข้าถ้าของลินด์เซย์เปรียบตั้งการหนีปัญหา เฉกเช่นการกลับไปสู่ท้องแม่ที่ปราศจากทุกข์ทาง

¹²³ ibid. p. 203.

โลก ขณะเดียวกันถ้าอันมีดีมีดีอาจเปรียบได้กับอวิชา การเข้าถ้ำของลินด์เซย์และคอลินเปรียบตั้ง ความมีดีมีดีทางปัญญา คือการไม่เข้าใจปัญหาของตนเอง การออกจากถ้ำในตอนท้ายเรื่องของ ตัวละครทั้งสองเปรียบตั้งการเกิดใหม่จากท้องแม่เพื่อลี้ภัยโลก คือการออกจากความมีดีมีดีทาง ปัญญาหรืออวิชาไปสู่แสงสว่างหรือการตระหนักรู้ปัญหาของตน นำไปสู่การแก้ไขปัญหาของตนเอง อย่างแท้จริงในที่สุด กล่าวได้ว่าธรรมชาติมีพลังฟื้นฟูจิตใจของมนุษย์ที่เจ็บป่วยจากโลกอันโหดร้าย การกลับคืนสู่ธรรมชาติของช่วยให้คอลินและลินด์เซย์หลุดพ้นจากปัญหาและพร้อมสำหรับการเติบโต ต่อไปในอนาคต

4.2.4 โรงพยาบาลจิตเวชกับการตื่นรู้จากความหลงผิด

แตกต่างจากตัวเอกในเรื่อง ลูกกิง พอร์ อลาสก้า และเรื่อง แอน อับันแดนซ์ ออฟ แคนเทอร์เนส ที่เรียนรู้จากการเผชิญความยากลำบากนอกบ้าน เคิร์กในเรื่อง อิทส์ ไคนด์ ออฟ ฟันนี่ สโตอรี เรียนรู้จากการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจิตเวช เขาเปลี่ยนแปลงตนเองจากผู้ติดอยู่ใน วังวนแห่งการแข่งขันกลายเป็นผู้หลุดพ้นจากความหลงผิด กล่าวได้ว่าโรงพยาบาลจิตเวชเป็นพื้นที่แห่ง การค้นพบและการสร้างตัวตนใหม่ของเคิร์ก เขาได้รับบทเรียนจากจิตแพทย์และผู้ป่วยทางจิตหลาย คน ท้ายที่สุดเขาตระหนักถึงคุณค่าของชีวิต การยอมรับตนเอง การเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ ผิดพลาดของผู้ป่วยคนอื่นๆ และการรู้จักทำประโยชน์ต่อสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทน แตกต่างจาก ค่านิยมการแข่งขันที่มุ่งเน้นผลประโยชน์ของตนเองเป็นหลัก โรงพยาบาลจิตเวชเปิดโอกาสให้เขาได้ พิจารณาชีวิตตนเองจากมุมมองใหม่ ผู้ป่วยในแผนกจิตเวชไม่ได้รับอนุญาตให้มีทรัพย์สินส่วนตัว อาทิ โทรศัพท์มือถือ กระเป๋าเงิน และกระเป๋าถือ ทรัพย์สินทั้งหมดต้องฝากไว้ที่พยาบาล ผู้ป่วยมีเพียง เสื้อผ้าชั้นในที่เป็นของตนเอง ทุกคนต้องสวมชุดเครื่องแบบผู้ป่วย และทำกิจกรรมร่วมกัน อาทิ การ วาดภาพระบายสี การร้องเพลง และการเล่นดนตรี โดยไม่มีการตัดสินว่าใครวาดภาพสวยที่สุดหรือใคร เล่นดนตรีได้ดีที่สุด กล่าวได้ว่าสภาพแวดล้อมในโรงพยาบาลจิตเวชทำให้เคิร์กสามารถปรับเปลี่ยน ทัศนคติจากการมุ่งเอาชนะผู้อื่นสู่การสร้างมิตรภาพและการเรียนรู้จากผู้ป่วยคนอื่นๆ รวมถึงการ พิจารณาตัวตนและความต้องการของตนเอง

ผู้ประพันธ์นำเสนอโรงพยาบาลจิตเวชในฐานะพื้นที่ในการชบชีวิตหรือการสร้างชีวิต ใหม่ของเคิร์ก แตกต่างจากภาพลักษณ์ของโรงพยาบาลจิตเวชในมุมมองของสังคมที่มักคิดว่าเป็นพื้นที่

ของผู้ป่วยที่มีจิตผิดปกติ เพื่อตั้งคำถามกับค่านิยมของสังคมอเมริกันยุคปัจจุบันที่เป็นสาเหตุทำให้ปัจเจกบุคคลเกิดความเครียด จนกระทั่งนำไปสู่อาการป่วยทางจิต อาทิ ค่านิยมการแข่งขันและการเอาชนะ กล่าวได้ว่าสังคมอเมริกันทำให้คนปกติกลายเป็นคนเสียสติ ผู้ป่วยทางจิตมิใช่ผู้ที่มีความผิดปกติ แท้จริงแล้วพวกเขาเป็นเหยื่อของสังคมที่ผิดปกติ

4.3 บทสรุป: ทางออกสู่การสร้างตัวตนใหม่ของตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้

ตัวละครวัยรุ่นชายทั้งสามมองตนเองในฐานะ “ผู้แพ้” เนื่องจากพวกเขาไม่สามารถประสบความสำเร็จตามความคาดหวังของครอบครัว ซึ่งเป็นผลจากค่านิยมของสังคมอเมริกันที่ให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ที่สมบูรณ์แบบ การประสบความสำเร็จ ความมั่งคั่ง กอปรกับค่านิยมความเป็นชายที่มุ่งเน้นการแข่งขัน การเอาชนะ และใช้ความรุนแรง ทำให้ตัวละครวัยรุ่นชายทั้งสามถูกมองในฐานะ “ผู้แพ้” เนื่องจากพวกเขามีรูปร่างผอมบางและมีบุคลิกอ่อนแอ กล่าวได้ว่าค่านิยมของสังคมเป็นปัจจัยสำคัญที่สร้างปัญหาให้กับตัวละครวัยรุ่นชายทั้งสาม อย่างไรก็ตามพวกเขาค้นพบทางออกหรือการแก้ปัญหของตนในท้ายที่สุด ในบทสรุปจะอภิปรายถึงทางออกสู่การสร้างตัวตนใหม่ของตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้ทั้งสิ้น ได้แก่ ไมลส์ผู้รู้จักให้อภัย คอลินผู้มีเมตตาจิต และเคิร์กผู้รู้เท่าทันวังวนแห่งการแข่งขัน โดยจะอภิปรายตามลำดับ

4.3.1 ไมลส์ผู้รู้จักให้อภัย

การเสียชีวิตในอุบัติเหตุรถชนของอลาสก้านำไปสู่การเติบโตจากไมลส์จากผู้ยึดติดกับความแค้นและการกลั่นแกล้งเปลี่ยนเป็นผู้รู้จักให้อภัย บทเรียนเรื่องการรู้จักให้อภัยปรากฏใน 3 เหตุการณ์หลัก คือการร่วมมือร่วมใจกันของกลุ่มนักเรียนคู่อริในงานวันกล่าวสุนทรพจน์ของโรงเรียน (Speaker Day) จดหมายสารภาพผิดของทะเลคูมิ และการตระหนักรู้ตนเองของไมลส์ในตอนท้ายเรื่อง เหตุการณ์แรกที่แสดงการรู้จักให้อภัย คือการสมานฉันท์ระหว่างกลุ่มนักเรียนคู่อริในการวางแผนการเล่นพิเรนทร์ในงานวันกล่าวสุนทรพจน์ของโรงเรียนเพื่อรำลึกถึงอลาสก้า การเสียชีวิตของอลาสก้าทำให้กลุ่มเพื่อนและกลุ่มนักเรียนคู่อริรู้สึกสะเทือนใจและเศร้าโศกไม่ต่างกัน ทำให้ความแค้นและการกลั่นแกล้งถูกยกเลิกไปโดยปริยาย ต่อมาโรงเรียนประกาศจะสร้างสนามเด็กเล่นเพื่อเป็นอนุสรณ์สถานของอลาสก้า กลุ่มเพื่อนไม่เห็นด้วย พวกเขาคิดว่ามันน่าเบื่อและไม่ใช่ตัวตนของอลาสก้า พวกเขาตกลงสานต่อแผนการเล่นพิเรนทร์ที่อลาสก้าคิดขึ้นสำหรับงานวันจบการศึกษา โดยพวกเขาจะใช้แผน

นี่ในวันกล่าวสุนทรพจน์อันแสนน่าเบื่อที่กำลังจะมาถึง เพื่อรำลึกถึงอลาสก้าผู้เป็นเจ้าของการเล่นพิเรนทร์ แผนการนี้ต้องอาศัยความร่วมมือจากนักเรียนทั้งชั้นปี กลุ่มของไมลส์และกลุ่มคู่อริร่วมมือกันเป็นอย่างดี แผนการจึงสำเร็จดังที่อลาสก้าตั้งใจ นักเรียนทุกคนได้รับความสุขสนุกสนาน ถ้วนหน้า กระทั่งครูใหญ่ยังกล่าวว่าการเล่นพิเรนทร์ครั้งนี้ราวกับว่าอลาสก้ามากำกับด้วยตนเอง กล่าวได้ว่าโศกนาฏกรรมเป็นทางเปี่ยมในการคลี่คลายความขัดแย้งระหว่างนักเรียนสองกลุ่ม ทำให้พวกเขาเรียนรู้ที่จะก้าวข้ามความเกลียดชังไปสู่ความเห็นอกเห็นใจกัน และการร่วมมือร่วมใจกันทำภารกิจให้สำเร็จลุล่วง

เหตุการณ์ที่สองซึ่งแสดงการให้อภัย คือไมลส์ให้อภัยทะเลคูมิที่ปิดบังเรื่องอลาสก้าทะเลคูมิย้ายกลับประเทศญี่ปุ่นโดยมิได้บอกใครในวันปิดภาคเรียน เขาทิ้งจดหมายฉบับหนึ่งไว้ที่ห้องของไมลส์ เขาเขียนข้อความสารภาพความโกรธที่เขาเคยมีต่อไมลส์ เขาแอบรักอลาสก้ามานาน เขาอิจฉาไมลส์ที่ได้ใกล้ชิดอลาสก้ามากกว่าเขา อีกทั้งไมลส์และชิปเพิกเฉยต่อเขาหลังจากที่อลาสก้าเสียชีวิต ความโกรธและความอิจฉาทำให้เขาปิดบังเรื่องของอลาสก้าในคืนเกิดเหตุ เขาได้พบกับอลาสก้าก่อนที่เธอจะขับรถออกจากโรงเรียน เธอเล่าว่าวันนั้นเป็นวันครบรอบการเสียชีวิตของแม่แต่เธอกลับลืมวันสำคัญเช่นนี้ เธอรู้สึกผิดและต้องการไปเคารพหลุมศพแม่ให้เร็วที่สุด หลังจากอ่านจดหมายจบไมลส์กล่าวว่าเขาให้อภัยทะเลคูมิ เช่นเดียวกับที่อลาสก้าให้อภัยเพื่อนทุกคน พวกเขาต้องรู้จักให้อภัยเพื่อเอาชีวิตรอดในเขาวงกตแห่งความทุกข์ (I had just now realized: that I forgave him, and that she forgave us, and that we had to forgive to survive in the labyrinth.)¹²⁴ มุมมองของไมลส์แสดงถึงพัฒนาการด้านวุฒิภาวะทางอารมณ์และความคิดของเขา จากวัยรุ่นชายผู้ยึดติดกับความแค้นสู่วัยรุ่นชายผู้รู้จักการให้อภัย

เหตุการณ์ที่สามซึ่งแสดงการให้อภัย คือการที่ไมลส์ให้อภัยตนเอง ในคืนที่อลาสก้าเสียชีวิต ไมลส์ ชิป และอลาสก้าดื่มสุรากันจนเมามาย จากนั้นพวกเขาแยกย้ายกันเข้านอน กลางดึกคืนนั้นอลาสก้าวิ่งมาหาชิปและไมลส์ในสภาพสติแตก เธอต้องการออกจากโรงเรียนโดยเร็วที่สุด เธอขอร้องให้พวกเขาช่วยเบี่ยงเบนความสนใจของครูใหญ่ระหว่างที่เธอแอบขับรถออกไปจากโรงเรียน พวกเขารู้สึกสับสนแต่ก็ตกลงช่วยเธอ ทั้งที่รู้ว่าเธอเมาสุราและไม่ควรขับรถ ไมลส์และชิปโทษตนเองว่า

¹²⁴ *Looking for Alaska*. p. 259.

เป็นสาเหตุทำให้อลาสก้าประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต พวกเขาจมปลักกับความรู้สึกผิดและไม่สามารถใช้ชีวิตต่อไปได้ตามปกติ ท้ายที่สุดไมลส์ตระหนักว่าทางออกของ “เขาวงแห่งความทุกข์” คือการให้อภัยกันและกัน เขาเปรียบเทียบชีวิตตนเองกับชีวิตของอลาสก้า อลาสก้าโทษตัวเองที่ปล่อยให้แม่เสียชีวิตต่อหน้า เช่นเดียวกับที่ไมลส์โทษตัวเองว่าเป็นผู้ปล่อยให้อลาสก้าไปสู่ความตาย พวกเขาต่างจมอยู่ในความทุกข์และความสำนึกผิด ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตพวกเขาในด้านต่างๆ อาทิ การเรียน ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน มุมมองของไมลส์เผยให้เห็นความสำคัญของการให้อภัยตนเองและการมองโลกแง่บวก ซึ่งเป็นทางออกของเขาวงกตแห่งความทุกข์

การลืมและการให้อภัยเป็นปัจจัยสำคัญนำไปสู่การออกจากเขาวงกตแห่งความทุกข์ เพื่อที่จะสามารถใช้ชีวิตต่อไปได้อย่างมีความสุข ไมลส์ตระหนักว่าทุกสรรพสิ่งมีพบก็ต้องมีจาก สักวันหนึ่งเขาคงลืมอลาสก้า เขาเชื่อว่าอลาสก้าให้อภัยเขา เช่นเดียวกับที่เขาให้อภัยเธอที่ลืมเขาและเพื่อนคนอื่นๆ ในช่วงเวลาสุดท้ายของชีวิต และเช่นเดียวกับที่แม่ของอลาสก้าให้อภัยเธอ ดังที่ไมลส์เล่าว่า

Because I will forget her, yes. [...] but she will forgive my forgetting, just as I forgive her for forgetting me and the Colonel and everyone but herself and her mom in those last moments she spent as a person. I know now that she forgives me for being dumb and scared and doing the dumb and scared thing. I know she forgives me, just as her mother forgives her.¹²⁵

มุมมองของไมลส์แสดงให้เห็นว่าเขาตระหนักถึงความสำคัญของการลืมและการให้อภัย การลืมและการให้อภัยเปรียบได้กับการออกจากเขาวงกตแห่งความทุกข์ การลืมเป็นการลบเรื่องราวจากความทรงจำ นำไปสู่การเริ่มต้นชีวิตใหม่ได้โดยไม่ยึดติดกับอดีตที่เต็มไปด้วยความทุกข์

จากเหตุการณ์ทั้งสามที่อภิปรายไปข้างต้น กล่าวได้ว่าไมลส์เรียนรู้และเติบโตจากการเป็นวัยรุ่นชายผู้ยึดติดกับความแค้นและการกลั่นแกล้งสู่วัยรุ่นชายผู้รู้จักการให้อภัยและเรียนรู้คุณค่า

¹²⁵ ibid. pp. 260-261.

ของชีวิต หมายถึงการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขโดยปราศจากความแค้นและความรู้สึกผิด การให้อภัย สอดคล้องกับศีลอภัยบาปหรือศีลสารภาพบาปในศาสนาคริสต์ ซึ่งเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ที่มีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากการยกโทษให้กับความผิดที่มนุษย์ได้กระทำลงไป และเป็นการให้ออกาสนมนุษย์ ได้กลับตัวกลับใจเพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่¹²⁶ การให้อภัยเปรียบดั่งกุญแจสู่ความสุขในโลกนี้และ สรวงสวรรค์ในโลกหน้า เห็นได้จากประโยคสุดท้ายก่อนจบเรื่องที่แฝงนัยยะการขึ้นสวรรค์ ไมลส์รู้ว่า อลาสก้าให้อภัยเขา เช่นเดียวกับที่เขาให้อภัยเธอ เขาอ้างถึงคำพูดสุดท้ายก่อนเสียชีวิตของโทมัส เอดิสัน (Thomas Edison) ที่กล่าวว่า “ที่ตรงนั้นมันสวยงามมาก” (Thomas Edison’s last words were: “It’s very beautiful over there.” I don’t know where there is, but I believe it’s somewhere, and I hope it’s beautiful.)¹²⁷ มุมมองของไมลส์บ่งบอกว่าการให้อภัยผู้อื่นและการ ให้อภัยตนเองจะนำพามนุษย์ไปสู่ “ที่ที่สวยงาม” หรือสรวงสวรรค์ เปรียบดั่งดวงวิญญาณของ อลาสก้าที่ได้รับการให้อภัยและได้ขึ้นสรวงสวรรค์ เช่นเดียวกับที่ไมลส์ที่อภัยให้ตนเองจนได้เข้าถึง สวรรค์บนดิน คือการมีชีวิตอย่างรู้คุณค่าและมีความสุข การที่ผู้ประพันธ์กล่าวอ้างถึงคำพูดสุดท้าย ก่อนเสียชีวิตของโทมัส เอดิสัน แฝงนัยยะของแสงสว่างและการตื่นรู้ของไมลส์ โทมัส เอดิสันเป็น ผู้พัฒนาหลอดไฟฟ้าให้สามารถใช้งานได้จริงในชีวิตประจำวัน¹²⁸ กล่าวได้ว่าเขาเป็นผู้นำพาแสงสว่าง มาสู่คำคืนอันมืดมิดของประชาชน เมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องเล่าของไมลส์สามารถตีความได้ว่าในอดีต ไมลส์จมอยู่กับความแค้นและสัญชาตญาณมุ่งตาย เปรียบดั่งโลกอันมืดมิดไร้แสงสว่าง เมื่อเขาได้ เรียนรู้การให้อภัยและคุณค่าของชีวิต เปรียบดั่งโลกอันสว่าง การให้อภัยจึงเปรียบดั่งแสงส่องทาง ไปสู่ทางออกเขาวงกตแห่งความทุกข์และการเริ่มต้นชีวิตใหม่

นอกจากนี้ชื่อเรื่อง ลูกกิง พอร์ อลาสก้า หมายถึง “การตามหาอลาสก้า” สื่อเป็นนัย ถึงการให้อภัยและการปล่อยวาง ตัวละครอลาสก้ามีชื่อพ้องกับรัฐอลาสก้า ซึ่งเป็นรัฐที่มีพื้นที่มากที่สุด

¹²⁶ Edward Hanna, "The Sacrament of Penance," in *The Catholic Encyclopedia*, ed. Charles George Herbermann (New York: Robert Appleton Company, 1911). <http://www.newadvent.org/cathen/11618c.htm>.

¹²⁷ John Green, *Looking for Alaska*. pp. 262-263.

¹²⁸ Robert E. Conot, "Thomas Alva Edison," <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/179233/Thomas-Alva-Edison>.

ในประเทศสหรัฐอเมริกา¹²⁹ ทว่ามีประชากรอาศัยอยู่น้อยมาก¹³⁰ รัฐอลาสก้าเต็มไปด้วยพื้นที่ที่รกร้างว่างเปล่า เมื่อตีความอลาสก้าในลักษณะทวิลักษณ์เพื่อเปรียบเทียบกับภาวะก่อนและหลังการเติบโตของไมลส์ “การตามหาอลาสก้า” ก่อนการเติบโต คือการยึดติดกับความแค้นและการกลั่นแกล้ง ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดคุณค่าต่อตนเอง เปรียบตั้งอลาสก้าในฐานะพื้นที่ที่รกร้างว่างเปล่าและไร้คุณค่า ในทางตรงกันข้าม “การตามหาอลาสก้า” หลังการเติบโต คือการรู้จักให้อภัย เปรียบตั้งอลาสก้าในฐานะพื้นที่ว่างซึ่งพร้อมสำหรับการสร้างบ้านสร้างเมืองใหม่ พื้นที่ว่างหมายถึงการปล่อยวางจากความแค้นและความทุกข์เพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่ ดินแดนอลาสก้าจึงสะท้อนศักยภาพในการพัฒนาตนเองของไมลส์ได้เช่นกัน

เมื่อพิจารณาชื่อสกุลของอลาสก้า คือ “Young” หมายถึงความเป็นเด็ก สื่อถึงอลาสก้าผู้มีนิสัยยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลาง เธอขาดวุฒิภาวะและวิจารณญาณในการใช้ชีวิต เห็นได้จากการเล่นพิเรนทร์เพื่อความสนุกสนาน การละเมิดกฎโรงเรียนด้วยการสูบบุหรี่และการดื่มสุรา และการยึดติดกับความทรงจำในวัยเด็กที่เธอสูญเสียแม่ผู้เป็นที่รัก ท้ายที่สุดความเป็นเด็กของเธอนำไปสู่อุบัติเหตุและการเสียชีวิต กล่าวได้ว่าทั้งชื่อตัวและชื่อสกุลของตัวละครอลาสก้าแฝงนัยยะของบทเรียนแห่งการเติบโต ทำให้ไมลส์หลุดพ้นจากการติดอยู่กับความเป็นเด็กหรือความทรงจำในวัยเด็กที่เลวร้าย มิฉะนั้นเขาอาจต้องประสบชะตากรรมเช่นเดียวกับอลาสก้า

4.3.2 คอลินผู้มีเมตตาจิต

เช่นเดียวกับการสร้างตัวตนใหม่ของตัวเอกในเรื่อง ลูกกิง พอร์ อลาสก้า ที่แสดงถึงคุณธรรมเรื่องการให้อภัย คอลินในเรื่อง แอน อบันแดนซ์ ออฟ แคเทอร์ริส เติบโตจากวัยรุ่นชายผู้อ่อนแอและยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลางกลายเป็นวัยรุ่นชายผู้เข้มแข็งและเสียสละ จากการเรียนรู้ชีวิตในเขตชนบท คือความยากลำบาก การพึ่งพาอาศัยกัน และพลังธรรมชาติบำบัด ความยากลำบากในถิ่นทุรกันดารทำให้เขาได้ฝึกความอดทนและความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน การพึ่งพาอาศัยกันของคนในชุมชนทำให้เขาเรียนรู้การเข้าสังคม การช่วยเหลือผู้อื่น และการทำประโยชน์ต่อสังคม พลัง

¹²⁹ United States Census Bureau, "State Area Measurements and Internal Point Coordinates," <http://www.census.gov/geo/reference/state-area.html>.

¹³⁰ "Population Distribution and Change: 2000 to 2010," <http://www.census.gov/prod/cen2010/briefs/c2010br-01.pdf>.

ธรรมชาติทำให้เขามีสติและตระหนักถึงปัญหาของตนเอง เขาเปลี่ยนมุมมองเรื่องความรักที่เขาเคยมุ่งเน้นการครอบครองไปสู่ความรักและความเมตตา เขาเรียนรู้ที่จะรักตนเองและมีโอกาสเริ่มต้นความรักครั้งใหม่ ผู้ประพันธ์นำเสนอเขตกัตซ็อตในฐานะพื้นที่แห่งการเรียนรู้ที่มีทั้งด้านดี คือฮอลิสต์ผู้ทิศตนให้กับชุมชน ทำให้คอลินเรียนรู้ที่จะทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม และด้านไม่ดี อย่างเช่นกลุ่มชายผู้เห็นแก่ตัวและความยากลำบากในการใช้ชีวิตในชนบท ทำให้คอลินมีความเข้มแข็งและไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล่าวได้ว่าคอลินได้รับบทเรียนในการชีวิตจากทั้งด้านดีและด้านไม่ดีของชนบท ทำให้เขาสามารถสร้างตัวตนใหม่ คือการเป็นวัยรุ่นชายผู้มีจิตใจแข็งแกร่งและรู้จักทำประโยชน์ต่อผู้อื่น เขาจึงหลุดพ้นจากการเป็นผู้แพ้ในท้ายที่สุด ผู้ประพันธ์นำเสนอตัวละครวัยรุ่นชายผู้มีเมตตาจิตเพื่อวิพากษ์ค่านิยมของสังคมเมืองที่มุ่งเน้นการแข่งขันและการยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลาง และเพื่อให้ผู้อ่านที่เป็นเยาวชนตระหนักถึงการมีเมตตา ซึ่งเป็นคุณธรรมอันจะนำไปสู่สังคมที่สงบสุข

4.3.3 เคร็กผู้รู้เท่าทันวังวนแห่งการแข่งขัน

เช่นเดียวกับตัวเอกในเรื่อง แอน อับันแดนซ์ ออฟ แคเทอรินส์ เคร็กในเรื่อง อิทส์ ไคนด์ ออฟ ฟินนี่ สตอรี มองตนเองในฐานะผู้แพ้เพราะอิทธิพลของค่านิยมการแข่งขันในสังคมเมือง ผู้ประพันธ์นำเสนอผลกระทบของลัทธิทุนนิยมและบริโภคนิยมที่ให้ความสำคัญกับรูปลักษณ์ภายนอก การมีทรัพย์สินเงินทอง และการครอบครองวัตถุในฐานะมาตรวัดคุณค่าของปัจเจกบุคคล ที่มีอิทธิพลต่อเยาวชนผ่านเรื่องเล่าของเคร็ก เขาเล่าว่าเยาวชนตกเป็นเหยื่อของการค้าและการตลาด โฆษณาชวนเชื่อต่างๆ ทำให้พวกเขาารู้สึกไม่พอใจในสิ่งที่ตนเองมี พวกเขาต้องซื้อสินค้าเพื่อเติมเต็มความสุขของตน เคร็กเล่าว่า

“Well, there are a lot of people who make a lot of money off the fifth and sixth-life crisis. All of a sudden they have tons of consumers scared out of their minds and willing to buy facial cream, designer jeans, SAT test prep courses, condoms, cars, scooters, self-help books, watches, wallets, stocks, whatever [...] all the crap that the twenty-somethings

used to buy, they now have the ten-somethings buying. They double the market!”¹³¹

ในอดีตผู้ป่วยโรคซึมเศร้ามักเป็นผู้ใหญ่วัยกลางคน หรือที่เรียกกันว่า “วิกฤตวัยกลางคน” (Midlife Crisis) ซึ่งเป็นช่วงอายุที่ปัจเจกบุคคลมักวิตกกังวลกับชีวิตปัจจุบันและอนาคต ทั้งด้านการงาน การเงิน ความสัมพันธ์ และสุขภาพ ทว่าปัจจุบันอาการเหล่านี้เกิดกับกลุ่มเยาวชน เครือข่ายสถานการณ์นี้ว่า “Fifth-life Crisis” หมายถึงวิกฤตช่วงอายุ 20 ปี และ “Sixth-life Crisis” หมายถึงช่วงอายุ 15 ปี เหตุการณ์นี้เผยให้เห็นผลกระทบของค่านิยมการแข่งขันในสังคมอเมริกันที่ชี้แนะให้เยาวชน “อยากได้” “อยากมี” และ “อยากเป็น” สภาพแวดล้อมเช่นนี้ทำให้เยาวชนวิตกกังวลเฉกเช่นผู้ใหญ่วัยกลางคน นำไปสู่การเป็นโรคซึมเศร้าและความคิดฆ่าตัวตาย กล่าวได้ว่าอาการป่วยทางจิตเหล่านี้ นอกจากเป็นอาการป่วยเชิงกายภาพ อีกทั้งยังเป็นอุปสรรคของความหลงผิดหรือการติดอยู่ในวังวนการแข่งขัน

วังวนแห่งการแข่งขันปรากฏชัดเจนในพื้นที่โรงเรียนที่มีการแข่งขันและการวัดผล ประเมินผล กฎเกณฑ์ต่างๆในระบบการศึกษาทำให้นักเรียนไม่สามารถพัฒนาตัวตนได้อย่างอิสระเสรี นักเรียนต้องปรับตัวตามระบบการวัดผลและการประเมินผลในระบบการศึกษา อาทิ เครือข่ายจำเป็นต้องหยุดวาดรูปแผนที่เมื่อเข้าเรียนในโรงเรียนเนื่องจากเขาต้องทำการบ้านและทบทวนบทเรียน ทำให้เขาไม่มีเวลาว่างในการวาดรูป เขาจึงไม่มีโอกาสพัฒนาความสามารถด้านศิลปะของตนเอง ในทางกลับกัน ศิลปะเป็นผลผลิตของความคิดสร้างสรรค์จากมุมมองของศิลปินที่มีแนวทางการสร้างงานที่แตกต่าง หลากหลาย ศิลปะเป็นเครื่องมือในการนำเสนอตัวตนของศิลปินอย่างอิสระและปราศจากกฎข้อบังคับ หรือมาตรวัดคุณค่าทางสังคม กล่าวได้ว่าศิลปะเป็นคู่ตรงข้ามของระบบการศึกษา ศิลปะเป็นการสร้างตัวตนอย่างอิสระเสรีและทำให้เกิดความสุข ขณะที่การศึกษาคือการกดทับตัวตนตามค่านิยมหรือมาตรวัดทางสังคมที่ทำให้เกิดความทุกข์

การที่เครือข่ายตระหนักรู้ตัวตนและความต้องการของตนเองหลังจากเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจิตเวชเปรียบดังการกลับไปเริ่มต้นใหม่เพื่อพัฒนาพรสวรรค์ที่แท้จริงของตนเอง การตัดสินใจลาออกจากโรงเรียนเดิมและเข้าเรียนในโรงเรียนสอนศิลปะนอกจากเป็นการทำตามความฝัน อีกทั้งเป็นการบำบัดจิตใจที่บอบช้ำจากโรงเรียนเดิมที่เข้มงวดเรื่องความเป็นเลิศทางวิชาการที่ทำให้

¹³¹ Ned Vizzini, *It's Kind of Funny Story*. p. 374.

เขารู้สึกว่าตนเองไร้ค่าหรือเป็น “ผู้แพ้” เนื่องจากเขาไม่สามารถแข่งขันกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน โรงเรียนสอนศิลปะเปรียบดั่งพื้นที่ในการสร้างตัวตนใหม่ของเคิร์กในฐานะศิลปิน ตรงข้ามกับค่านิยมการแข่งขันที่มุ่งแสวงหาความร่ำรวยหรือความสำเร็จในการทำงานอาชีพที่สามารถทำเงินได้จำนวนมาก อาทิจากการเป็นนายความ ดังที่เคิร์กไฝฝันไว้ในตอนแรก กล่าวได้ว่าผู้ประพันธ์นำเสนอเคิร์กผู้เลือกเรียนต่อสายศิลปะเพื่อนำเสนอทางเลือกในการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข โดยไม่จำเป็นต้องยึดติดกับความร่ำรวยหรือการประสบความสำเร็จทางการงานอาชีพตามค่านิยมของสังคมอเมริกัน ศิลปะจึงเป็นทางออกจากวังวนแห่งการแข่งขันที่สร้างปัญหาให้กับเคิร์ก

บทเรียนจากผู้ป่วยทางจิตหลายคนทำให้เคิร์กยอมรับตัวตนและสิ่งที่ตนต้องการ เขาค้นพบความชอบและความสามารถของตนเอง คือการเป็นศิลปิน แม้ตัวตนและความต้องการนั้นสวนกระแสค่านิยมในสังคมที่เขาเกิดและเติบโต การตระหนักรู้ตนเองทำให้เคิร์กตัดสินใจลาออกจากโรงเรียนมัธยมปลายแห่งเดิมซึ่งมุ่งเน้นการแข่งขันและการเอาชนะ และเขาสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนสอนศิลปะเพื่อเดินตามความฝันและความสุขของตนเอง การตัดสินใจของเคิร์กแสดงให้เห็นว่าเขารู้เท่าทันค่านิยมการแข่งขัน ทำให้เขายอมรับตนเองในฐานะ “คนธรรมดา” ในที่สุด การตระหนักรู้ดังกล่าวปรากฏในบทสนทนาระหว่างนายพลและนายทหารในจินตนาการ นายทหารกล่าวว่า “ฉันไม่ต้องการอยู่ในกองทหาร ฉันต้องการเป็นคนธรรมดา” (I don't want to be in the Army; I want to be normal.)¹³² คำกล่าวของนายทหารจากจิตใต้สำนึกของเคิร์กแสดงให้เห็นว่าเขาไม่ได้ให้ความสำคัญกับการแข่งขันอีกต่อไป เขาต้องการเป็นเพียงคนธรรมดาที่เป็น “ปกติ” หมายถึงการมีสภาพจิตปกติและความสามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติ ความปกติธรรมดาจึงเป็นความสุขอันเรียบง่ายที่เขาตามหา เขาตระหนักได้ว่าการเป็นที่หนึ่งมิใช่เรื่องสำคัญของชีวิต สิ่งสำคัญที่แท้จริง คือการมีอิสระที่จะดำเนินชีวิตตามความต้องการของตนเอง ดังที่เขา กล่าวว่า “I'm a free man. Well, I'm a minor, but one quarter of your life is spent as a minor; you might as well make the best of it. I'm a free minor.”¹³³ การใช้คำว่า “Minor” หมายถึง ผู้เยาว์ ผู้น้อย หรือสิ่งเล็กน้อย สื่อถึงการยอมรับตนเองในฐานะผู้น้อย โดยไม่ยึดติดกับการแข่งขันหรือการเป็นที่หนึ่ง การใช้คำว่า “Free” หมายถึงอิสระ สื่อถึงการเป็นอิสระจากวังวนแห่งการแข่งขัน นอกจากนี้เคิร์กเห็นความสำคัญ

¹³² ibid. p. 209.

¹³³ ibid. p. 442.

ของการช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างเพื่อนมนุษย์ เขาทำหน้าที่อาสาสมัครผู้นำกิจกรรมศิลปะบำบัดในโรงพยาบาลจิตเวชแห่งนี้หลังจากที่เขาหายเป็นปกติ การอาสาทำงานโดยไม่หวังผลตอบแทนเป็นทัศนคติที่ตรงกันข้ามกับค่านิยมการแข่งขันที่มุ่งเน้นผลประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม บ่งบอกว่า เครือรัฐเท่าทันวิงวนแห่งการแข่งขันและละทิ้งค่านิยมการแข่งขันได้ในที่สุด

จากการศึกษาวรรณกรรมเยาวชนทั้ง 3 เรื่อง ตัวละครวัยรุ่นชายทั้งสามสามารถเปลี่ยนแปลงตนเองและหลุดพ้นจากการเป็นวัยรุ่นชายผู้แพ้ด้วยการสร้างตัวตนใหม่ ได้แก่ วัยรุ่นชายผู้รู้จักให้อภัย วัยรุ่นชายผู้มีเมตตาจิต และวัยรุ่นชายผู้รู้เท่าทันวิงวนแห่งการแข่งขัน ตัวตนใหม่เหล่านี้ แสดงให้เห็นทางออกในสังคมอเมริกันยุคปัจจุบันที่มีการแข่งขันสูง คือการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขโดยไม่เบียดเบียนผู้อื่น กล่าวได้ว่าตัวตนใหม่ของตัวเอกทั้งสามยังคงต่อยอดคุณค่ามคตของสังคมที่ต้องการให้ปัจเจกบุคคลอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขนั่นเอง

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำเสนอปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการเติบโตของตัวละครเอกผู้เป็นวัยรุ่นชายผู้แพ้ไปสู่การเป็นวัยรุ่นชายผู้ได้รับการยอมรับจากสังคม ในบทสรุปจะอภิปรายถึงบทสรุปและข้อเสนอแนะตามลำดับ

5.1 บทสรุป: ตัวตนของตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้

จากการศึกษาวรรณกรรมเยาวชนอเมริกันที่นำเสนอตัวละครวัยรุ่นชายผู้แพ้จำนวน 7 เรื่อง ประกอบด้วย ลูกกิง ฟอว์ อลาสก้า (Looking for Alaska) แอน อับนแดนซ์ ออฟ แคเทอรินส์ (An Abundance of Katherines) คิง ดอร์ค (King Dork) อิทส์ ไคนด์ ออฟ ฟันนี่ สตอรี (It's Kind of Funny Story) ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โกท เกิร์ล (The Astonishing Adventures of Fanboy and Goth Girl) ทวิสเต็ด (Twisted) และ สวิม เดอะ ฟลาย (Swim the Fly) พบว่าปัญหาของวัยรุ่นชายผู้แพ้เป็นภาพสะท้อนปัญหาของเยาวชนในสังคมอเมริกันร่วมสมัย อาทิ การใช้ความรุนแรง ปมด้อยจากการหย่าร้างของพ่อแม่ ความกดดันจากความคาดหวังของสังคม และปัญหาสุขภาพจิต ตัวละครวัยรุ่นชายทั้งเจ็ดเรียนรู้ที่จะปรับทัศนคติและพฤติกรรมของตนเอง อาทิ การยอมรับนับถือตนเอง การมีจิตใจอ่อนโยน การรู้จักดูแลและช่วยเหลือผู้อื่น การทำประโยชน์ต่อสังคม การปฏิเสธความรุนแรง การให้อภัย การมีจิตใจเข้มแข็ง ความอดทน ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ทำให้พวกเขาได้รับการยอมรับจากสังคมและหลุดพ้นจากสถานะผู้แพ้ ในบทสรุปจะอภิปรายถึงตัวตนใหม่ของวัยรุ่นชายผู้แพ้ทั้งเจ็ด ได้แก่ การปฏิเสธความรุนแรง การก้าวข้ามอคติ ความกล้าหาญ ความซื่อสัตย์และอดทน การให้อภัย การมีเมตตาจิต และการรู้เท่าทันวังวนแห่งการแข่งขัน

5.1.1 ไทเลอร์ผู้ปฏิเสธความรุนแรง

ไทเลอร์ผู้เป็นตัวเอกในเรื่อง ทวิสเต็ด มีปมในใจจากการถูกกลั่นแกล้งตั้งแต่วัยเด็ก กอปรกับการที่พ่อของเขานิยมความรุนแรง ส่งผลให้เขาเห็นว่าการใช้ความรุนแรงเป็นวิธีการพิสูจน์ความเป็นชายของตนเอง ต่อมาไทเลอร์เรียนรู้ว่าการมีพลังกำลังเปรียบดังดาบสองคม ที่มีทั้ง

คุณประโยชน์และโทษมหันต์ การมีสติและรู้จักควบคุมตนเองจึงเป็นสิ่งที่เขาต้องพึงระลึกไว้เสมอ ไทเลอร์เรียนรู้ว่าตัวตนที่ยึดโยงกับการใช้ความรุนแรงนำไปสู่ปัญหา เขาพบทางออกของปัญหาที่แท้จริง คือการปฏิเสธความรุนแรง เขาสร้างตัวตนใหม่ในฐานะวัยรุ่นชายผู้ปฏิเสธความรุนแรง เขาจึงได้รับการยอมรับจากสังคมและหลุดพ้นจากการเป็นผู้แพ้ในที่สุด

5.1.2 ตอนนีผู้ก้าวข้ามอคติ

ตอนนีผู้เป็นตัวเอกในเรื่อง ดิ แอสตอนิชซิง แอดเวนเชอร์ส ออฟ แฟนบอย แอนด์ โทท เกิร์ล มีปมด้อยจากการหย่าร้างของพ่อแม่ เขามีอคติต่อแม่ พ่อเลี้ยง เพื่อนใหม่ รวมถึงสังคมวัยรุ่น ส่งผลให้เขาไม่มีความสุขในชีวิตและคิดว่าตนเองไร้ค่า เขาหาทางออกด้วยการสร้างโลกในอุดมคติ คือโลกนวนิยายภาพที่เขาแต่งขึ้น ต่อมาตอนนีเรียนรู้ว่าอคติทำให้เขามองผู้คนรอบตัวในแง่ร้าย ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วเขามีครอบครัวที่ห่วงใยและดูแลเขาเป็นอย่างดีและเขามีเพื่อนผู้จริงใจต่อเขา อีกทั้งเขาเรียนรู้ว่าโลกนวนิยายภาพเป็นเพียงโลกในจินตนาการที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาในชีวิตของเขาได้ ทำยที่สุดเขาค้นพบทางออกของปัญหา คือการลดทอนอคติและการมองโลกตามความเป็นจริง เขายอมรับครอบครัวใหม่และเรียนรู้ที่จะเข้าสังคม เขาจึงหลุดพ้นจากการเป็นผู้แพ้ที่ไร้ตัวตนในที่สุด

5.1.3 โทมัสผู้กล้าหาญ

โทมัสผู้เป็นตัวเอกในเรื่อง คิง ดอร์ก มีบาดแผลทางใจจากการเสียชีวิตของพ่อ ส่วนแม่ของเขาป่วยด้วยโรคประสาทและแต่งงานใหม่กับพ่อเลี้ยงที่เขาไม่ยอมรับนับถือ กล่าวได้ว่าโทมัสขาดทั้งพ่อและแม่ผู้เป็นแบบอย่าง เขาหลีกเลี่ยงถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียนด้วยการใช้สัญลักษณ์ของความรุนแรงเพื่อข่มขวัญนักเรียนคนอื่น ต่อมาโทมัสเรียนรู้ว่าการใช้ความรุนแรงเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี และทำให้ครอบครัวของเขาไม่สบายใจ เขาสร้างตัวตนใหม่ด้วยการแสดงดนตรีฟังก์ร็อก เนื้อเพลงที่เขาแต่งขึ้นเป็นการเปิดโปงความชั่วร้ายของครูใหญ่ผู้เป็นหัวหน้าขบวนการค้าสื่อลามกและเปิดโปงการใช้ความรุนแรงและการกลั่นแกล้งในหมู่นักเรียน โดยไม่กลัวที่จะถูกครูใหญ่และกลุ่มนักเรียนหัวโจกlobberทำร้ายในภายหลัง ความกล้าหาญของโทมัสส่งผลให้เขาได้รับการยอมรับจากสังคมในฐานะวีรบุรุษ เขาจึงหลุดพ้นจากการเป็นผู้แพ้ในที่สุด

5.1.4 แมททิวผู้ซื้อสัตย์และอดทน

แมททิวผู้เป็นตัวเอกในเรื่อง สวิม เดอะ ฟลาย อาศัยในครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยวผู้ทำงานหนักเพื่อจุนเจือครอบครัว ส่งผลให้เขาขาดการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่และเลือกเรียนแบบพฤติกรรมที่ไม่ดีจากเพื่อน ต่อมาแมททิวเรียนรู้พฤติกรรมที่ดีจากคุณตาผู้อ่อนโยนและครูสอนว่ายน้ำผู้เข้มงวด เขาเรียนรู้จากคุณตาเรื่องการดูแลเอาใจใส่ผู้อื่นและความซื่อสัตย์ ส่วนครูสอนว่ายน้ำทำให้เขาเรียนรู้เรื่องความอดทนและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ แมททิวพิสูจน์ตนเองด้วยการเอาชนะการแข่งขันว่ายน้ำ เขาเปลี่ยนแปลงตนเองจากผู้แพ้กลายเป็นวีรบุรุษของทีมว่ายน้ำ ส่งผลให้เขานับถือตนเองและได้รับการยอมรับจากสังคมรอบข้างในที่สุด

5.1.5 ไมลส์ผู้รู้จักให้อภัย

ไมลส์ผู้เป็นตัวเอกในเรื่อง ลูกกิ้ง ฟอร์ อลาสก้า มีปมในใจเรื่องการถูกกลั่นแกล้งในวัยเด็ก ส่งผลให้เขาแปลกแยกจากสังคมและไม่มีความสุขในชีวิต เขาตัดสินใจย้ายไปศึกษาต่อในโรงเรียนประจำ ไมลส์เรียนรู้ที่จะเอาตัวรอดในรั้วโรงเรียนประจำด้วยการเข้ากลุ่ม ทั้งการเข้ากลุ่มเพื่อตีวงหนังสือและการเข้ากลุ่มเพื่อให้รอดพ้นจากการถูกกลั่นแกล้ง การเข้ากลุ่มทำให้เขาติดอยู่ในวังวนของการกลั่นแกล้งและการใช้ความรุนแรง ต่อมาการเสียชีวิตของเพื่อนรักทำให้ไมลส์เปลี่ยนแปลงตนเองเป็นวัยรุ่นชายผู้รู้จักให้อภัย ทั้งการให้อภัยกลุ่มคู่อริ การให้อภัยเพื่อนในกลุ่ม และการให้อภัยตนเองที่มีส่วนทำให้เพื่อนรักเสียชีวิต การให้อภัยจึงทำให้ไมลส์สามารถใช้ชีวิตต่อไปได้อย่างมีความสุข

5.1.6 คอลินผู้มีเมตตาจิต

คอลินผู้เป็นตัวเอกในเรื่อง แอน อบันแดนซ์ ออฟ แคเทอรินส์ ไม่สามารถประสบความสำเร็จด้านการเรียนดังที่พ่อแม่คาดหวัง อีกทั้งเขาล้มเหลวในความรักครั้งแล้วครั้งเล่า ส่งผลให้เขามองตนเองเป็นผู้แพ้ ต่อมาคอลินออกเดินทางเพื่อแสวงหาประสบการณ์ชีวิต เขามาถึงเขตกัทซ็อตซึ่งเป็นชนบทที่ทุรกันดาร เขาตัดสินใจใช้ชีวิตที่นี่และทำงานหาเลี้ยงตนเองเป็นครั้งแรกในชีวิต ชีวิตที่ยากลำบากในเขตชนบทช่วยให้เขาเข้มแข็งขึ้นทั้งกายและใจ เขาเรียนรู้ที่จะช่วยเหลือผู้อื่นและทำประโยชน์ต่อสังคม แตกต่างจากตัวตนเดิมของเขาที่อ่อนแอและยึดโยงตนเองเป็นศูนย์กลาง คอลินสร้างตัวตนใหม่ คือวัยรุ่นชายผู้มีเมตตาจิต ส่งผลให้เขายอมรับนับถือตนเองและได้รับการยอมรับจากสังคมรอบข้าง เขาจึงเลิกมองตนเองเป็นผู้แพ้ในท้ายที่สุด

5.1.7 เครือข่ายผู้เท่าทันวังวนแห่งการแข่งขัน

เครือข่ายผู้เท่าทันวังวนในเรื่อง อิทส์ โคนด์ ออฟ ฟินนี่ สตอรี หลงผิดอยู่ในวังวนแห่งการแข่งขัน การไม่ประสบความสำเร็จด้านการเรียนการเปรียบเทียบกับเพื่อนที่ดีกว่าเขาในทุกด้าน ส่งผลให้เขามองตนเองในฐานะผู้แพ้ นำไปสู่การเป็นโรคซึมเศร้าและความคิดที่จะฆ่าตัวตาย ต่อมา เครือข่ายเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจิตเวช คำแนะนำที่เขาได้รับจากจิตแพทย์ทำให้เขาเรียนรู้เท่าทันวังวนแห่งการแข่งขันที่สร้างปัญหาให้กับเขา อีกทั้งการคลุกคลีกับผู้ป่วยด้วยโรคประสาทที่แตกต่าง หลากหลายช่วยให้เขาเรียนรู้ที่จะยอมรับตนเองในฐานะคนธรรมดา ทำยที่สุดเครือข่ายค้นพบตัวตนใหม่ที่ ทำให้เขามีความสุขในชีวิต คือการเป็นศิลปิน ซึ่งเป็นการสวนกระแสสังคมที่นิยมการแข่งขัน

นอกจากนี้การศึกษาวรรณกรรมเยาวชนจำนวน 7 เรื่องแสดงให้เห็นว่าปัญหาของวัยรุ่นชายผู้แพ้เกิดจากปัจจัยหลายประการ ทั้งจากตัววัยรุ่นเอง ครอบครัว สังคมวัยรุ่นในโรงเรียน และสังคมอเมริกันที่มีการผลิตซ้ำค่านิยมที่เป็นพิษต่อเยาวชน อาทิ ค่านิยมการแข่งขัน และค่านิยมความเป็นชายอเมริกันที่ยึดโยงกับความรุนแรง การเข้าใจสาเหตุของปัญหาอย่างรอบด้านเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การร่วมกันแก้ปัญหาจากทุกภาคส่วน นวนิยายทั้ง 7 เรื่องในฐานะวรรณกรรมเยาวชนจึงทำหน้าที่สะท้อนปัญหาของวัยรุ่นชายในสังคมอเมริกันร่วมสมัย ขณะเดียวกันนำเสนอทางออกที่เหมาะสมและสร้างสรรค์เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ผู้อ่านที่เป็นเยาวชน

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวรรณกรรมเยาวชนอเมริกันจำนวน 7 เรื่องที่นำเสนอตัวละครเอกวัยรุ่นชายผู้แพ้ พบว่าผู้ประพันธ์นำเสนอปัญหาของตัวเอกที่ทำให้พวกเขาตกอยู่ในภาวะผู้แพ้ ขณะเดียวกันนำเสนอทางออกของปัญหาและการสร้างตัวตนใหม่เพื่อหลุดพ้นจากการเป็นผู้แพ้ ตัวตนใหม่ คือการปฏิเสธความรุนแรง การก้าวข้ามอคติ ความกลัวหาญ ความซื่อสัตย์และอดทน การให้อภัย การมีเมตตาจิต และการรู้เท่าทันวังวนแห่งการแข่งขัน ตัวตนดังกล่าวมิใช่เรื่องใหม่แต่อย่างใด เป็นตัวตนที่พบได้ในวรรณกรรมเยาวชนของตะวันตกตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน กล่าวได้ว่าวรรณกรรมเยาวชนทั้ง 7 เรื่องยังคงผลิตซ้ำภาพวัยรุ่นชายในอุดมคติตามที่ผู้ใหญ่อคาดหวัง

ขณะที่ผู้วิจัยเลือกใช้ตัวบทวรรณกรรมเยาวชนซึ่งนำเสนอตัวละครวัยรุ่นผู้ชายในอุดมคติของสังคมอเมริกัน ยังมีตัวบทวรรณกรรมเยาวชนของชาติอื่นที่นำเสนอตัวละครวัยรุ่นผู้ชายผู้แพ้นอกจากงานเขียนจากฝั่งยุโรป อาทิ วรรณกรรมเยาวชนภาษาอังกฤษของนักเขียนชาวอังกฤษ วรรณกรรมเยาวชนภาษาเยอรมัน วรรณกรรมเยาวชนภาษาฝรั่งเศส แล้วยังมีงานเขียนจากฝั่งเอเชีย เช่น ตัวบทวรรณกรรมเยาวชนของจีนและญี่ปุ่น เป็นต้น การศึกษาภาพตัวละครวัยรุ่นผู้ชายผู้แพ้นในตัวบทวรรณกรรมของชาติอื่นนอกเหนือจากตัวบทของนักเขียนอเมริกันมีคุณค่าแก่การศึกษาวิจัยในอนาคตต่อไป

รายการอ้างอิง

Primary Sources

- Barry Lyga. *The Astonishing Adventures of Fanboy and Goth Girl*. New York: Houghton Mifflin, 2007.
- Don Calame. *Swim the Fly*. New York: Candlewick Press, 2009.
- Frank Portman. *King Dork*. New York: Random House, 2006.
- John Green. *An Abundance of Katherines*. New York: Penguin, 2006.
- . *Looking for Alaska*. London: Harper Collins, 2005.
- Laurie Halse Anderson. *Twisted*. New York: Viking, 2007.
- Ned Vizzini. *It's Kind of Funny Story*. New York: Hyperion, 2006.

Secondary Sources

- Andrea Cohn, and Andrea Canter. "Bullying: Facts for Schools and Parents."
http://www.naspcenter.org/factsheets/bullying_fs.html.
- Andrew J. Cherlin. "American Marriage in the Early Twenty-First Century." *The Future of Children* 15, no. 2 Fall (2005).
- Annette Wannamaker. *Boys in Children's Literature and Popular Culture: Masculinity, Abjection and the Fictional Child*. New York: Routledge, 2008.
- Anoop Nayak, and Mary Jane Kehily. *Gender, Youth and Culture: Young Masculinities and Femininities*. New York: Palgrave Macmillan, 2008.
- Armand H. Delsemme. "Comet."
<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/127524/comet>.
- C. Huge Holman, and William Harmon. *A Handbook to Literature*. New York: Macmillan Publishing Company, 1992.
- Carl Tomlinson, and Carol Lynch-Brown. *Essentials of Children's Literature*. Boston: Allyn and Bacon, 1996.

Centers for Disease Control and Prevention. "School-Associated Student Homicides - United States, 1992-2006."

<http://www.cdc.gov/mmwr/preview/mmwrhtml/mm5702a1.htm>.

City of Chicago. "City of Chicago: Facts and Statistics."

<http://www.cityofchicago.org/city/en/about/facts.html>.

Dan Schawbel. "Millennials Vs. Baby Boomers: Who Would You Rather Hire?"

<http://business.time.com/2012/03/29/millennials-vs-baby-boomers-who-would-you-rather-hire>.

David Greven. *Men Beyond Desire: Manhood, Sex, and Violation in American Literature*. New York: Palgrave Macmillan, 2005.

David Rudd. *The Routledge Companion to Children's Literature*. edited by David Rudd. London: Routledge, 2010.

Edward Hanna. "The Sacrament of Penance." In *The Catholic Encyclopedia*, edited by Charles George Herbermann. New York: Robert Appleton Company, 1911.

Emily Martin. *Bipolar Expeditions: Mania and Depression in American Culture*. New Jersey: Princeton University Press, 2009.

Encyclopedia Britannica. "Hippie."

<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/266600/hippie>.

———. "Minerva." <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/383802/Minerva>.

———. "Moloch." <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/388467/Moloch>.

Federal Interagency Forum on Child and Family Statistics. *America's Children: Key National Indicators of Well Being*. Washington, DC: U.S. Government Printing Office, 2007.

H. N. Snyder, and M. Sickmund. "Juvenile Offenders and Victims: 2006 National Report." Washington, DC: U.S. Department of Justice, Office of Justice Programs, Office of Juvenile Justice and Delinquency Prevention, 2006.

Ilham Dilman. *Freud and Human Nature*. Oxford: Basil Blackwell Publisher, 1983.

Jamie Gianoutsos. "Locke and Rousseau: Early Childhood Education." *The Pulse* 4, no. 1 (2006): 23.

Jeri Holladay. "Seven Deadly Sins: Anger or Wrath."

<http://www.catholic.org/clife/lent/story.php?id=32798>.

- Jon Savage. "Punk Rock." <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/483616/punk>.
- Julian Wolfreys, Ruth Robbins, and Kenneth Womack. *Key Concepts in Literary Theory*. Edinburgh: Edinburgh University Press, 2006.
- Kathy Howard Latrobe, and Judy Drury. *Critical Approaches to Young Adult Literature*. New York: Neal-Schuman, 2009.
- Kirsten Mollegaard. "Haunting History in Louis Sachar's Holes." *Western American Literature* 45, no. Summer (2010).
- Kyrre Breivik, and Dan Olweus. "Adolescent's Adjustment in Four Post-Divorce Family Structures: Single Mother, Stepfather, Joint Physical Custody and Single Father Families." *Journal of Divorce & Remarriage* 44, no. 3-4 (2006).
- Lisbeth Clemens. "Images of Masculinity: Ideology and Narrative Structure in Realistic Novels for Young Adults." McGill University, 2005.
- Luce Lopes de Mello. "Psychosomatic disorders." In *International Encyclopedia of Rehabilitation*: Center for International Rehabilitation Research Information and Exchange, 2010.
- Lynne C. Lancaster, and David Stillman. *When Generations Collide: Who They Are, Why They Clash, How to Solve the Generational Puzzle at Work*. New York: HarperCollins, 2002.
- Macmillan Dictionary. "American Dream." <http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/the-american-dream>.
- . "Child Molester." http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/child_molester.
- . "Dork." <http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/dork>.
- . "Goth." <http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/goth>.
- . "Loser." <http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/loser>.
- . "Pansy." <http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/pansy>.
- . "Punk." <http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/punk>.
- . "Punk Rock." http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/punk#punk__1.

- Megan M. Sweeney. "Stepfather Families and the Emotional Well-Being of Adolescents." *Journal of Health and Social Behavior* 48, no. 1 (2007): 17.
- Merriam-webster Dictionary. "Tophet." <http://www.merriam-webster.com/dictionary/tophet>.
- Michael Cart. "The Value of Young Adult Literature." <http://www.ala.org/yalsa/guidelines/whitepapers/yalit>.
- Michael Kimmel. *The History of Men: Essays in the History of American and British Masculinities*. New York: State University of New York, 2005.
- Michael Kimmel, and Amy Aronson. "The Cult of Masculinity: American Social Character and the Legacy of the Cowboy." In *Men & Masculinities: A Social, Cultural, and Historical Encyclopedia*, 91-103. California: ABC-CLIO, 2003.
- National Institutes of Mental Health. "Any Disorder among Children." <http://www.nimh.nih.gov/health/statistics/prevalence/any-disorder-among-children.shtml>.
- National Survey on Drug Use and Health. "Major Depressive Episode and Mental Health Service Utilization among Youths." http://www.samhsa.gov/data/sites/default/files/2k12MH_Findings/2k12MH_Findings/NSDUHmhfr2012.htm#ch4.
- Niel Howe, and William Strauss. *Millennials Rising: The Next Great Generation*. New York: Vintage Books, 2000.
- Oxford Dictionary. "American Dream." http://www.oxforddictionaries.com/us/definition/american_english/American-dream.
- Pamela Thurschwell. *Sigmund Freud*. New York: Routledge, 2000.
- Philip Nel, and Lissa Paul. *Keywords for Children's Literature*. edited by Philip Nel and Lissa Paul New York: New York University Press, 2011.
- Rachelle L. Bliz. *Life Is Tough: Guys, Growing up, and Young Adult Literature*. Maryland: Scarecrow, 2004.
- Robert E. Conot. "Thomas Alva Edison." <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/179233/Thomas-Alva-Edison>.

Shane Thamm. "My Private Pectus: The Construction of Masculinities in Australian Young Adult Fiction." Queensland University of Technology, 2008.

Stephens, John. "Preface." In *Ways of Being Male: Representing Masculinities in Children's Literature and Film*, edited by John Stephens. New York: Routledge, 2002.

Tim Edwards. *Cultures of Masculinity*. New York: Routledge, 2006.

United States Census Bureau. "Population Distribution and Change: 2000 to 2010." <http://www.census.gov/prod/cen2010/briefs/c2010br-01.pdf>.

———. "State Area Measurements and Internal Point Coordinates." <http://www.census.gov/geo/reference/state-area.html>.

Wendy M. Christensen. "Columbine." In *Men & Masculinities: A Social, Cultural, and Historical Encyclopedia*, edited by Michael Kimmel and Amy Aronson, 169-71. California: ABC-CLIO, 2003.

ศรীরรณนถ์, ศรীরพร. "ซันดลธรรนรหว่านคนต่างวัฒนธรรมในหนลที่เปล่งเสลียงของขอซี อับเดล-เกาะดลร." วารสารอักษรสาศสตร์ มหาวลทยาลัยศลลปากร 34, no. 2 (2555).

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสุพัชญา อาริมิตร เกิดเมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2530 ที่จังหวัดอุดรธานี สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรี เกียรตินิยมอันดับสอง สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อปีการศึกษา 2552 ก่อนเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา วารณคดีเปรียบเทียบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2554

